

A ante consonanteis in primis syllabis. Et primo ante B.

A

Ante b corripitur, vt faber, strabo, fabri-
nus lu. Sedisti qua nemo faber &c. Inceptus est vsus
Faber in angario &c. Hora. sat. iij. lib. i. Si qd sit vi-
tium non fastidire strabonem Appellat petum pater.
hoc est contra Alexandrum, Sulpitium &c. qd autem

A aut B:
Strabo. ff. m.
Abey of f. i.

quidam strabo proprium pducit aiunt, friuolum est, nisi ex veteribus testi-
moniis afferant. Nam eadem est quantitas proprii & appellatiui, nisi
contrarium ex veteribus doceatur, vt regulus, clemens, sabinus &c.
in qua re multum hallucinat Petrarcha in lib. ij. epist. ad Ioannem co-
lumnam. Vt brutum fontem simul collisit aruitem, Obtulit vt Decius
gladijs hostilibus vltro Sabinum Chereaque suo, rigidumque Catonem
Marcellumque dolis, Regulum vigilando pemit. Eripuitque animam mix-
tam cum sanguine Syllae Decerpit Marium ferro Bebiunumque cruen-
tis Vnguibus. Maiore licentia vsus in tot vsiculis que in tota aeneide
Vergilius, quia psuaserat sibi Petrarcha propriis quantitates esse com-
munes. ¶ Nota vbiq; geminata, vt sabbatum. Sedul. lib. iij. Sab-
bata ppter Condita sunt hominem sed non homo sabbata ppter. sic
luuenalis & Persius. Vt recutitaque sabbata palles. Petrus Riga male
dicit in Luca. Ante diem sabbati dum licet illud agi. ¶ Notabimur
propterea que ex secundo libro noscunt, stabam, flabam, corripit tamen stabit, sta-
bit for aris, et stabulum, at pducit a fabar fabit, effabit, a nabam nabit &c.

Sabinus.
to petrus

Sabbatum.
to petrus

Exceptio.

Abel hebreum nomen viri proprium, a christianis variat. ¶ Crabro
non scabro vt in sacris corrupte legitur, teste Nebrissensi, qui cum Sulpi-
tium opinat pducit, quia correptionem non inuenit. ¶ Fabula, Ho-
ra, Fabula nullius veneris. sic fabella, quia nusquam video corripit. at fa-
bulla, Fabulla, propria in Martiale cum gemino ll. corripuntur.
¶ Fabrateria oppidum campaniae, a quo fabraternus nonnulli hic exci-
piunt quia scribi putant cum r. in pria fabrateria. lu. sat. iij. Optima fore,
aut fabraterie domus aut frusinone parat. ¶ Flabrum quia a flaba
sed hinc flagellum variat. Proper. in secundo Et modo payonis cau-
de flabella supbe. Oui. in. iij. sine titulo. Qd faciunt nra mota flabella
manu. Idem in. i. de arte. Profuit & tenui vetos nouisse flabello. ¶ La-
bor. eris. & bu ite vn collabor, allabor, vt ibi Labit exiguo qd ptu
est tpe logo. labor nomen corripit. Ver. Labor oia vicit. Improb-
et duris vrges i reb egestas, corripit labo. as, Claudi i victoria suli

Crabro:
Fabula.
Fabella.
Fabrater-
ria.
Flabrum.
Flabellum.
Labor.
Labo'as.
Alij de-
ges in re,

Ioannis despauterij Ninuítæ

conis cōtra Alaricum. Romanū reparate decus molēq; labantis.
 Imperij fulcite humeris, sic cæteri quos videre licuit, præter Lucre.
Labes. lib. vi. dicentē. Atq; vel in primis quū labat funere funus, & Iuuen-
Labicus. cum. Respōdit dñs labat quia pectore v̄ro, Instabilis fidei nutās per
 lubrica gressus. Et. Spūs iste viget sed corp⁹ debile labat. Labefacio
 corri. quia a labo as. fit, nō a labor, nec a labes. is. qđ pducit. Verg.
 ij. ænei. Hinc mihi prima mali labes &c. ¶ Labicū oppidi nomē
 variat. hinc labicus. a. um. & labicanus. a. um. Verg. vij. ænei. Et pi-
 eti scuta labici. Sil. lib. xij. Campos ingressus & arma labici. Mar. li.
 i epig. Labicana leui cespite velat humus. Labicus ppriū viri, & La-
Nabis. bica ppriū mulieris eandē seruāt quantitatē. ¶ Nabis viri ppriū
 apud Silliū li. xv. ¶ Pabulū & v̄bum pabulor. Verg. i. ænei. Pa-
Sabus. bula gustassent Troiē &c. ¶ Sabus sanctifilius. vnde sabini dicti
 sunt prima cōtra primitiui naturā correpta, Sanctus dei nomē est
 Sil. lib. viij. Pars sanctū voce canebāt. Authorē gentis pars laudes
 ore ferebant. Sabe tuas qui de patrio cognoie primus Dixisti po-
Sabatius pulos magna ditio ne Sabinos. ¶ Sabatius idem in eodē. Qui
Sabura tuos flauina focos, sabatia quiq; Stagna, tenent. Sabatia stagna ppe
Saburra. Romā sunt, vt Strabo meminīt. ¶ Sabura viri ppriū. Idem lib.
 xv. Stridentē sabura cornu excepit. Et Luca. li. iij. Vt sibi cōmissi si-
 mulator Sabura belli. at appellatiuū saburra p grādiore arena ge-
 minato rr. corripit cōtra Priscia. Verg. iij. Geor. Vt cymbē instabi-
 les fluctu iactante saburrā Tollunt. Quidā forsan scriberēt sabbus
 sabbati⁹, sabbura ppriū. Ego pceptum nō habeo, nec vsq; sic scri-
 pta inueni, ideo excepi. ¶ Scabidus teste Alexandro, at scaber,
Scabid⁹. scabies, scabiosus corripunt. ¶ Tabraca oppidi ppriū teste Ne-
Tabraca brissenli, quia correptionē non inuenit. Iu. sat. x. Tales aspice rugas.
 Qualeis v̄mbriferos vbi pandit Tabraca saltus. In vetula scalpit
 iam mater simia bucca. ¶ Trabigulus ppriū viri apud Claudia-
Trabigu- num. lib. ij. in Eutropiū. ¶ Tabes tabū, tabeo &c. Verg. ij. ænei.
lus. Et terram tabo maculant.
Tabes
tab.

Ante C corripit. Bapt. Mant. Sic hominū fal-
A añ c. *so deludit acidia vultu. Rectius acedia dicere, quia h ita*
Acidia. *plærūq; in e longū v̄titur, male dicit gemino cc accidia*
Acipēser *& est pigritia, tædiū, anxietas. hinc acediare est anxiiū esse, sic acipen-*
Acāthis. *ser piscis nō accipenser, dicit quocq; aquipenser. Mar. Ad pallatinas*
acipensera mittite mēfas. Acanthis idis. auicula. q̄ alio noie carduel
dicit. Acanthus cū th aspirato in tertia syllaba. i. spina. Verg. ij. Ge-
org. Littoraq; halcyonē resonant & acanthida dumi. hæc est vera

ffronum

*Ante C corripit. Bapt. Mant. Sic hominū fal-
 so deludit acidia vultu. Rectius acedia dicere, quia h ita
 plærūq; in e longū v̄titur, male dicit gemino cc accidia
 & est pigritia, tædiū, anxietas. hinc acediare est anxiiū esse, sic acipen-
 ser piscis nō accipenser, dicit quocq; aquipenser. Mar. Ad pallatinas
 acipensera mittite mēfas. Acanthis idis. auicula. q̄ alio noie carduel
 dicit. Acanthus cū th aspirato in tertia syllaba. i. spina. Verg. ij. Ge-
 org. Littoraq; halcyonē resonant & acanthida dumi. hæc est vera*

erat Bulgarij

lectio, male omittit & cōiunctio, quæ res Sulpitiū decepit, qui cre-
didit p̄duci. Verg. in buco. Et molli circū est anfas amplexus acan-
tho. ¶ Academia semp̄ corripit̄, sed penultimā variat, ita malo
cum hecichemo dicere q̄ dicere cum Sulpitio treis variari. Hora. **Acade-**
epist. vlt. Atq̄ inter sylvas academi querere ver̄. Claudi. In latiū **mia.**
spretis Academia migrat Athenis. Sido. i epithal. Polemij. Obuiet
& q̄q̄ totis Academia sectis. Et in. i. panegyrico. Quicq̄d nil ver̄
statuēs academia duplex Personat. Cice. ap̄ Ply. li. xxxij. nat. hist.
Inq̄ academia vmbrifera viridiq̄ lycio. Laurea Ciceronis libert̄
Atq̄ academiæ celebratā nomine villā, non sequar eum qui dixit
Marc̄ academiæ & c̄q̄q̄ is Callimachus inter neotericos doctissi-
mus teste Badio In Ouidio videt̄ p̄duci a chesti, alij onchesti h̄nt.

Exceptio.

Producunt̄ primo h̄ntia b aut p ante a, vt brachiū, paco, placo. h̄c
deme baculus, paciscor, placeo placentia, g. oppidi nomen. vñ Pla-
centinus, pacorus, pachynus, spaciū. Mart. li. ix. Scis quid in arfacia **Pacorus.**
Pacorus deliberet aula. Sine aspiratione scribit̄, fuit Parthor̄ rex.
Oui. v. met. Dextra sed Aufonio manus est subiecta peloro Læua **Pachyn̄**
pachyne tibi, lilybæo crura p̄mun̄t, sic cæteri quos vidi p̄ter Priscia
num in perihgesi contra oim̄ morē corripientē secundā syllabā.
Procurrens pachyno lōge claustrisq̄ Pelori Ouid. primā p̄duxit
adiectiōe cl̄ræ, teste Nestore dicens. Equib̄ imbriferos versa est.
Pacchynus ad austros. ¶ Brachiū p̄ducit̄ ab om̄ibus, ideo non
dubito quin apud germanicū in Arato sit mendū. Se velle arcto-
phylax brachior̄ munera cæcus. ¶ Acer adiectiuū. Oui. ij. de pō
to. Acer & ad palmæ p̄ se cursurus honores. Si tñ horteris fortius **Acer.**
ibit equus. Substatiū arboris nomen est & corripit̄. Idem. x. met.
Et platanus genialis acerq̄ colorib̄ impar. hinc acernus. ¶ Acis **Acis.**
idis viri & fluuij nomē in Sicilia. Oui. iij. Fast. Preterit & ripas her-
bifer aci tuas. idē. xij. met. vbi huius fabulā eloquit̄. Acis erat Fau-
no nymphaq̄ Simethide cret̄. hoc Claudian̄ noue corripuit di-
cens in. iij. de raptu p̄serpinæ. Lucus erat p̄pe flumē acim qd̄ cādī-
da p̄fert. Sæpe mari pulchroq̄ secat Galathea natatu. vulgo Atim
legit̄ sed mēdose vt opinor, In eodē libro corripit̄ licenter secunda **Acoris.**
in petitura. ¶ Acoris. idis. sacerdotis curātis funera nomen, vt di-
cit Calderinus in illud Mart. lib. iij. in vetustissimā dicentis. Q̄ si ca-
dauer, exigis tuū scalpi Sternatur acoride triclinio lectus Scazōtes
sunt duo, vbi a p̄ducit̄ in acoride sed videt̄ mihi potius ōo a cori-
de vt sit nt̄is non acoris sed coris, idis. quicquid dicat Calderinus
quia sensus cum latinitate sic perfectior est, Achan p̄prium viri in

Ioannis despauterij Niniuitæ.

- Cacus.** Prudentij psycomachia. ¶ Cacus viri pprium variatur. Prop. lib. iij. Incola Cacus erat metuendo raptor ab antro. Oui. i. fast. Cacus Auentinæ timor atq; infamia syluæ. Idē ix. met. His Cacus horrendū tyberino gurgite monstrū. ¶ Cacabo. as. pdicū est quū vocem edunt, author de philomela, apud quē in tā illo carmine multa sunt errata. Cacabat hinc pdix hinc glacitat improbus anser.
- Cacabo.** ¶ Cacabus. i. olla, Papi. q̄rto syluarū. Alboꝝ calicū atq; cacaborū phal. est. ¶ Dacus populi nomē, cuius regio dacia nominat. vñ Dacicus a. um. Mart. lib. vi. Grāde iugum domita dacus ceruice recepit. Papi. theb. i. Et cōiurato deiectos y tice Dac⁹ Petrar. male dixit epist. vlt. lib. iij. Et Dacus & rutilo pplexus crine Sueuus At corripitur daca. æ. p oriētis populo supra Bactrianos. Sil. li. xij. Cursu signa tulit cui peruia bactra daceꝝ. Verg. lib. viij. ænei. Indomitq; daceꝝ. ¶ Facundia. Oui. xij. met. Mota manus pcerū est & quid facundia possit. Tūc patuit fortisq; viri tulit arma disertus. Flaccilla vt Flaccus positu extendit. ¶ Graculus cuius primitiuū est grac⁹ id est monedula nō garrulus. Rufus in arato. Agmine quū denso circūuolare videt. Graculus & tenui quū stridūt gutture corui. Verū tamen licet multi hic exceperint puto geminare consonātem, & hinc esse graccoꝝ cognomentū, & aliqui aspirāt gracchul⁹. ¶ Glacilla. ¶ Glacito vide a ante c. cacabo. ¶ Hiacynthus huc nō p̄inet cōtra Alexandrū & Gaguinū dicētes primā variari, qđ falsum est, quia hic i est vocalis. Verg. Ferrugineos hiacynthos. ¶ Machina. Luca. li. i. Totaq; discors Machina diuulsi, turbabit fœdera mūdi. male dicit hymnograph⁹. Toti⁹ mūdi machinā gubernat. sap. est. ¶ Macezer viri ppriū. Claudii. de bello Gildonico. Macezer fugiēs qui dira piacula fratris. Spesq; suas vitāq; tuo. cōmisit asylo.
- Macezer.** ¶ Macero as. passiuum est maceror, doctissimi semper producūt. Lucre. lib. iij. Macerat inuidia ante oculos illum esse potentē. Illum aspectari claro qui incedit honore. Ibidē. Aduenit id qđ eum de rebus sepe futuris Maceret. Hora. i. car. Ode. xij. Qz lentis penit⁹ macerer ignibus. Asclep. est. Idem in Epodo ode. xij. Cōtenta phryne macerat. Iamb. di. est. Germanicus in arato. Maceror hoc vnum & doleo tibi deesse Terenti. Oui. in epist. Acontij. Maceror interdū qđ sum tibi causa doloris. qđ indocte legit interdū maceror, quæ res decepit Priscianū siue Fannium in perihegesi dicentē. Frangitur hircino maceratus sanguine tātum, hoc nolim imitari nec plura alia in eodem opere. Errauit similiter macer & plures atq; ipse Baptista

Mant. de morte Collę. Quid te inconsulte pergis macerare? quid omnes Perdis. De productione afferā adhuc vnum testimonium Calphur. Eclog. v. Te potiar crocale qua nunc ego maceror, vna
 ¶ Maceries pducitur teste Sulpitio, at corripuntur ppetuū macies & Macer etiā pprrium. Verg. Hebu. q̄ pingui macer est mihi taur⁹ in auro. Ouid. n̄. de ponto. Ecquid ab impressæ cognoscis imagine tēxæ, hæc tibi Nasonem scribere verba Macer. Cato. Q̄ si magē nosse labores Herbarum vires, Macer id tibi carmine dicet. Ne cū indoctis omittas p̄nomen id. Quidam male p̄duxit. ¶ Racipa-
 lis viri pprrium. Luca. lib. v. Deiotarum & gelidę dominū Racipa-
 lin orę Collaudant. ¶ Thracia & thracę es. & thraca ę. hinc thra-
 cius. a. um. Seneca in Hecuba. Fortis armentis lapidosa thrace. sap.
 est, Thracin & thracis oppidum thraciæ, hinc thracinius. a. um. Lu-
 ca. lib. vi. Flebile pieridum Thracin precitūq; nefandum. ¶ Vacie
 nus viri pprriū. Mart. Docti patria narbo Vacieni. phal est. ¶ Va-
 cia teste Nebrissensi, cui in exteriorē partem crura flectuntur. Vacia.
 ¶ Vacillo variatur, correptio est acceptabilior. Lucre. lib. iij. Tum
 quasi vacillans primū confurgit & omnes, Paulatim redit in sen-
 sus. Ibidem. Prępediuntur Crura vacillantitardescit lingua madet
 mens Vaccinium positu extenditur vt vacca, authore Nestore.
 Vergil. Alba ligustra cadunt vaccinia nigra leguntur. ¶ Zacha-
 rias primā rectissime producit, correptis secūda & tertia, vide vo-
 calem ante vocalem.

Racipa.

Thrace.

Vacien.

Vacillo.

Vacciniū

Zachari

Ante D corripitur. vt quadro as. quadra qua

a driuium contra Sulpitium Marcus Manilius lib. ij. Sed si

quis contentus erit numerasse quadrata. Ibidem. Qui cō

struit orbem Ter triginta quadrum partes per sydera reddat. Sic

arator. Quæ cuncta per vndas Arca quadrata tulit. Padus facile

erit testimonium vt madeo Ouid. xv. met. Emathijq; iterum ma-

defient cæde Philippi. mendose legitur madescant, vt apud Luca-

num lib. vi. Madent pro manēt a mano. as. Inspicit & gladios qui

toto sanguine madent, qui niteant. legito manent cōiunctiui mo-

di. Iuue. sat. i. Quum tener vxorem ducat spado Næuia tuscum Fi-

gat aprum. Male autem arator li. i. Quæ spado iugatis Aethiopū

p̄gebatequis, errat. s. militer Nebrissensis in generibus.

¶ Radalo proprium viri corripitur a Valerio Flacco lib. vi. Ideo

quidā male exceperunt Hadria. Manilius lib. iij. Italiam atq; hadri-

am comitatus nomine pontum.

A añ D

Quadro

Madeo.

Spado.

K iij.

Hadria.

neæ stirpis iactator Agylleus. Ibidē, quæsitacq; p̄mia laudū Dat so-
cijs sequit̄ neglectus Agyllæa thorax. In argumēto eiusdē libri qđ
Stattus non cōposuit male sic ponit. Tydeus Agyleū sup̄avit ago-
ne palestre. Tagus semp corripit̄ apđ doct̄issimos, licet Petrarcha
semel pduxerit, si recte memi. Tu id ne faxis, corripit̄ quoq; tagax
.i. furunculus. Lucilius. Proscribere posset agacē, nam tago p̄ tago
veteres dixerūt, teste Pompeio. Neq; fit a taceo. es. vt Vgutio som-
pniat. At pducunt̄ vndecūq; sunt indago, ambages, contagiū, cō-
tagio, coagulū, repagulū, testimonia facile patebunt.

Exceptio.

Producunt̄ habentia f vel p̄ ante a, vt fagus, flagito, flagitiū, pagus
pagina, hinc demo flagro, flagellum, fragor nomē a frāgo, fragro
as. fragilis, pagasa vnde pagasē⁹ Iason. pagasæa puppis oppidum
est thessaliæ. Oui. vii. met. lamq; fretum minyæ pagasæa puppe seca
bant. Plaga p̄ reti vel ora, nā pro vulnere pducit̄. Idem. i. meta. To-
tidemq; plagæ tellure premunt̄. Lucre. lib. i. In numerabilib⁹ plagis
vexata per æuū. ¶ Plagiū crimen eius qui rem liberā vendit, aut
seruo suadet fugā, aut qui aliena sibi vendicat. hinc plagiari⁹ qđ pla-
gium cōmisit, vt qui al. ena carmina p̄ suis recitat & c̄, alij dictū vo-
lunt plagiariū vel plagiatorē qđ lege Fannia plagis dānatus esset,
qđ si verum est cōtra primitiui naturā corripiet̄. Mart. lib. i. Impo-
nes plagiario pudorē phal. est. Reliqua alphabetario ordine anne-
ctenda sunt. ¶ Agalma. i. simulacrū, larua, statua, Capella foelix.
lib. vi. Quā docto assimulat̄ habitū qui agalmata firmat̄. ¶ Agea
videe antea. ¶ Agis. idis. Lacedæmoniorū rex, alius fuit vir lyci-
us. Verg. enei. x. Et lycius p̄cesserat agis, docet̄ hoc Tortellius & Ne-
stor. ¶ Cragus vel cragos mōtis nomen rectissime corripitur.
Hora. i. car. Ode. xxi. Syluis aut viridis cragi, versus est glyconicus
Oui. ix. met. lam cragon & lymirē & c̄. Priscian⁹ tamē in perihagesi
pduxit, nolim imitari, dicit autē. Perhibent quē nomine cragum.
¶ Lagon onis pueri nomē cuius diminutiū est lagūculus qđ cor-
ripitur. Mart. lib. ix. Nos facimus Bruti puerū nos lagona nanum.
Papi. i. syl. Molles Caioli lagunculiq; vbi imperite legit̄ caseoli, nā
teste Calderino papi. loquit̄ de pueris aut puerorū imagūcul⁹, ideo
diminutiua sunt a lagon & caius. vsus Stat. fuit phaleucius. Lagop⁹
odis. auis leporino villo pedes hñs vt Merula ex Plynio docet, li-
cet Domitius lagopice p̄ ancilla legat, qđ non cōuenit, quia de be-
stijs a diuersis hoibus amatis loquit̄. Mart. lib. vii. dicens. Si me⁹ au-
rita gaudet lagopode flaccus. ¶ Lagus ægypti rex variat̄, sed p̄-
ductio est lōge frequēntior. Luca. li. v. Donata est regia lagi. lu. sat. vi.

Pagasa.

Plaga:

Plagium
Plagiari⁹

Agalma
Agea.
Agis.

Cragus.

Lagon,
Laguncu-
lus.

Lagop⁹.

Lagus.

Ioannis despauterij Niniuitæ.

Famosaq; mœnia lagi. Sil. x. Sic lagæa ratis vasto velut insula pō
to Cōspecta illisit scopulis lagæa hoc est ægyptia. Luca. li. x. Pugna
uit fortuna ducis fatumq; nocentis Aegypti regnū ne lagi Roma
na sub arma lret an eripet mundo memphiticus ensis Victoris vi
ctiq; caput. Baptista in catharinaria. Lagus om̄ibus author. Vergi
lius quoq; sed de alio loquit̄ ænei. x. Obuius huic primū fatis addu
ctus iniquis Fit lagus hunc &c. ¶ Laganū cibus quidā. Petrus Ri
ga in epodo. Lagana lata notāt, & fratris & hostis amorē. At lacha
num cū ch aspirato est om̄e holere genus, & longe differt a lagano
vt dicit cū Nestore Calēpin⁹. Hora. sat. vi. Inde domū me Ad por
ri & Ciceris refero lachanicq; catinum. ¶ Magalia. Vergi. ænei. i.
Mirat̄ molem æneas magalia quondā. ¶ Mago. onis. frater Hāni
balis. Sil. iij. Mago q̄tit currus & fratrespirat in armis. Petrarca in
hoc vt in pluribus hallucinatus est. ¶ Saga. æ. mulier venefica.
Mart. in. xi. Expiet vt sompnos garrula saga tuos. sic sagus. a. um.
Sagio. is. vñ p̄sagio & p̄sagus. At sagum vestimentū corripit. Lu
cret. lib. ij. Nec minus hæc animū cognoscere posse sagacē. Idem tñ
lib. i. & li. v. p̄duxit dicens. Ordine quæq; suo sagaci mente locarūt.
Nescio an mendū sit nō ausim imitari. ¶ Strages & stragulū no
ta sunt. ¶ Tragula teligenus. Sil. li. iij. Cui tragula semp Fulmineā
armabat celebratū missile dextrā. ¶ Tragitia teste Sulpitio, tragi
ma. atis teste eodē a trago. i. comedo. At tragos. i. hircus corripitur.
vñ tragœdia. Mart. Inde tragos celereq; pili mirādaq; mati Bar
ba. id est hircus hoc est graueolentia vt multis declarat Beroaldus
in annotatiōibus. ¶ Vagina. Oui. x. met. Pendenti nitidū vagina
diripit enses. ¶ Vagio. Ibidem. Reddit onus vagitq; puer. Idem
in epist. Canaces. Vagitus dedit ille miser sensisse putares. Vagor.
oris. i. vagitus. Lucret. lib. ij. Et superatur item. miscet̄ funere vagor
Author philomelę dicit vagire lepore eē, et corripit p̄mā, quē indi
gnū fide eē sepe dixi, ait aut. Glaucitat & catul⁹ sed lepores vagiunt.

Laganū.

Magalia
Mago.
Saga.

Tragula

Vagina.
Vagio.

A añ L

Ante l producit̄ in dissillabis. vt balo as. Sill.
xv. Mille sub altis Lanigeræ balant stabulis. Ouid. in. iij.
fast. Tactaq; fumātī sulphure balet ovis.

Exceptio.

¶ Corripiunt̄ noīa in ḡtis crescentia vt salix, phalāx, salus, salo, ca
lix. Nebriffensis in generibus p̄ducit calix cū y græco. Ego autho
ritatem desydco. Excipiunt̄ halec p̄ liquamine qđ p̄ x quoq; dicit̄

Verificatoria A in primis Li. III FO. LIII

teste Nebriffensi halex. Ales. itis. Verg. in Moreto. Excubitorq; di-
 em cātu p̄dixerat ales. Calphurnius ecloga secunda. Et quæcūq; **Ales.**
 vagis alituum ferit aera pennis. hic sperimū in vagis more veterē
 id non imitamur. ¶ Calo. onis. variat teste Nestore. Ego aut cor-
 reptionē nondū inueni. nam ap̄ Oui. iij. fast. Per flāmam salisse
 calones, mēdosum est p̄ colonos, id quod nec ipse Nestor diffiteē.
 Hora. ij. sermo. hunc p̄minxerūt calones, quinetiā illud accidit &c.
 Persius. Caloni citius sambucā aptaueris alto. Est aut calo authore
 Festo, militis seruus qui clauas ligneas vel fustes in bello gerit. & di-
 citur a cala. æ. i. fustis vel claua lignea. Lucil. Scinde calā vt caleas.
 ergo calo onis. cōtra primitiui naturā p̄ducit. calo. i. voco corripit
 tur. vnde est v̄ siculus. dum te calo calo ligniferū vocito. ¶ Tha-
 les rectissime corripit. lu. sat. xij. Chrysyppus nō dicit idem nec mi- **Thales.**
 te Thaletis Ingeniū. Sido. in p̄mo panegyrico. Mileto qd̄ ferte tha-
 les vadimonia culpas. Idem p̄duxit contra aliorū morem, nec au-
 sim imitari vt in epithalamio Polemij. Thales hoc etiā numeris in-
 quirat & astris. Ibidem. Thales mileto genitus vadimonia damnat.
 Ibidem. Quartus Anaxagoras thaletica dogmata seruat. ¶ Alo. is
 v̄bum secūde, sed halo. as primæ p̄ducit. ¶ Cales iū. plurale qd̄
 singulariter quoq; cales. is dicit̄, oppidi nomē est, vñ calenū vinū **Halo.**
 inter p̄ciosa numeratū, nomē habet a calai cōditore. Sil. xij. Threi **Cales.**
 ciamq; calen. Vide etiā a ante r arunci. ¶ Cala. æ. & calo. as. vide
 supra calo. nis. ¶ Falæ. arum. turres ligneæ, vnde falarica quā a **Falæ.**
 Phalaride quidā dictam putāt. & per ph scribūt tam phalæ q̄ pha-
 larica. lu. sat. vi. Cōsulit ante falas. Luca. vi. Hunc aut tortilib⁹ vm-
 brata falarica neruis. Obruat. Falum teste Nigro. ¶ Halys cum y **Halys.**
 græco fluuij nomen. Oui. iij. de ponto. Huc lycus huc sagaris, pe-
 neus, hipanisq; chratisq; Influit & crebro vertice tortus halys. Par-
 theniusq; rapax & voluēs saxa cynapes. Labit̄ & n̄l̄o tardior āne
 tyras. Et tu fœmineæ thermodon cognite turbę. Et quondā graijs
 phasi petite viris. Halys etiā est viri proprium similiter correptum
 apud Verg. ix. ænei. ¶ Malus. a. um. adiectiuū, vbi hæc substan- **Malus.**
 tiua sunt producuntur. testimonia sunt inuentu facillima. ¶ Pa- **Palam.**
 lam prepositio & aduerbiū satis patet in syntaxi Bebelius dicit Mar-
 tianum contra aliorum consuetudinē producere. nequiuū id ex Ca-
 pella depræhendere, licet diligentissime perlegerim. propalam se-
 cunda correpta aduerbium, id est palam. Palin quo in compositis
 v̄timur vt palinodia. propalo. as verbum etiam secundam corri-
 pit quia a palam.

auterij Ninivita.
 Sic lagza ratis vasio
 hoc est aegyptia
 enis Aegypti regni
 do memphicus
 aaria. Lagus om̄ibus
 rei. x. Obuius huius
 ¶ Lagani obuius
 & fratris & hostis
 leg. genus. & longi
 ora. fat. vi. In de
 tinum. ¶ Magalia
 quondā. ¶ Maga
 & fratris pirati
 is est. ¶ Sagaris
 sgarrula sagza
 Arlagum v̄timen
 upone relicto. Com
 cognoscere pol
 quæq; suo
 itari. ¶ Strag
 i. ij. Cui traga
 ¶ Tragana
 o. At traga
 lereq; p̄
 ia vt mile
 i. x. met. Pe
 Reddit onus
 e. miser sen
 ātur item. m
 re. et corrup
 & catul⁹ sed
 illabis. vt balo
 balant stabulis. O
 baltet ouis.
 lex. phalax. falax
 tū y græco. Ego
 tine qd̄ p̄ x

Ioannis despauterij Niniuitæ.

¶ Pales dea. Oui. in fast. Nox abiit oriturq; aurora palilia poscor
 Non poscor frustra si fauet alma Pales. Palilia sunt Palis festa.
 ¶ Salum id est mare. Boe. li. i. Homines q̄rimur, fortunę salo. Ana
 pesticus dimeter est, ne salo dactylus est gr̄a finis. ¶ Talos v̄ta
 lus viri ppriū. Verg. ænei. xij. Ille Talum talaimq; neci fortēq; Ce
 thegum. Talus appellatiuū notū est p̄duci, vnde est talaris ¶ Va
 lens, pprium viri corripit. vt vale quia fit a valeo, vales &c.
 A añ l in polysyllabis corripit. vt Phalaris tyrāni pro
 prium. lu. sat. viij. Ambiguæ si quando citabere testis. Incertę rei
 Phalaris licet imperet vt sis Falsus &c. si neotericoꝝ aliquis p̄dux
 erit quātū muis doctus, scito illū nō esse imitādum. Mart. li. xi. Car
 mina nulla probas molli quę tramite currunt. Sed quæ p̄ salebras
 altaq; saxaq; cadūt sic Horatius cæteriꝝ. qđ est cōtra Alexādrum
 Gaguinū. Nigrum, Bebeliū pluresq;. ¶ Notent̄ in om̄ibus regul
 geminātia consonātem, vt Pallene regio Macedonia. Callimach⁹
 callistratus, ballista teste Nestore a ballo, id est iacio, machina belli
 ca est. Oui. xi. met. Quum laceras aries ballista ve cōcutit arces. Ca
 ue Petrarchā imiteris in q̄rto Aphricæ dicentē. Ac turbāda procul
 ferientes castra balistæ. ¶ Palliū quod nōnulli dictū volunt q; pa
 lam sit. sic palludamentū & palliatus & palludatus. lu. sat. vi. Cum
 palludatis ducib⁹ p̄sente marito, Aufonius vnū l abstulit, qđ vix
 imitādum puto, ait autē in epig. Molle aurę palijs gr̄acia texe tuis.
 ¶ Allium q̄uis vnico l scribi putet Pōponius etusius. vt in. xi. Co
 lumellæ dicit Pomponius fortunatus, Sunt qui aspirādo hallium
 dicēt ab halādo. Verg. Allia serpillūq; hærbas. ¶ Allia fluij no
 men semp l geminat, cōtra Seruiū in illud Verg. vij. ænei. Quosq;
 secās infautū interluit allia nomen. vbi dicit. Il vsus gr̄a geminari.
 quia prima naturaliter corripit. Luca. in vij. Quas aliæ clades &c.
 Seruio astipulātur Nestor & Ferettus. sed errāt vt pulchre declarat
 Beroaldus in annotatiōib⁹, & Omnib⁹ cū Sulpitio in Lucanū
 Nā apud Lucanū aliæ est nt̄s p̄lis fœminei generis ab alius. a. um
 qđ sensus facile indicat. Non istas habuit pugnx pharsalia partes.
 Quas aliæ clades aliæ. i. alliensis & cānensis & trebiana, Allia igitur
 nunq; corripit. Luca. lib. vij. Et dānata diu Romanis allia fastis. sic
 Ouidius, & Silius cæteriꝝ. Allius viri proprium in. iij. Sillij.
 ¶ Alea Hora. Perraro hæc alea fallit. ¶ Alecto furiarum vna.
 Verg. Lucrificā alecto &c. ¶ Aliphæ Cāpaniæ oppidum. Sil. li.
 xij. Aliphæ & clanio cōtemptæ semp acerræ. hinc aliphan⁹. a. um
 Hora. sat. vlt. Inuertūt aliphanis vñaria tota. ¶ Aledius viri p̄
 prium. luue. sat. v. Tibi habe frumentum Aledius inquit.

Salum:
Talos.

Salebra.

Ballista.

Pallium.

Allium
Allia.

Alea:
Alecto.
Aliphæ.
Aledius.

... in primis
 ... Quam delphin
 ... notari
 ... hinc ydum
 ... Califo
 ... Cal
 ... munit
 ... dactyl
 ... dactyl
 ... Ca
 ... laetan
 ... malobra
 ... cap
 ... dactyl
 ... calā, Co
 ... capi
 ... Malea co
 ... varia
 ... deduc
 ... q̄ hærbas
 ... palatia ph
 ... Verg. Sil
 ... colofli.
 ... c
 ... palatia togia
 ... cōtemp
 ... vt pallia
 ... auth onat
 ... Merx et
 ... Nō minus in
 ... vte
 ... falentinus
 ... cōtra prima
 ... Sil. li. vij.
 ... Et lamen
 ... occurrit vñmori
 ... putamē ne bar
 ... plurima lumpy
 ... enā Phirus
 ... in flumē
 ... dem paginā

¶ Balena piscis. Iu. Quantum delphinis balæna britānica maior.
 ¶ Balanus proprium viri nuscq̃ notauit, appellatiuum corripitur.
 ¶ Caligo. i. obscuritas & hinc ybum caligare. Iu. Et genus huma-
 num damnat caligo futuri. ¶ Calisto Lycaonis filia. Oui. ij. fast.
 Calisto sacri pars fuit vna chori. ¶ Calatia campaniæ oppidum.
 Sil. viij. Nec paruis aberat calatia muris. ¶ Dalila ita dicendum
 cenfer Badius nō dalida, & pducit a christianis, Bebelius dicit se in
 emendatissimis codicibus inuenisse dalida & sanfon nō sampson.
 ¶ Laletania hispaniæ puincia, vt docet Calderinus. Hinc laletanus
 a. um. Marti. li. i. A caupone tibi fex laletana petatur. ¶ Maloba-
 trum vnguentū quoddam. hinc malobratatus apud Sidonium.
 Hora. ij. car. ode. vj. Malobatro syrio capillos. yfus est alemanius
 dactylicus tetrameter, primus pes est dactylus. Sydo. in. i. panegyri-
 co. Lilia narcissum, casia, colocasia, caltā, Costum, malobatrū. myr-
 rhas, opobalsama, thura Parturiunt cāpi. ¶ Malliacus positione
 producit vt mallos, oppidi nomē. Malea corripit. vide vocalem
 ante vocalē. ¶ Palatium & palatinus variant, sed pducta volūt
 geminare l consonantē, Alij a balādo deducūt ali j a Pallante Euā-
 dri filio. Tibul. li. iij. Sed tūc pafebāt q̃ hærbofa palatia vaccæ. Pro-
 pert. lib. iij. Aut vbi naturali stant sacra palatia phœbo. Ouid. i. meta.
 haud timeā magni dixisse palatia cœli. Verg. Sil. & multi ali j. Mart.
 lib. viij. Sūma palatini poteras æquare colossi. Idem in eodē. Qui
 pallatiæ caperet cōiuiua mensæ. Ambrosiasq̃ dapes nō erat ante
 locus. Idem li. ix. Astra licet ppius pallatia lōgius essent. sic idē alibi
 ferē semp. Papi. priō sylu. Dum noua cōtemptis surgant pallatia
 flāmis. Sil. xij. Qz tanti fuerit cadere vt pallatia cernas. ¶ Qualea
 dicunt pduci alexander, Sulpitiuscq̃. autoritatē desydero. ¶ Sa-
 lustius viri ppiū. Hora. sa. ij. li. primi. Merx est in classe secūda Li-
 bertinarū dico, Salustius in quas Nō minus insanit q̃ qui mœchat
 de geminatōe nec vsum nec pceptū habes, vt neq̃ in eo qd̃ sequit.
 ¶ Salentinū p montoriū Italiæ, salentinus lacus. vnde salentini po-
 puli. Producit autē vt multa alia cōtra primitiui naturā. siquidem
 a salo. i. mari, hi populi nomē accepe. Sil. li. viij. Addit his calaber
 salentinæq̃ cohortes. Verg. iij. ænei. Et salentinos obsedit milite cā-
 pos. ¶ Squalleo. es facile occurret testimoniū. ¶ Scalena teste
 Sulpitio. ¶ Talea lignorū est putamē, ne barbarū credas, q̃a galli
 Taleare dicūt, nam hi e latinis plurima sumpserūt. Ea certe dētōne
 vitur frequēter. Columella, atq̃ etiā Plinius & Varro, vt declarat
 Nonius Marcell⁹. Seren⁹. Fraxinea in flāmis quā fudit talea succū
 hoc testimoniū adducit Nestor. Idem parē sibi cōstans in i ante l le.

Caligo.
Calisto.
Calatia.
Dalida.
Bebelius:

Laletania
Maloba-
trum.

Pallatiū.

Qualea.
Salustius

Salenti-
num.

Squalleo.
Scalena.
Talea.

Ioannis despauterij Niniuitæ.

git hic tilia, quod nomen quū apud omnes corripiat. Nestor ppter hūc locū putauit. variari, Inepte sane, nā quid foret eādem fraxinea tilia: Tu igit talea nō tilia legas. Talio pducit quia fit a talis. Mart. li. xij. Corrupt sine talione cęlebs.

A añ m
Hamus.

Ante m producitur in dissyllabis vt hamus, Mart Sic audis fallax indulget piscibus hamus. lu. aut sa. xiiij. Dispositis p̄diues hamis vigilare cohortem, interemit cū vocali. s. quod non imitamur, notat hoc Mācinellus in hūc sum luuenalis. ¶ Amen. Auso. Amen ad om̄ipotentē deum. Et responsurus ferit aera vocibus amen, nōnulli corripuerunt. tu Ausonium imitare.

Exceptio.

Amo.
Camers.

¶ Amo v̄bum vnde nomē amor &c. Verg. in buc. Om̄ia vincit amor. ¶ Camers. tis. & populī nomen. Verg. ænei. x. Protin⁹ Antæū & Lycā priā agmina Turni Persequit, fortēq; Numā, suluūq; Camertē. Sil. li. iij. Sternit impulsu vasto p̄cussa camertū Priā phalanx.

chlamys
Fames.
Lamus.

¶ Chlamis cum ch aspirato & y græco. Persius. lam clamas regum &c. Fames. Oui. viij. met. Pestifera lacerare fame &c. at pducit fama vnde infamis, infamo as. diffamo as &c. ¶ Lam⁹ viri ppriū. Oui. xiiij. met. Iude Lami veterē Lestrygonis ingit in urbem Venim⁹, Antiphates terra regnabat in illa. Sil. xvi. Tū lamus & sicoris proles bellacis ilderæ.

Samos.
Same.
Tamen.
Thamos
Zama.

¶ Ladmus positiōe pducit. Idem lib. i. Hunc miseratus adest infesto vulnere ladmus. ¶ Samos insula. Verg. Posthabita coluisse samo. ¶ Same insula & vrbs. Idē ænei. iij. Dulichiūq; sameq; & neritos ardua saxis. ¶ Tamē Oui. ij. met. Quid tñ hoc pdest. ¶ Thamos teste Sulpitio. ¶ Zama oppidi nomen. Sil. lib. iij. Et Zama & huber ior rutulorū sanguine ¶ A ante m corripit in polysyllabis, vt amussis apud (Tapsus. Vergiliū de viro bono. Notent cōposita ab a. amoueo, amitto. & elōgis deriuata, vt a flamē, flameū, flaminica, Flaminius ppriū viri & appellatiuū, vt flaminia via, flameolū flameus color. lu. sat. ij. Segmenta & lōgos habitus & flamea sumit &c.

Exceptio.

Amentū

Amian⁹
Bamura

¶ Amentū. sic vocam⁹ illud puū lorum quod iaculo adnectit vt illo melius impellat. Sil. iij. Hasta minat. Amēto renouatq; noua fornace bipennes. Hinc v̄bum amentare. Luca. Iaculū amentauit habena. ¶ Amianus ppriū viri. Mart. li. ij. Qz blāda est tibi mater Amiane. phal. est. ¶ Bamura aphrice oppidum inopia ferri

laborans. Sil. lib. iij. Tum chalybis paup Bamuræ cruda iuuentus,
hic pauper gūm regit. ¶ Dametas pprium viri. Verg. in bucco. Dametas
Dic mihi dameta cuium pecus an Melibœi. ¶ Lamentū & ybū Lamentū
lamenteor. Claudi. nil nautica profunt Turbatae lamēta rati. ¶ La Lamina
mina. Idem li. ij. in Rufinū. Coniūcta per artē Flexilis inductis anit
ma lamina mēbris. diminutiū est lamella apud Viētruiiū. li. vj.
ca. iij. Latmius montis nomen & viri positione pducit. Ouid. in. iij. Mamer
de arte. Latmius Endymion non est tibi luna rubori. ¶ Mamer
cus virorū quorundā pprium. Iu. sa. viij. Mamercoꝝ alapas. Ma Mamerti
mertini ppli Cāpaniæ a Mamertia oppido, hinc mamertinū vi nus.
num. Mart. in xenijs. Amphora Nestorea tibi mamertina senecta. Mamuri
Si detur quoduis nomē habere potest. ¶ Mamurius viri ppriū. us.
Qui. iij. fast. Quis mihi nunc dicet quare caelestia martis. Arma fe Mamur
rant Salij mamuriūq; canāt. ¶ Mamurianus viri ppriū. Mart. rianus.
lib. i. Tāgise toto mamuriane tuo. ¶ Mamurra viri ppriū gemi Mamur
no rr, vt mamurrus viri ppriū. vtrūq; est apud Mart. hoc qdem ra.
in lib. x. illud vero lib. ix. ¶ Samaria pducit apud Aratorē lib. i. Samaria.
Samariae vicina petens. A añ. N.
Manes.

Ante n producitur in dissyllabis, vt manes.

a Persius. Laudant cōiuiæ. nunc nō e manibus illis. & c. Ne
stor credit variari. correptiōis testimoniū sumens ex Lu
cretij li. iij. Et nigras maētāt pecudes māibusq; deisq; id ē cōtra oīm
consuetudinē, quia ipse etiā Lucretius alibi semp pducit. & Lucreti
certe fuit obseruātissimus quātitatū, teste Baptista Pio. ide o licet
sic habeatur in libris Lucretij quos vidi, credo hunc locum mēdo
sum, vt plæraq; alia in Lucretio culpa nimiē vetustatis. sic autē re
stituendū. Et nigras maētāt pecudes & manibus & dñs Inferias mīt
tunt. quicqd est nō puto vitio carere si quis manes corripuerit.

Exceptio.

¶ Anas vide clementum. ¶ Ana prepositio græca. i. sursum & Anas
re vt anaglyptum vas sculptum. Mart. lib. iij. Nec mensis anagly Ana
pta de paternis. ¶ Analecta micæ sub mensa cadentes. Marti. in
apo. In precio scopas testatur palma fuisse. Sed p̄cium scopis nunc
analecta dabunt. Sic analogica & c. ideo nō satis doctē dixit Sido
nius in eucharistico. Anachorita tremīt, qui q̄q; frigora portet. Est Anacho
autem anachorita eremita. anachoresis. i. eremus choros locus est, rita.
anachoreo secedo. ¶ Anus. i. vetula mulier. Ouid. v. met. Prodit Anus.
anus, p̄ podice secundæ declinationis. notum est produci.

Ioannis despauterij Niniuitæ.

- Cano.** is. Verg. Arma virūq; cano. ¶ **Canis.** Oui. iij. met. Dum dubitat videre canes. Liviū andronicus in hymno de Diana. Dirige odorisequos ad certa cubilia canes. hic sextus pes iambus est, quia est versus myurus. i. in fine claudicans, in hoc solū ab heroico differens, q̄ sextus locus in myuro sibi iambum vendicat. tales vi debis cōplusculos apud Crinitum in vita Liviū andronici. Lagairi sunt qui in medio claudicant. Acephali qui in principio &c. ¶ **Canon.** nens, vxor pici, quia a canendo nomen accepit. ¶ **Canonis,** vnde canonicus aliqui male dixerūt p̄duci, Aufonius. his demū excessit grāmaticos canonas. i. regulas. ¶ **Clanis** fluuius Cāpaniæ etiā Clanius dicit. Sil. viij. Et clanis & rubico senonū de noīe senq; ¶ **Danus.** viri ppriū. Oui. v. met. Iaculum Danus ore momordit. ¶ **Scribe leto,** phlegrō ¶ **Danis.** is. ppriū viri. Idem lib. xij. Ante tamē læto dederat philegron & hylen Eminus Iphinoum collato Marte Daninq; Sulpitius male dicit p̄duci danus & dane, nam hoc secundū puto nō inueniri sed dana. & Legi aliquādo p̄ m damis similiter correptū. sed damus ppriū viri p̄ducit. Sil. iij. Et Damū dubia meditatus cuspe vulnus. ¶ **Manus.** notū est. at v̄bum vnde credit̄ deriuari manus. p̄ducit. Arator tamē nisi mēdosus est liber corripuit dicens. hoc de fonte manat, id tu ne imiteris. ¶ **Panax** vide cimenta. ¶ **Panos** oppidi nomen. Manilius lib. iij. Bactraq; & herios, babilō & susa: Panosq;. ¶ **Phanes.** i. solquia quotidie se renouat, vt ait Macrobius li. i. sat. Philep. in septima tertiæ. Hunc veteres diuū vates dixerē phaneta. sic ppriū viri Phanes, & appellatiuū in compositis vt aristophanes &c. Horat. Eupolis atq; cratinus aristophanesq; poetę. in his cum Riga multi errant. ¶ **Planus** græcū quo vniū latini p̄scurra. lycophanta, impostore, deceptore, apud Ciceronē, Laberium, Gellium, nec est ppriū in Horat. vt docet in annotationibus Beroaldus. Hora. in eplis ad scua. Nec semel irrisus triuū at tollere curat Fracto crure planū licet illi plurima manet lachryma, p̄sanctū iuratus dicat osirin Credite nō ludo. Planus adiectiuū notum est p̄duci. ¶ **Rhanis.** nympha Dianę comes, interpretat̄ aspsio & gutta. Ouid. iij. met. Excipiunt laticē Nipheq; Hyaleq; Rhanisq;. Et p̄secas & phiale funduntq; capacibus vrnis.
- A** añ n in polysyllabis corripit̄. vt Ianio. as. Ianius. canalis. Verg. iij. Geor. Ad puteos aut alta greges ad stagna iubeto. Currentē lignis potare canalibus vndā. Notent̄ elongis deriuata vt ianua, ianitor, ianuarius, lanugo, lanificiū, phanaticus, panariū, planities, sanitas, at sanies corripit̄ quia aliunde est. Ianio, infanio,

...liberatoz. A in primis
...Nec enim g
...dicunt ap
...lulo C
...quoniam
...produci
...Exceptio
...mulus in
...Pon
...impr
...sermonū
...Canius
...Mar. h
...fluuij p
...Ganeo. i. he
...merit
...pulte
...refo
...prate
...legē tenent
...Et pallens p
...nō explic
...Desidio
...nunq; cor
...auctu
...Macinell
...decurrē
...quia ab
...vnu
...acer atq;
...vini a
...Mani dilectus ab a
...Nulla fere caute
...si rea nō est.
...Panarū ga
...vt parce
...prehendi. P. erius
...reculas &c.
...quere apud
...p. quā. rater p. quā

vanefco, euanidus &c. Notentur geminata vt cānabis teste Nesto-
re, hærba quæ cānabum dicitur apud Palladium. Persius. Tū ma- Cānabis.
re trāsiliat tibi torta cānabe fulto Coena sit in transtro: anniculus, Anulus.
sed vnico n anulus p circulo quē in digitis gestamus, ab anno no
men habet & semp primā producit.

Exceptio.

¶ Anippe mater pieridum a musis in picas versar, licet aliq Enip, Anippe.
pelegant aliq Euipe. Oui. v. met. Pconis anippe mater fuit. ita hnt
libri veteres scripti & apud italos impressi. ¶ Canidia veneficæ
nomen, vt in vltimo y siculo sermonū. velut illis Canidia afflasset Canidia.
pior serpentibus aphris. ¶ Canius viri pprium, vide gades & Canius.
qd ppositum oportuit blaneus. Mar. lib. ij. Coponē laniumq; bla
neumq; phal. est. ¶ Danubius fluuij pprium. Oui. Danubij me- Bla neus.
dñs vix phibent aquis. ¶ Ganeo. i. helluo & meretricū amator, Danubi
Ganeum vel ganea. æ. gulosor & meretricū diuersorium. lu. sa. xi. Ganeo.
Sed laudem siliquas occultus ganeo pultes. Philel. in quinta octauæ Ganea.
Quem nulla silebunt Lustra lupanarē resonis te ganea trullis Can Ganeum
tabunt. Prudentius in psycomachia præter alior morē corripuit
dicens. Imā pati & laxa ganear lege teneri. & Sido. in secūdo pan-
gyrico. Quem crapula vexat. Et pallens pinguedo tenet ganeaq;
penni. Pressus acescētē stomachus nō explicat auram. Par est vita
suis. i. porci. Et baptista in buccolicis Desidiosa vorax ganeæ studio
sa palatum &c. Tu ganeo & ganeū nuncq; corripies, & ganea liben-
tius pduces, si mihi cum Sulpitio auscultabis. ¶ Lanuuiū oppi Lanuuiū
dulū italiæ adhuc extans vt dicit Mācinellus in. iij. car. Hora. ode.
xxvij. vbi hoc est sapphicū Raua decurrens lupa lanuuiino. adiecti
uum est lanuuiino quia pcessit agro, quia ab lanuuiū fit lanuuius.
a. um. Proper. lib. iij. Lanuuiū annosi vetus est tutela draconis. Ca
tullus in Egnatiū. Aut lanuuius acer atq; dentatus Scazon est. ali
qui geminant n. ¶ Manius ppriū viri a mane dici credit. Mart. Manius
li. x. Tu mihi simplicib⁹ Mani dilectus ab annis. ¶ Manilius Ma- Manili
nilia hoim ppria. lu. sat. vi. Nulla fere causa est in qua nō foemina li
tem Mouerit, accusat manilia si rea nō est. ¶ Manetus viri ppriū Manetus
apd Philephū in. vij. secūde. Panaret⁹ qa a pan pducit vide e añ t.

Ante p corripitur, vt papæ interiectio, ne cre- A añ P
das sub papa cōprehendi. Persius sat. v. Marc⁹ Dama pa Papæ.
pæ marco spōdente recusas &c. aplustre Cicero in arato Aplustre
puppibus absumptis fluitātia q̄rere aplustra. Manilius li. i. Ascēde
re cœlum Incipit, arguāq; ratem p aplustria summa, ab a puatua

Ioannis despaüterij Niniuitæ.

particula & pleo nauigo, quia nauigationi minus necessaria sunt, napæ vide æ ante l. l. laps. Apinæ vide i añ n aphronitrū vt aphrodite. i. venus, napus, napo, teste Nestore contra Sulpitiū hæc dedi exempla, quia multi in eis errauerunt, siquis nos refellere conetur, id ex poetis veteribus agat non ex grāmaticis secus meras nugas egerit. ¶ Notent vbiq; geminata, vt sapphyrus, sappho, cappa dox, capparis, pappa, pueroꝝ cibus, pappare cibū sumere, papp^o auus, vappa. i. villum, & homo nihili, pappasare auum vocare, ap pia via appias. adis. i. Venus. mappa sed mapalia corripit. Verg. Et raris habitata mapalia tectis. ¶ Appulia regio, appulus in appu lia genitus. Mart. in apo. Velleribus primis appulia parma secundis Hora. sat. v. Incipit ex illo mōtes appulia notos Ostentare mihi q̄s torret arabulus & q̄s Nūq; erepsimus nisi nos vicina triuici Villa recepisset. idem alibi. lucanus an appulus anceps. sic ceteri. Appulia secundā semp pducit quā appulus semp corripit, in q̄ prima semp positione pducit, quā apulia remotiōe vnus p aliquādo corripit. Idem in. iij. car. ode. iij. Nutricis extra limen apulix, versus est alcaicus dactylicus, limen apulix duo sunt dactyli quia vltima vsus cōmunis est, Petrarca more suo omia cōfundit ideo nō est imitandus vt. iij. aphricæ. Is tibi nāq; apulis rapidum sub finibus ortū Mittit equum bellis habili. lib. vñ. hūc sonipes apulus & .x. egloga. Appu lia calabrūq; nemus sub valle galesi.

Appulia.
Appul^o.

Apulia.

Exceptio.

¶ Apis is, vel idis rex ægypti, & in aphrica vicus & bos qui p mine colebatur. Luca. li. viij. Lustra suæ Phœbes nō vnus vixerat apis. ¶ Fœmineū apis p apes notū est corripit. ¶ Apidan^o fluuius. vide i ante u, Sperchius Apœninus mons. Verg. xñ. enei. Ver tice se attollens pater Apœninus ad vndas. ¶ Aphrica, apher, aphricus. Verg. iij. Geor. Armentarius apher agit tectumq; larēq;. ¶ Crapula vide ganeo a añ n. Capo. Mart. li. iij. Alius coactos nō amare capones. Scazon est, dicit etia cap^o, Varro Ex gallo gallina ceo castrato fit capus. ¶ Lapathes, is cū th aspirato hærbæ quedā Serenus Sæpe chelidoniā cum succo lapathis addes. Alexāder ne quā. Lapathes cibus est & holus cōponit eundē, lapathos vellapathum etia herbę nomē primā corripit, vulgo radix dicit teste Tor tellio, Colu. in. xi. Lubrica iam lapathos iam thamispōte virescūt, Thamus hærbæ est, lapa hærbæ etiam primā pducit, sed video fere lappa gemino pp. scribi. ¶ Papas ē. i. custos, pēdagog^o, aut pater tractū nomē a syracusis, vbi pas pater dicit vñ p geminationē pa

Apida
nus.
Apœni
nus.
Apher.
Crapula.
Capo.
Lapathes

Papas.

pas, hinc papare blāde patrē appellare. hęc Mācinell^o in illd' fat. vi.
 Timidus prægustet pocula papas. Hinc papa p summo pontifice Papa:
 alij aliunde deriuāt. Aelius Nebriffensis credit p summo pontifice Papius.
 gemino pp. pappa scribi, pducit autē ab aratore. ¶ Papius viri Papilus.
 nomē. vnde Papia lex. Auso. in epig. Papia lex placuit, Iulia displi Papinius
 cuit. Papilus viri, ppriū. Mart. li. iij. Cur q̄ vis fieri Papilefacta do
 les. ¶ Papinius poetę nomē. Sido. ad Fœlicē. Non qd' Papinius
 tuus meusq; phal. Domitius ante sylvas Papinij omīno cōtrario
 modo posuit quia forsitā errore Seruij fuit imbut^o dicens. hęc tecū
 pariter velit Papini. Phœbus Castaliū nouare carmen. phal. sunt. Papianil
 ¶ Papianilla ppriū mulietis. Sido. in ppentico. Cōiunx papianilla la.
 quē pudico. phal est. ¶ Papilio. Mart. li. xij. In tauros libyci ruūt
 leones, nō sunt papilioib^o molesti. phal. sunt. ¶ Paphagones. Pri
 scianus in perihagesi. Paphagones post hos mariādiniq; sequunz gones.
 Bithyniq; viri pinguissima rura colentes. Qua rhebas pulcher gra
 tissima flumina voluit. ¶ Rapum vel rapa æ. a rapio volunt de Rapum.
 riuari, ergo cōtra primitiui naturā pducit. Mart. in xenijs. Hęc tibi
 brumali gaudentia frigora rapa. Quędam^o in cœlo Romulus esse
 solet. Palladi^o. rapa mutat in napos. ¶ Sapo. onis. substātia ema Sapo.
 culatoria. Serenus. Attrito sapone genas purgare memēto. ¶ Sa Sapis.
 pis. is. fluuij nomē videto isaurus i ante s. ¶ Saperda conchę ge Saperda.
 nus, sunt qui a sapio deriuēt ergo cōtra primitiui naturā pducitur.
 Persius. Et qd' agam: rogitas en. saperdam aduehe ponto.
 ¶ Vapulo as. lu. Ego vapulo tantum, est finis versus.

A ante q corripit, vt aqua, laqueus, aquila etiā
 a viri pprium, licet arator variauerit. vt li. ij. Aquila tunc
 pceptor erat vir plurima laudis instrumenta gerens. Cō
 posita notanda sunt, quacq; quacq; versus nequaq;.

A añ q

Ante r corripitur, vt larix, quod male dicūt va
 a riarī vt opinor, Ariminū quod in. ij. epist. male pducitur
 a Petrarcha ad Lucinum. Arabs, arabia, arabius. Vergil. Arabia:
 Eoasq; domus arabum pictosq; gelonos. At arabia & Arrabia
 arabius ppter tot breues admittunt alterum r, & positione pducū
 tur arrabia & arrabius. Proper. lib. ij. Nec siqua arrabio lucet bom
 bycepuella. In eodē lib. Et dom^o intactę te tremat arrabię. ¶ Notē
 tur cætera geminata, vt carrus, carruca, Carra fluuij nomē Carræ
 vrbs, parrhisij. o. r. sarraceni Sedul. Saucia iā vetę marcebāt Carræ
 viscera sarrę, Sarraftes populus. Tarraco hispanię oppidum, par
 rhasia, parrhais, parrhaisius pictor & populus, Marrubij populi.
 us.

A añ R

Arabia:
Arrabia

Carra.
Sarrestes
Tarraco
Parrhasi
us.

Ioannis despauterij Niniuitæ

Arretiu. Varro. Varrus virorum ppria. Barrhus elephas, & p̄ditus adole-
scens apud Hora. in. iij. satyra & in Epodo ode. xij. Arretiu vnde
arretinus. Persius. Fregerit heminas arreti ædilis iniqs. Mar. in apo.
Arretina nimis ne spernas vasa monem⁹. Laut⁹ erat thuscis Porse
na fictilibus. Errauit hic æneas Syluius in epitaphio Leonardi Ar-
Phauru retini, qd̄ habet post Leonardi epistolas. Arri⁹. arria, phaurusij po-
sh. puli cum au diphthongo. Priscia. in perihegesi. Cōtinue post hos
sequit̄ phaurusia tell⁹. ita habet in libro nobilissimi haloini, vbi alij
qui legerunt pharisia & hic exceperunt.

Exceptio.

Ara. ¶ Ara notum est sed aspiratū hara porcorum stabulum corripit̄
qd̄ de auibus quoq; dicit̄. apud Columellā. li. ix. ca. xij. & xiiij. Oui.
Cura fidel̄ harę, ab ara cōtra primitiui naturā corripunt̄ aruspex,
aruspicina, aruspiciū, q̄ ab hara aue quidā dici voluerūt. vide cor-
Errata Ri nucopiæ corripit̄ quoq; hariolus, & verbū hariolor. Errauit Riga
ge. teste Nestore dicens in Daniele Hariolus regis soluerē visa nequit.
Idem errauit in miniscor alcheldemac. Maccabæus, Barabbas, ti-
bia, Ptolemæus, sericus, Mithridates, conopçū, origenes, parasceue
sabbatū, candacis, & alijs valde multis, partim a Nestore animadu-
uersis, nam longū fuisse omnia enarrare, quia Riga est pardo macu-
Arete. losior. ¶ Arete es, vel areta æ. superioris Dionysij filia, & alia eodē
noie vxor Alcinoi pducit primā secundāq; syllabas vt pbat Ne-
stor ex Apollonio & Homero gręcis poetas, in qua re errauit Tor-
tellius. vide e ante t. aretalogus. ¶ Areo. es. aridus & c. Verg. Aret
Areo. ager. ¶ Area ab ariditate dicta. Idem. Area tum primū est ingen-
Area. ti æquanda cylindro. at corripunt̄ vndecūq; sunt arena, arista, arū-
Arene. do. ¶ Arene es. oppidum. Valerius flaccus li. i. At frater magnos
lynceus, seruatus in vsus. Quem tulit arene posset qui rumpere ter-
Arunci. ras. ¶ Arunci Italię populi. Nestor cōtra Sulpitiū putauit per au
diphthongon aurunci dicendū esse, at libri quos vidi hñt arunci.
Arūcus. Arunca aruncorū vrbs. Aruncus etiā viri ppriū. & apud Plin. si-
gnificat villum a capellarū mento dependentē, vt docet cum Sul-
picio Beroaldus & semp pducit̄ vt dicit Sulpitius de aruncis popu-
lis. Verg. ænei. viij. Arunci misere patres sidicinaq; iuxta Aequora
quicq; cales linqūt amnisq; vadosi. Accola vulturni, pariterq; sa-
ticulus asper. ¶ Aruns viri ppriū apud Vergiliū. xi. ænei. in hoc
Aruns. errauit Petrarcha, vt patuit in a ante b. ¶ Aram viri ppriū apud
Aram. Mantuanū qd̄ alij fortassis corripuerūt. ¶ Barium oppidum ita-
Barium. liæ. Hora. sat. v. bari. m cenia pisciosi de hinc gnatia lymphis p apo-

copen pro barij. ¶ Baris idos. nauiculæ species. Prop. lib. iij. Ro-
 manâq; tubam crepitanti pellere sistro. Baridos & contis rostra li-
 burna sequi. ¶ Barine. es. mulieris ppriū apud Horatiū li. iij. car.
 ode. viij. Pœna Barine nocuisset vnq; sapphicū est. ¶ Carica fi-
 cus species Ouid. i. fast. Quid vult palma sibi rugosaq; carica dixi.
 ¶ Carolus petrarcha corripit, cæteri fere pducunt. Est igit̃ anceps.
 ¶ Caria cuius populi Cares dicunt̃, a singulari car caros, foemineū
 est. Caiera vt docet Regius in illud. iij. Met. Lyciæq; ppinquos Ca-
 ras adit, Mart. in. i. epigrā. Aere nec in vacuo pendentia mausolæa
 Laudibus immodicis Cares in astra ferāt. hic aere ab aer p synere
 sin dissyllabum est, nisi putemus in p̃positionē esse expungendā
 nec potest prim⁹ pes esse p̃celeumaticus quia aer priorē necessario
 pducit. Manil. lib. iij. Arcades antiqui celebrataq; caria fama. Auie-
 nus i arato. Lux hebes est matri vix qualē caria quondā. Nouerat
 intrātum p̃ claustra tenacia clauē carpendus est Carqlus arretinus
 neotericus poeta, qui hoc (vt plæraq; alia) cōtra veterē consuetudi-
 nem ausus est corripere dicens. Nunc caria antiquo fuerat spoliata se-
 pulchro. rephendendus quoq; Nestor est, qui ppter Carolū dixit
 caria variari, ideo nō iniuria Sulpitius obiecitauit Nestori inepto-
 rum poetarū testimonia, ¶ Carex vnde Carectū. Verg. Tu post
 carecta latebas. ¶ Carus. a. um. quod multo vēdit̃. vnde caritas
 sine aspiratione, charus. a. um. i. dilectus. vnde charitas cū aspiratio-
 ne sic om̃ia adiectiua in arus. vt clarus, rar⁹, testimonia sunt facilia
 Charus etiā viri ppriū apud Ouidiū. Nam ppria appellatiuorum
 vnde descendūt quātitatem custodiunt, vt clæmens, rusticus, seue-
 rus &c. sic si quis a claritate nomē apud latinos sortiret̃, clarus indu-
 bie primā pduceret vt claranus apd' Aufoniū ad Vrsulū grāma-
 ticum. & apud Martialem in li. x. Nam dicere apud Vergiliū dar⁹
 & amycus corripit vt a cōmunib⁹ distent sapit triuia, quale molito-
 res cōmenti sunt de rusticus & alijs plærisq; quoniā clarus & amy-
 cus cū y græco græca sunt, quib⁹ correptis vtunt̃ græci poetæ lin-
 guæ latinæ penit⁹ ignari. Ait aut̃ Verg. x. ænei. Et Clarus & Hemō
 lycia comitatur ab alta. forte dicit̃ a claro insula, vñ Clarius A pol-
 lo. Oui. i. met. Et Claros & Tenedos &c. ¶ Charis. itis. id est grā,
 corripit̃. vt charistia, licet hinc putẽ charus. a. um. originē traxisse.
 Oui. i. fast. Protinus accedunt charites, nectuntq; coronas. ¶ Ma-
 rinas. atis. grāmatici nomē in vñ. sat. lu. Vide thrasymacus a añ s.
 ¶ Claris fluuij nomen vide e ante q sequana. ¶ Darius rex Per-
 sarum nomen, rectius pducit̃. vide i ante u. ¶ Glarea sicca & ste-
 nilis duracq; terra. Luca. li. iij. Aut impulsā leui turbat glarea vena.

Baris;
Barine;
Carica;

Carolus;

Caria;
Cares;

Carex
Carus.
Charus.

NOTA
Clarus.
Claran⁹

Carinas;

Claris;
Darius;
Glarea;

Ioannis despauterij Niniuitæ.

- Gnarus.** ¶ Gnarus vnde ignarus. ¶ **Larisa** vel **larise** es. & gemino s̄ **laris-**
Larissa. **sa.** Vide in medijs i ante s̄. sic **Larissus** fluij nomen. ¶ **Larius** ita-
Larinales **liæ** lacus. **Claudi.** de victoria **Stiliconis** cōtra **Alaricum.** **Protinus**
Larides. **Te** **lari** maxime teq; **Fluctibus** & **fremitu** **assurgens** **Benace** **mari-**
Laridius. **no.** ¶ **Larinales** **populi,** **omnibus** **syllabis** **pductis,** **apud** **Sillum**
Laronia. **testimoniū** **facile** **occurret.** ¶ **Larides** **pprium** **aut** **patronymicū.**
Larus. **Verg.** **x.** **æneid.** **Daucia** **laride** **thymberq;** **simillima** **ples.** **Laronius**
Larunda **virī** **pprium** **in.** **xiiij.** **Sillij.** ¶ **Laronia** **mulieris** **pprium.** **Iuue.** **Sa.**
Larina. **ij.** **Non** **tulit** **ex** **illis** **toruū** **Laronia** **quendā** **Clamantē** **toties.** **Mart.**
Maris. **lib.** **ij.** **Abneget** & **retinet** **nostrum** **laronia** **seruū.** **quidam** **libri** **ha-**
Naris. **bent** **per** **au.** **diphthōgon** **Lauronius** & **laronia,** **vt** **testatur** **Man-**
Narix. **cinellus.** **Larus** **aut** **auis** **fulica** (vnde **quidā** **putarūt** **larium** **littus** **de-**
Naricia. **duci**) **corripitur** **in.** **v.** **Odyssæ** **Homeri** **teste** **Nestore.** **Riga** **tamen**
Narea. **vt** **alia** **plurīma,** **cōtra** **doctoꝝ** **vsū** **ausus** **est** **pducere,** **dicēs.** **Lar-**
Pareo. **rus** **fluminis** **est** **habitor** & **incola** **terre.** **Est** **quoq;** **virī** **pprium** &
Pharis. **corripitur.** **Sil.** **lib.** **iiij.** **Gorgoneoq;** **larū** **torquentē** **lumina** **vultu.**
Pharus. ¶ **Larunda** **nymphæ** **nomē.** **Ausonius** **in** **monosyllabis.** **Nec** **ge-**
Quare. **nus** **hoc** **domuū** **larunda** **pgenitus** **lar.** ¶ **Larina** **ppriū** **mulieris**
Rarus. **apud** **Verg.** **xi.** **æneid.** ¶ **Maris** **virī** **ppriū** **ac** **etiā** **fluij** **in** **Istrum**
Smarag- **fluentis.** **Silius.** **vij.** **Inde** **ruēs** **thurin** & **Buten** & **Marin** **et** **arsen** **Dat-**
us. **lato,** **fusumq;** **manus** **cōferre** **malçon.** **Omīa** **sunt** **virōꝝ** **propria.**
Smarag- **Malæus** **diphthongon** **æ** **habet.** ¶ **Naris** **nasi** **foramen.** **Oui.** **xij.**
us. **meta.** **Acta** **retro** **naris,** **medioq;** **est** **fixa** **palato.** ¶ **Narix,** **naricia**
Smarag- **nariciū** & **narice.** **es.** **vetustissimum** **Locrorum** **oppidum,** **vnde**
us. **fuit** **Aīax.** **hinc** **Naricij** **populi,** **de** **quibus** **Vergilius** **tertio** **æneidos.**
Smarag- **Hic** & **Naricij** **posuerunt** **mēnia** **locri.** **hinc** **naricia** **pix.** **Ergo** **narix,**
us. **icis.** **in** **obliquis** **pænultima** **m** **corripit,** **pro** **insula** **Vlyssis** **in** **mari**
Smarag- **ægeo,** **rectius** **per** **e** **Neritia** **dicitur.** ¶ **Narea** & **naret** **ponit** **Sul-**
us. **pitius.** ¶ **Pareo.** **es** **vnde** **appareo,** **compareo.** **Vergilius** **primo**
Smarag- **æneid.** **Paret** **amor** **dictis.** ¶ **Pharis.** **is.** **oppidi** **nomen.** **Seneca** **in**
us. **Hecuba.** **pharin** **an** **pisam** **Iouis** & **coronis.** **saḗ.** **est.** **Verulanus** **dicit**
Smarag- **pharus** **produci.** & **Badius** **vult** **vestem** **quādam** **significare,** **pha-**
us. **rus** **certe** **ægypti** **regio** **corripitur.** **Luca.** **li.** **oçtauo.** **Crimine** **belloꝝ**
Smarag- **maculas** **Pharon,** **aruq;** **nostra.** **hinc** **pharius,** **a** **um.** **id** **est** **ægypti-**
us. **us.** **Quare,** **compositione** **notum** **est** **quia** **ex** **ablatiuis** **qua** & **re.**
Smarag- ¶ **Rarus** **notum** **est.** **vnde** **raro,** **rareter,** **raritas** & **c.** **vt** **a** **clarus**
us. **claritas** **clareo** & **c.** ¶ **Smaragdus** **video** **semper** **corripi,** **nisi** **for-**
us. **san** **apud** **Martialem.** **Sardonicas,** **smaragdos,** **adamātas,** **iaspidas**

vno & c. vbi s pimitur, & apud Prudentium in psyco. has inter species smaragdina gramine verno, rectius corripies quia nonnulli volunt d liquefcere apud Martialem, licet Nestor velit hoc nomen variari. ¶ Varix & varicus. vide in clementis varix. sic adiectiuum varus a. um. quod etiam viri nomen & fluuij nomen est, licet gemino r aliud viri ppriū Varrus legatur. at varius viri pprium corripitur, vt varius adiectiuum. Persius. Fallit pede regula Varo Varillus viri pprium pducitur in secūda saty. Iu. Varicosus a varix contra primitiuū naturam corripitur. Persius. Dixerishæc inter varicosos centuriones.

Varix.

Ante S in dissyllabis produciū, vt naso. Ouidius Naso legendus erat tunc quum didicistis amare. Male pfecto Petrarca in. ij. lib. epist. ad conuiciatorem. Laudat mea carmina tybris, Parthenope studiosa pbat nec terra nasonis Respuit aut flacci. indocte credidit ppriorū curam habendam esse nullam. ¶ Phasis fluuius. hinc phasias adis & phasianus.

A añ S

Exceptio.

Basis. i. sustentamentū. vnde etiam orbiculos quibus in mensa vasa sustentantur bases appellamus teste Beroaldo. Mart. lib. ix. Inscripta est basis indicatq; nomen. versus est phaleucius. ¶ Casa domuncula rustica aut pastorialia. Vergi. Atq; humiles habitare casas. contra primitiuū, siquidem a supino casum fiat. ¶ Prason græcum nomen. i. porrū. vnde Prasinus. i. porraceus & viridis. vt vestis prasina. Mart. li. x. De nostra prasina synthesis empta toga. Prasinus etiam est viri propriū. viridis ad colorem relatum ne barbarum putes. Ouid. Et nigra viridi turtur amatur aue. ¶ Phrasis. ¶ Quasi. Ouid. Et quasi discedens & c. Catullus videtur pduxisse dicens. Cui ego quasi eadem totidem mox deprecor illi & c. Tutantum corripias cum cæteris. ¶ Thasos vna cycladū cum thaspirato. Papi. v. theb. Et paphos & nemorosa Thasos. hinc Thasius. Thasus. a. um. Thrasus viri nomen. Ouid. in Ibin. Ante diem raptō nō adunda Thraso.

Basis. Casa.

Prason.

Quasi.

Thasus. Thrasus.

¶ **A** ante s in polysyllabis corripitur, vt Casius mons vnde casius. a. um. a casa insula, & hæc a caso Cleomachi patre que duo & dissyllaba puto corripit. Luca. lib. x. Lucifer a casia prospexit Masanifrupe diemq; Masanissa cum a etiā in secunda syllaba teste Tortelasio potius q; per i. Masinissa fuit rex Numidarum. quidā male opinatur si geminare in principio massinissa, vellem docerent per te sumonia. Ouid. vi fast. Postera lux melior supat masanissa siphace

Casius.

Masanifrupe.

Ioannis despauterij Niniuitæ

Nolim ergo imitari Petrarcham in quinto aphricæ dicentē. Massi-
 nissa tibi &c. pducit quoq; Trasyminus cōtra doctōrꝝ vsū. No-
 tētur vbiq; geminata vt cassandra, cassiopea, cassellius. Cassi^o viri
 pprium, in quo prater altōrꝝ morem vnicū s̄ sustulit Sidonius
 correptiōis gratia in secūdo panegyrico dicens. Et tibi flacce acie
 Bruti Casijq; secuto. Carminis est author qui fuit & veniē. nisi for-
 sitan legendū sit, cassiq; per apocopen p cassij.

Exceptio.

Asius.
Asiaticus
Alis.
Asia.

¶ **Asius asiatic^o** & **asis idis.** ab asia que est terrę habitabil^{is} pars maxi-
 ma, contra primitiui naturā inuenio, hæc pducī q̄q; corripī posse
 nō negauerim. Oui. v. met. iam sup europam sublimis & alida ter-
 ram. Vectus erat iuuenis. Et li. xij. Ecquid vbi asiacas casuras aspicias
 arces, Ingemis; Verg. i. geor. Asia circum Dulcib^o in stagnis rimā
 tur prata caystri. Et. iij. geor. Opis & asia deiopea. Idem. vij. ænei.
 Dant p colla modos sonat amnis, & Asia longe Pulsa palus, vbi
 Seruius ait. Asia prima lōga, est palus Mysiē, prima vero breui, est
 regio & terræ habitabil^{is} maxia pars. Verg. iij. ænei. Postq; res Asiē
 &c. Nebrissenis dicit se nescire an sit vsq; palus que vocet^r asia, vñ
 apud Vergiliū asia est adiectiuū, vt dicat in generali prata asia, pal^o
 asia, hoc est asiē regionis, nā Mysia, Cayster, Lydia in asia sunt, ideo
 minus verē videt^r Seruū dictum.

Asopus.

¶ **Asopus fluuius Achaie &**
æginę pater. Papi. vij. theb. Asopos genuisse datur. Luca. li. vi. Ac-
 cipit Asopos cursus phœnixq; Melasq; Asopiades. i. æacus asopi
 nepos. Oui. vij. met. Huic asopiades petis irrita dixit & vrbi Nō fa-
 cienda meæ. Asopis. idis. i. ægina, vt in eodē libro. Si te nō falsa lo-
 quūtur. Ille sub Asopidos quondā amplexus æginę. Alij hñt, Egi-
 nę amplexus quondā sub Asopidos isse, & semp vel prima vel se-
 cunda cōtra primitiui naturā inuenit^r corripī, nisi mendum sit. Ni-
 colaus Valla in Homero li. iij. masculine dixit asopis. idis. p fluuiō

Basium.
Caseus.
Lasius.
Lasercium.

At post herbosi venere asopidos vndas, mallē veteres imitando
 asopus nō asopis. idis. p fluuiō dicere. ¶ **Basium & basio as.** Mart:
 xij. Paruū basiat vsq; morionē. phal. est. ¶ **Caseus** Verg. Pinguis
 & ingrātę premere caseus vrbi. ¶ **Lasius** viri ppriū sepius tetra-
 syllabum. Verg. ænei. x. Lasius imbrasides hic eta oniusq; timetes.
 ¶ **Lasercium** grāmatici plures dicūt pducī. Catull^o ad Lēbiam
 Qz magnus numerus Libyssæ arenæ Laserciferis iacet cyrenis.
 phal. sunt ex quib^o de prima huius dictionis syllaba nihil iudicare
 possumus, quia Catullus primę regioni nunc spondet^r, nunc lam-
 bū donat. teruiā pducī hic manifestū est. ¶ **Mnasillus** satyri nomē

...atoris Aspiritis
 ...boro Proprietas dicit
 ...omniū videri acie
 ...idem Omnis quicquid
 ...in iante
 ...Na
 ...taria culti rem torridus
 ...viri nomen Horat. S
 ...Comoda den
 ...vini ppriū cum a
 ...vide a ante
 ...Pa
 ...sistit de curre facer
 ...vultu sic quicquid
 ...Dures spaf
 ...viri ppriū li. sat.
 ...Comas & hu
 ...viri qui Bulrit
 ...Dui in i. de a
 ...Horatū fa
 ...omen pducit
 ...stis iurg
 ...notat in
 ...lib. x. v. C
 ...vire
 A ante T.
 ...yatro, st
 ...Verg. Oterq;
 ...poliōne. Ide
 ...edite regi
 ...cato onis. S
 ...viri ppriū
 ...Sedul
 ...linter corrip
 ...cū dicunt. q
 ...pdest. cano
 ...Nestore d
 ...cui nō credo.
 ...iamus catos g
 ...Mediciale nos ces.
 ...Pau. dno nō credo il
 ...virent. Hora
 ...planta i mandro sic ca

Verg. in buco. Pergite pierides chromis & Mnasilus in antro Sile num pueri somno videre iacentē Vbi pducit primā, in sileno quā corripit. Ibidem. Omnis gaudet mūdus cantāte sileno. ¶ Nasica Nasica. viri pprium patebit in i ante c. Nasidius viri nomen. Luca. lib. ix. Nasidius Nasidiū marsi cultorem torridus agri Percussit prester.

¶ Nasidienus viri nomen. Horat. Sat. vlt. Nasidienus ad hęc tibi dñ quecunq; p̄ceris Cōmoda dent, Inuenio apud Martialem eadē quātitate Nasidian⁹ viri ppriū cum a in penultima.

Nasidie
nus.

¶ Pasiphae mulieris ppriū. vide a ante e. ¶ Pasiphilus viri ppriū. Palladi

Nasidia
nus.

us. Pasiphile ornatus fidei cui iure fatemur. sic pasithea apud Catul lum de Aty. & Berecynthia, sic quicqd est a pasa. t. omnia. ¶ Spasio viri ppriū. Papi. primo syl. Diues spasio q̄s agit tumult⁹. phal. est.

Pasiphae
Pasiphil⁹
Spasio.

¶ Thrasymachus viri pprium. lu. sat. vñ. Sicut Thrasymachi pro bat exitus atq; secundi Carinatis & hunc inopem vidistis athenæ.

Thrasy
machus:

¶ Thrasius aut viri nomen, qui Busrin hūana hospitiū nece posse aquas elici docuit, corripit. Oui. in. i. de arte. Quum Thrasius Busrin adit mōstratq; piari. apud Horatiū sat. ij. lib. ij. Thrasius viri di

Thrasius

uitis ad paupertatē redacti, nomen pducit. Quum deerit egenti Aes laquei p̄ctiū iure inquit thrasius istis iurgat verbis. aliqui tamē hic legunt tralius cum l nō cum s vt notat in hunc locum Badius.

¶ Vasidius viri pprium. Silius lib. xv. Cadit obuius acri. Cratulo Vasidiolibyç regnator arenæ.

Vasidius

A ante T.

Ante t corripit, vt latro, statera, status, quater,

A añ T

a quaternus, atauus. Verg. Oterq; quaterq; beati, Quatuor primitiuū pducit positione. Idem. Quatuor hic luuenes

quattuor
Catus.

& c. Horatius. Mecœnas atauis edite regibus. aslep. est. Catus. i. sapi

piens. vnde ppria catus ti. & cato onis. Sil. iij. Obuia quadrupedis p̄ceptus Cat⁹ ora tulisset. hic viri ppriū est, de appellatiuo. Post hęc

ille catus quātumuis rusticus ibit. Sedul. li. i. Sed tantū certare cati. p

mulione, fele siue æluo similiter corripit a Mātuanō in buccolicis,

Cattus.

& recte, quia a sagacitate cati dicunt. qua vocula vsus est Palladius

lib. iij. ca. ix. Contra talpas pdest, catos frequēter habere in medijs carduetis. Raphael regius ex Nestore dicit in. vñ. lib. Quintiliani cat

Platea.

tus pro fele tt geminare, cui nō credo, nisi pro illo testimoniuū veterum quispiam afferat, scimus catts gemino tt populos esse, & cat

Plato.

tas aues qd' ex Martiale facile nosces. Atrox Atlas. Platea nūq; v: deo pducit, nec Plato, ideo nō credo illis qui putant variari, nisi te

Blatero.

stimoniū ex veteribus afferant. Hora. sat. iij. lib. ij. Quorsum perti

- ripitur. Hora. Audit quum magno blateras sermone facisq; Lucil-
lius. deblaterat plenus bon⁹ rusticus cōcinit vna, hic s pimit in bo-
nus & rusticus. Author philomelæ indignus est quē imitemur. Bla-
terat hinc aries & pia balat ouis. hinc blaterones importuni locuto-
res. Nestor dicit similiter corripit blatio, qd' pbat ex Plauto in am-
phitryone vbi blatis sextus pes est, sed quū apd' Comicos, admit-
tantur etiā scazontes, inefficax est pbatio. plurimi scribunt cum &
exilibus blatio a blax blactos. i. stultus, q̄a blactire est stulte & ina-
niter loqui, ideo Philephus in decadibus semp pducit. Tortellius
etiā blactero eodē modo scripsit, quē falli ex correptiōe manifestū
est, ego in Nestoris sententiā eo. ¶ Cathena tantū corripit, in quo
decipit Nicolaus Ferettus ex mēdoso Martialis codice. Expectant
curæ cathenatiq; labores. vbi emēdati libri habentq; geminatū sic,
Expectant curæq; cathenatiq; labores. ¶ Nates nomen, video
vbiq; corripit, nisi apd' Ausoniū si non sit mendū in epig. Eune qd
vboris grauidę patria inguina lambis, Festinas glossas nō natis tra-
dere nates. Tu tantū corripito, Idē ad thēonē. Percussa q; nates vid-
no podice nudat, Persius. Elifas q; nates &c. Hora. sa. viij. Nā dispo-
sa sonat quātū vesica pepedi, Diffissa nate sic⁹ at ille currere in vr-
bem. Mart. in apopho. Sæpe tamē pueris abstulit illa nates, ridicu-
lus sane est & sicutus. Quis arte nates, tamē apparent tibi nates,
¶ Catholicus notum est corripit, vt cætera ex cata græca ppositiōe
Sidonius tamē cum alijs quibusdā christianis, licēter pduxit dicens,
lib. iij. Vi quæ catholicā fidem lacessunt. Phal. est. Catullus quoq;
sine dubio corripitur, & tamē videt pducit apud Catullum ad Lei-
biam in hoc sapphico. Ocium Catulle tibi molestū. nescio an no-
ue secūdo loco trochæum dederit. Statera contra Verulanū vide
ante r. Notent geminata vt attagena, attagen. Hora. Non attagen
Ionicus est iambicus dimeter, Nebriffensis metri gratia in generib⁹
vnum t abstulit, id alibi nefeceris. ¶ Blatta & miculus libros cor-
rodens & aluearia ledens, aliqui cū p blapta scribunt a blapto. i. no-
ceo. Mart. Constrict os nisi das mihi libellos Admittā tineas truces
q; blaptas. phal. sunt. ¶ Blattheus gemino tt. id est purpureus.
¶ Matthias, Matthæus in quo Riga peccat dicens in genesi. Vt tua
p spicue scripta Matthee ferunt, notauit hoc Nestor. Vide e ante u.
¶ Attegiæ de quibus multa. Iuuenalis interpretes in sat. xiiij. Dirue
Maurorū attegiæ castella Brigantū. i. vmbacula aut tabernacula
sic atteia. Antonius Nebriffensis dicit pducit. & excipit Patagia fluuij
nomen, quē errare credo, quia in omib⁹ libris inuenio pantagia
cum n ante r, & ita positiōe pducit. Clau. in secūdo de raptu pserpi

Blatio.

Cathena

Nates.

Attagen.
Blatta.

Matthæ⁹.

Attegiæ.

Patagia.

ne. Pantagia nomenq; gelan qui prebuit vrbi Cōcelebrant, sic ceteri. Hæc diligenter recensui quia in his hallucinatos (qui ante me scripserunt) animaduerti plurimos.

Exceptio.

¶ Producentur ea quæ habent m ante a, vñ precedente muta ante a, vt mater, frater, Cratus viri ppriū apud Claudianū in prefatiōe nuptiarum Honorij, cratis, vnde craticula. Corripunt tamē Mathon vel matho cum th aspirato ppriū viri. lu. sat. i. lectica Mathonis est finis vsus. ¶ Matella vas vrinariū. Mart. lib. x. dispereā si tu pyladi præstare matellā Dignus es, aut porcos pascere Pirithoi. At matula pducitur. Philelphus. ix. primæ. Intrauit plenis non vltima matula neruis & in tertia quartæ. Vrinam matula seruat. Matinus mons. vnde matinus. a. um. Luca. lib. ix. vulturis & calidi lucent buceta matini. Sunt autem buceta loca in quibus boues hument. luue. sat. xiiij. Nota mathematicis genesis tua. vide mathesis. e ante s. ¶ Matieni populi apud Priscianū in perihegesi. ¶ Cratinus, craterus, crates etis. Stratocles virorum propria. Cratis Scyllæ mater, & quæcunq; alia sunt a cratos. i. robur & stratos. i. exercitus. Persius in. i. sat. Audaci quicūq; afflate cratino Iratum eupolidem pregrandi cum sene palles. Aspice & hæc &c. Idem in. iij. sat. Et quid opus cratero magnos pmittere montes. Furius bibaculus En cor zenodoti en iecur cratetis. Phal. est. Vergil. in Ciri. Ipse cratē matrem &c. Crathis autē cum th aspirato Achiuorū fluuius corripitur. vide a antel halys. idem nomen pro fluuio Calabriae pducitur. Ouid. xv. meta. Crathis, & hinc sybaris vestris cōterminus oris Electro similes faciunt auroq; capillos. ¶ Ater Catullus. Nil nimium studeo cæsar tibi velle placere. Nec scire vtrū sis alb⁹ an ater homo. sic atramentū. Atrium vndecūq; sit non inueit correptū ¶ Atella vnico teste Nestore Cāpaniæ oppidum, hinc atellani ludi. Sil. li. x. iamq; atella suos iamq; & Galogrecia adegit. ¶ Atina Campaniæ oppidum. Verg. ænei. viij. Tela nouant Atina potens Tyburq; superbum. Ardea crustumeriq; & turrigeræ antennæ. Atina quoq; Bœoticiæ vrbs fuit. Atinas viri proprium corripitur. Verg. xi. ænei. Fugit acer Atinas. ¶ Atis cum y græco puer Cybeli dilectus. Persius. Claudere sic didicit versum berecynthius Atys, aliorum nomen corripitur, vt in. viij. theb. Papi. & in. iij. Lucani. & in. v. meta. Deplorauit Atin. sic pro filio Croesi apud Philelphum in. iij. primæ. ¶ Blathara viri pprium in. xi. Mart. nisi bacchara legatur quo nomine frequenter vitur id potius credo.

Mathon
Matella.

Matula.
Matinus
Mathesis
Mathæaticus.

Matieni.
Cratinus

Craterus
Crates.
Cratis.
Crathis.
Ater.
Atrium.
Atella.

Atina.

Atinas.
Atys.

Blathara

Catillus. ¶ Catillus variatur, fuit filius Amphiarai vatis Thebani, cui⁹ tres filij Catillus, Tyburtus. Coras dicunt Tybur condidisse. hinc catillus. a. um. i. tyburs. Sil. lib. iij. Anienicolęq; catilli. i. tyburtes. hic est finis & sus, vbi corripit nisi mendū sit, nam cæteri pducunt & tu potius pducito. Idem in viij. Hinc tybur Catille tuū sacrisq; dicatum Fortunæ p̄neste iugis. Verg. vij. ænei. Catillusq; acerq; Coras argiua iuuent⁹. Hora. li. i. car. xvij. ode. Circa mite solū tyburis & moenia catili. versus est Alcaicus chorianabicus pentameter, vbi in grō catili vnū l̄ ablatū est correptiōis gratia, aut noue spondeus p pyrrhicio, nam versus cōstat spondeo trib⁹ choriambis & pyrrhicio.

Clathrū.
Fatum.
Natura.
Gnatia.
Latus.
Latona.
Laterna.

¶ Clathrus vel. um. Nebriffensis corripit, quia correptionē nondum repperit. ¶ Fatum, fatidicus, nota sunt, quia e supino pdueto dicunt venire, vt natura natus, natalis, sed corripit nato, as. cōtra primitiui naturā. ¶ Gnatia oppidi nomen apud Horatium, vide Bariū a anter. ¶ Latus. a. um, vnde latitudo, qd̄ videt oriri e participio latus, a fero. At latus eris corripit, vnde cūq; veniat, testimonia facile occurrūt. ¶ Latona phœbi mater. Oui. vi. met. Colitur Latona p aras ¶ Laterna cōtra primitiui naturā, quia dicitur a lateo. Mart. in apo. Dux laterna viæ clausis feror aurea flāmis

Quatin⁹
Quaten⁹
Saturn⁹
Scatinus

¶ Natura, natio & c. satis patent. ¶ Quatinus p i. i. quia. Quaten⁹ p e, quousq; & inquantū. Hora. in ser. deniq; Quatinus excidi perit⁹ vitium irę & c. ¶ Saturnus. Persius. Saturnūq; grauem nō loue frangimus vna. ¶ Scatinus viri ppriū. hinc lex scatinia. ita hnt omēs libri quos videre licuit, non cū n̄ ante t. scātinus aut scātinia. Iu. sat. ij. Citari ante omēs debet scatinia respice primū & c. Auso, in epigrāmatis ab ausonj̄s interim defecit, vt quū secundā corripuit dicens. Scatinia metuens nō metuit titiam. ¶ Saturius decurio cubiculariorū Domitiani. Mart. li. iij. in aphrum. Saturiosq; modos partheniosq; sonas. Calderinus dicit veteres libros h̄re sigerios, & Tranquillū habere saturium. Ergo quū Mart. & Suet. de eodē loquantur, necesse est in vtroq; legere Saturiū vel Sigeriū. hęc & plura Calderinus, que studiosis discutiēda relinquo. ¶ Statim pdu-

Saturius.
Statim.

citur teste Marcello, cui astipulatur Nestor & Baptista pius, p p̄seueranter, æqualiter & cōtinenter. diciturq; a stando. Plautus in amphitryone Nec recedit loco quin statim rem gerat, statim. i. cōstanter cōtinue. versus est iambicus trimeter, nullū admittens trochæum, vñ gemino cc recedit leges, vt ante dixim⁹, recedit p recidit. Afferam ego aliud testimoniū, Festus in arato. Tunc succisa Ceres statim cum mergite culmi, Construit. At statim temporis aduerbiū pro illico, mox, subito, corripitur tantū, ne credas variari, Seneca

Verificatorię A in primis Li. III FO. LXIII

in Hecuba. Stulta est fides celare. qđ prodas statim. iambicus trime-
ter archilochius. Catullus. Verę siquid ages statim iubeto. phal. est.

¶ Statius viri pprium & poete clarissimi nomē. lu. sat. viij. Lætam quĩ fecit Statius vrbē &c. in hoc errauit Philelphus in quinta pri-
mę dicens. Naso valet nugis Statius modo barbara blaēt. Statius.

¶ Sclata nauigiũ latum. sic dictum. vt filitem p litem & ĩ. hinc sila-
tarius. latus & amplius. lu. sat. viij. Spondet em tyrio filataria purpu-
ra silo. hęc ex Festo Macinellus in dictũ & sum luue. ¶ Vates. va-
tator. vaticanus. nisi cōtra primitiui naturā dicas corripit. cui sen-
tentia quidā infœlicit r aduersant. Mart. in apo. Vilia sutoris calicē
monumenta vatini. p vatinij. viri pprium est. Catul. Odissem te
odio vatiniano. phal. est. ¶ Vatinessa oppidi nomē. Mar. li iij. vatinessa

Ex paruz vada pura vatinessę. phal. est.

Ante u corripitur, vt auus, auia fœmineũ est
a trissyllabum, ne cum ineptis dicas auia. Persius. Ecce auia
aut metuens diuũ matertera cunis Exemit puerum.

Exceptio.

¶ Auidienus viri ppriũ. Hora. sat. ij. lib. ij. detorserat auidienũ. est fi-
nis & sus. Nota ex a ppositione deducta quia pducunt. vt auerto. Auidie-
nus.
auus. a. um. sed auis licet hinc deducāt corripit. Verg. i. æneid. Nec
posse Italia teucroꝝ auertere gentē. Idem Geor. ij. Auia tunc reso-
nant auibus virgulta canoris. ¶ Claua, clauus, clauis, clauiger, te-
stimonia facile occurrent. ¶ David viri pprium. vide crementa David.
Dicit quoq; Dauides. æ. Vide i ante d. ¶ Dauus viri nomen. Per-
dauus.
sius. Dauē cito hoc credas iubeo. ¶ Daualus viri nomen apud
Flauus.
Philelphum in tertia septimę. ¶ Flauus. a. um. flauio & Flauis
viri ppriũ. siquid amplius reperiat habens consonantē atntel. vo-
lunt pducit. Verg. flaua ceres & ĩ. lu. sat. iij. Cum iam semianimũ la-
ceraret flauis orbē. ¶ Gauisus vide atrida. A in vltimis. ¶ Gna
Gauisus.
uus vnde ignauus. Oui. in. i. de pōto. Det mihi formosa gnaua iu-
Gnauus.
uēca manu. ¶ Lauiniũ oppidum & Lauinia filia Latini, quę op-
Lauiniũ.
pido nomen dedit. tam manifeste varianē vt iure rideant, qui vbi
Lauinia.
in Vergilio gtr̄s Lauini corripit, substituendũ putant latini. Verg.
xij. ænei. Illo querat coniunx Lauinia cāpo. Ibidem. i. ænei. Italiã fa-
ro profugus lauinaq; venit Littora. Oui. vi. fast. Et populus laure-
us lauiniũq; meum. vbi contra aliorũ morem secunda corripit
Idem iij. fast. Hanc tibi cur tradā pia causa Lauinia cōiunx Est mihi
Verg. xij. ænei. Exulibusne datur ducēda lauinia teucris. Idem. Cer-
nes vrbem & promissa lauini Mœnia. luue. sat. xij. Atq; nouercali

Ioannis despauterij Niniuitæ.

Pauo,
Pauus.
Paua.

famo.

Rauus.
Rauila.
Rauidus.
Suauis.
Sauo.

sedes plata Lauino. Tibul. li. ij. Ante oculos laurens castrū murusq;
lauini est. ¶ Mauors & mauis, mault, satis nota sunt. ¶ Nauis,
nauita, nauigo, nauo as. nota sunt. Horat. Nauiget Anticyram.
¶ Pauo & pauus & paua, sed prius cōmunis generis est. Auso. ad
Paulinum. Vincit centum oculos regia pauo tuos. Colu. ix. ca. xi.
Fœminæ pauones que non incubant ter anno fere partus edunt.
Auso. in epig. Pauaq; de pauo cōstitit ante oculos. Gellius. pauus e
famo præstantior est. ¶ Prauus. Hora. in arte. Non magis esse
velim q̄ prauo viuere naso. Verg. de viro bono. Offensus prauis
dat palmam & præmia rectis. Sic prauo & compositum depra
uo & c. ¶ Rauus. a. um. i. subniger. Vide a ante nLanuuium, hinc
rauila rauos oculos habens, & Rauidus viri proprium. Catullus.
Quænam te mala mens misselle rauide. Agit precipitem in meos
iambos. Phaleucij sunt duo, prior autem hypermeter. ¶ Suauis
suauitū, suauitari nota sunt. Sed si prima syllaba diuiditur, tunc pri
ma breuis, secunda erit longa. ¶ Sauo. onis. fluuij nomen. Vidi
corruptum sed cum versu poeta excidit. producitur tamē si Calde
rino credimus, qui dicit sauo nō sason legi. in hoc hendecasyllabo
Papinij iij. sylua. Et linterna pal⁹ pigerq; sauo. Nestor sason legit.

E ante consonanteis in primis
syllabis, & primo ante B.

E añ B.

Ebur.

Febris.

E

Ante b corripit vt nebula, nebulo, onis.
Ouid. Illic & nebulas illic cōsistere nubes iussit & c.
Hebræus, ebur. Verg. India mittit ebur. neq; vsq;
pducitur contra Nestorem, nam in Catullo non
ebore nysæo legitur sed eberenicæo, vt sit oratio
ex præpositione e & ablatiuo beronicæo a berenicæus. a. um. quod
est possessiuum a berenicæ. es. ægyptiorum reginæ nomine, de cu
ius coma loquitur Catullus, vbi dicit. Eberenicæo vertice cesari
em. Febris corripuit Serenus teste Badio, Nebrissensis pducit tan
tum dixit, quia apud veteres correptionē nondum inuenerat. Ne
hor contra Sulpitium dicit naturaliter corripit, sed testem citat non
satis idoneum Macrum de viribus herbarum dicentem. Hæc non
dum tremulo potanda dabis febrienti. Idem. Vnaquaq; die febre
si vexabitur æger. Philel. ix. viij. At tu si sapias febrienti pocula sæ
pe. Ori appone sagas. Ego disceptationem primus dirimā Catull

Verg. nescio qd febricosi scorti diligis, hoc pudet fateri. phal. sunt.

Exceptio.

¶ Producentur habentia duas consonantes ante e. vt crebro, creber. a. um. Trebula oppidi nomen. Mar. in xenijs. Trebula nos ge
 nuit, & Crebenus fluuij nomen, vnde crebenis idis. Ouid. xi. meta
 mor. Aspice hesperien patria crebenida ripa. id est Crebeni filiam. Crebenus
 Auso. pro viro quodam corripuit dicens. Sic q̄ venalis tam lon
 ga ætate Crebenus. Non habet emptorem sit tibi pro precio. Cor
 ripitur etiam Trebia fluuius cisalpinæ galliæ. Trebatius Treboni
 nius. Trebius virorum propria. Sil. lib. iij. Planitiem metuens Tre
 biam collesq; petebat. Petrarca in. iij. lib. epist. male produxit. Ho
 ra, docte Trebati. fama Treboni, sunt versuum fines. Trebius est
 apud lu. in satyra quinta. ¶ Debeo Horat. debemur morti nos
 nostraq;. ¶ Debilis, debilito. Vergi. debilitat gressus debilitatq;
 pedes ¶ Debea variatur, sed rectius producit. populi sunt. Phi
 lelp. saty. xxx. Quodq; magis mirere Debes, gens herculis hospes
 Nullo habet in præcio. pductio est apud Proper. lib. iij. Si te Coa
 iuuat, Debarūq; aurea ripa. Et que sub tyria concha superbit aqua
 ¶ Ebofita Stat. pri. syl. Et quas precoquit ebofita cannas. phal. dici
 tur mel ex arundinibus. ¶ Ebrius & quicquid hinc est, quia dici
 tur componi ex e prepositione & bria id est vas vinarium, licet ab
 hauriēdo aliq̄ deriuent, & aspirent hebrius, quod minus placet vt
 ut est cum Nebrissensi producendā dicimus, quia correptio non
 constat. Persius. Ebrius ante fores &c. ¶ Hebe pubertas & Hercu
 lis vxor. hinc Ephebus. Vergi. de liuore. Non potus iuuat aut sa
 por lyæi. Nec si pocula Iuppiter propinet. Aut hæc porrigat & mi
 nistret Hebe. phal. sunt. ¶ Hebrus teste Sulpitio. ¶ Nebris dicit
 produci tantum Antonius Nebrissensis, quia nusq; repperit cor
 reptionem. ¶ Rhebas. e. nomen fluuij. Valerius flaccus lib. iij. Rhebas,
 Aut socijs tētata quies nigrantia quam iam Littora longinqui que
 exirent flumina Rhebe. Vide quoq; paphagones a ante p. Rhebus;
 ¶ Rhebus equi nomen, Vergil. ix. æneid. Rheba diu res siqua diu
 mortalibus vlla est. Sunt qui per æ diphthongon rhœbus scribāt
 teste Nebrissensi. ¶ Sebetus fons & fluuius iuxta Neapolim. vn
 de sebetis. idis. Papi. i. syl. Eubois & pulchra tumeat Sebetus alūna. Sebetus.
 Verg. viij. æneid. Nec tu carminibus nostris indictus abibis Oeba
 le, quem generasse telon sebetide nympha. Fertur teleboum capre
 as quum regna teneret. pro teleboarum,
 ¶ Sebum pro seuum.

Ioannis despauter ij Niniuitæ

¶ Thebe arum. thebe es. theban⁹. thebeus satis nota sunt. Apuleius teste Nestore vult hæc æ diphthongon obtinere, quia veteres plerūq; .H. ita græcū in æ diphthōgon verterunt, hinc thebais. idis. Pappini poema de rebus thebanis. ¶ Zebedeus viri pprium a christianis poetis pducitur. vide e ante u.

Zebede⁹

æ añ b
Cebes.
Glæba.
Hæbudes
Plæbes.

Æ ante B Cæbes pro loco, at Cebes populi & viri nomen diphthongon nō agnoscit. ¶ Glæba teste Georgio Valla, licet Calepinus sine diphthōgo scribat. Verg. i. ænei. Terra antiqua potens armis atq; habere glæbe. ¶ Hæbudes plurale tertiæ, infulæ sunt, scribit p æ diphthōgon teste Calepino. ¶ Plæbes ei, vel plæbs plæbis. vtrūq; dici pbauimus in heteroclitis.

Bœbeis
Bœbe.
Bœbius.

Oe ante b. Bœbeis Thessaliæ palus, Lucanus in. vij. Ire p ossam rapidus Bœbeida sanguis, vbi notate Sabellico, male legit boetida aut bocheida. ¶ Bœbe es. thessaliq; vrbs. Oui. vij. met. luncosaq; littora bœbes Carpsit. ¶ Bœbius viri ppriū. Luc. lib. ij. Flere vacet vix te sparsum per viscera bœbi. vocatiuus est

Cœbum
Oebalus
Oebasus

Errat in hoc Petrarcha. vide a ante b in exemplis ¶ Cœbū Auso Distinguit solidos cœbo p̄eunte trientes. ¶ Oebalus viri nomē vnde cœbalia regio. hinc cœbalius. a. um. vide sebetus. ¶ Oebasus viri ppriū. Valerius flaccus lib. vi. Mediā moriens descendit in hastam Oebasus infestum summisso poplite phaltē. Euasisse ratus

Oebades
Oebaris.
Phœbus.

¶ Oebades viri ppriū teste Tortellio. ¶ Oebaris Darij stabularius, teste eodem. ¶ Phœbus. i. apollo. ¶ Phœbe. i. Diana Phœbi soror. phœbas adis. fatiloqua phœbi numine afflata.

E añ C

Ante C corripitur, vt speculum, specula locus

vnde speculamur. at specula diminutiū a spes, e primitiuo productionē habet. vt recula a res, vt secur⁹ quoq; a

p̄positiōe inseparabili se, sic mecum, tecum, secum. Corripe iterū p̄cor, preces, precia, precii, cætera a præ diphthongo pducitur,

Echinus.

de quibus satis dictum est, ideo de his nihil dicam. Echinus vtrūq; accipias corripit, licet quidā male putarint, variari & pduxit Petrarcha ecloga. xij. decept⁹ forsan mēdoso libro sexto Lucani, vbi echinus legit mendose pro echeneis. nam vera lectio est. Nō puppim retinens euro tendēte rudentes In medijs echeneis aquis. Echeneis

Echeneis

latine remora piscis est minimus, maximas naues sistens, echinus vero alius piscis est & vasculū quoddam. & terrestre animal, & castanearum tegmen. & echinus untis. vrbs nomē. nihil horum inuenio pducit. Mart. in xenijs. Cortice deposito mollis echinus erit sic cæteri.

Exceptio.

Echo.us soni repercussio & in eum versa nymp̄ha, echeo.i. resono Echo.
 as, Echi valles argutæ. Oui. iij. met. Nec prior ipsa loq̄ didicit reso-
 nabilis echo. ¶ Imbecillus. a. um. vel imbecillis ab in & bacillus, Imbecil-
 quasi bacillo indigens. hoc est debilis contra primitiui naturā pdu- lus.
 citur, licet Prudentius contra aliorum morem ausus est corripere,
 Lucre. li. i. Adde q̄ imbecilla nimis primordia fingit. Hora. sermo.
 xvij. Imbecillis iners siquid vis adde popino. ¶ Lecania propriū
 mulieris. Mart. lib. v. Thais habet nigros, niueos Lecania dentes. Lecania:
 ¶ Lechiæ arum cum ch aspirato. portus corinthius a leche. i. port⁹ Lechiæ.
 Sta. in syluis, his paruus nisi lechiæ vetarent, Inous freta miscuisset
 isthmos. phal. sunt. Domitius inquit mēdose in alijs haberi deuiæ,
 syllabam tamē variavit (inquit) Nam ante lechæo corripuit dicēs
 Curua palæmonio secluditur vnda lechæo. ¶ Lecythus produ- Lecythus
 citur teste Nestore ex. viij. Odysseæ homeri, & ex Aristophane. Est
 autem olearium vasculum. de genere alibi satiffecimus.
 ¶ Mecœnas doctissimorum patronus. Hora. Quisit meccenas. Mecœ-
 ¶ Secius. i. minus, contra primitiui naturam si a secus. i. aliter dedu- nas.
 catur. Verg. ij. Geor. Indulge ordinibus nec secius, omnis in vnguē
 Idem. xij. ænei, Haud secus accenso gliscit violentia Turno. Secius.
 ¶ Stechas adis. insula in Rhodani ostio prope Massilienses, sunt au- Stechas.
 tem stechades tres sic dictę, q̄ in ordinē sint positæ, a stichaome. i.
 per ordinē incedere stichon ordinem versumq̄ appellamus, hæc
 Omnibonus in illud Lucani. lib. iij. Venerat in fluctus Rhodani cū
 gurgite classis. Stechados arua tenēs, video impressum cū œ diph
 thōgo storchados. sed preceptū non habeo, & Calepinus inter nō
 diphthongata reiecit. scribit cum ch aspirato. ¶ Theca. ḡ. i. repōsi- Theca:
 torium. Mart. in apo. Sortitus thecam calamis armare memento
 hinc dactylothea, biblyothea, scribit autē cum ch aspirato.
 Ae ante C. Cæcus cum suis, vt cęcutire parū videre, cę
 culto as. cęco similis sum. Cæcare cęcū facere. ¶ Cæcias. ḡ. vent⁹
 nubes attrahens, teste Aristotele. ¶ Cæcubi Cāpaniæ populi apd
 quos optimū est vinnm qd cęcubum dicitur. Mart. Cæcuba fun-
 danis generosa coquunt amicis. ¶ Cæculus prænestis. conditor
 hinc Cæciliorū familia quos alijs a cęcutientibus oculis dictos vo-
 lunt. Est quoq̄ Cæcilius proprium viri. Cæcilia proprium mulie-
 ris. Cæcilia quoq̄ serpentis nomen. ¶ Cæcinos amnis qui Rhe-
 gynum agrum a Locrensi diuidit. ¶ Cæcinum italiæ oppidum
 haud procula Sicilia. De Cæculo Verg. vij. ænei. Cæculus, hunc le

Ioannis despauterij Niniuitæ.

- Fæx.** glo late comitatur agreffis. ¶ **Fæx fæcis**, cuiusuis rei excrementū diminntiū est fæcula. hinc fæculent⁹ id est fæce plenus & turpis &c.
- Fæculētus** Fæcare a fæcibus exprimere. Vinum fæcatum e fæcibus expressum.
- Fæcare.** Defæcare. i. purgare. Fæcutinus. a. um. id est fæculentus. Cellius. Eas
- Fæcutin⁹** finitiones præcidas neq; fæcutinas grāmaticas spectaueris, sed au-
- Fæciniq;** rem tuam interroga quo quid loco conueniat dicere. ¶ **Fæciniæ** vuç que plusq; ceteræ fæcis afferūt aliò nomine rubellane dicuntur
- Fæcund⁹** ¶ **Fæcundus** teste Tortellio & Georgio Valla. hinc fæcundare &c. multi per œ fœcundus fœcundare scribunt. ¶ **Hæc** pronome dit-
- Græcus.** etum est. ¶ **Græcus**, græcia, græcanicus &c. & verbū græcari & pergræcari & græciffio &c. ¶ **Græci** preteritū a verbo iacio, autho-
- Phæcasi⁹** re Tortellio. ¶ **Phæcasius** vnde phæcasius & phæcasiatus, si-
- Sæculū.** gnificationē videt apud interpretes Iuuenalis in illud sat. iij. Phæca-
- Væcors.** sianorū vetera ornamenta deorum. ¶ **Sæculum** centū annoꝝ spacium, hinc sæcularis & sæculare. aliñ a sequendo, aliñ a senib⁹ de-
- ducūt. ¶ **Væcors**, væcordia teste Guarino, licet sint qui huic opi-
- œ añ C** nioni refragent, vt videbis apud Calepinū in vñh.
- Mœchus** **Oe** ante **C** mœchus adulter, mœchia adulteriū, hinc
- Oecos.** verbum mœchor aris. Hinc mœchaliū. i. scortillū.
- Oeconomo-** ¶ **Oecos**. i. domus. hinc multa sunt. vt œconomus pecuniæ & fru-
- mus.** gum dispēsator, quasi domus lex, inepte dicitur prepositus, quod substantiue apud doctos nō inuenies. male quoq; iconomus dicit per i in prima syllaba, hinc œconomicus. a. um. nomos lex est.
- Oeci.** ¶ **Oeci**. orum loca vbi matrefamilias cum lanificibus sedent.
- Oecume-** ¶ **Oecumenicus**. i. vniuersalis, & ad totum orbem pertinens. vnde
- nicus.** œcumenicū consiliū ab œconeme. i. vniuersus orbis teste Tor-
- Oeciny-** tellio. sic œcumentū & œcumaticus. ¶ **Oecinyres** viri proprium
- res.** teste Tortellio cum y græco in tertia syllaba. ¶ **Oechalia** cum ch
- Oechalia** aspirato diuersarum vrbiū nomen. ¶ **Oechalius** fluiuius.
- Pœcile.** ¶ **Oechalides**, Oechadius. parœcia non parochia ab œcos, in me-
- E añ D** dijs videbitur. ¶ **Pœbile** porticus atheniensis. ¶ **Pœcilos** lapillus.
- Pedo.** Ante **D** in dissyllabis producitur, vt pedo ver-
- Pedum.** bum. vnde oppedere apud Hora. Sedes nomen contra primitiui naturam, nam sedeo & sedile corripitūtur. No-
- tentur formata e breuib⁹. vt pedum, pastorius baculus quo pedes pecudum detinetur. Verg. in buco. At tu sume pedum. Est quoq; oppidi nomen, cuius incolæ pedani sunt. Hora. li. i. epist. iij. Quid nunc te dicam facere in regione pedana? Pedo onis. cui grandiores sunt pedes. & viri propriū est. lu. sat. vij. Sic pedo cōturbat. Pædor æ diphthongon habet vt statim videbimus. **Exceptio.**

Verificatoriae E in primis Li. III FO LXVI

¶ Cedo eclipiticum. i. dic vel da. nam cedo cessi pducitur. Persius.
 Hæc cedo vt ad moueam templis & sarre litabo. ¶ Cedrus arbor. Cedo:
 Hora. in arte. Speramus carmina fingi Possè linenda cedro & læui Cedrus.
 seruanda cupresso. ¶ Edo es est. vnde comedo, exedo, ambedo.
 ¶ Medon. ontis. viri ppriū. Oui. iij. met. Primusq; medo nigresce
 re coepit. Verg. vi. ænei. Ingemuit glaucūq; medontaq; therpsiloch
 umq;. Valerius flaccus li. iij. Linqvit & vndantes mensas, infectaq; Medon.
 pernix sacra medon. ¶ Scheda quod multi inepte putarunt p
 duci. Scribitur autē cum s littera sequente ch aspirato, diminutiū
 est scheda, inepti scribunt ceda cedula. Est autē scheda chartę foli Scheda.
 um nondum cōpactę, & scedulā non inepte dixeris chartulam vel
 papyrum in qua aliquid scriptū est. de significatione plura leges
 apud Martialis interpretes in illud libri quarti. Nec summa. potes
 in scheda teneri. Phal. est. vbi prima in scheda corripitur.

E ante D in polysyllabis corripit, vt medeor, medicus
 Exceptio.

¶ Edonus edonis. idis. quia fiunt ab edon. de his in cremētis satis di Edonus:
 ctū est. ¶ Edilus viri ppriū. Mar. li. i. epig. Edile si pperas dic mihi Edilus.
 ne pperem. video impressum æ diphthōgo ædilus & id mihi pla
 cet. ¶ Gedippa viri ppriū apud Ausoniū ad theonē. ¶ Gedeon Gedippa:
 varia. vide vocalē ante vocalē. ¶ Hedymeles cytharœdi nomē. Gedeon.
 ab hedis. i. dulcis & melos. i. cantus. lu. sat. vi. Quo tener Hedymeles Hedyme
 operā dedit hunc tenet hoc se Solat. Sigd aliud ab hedys fiat pdu les.
 tatur. scribit hoc nomen cum y græco. ¶ Medea venefica notissi Medea.
 ma. Oui. viij. met. Frustra Medea repugnas. ¶ Media regio cuius Media
 incolę Medi sunt, hinc medicus. a. um. Verg. ij. gęor. Media fert tri
 ftes succos tardūq; saporē, Luca. li. viij. Permedica rura. ¶ Medica Medica.
 herba. Verg. i. gęor. Vere fabis satio tū te quoq; medica putres Ac Medoaci
 cipiunt sulci & milio venit annua cura. ¶ Medoaci populi apud
 Mantuanū. vide o ante m cenomani. ¶ Nedymn⁹ viri ppriū. Nedymn
 Oui. xij. me. Robore nedymnū iaculatorēq; lycotā Sternit. scribit nus.
 tū y græco. ¶ Sedentani hispanię populi ppe nouā Carthaginē Sedētani:
 Sil. li. iij. Sedētana cohors quā sacro rigētib⁹ vndis & c. Sacro onis Sedulus.
 fluij nomē est. Sedulus. ¶ Seditio, seditiosus satis nota sunt. Seditio.
 Ae añ d, Aedes tā templū q̄ domus priuata, hinc mul æ añ d.
 ta sūt edilica, edifico, edepol, castor. Aedil, edituus editim⁹. ¶ Aedi Aedes cū
 lus viri ppriū, quis aliqui sine diphthongo. edilus scribūt vt dictū suis.
 est. ¶ Aedo licet ab e & do sit, multi p æ diphthōgon scripsere.

Ioannis despauterij Niniuitæ.

- Cædo.** ¶ Aedon diphthongon non habet. Vide a ante e. ¶ Cædo cum suis, in præterito autē cecidi diphthongon perdit. Cæduus, a. um. vt Cædicus sylua cædua que ceditur, Incædua que nō cæditur, vt lucus. Cædicus proprium viri apud Verg. ix. & x. ænei. Cæditius viri propriū in xiij. sat. lu. Cædes mors. omnia a cædo verbo formari putant.
- Dædalus** ¶ Dædalus viri proprium dædallin. i. variare. hinc dædalum græci varium vocant, & logodædalos homines dicūt sermonis varietate decipiētes, Dædalia orū vrbs Lyciæ a Dædalo nomē accepit.
- Dædaliō** ¶ Dædalon viri pprium. ¶ Hædus teste Varrone olim a Sabinis hædus dicebatur, postea hædus f in h versa vt harialus p faro-
Hædus. lus. hinc hædilus, hædillus & hædiculus diminutiua & possessiū hædinus. a. um. Isidorus ridicule deducit ab edo es est, & sine aspiratione edus scribit. id Nestor non reprobatur, quia credit eduli corripit a Manilio lib. v. Incipient eduli & c. deceptus est Nestor per mēdosum aliquē codicem, nam opimas impressuras video habere nō eduli sed hædi sic. Incipient hædi tremulū pducere mentum, vt paulo post in eodem libro. Oleniæ seruans pgressos tollitur hēdos. sic alibi semp sic cæteri omnes. ¶ Hædus populi quidā galliæ. Sed si hœdus pro fœdus per æ scribat Badius. ¶ Lædo & quicqd hic
Lædo. est lætio & c. ¶ Pædagogus i puerorū ductor & custos. sic quicqd
Pædago- est a pæs. pædos. i. puer, vt pædagogiu. i. seruitium atq; mancipiū,
gus. pædagiū. i. pueroꝝ seruorumq; habitatio. ¶ Pædia eruditio in
Pædago- stitutioq; in bonas artes. ¶ Pædico tam nomen q; verbum.
gus. ¶ Pæderastes in honestus puerorū amator. Pæderastia turpis pue-
Pædia. rorū amor. ¶ Pædotriba. vel pædotriues ludi litterarij pceptor
Pædicō. Pædaretus viri ppriū, quasi pueroꝝ virtus. ¶ Pædomachia pue-
Pædera- rorum pugna, ¶ Pædor. i. squalor & queuis immūditia seu putor
stes. in animali a pæs pædos. i. puer, quia pueri sordib; plerūq; sunt ob-
Pædotri- noxi. hinc pæditi sordidi & obsoleti dicunt. Pap. theb. iij. Obsitus
ues. exhausto pædore & sanguine vultus. Luca. li. ij. Longusq; in carce-
Prædor. re pædor. hinc quoq; pædiculos seu pædiculos, qui & pedes dicū-
Pædiculi tur appellari volunt, quos alij a pedum multitudine dictos putāt sine diphthōgo, & ij melius. Vide i ante c. Pædiculi etiā populi quidā sunt. ¶ Phædros græcis pulcher dicūt, hinc multa sunt, vt phæ-
Phædros dromus adolescens in Curgulione Plauti. ¶ Phædria adolescens
Phædrō. in eunucho Terenti, ¶ Phædron ppriū viri. ¶ Phædra ppriū
Phædon mulieris. ¶ Phædrus viri ppriū, vt phæderoton. ¶ Phædon viri ppriū. Sido. in. i. paneg Socraticusq; anim; post fatū in phædone viu;. ¶ Phædym; viri ppriū. phædyme es. mulieris ppriū cū y græco. Qui. vi. met. Phædrym; infelix & auisi nois hæres Tantalus.

¶ Rhēda pro curru teste Guarino. Hinc rhēdarius auriga, hinc epi-
rhēdiū etiā pro curru quodā ex græco epi, & gallico rhēda, author
est Fabius. ¶ Sēdo verbū qualifanū do, vt quidā volunt, vt alij
qualifeorsum do. ¶ Tēdet, tēdium, ptesum. Tēdulus. i. fastidio-
sus. ¶ Tēdia pprium mulieris. Iu. sat. ij. Tēdia non lambit diuiciā
nec flora catullam. ¶ Tēda fax teste Nestore ex apulbio.

Rhēda.
Epirhēdi
um.

Sēdo.

Tēdia.

Tēda.

Oe ante d Fœdus, fœdare, fœdus, fœderis & quæ
cunq; ex his deriuātur. quicquid dicit Isidorus, ¶ Lœdoria mor-
dax dicacitas p l non p m. mœdoria. licet ita sit in Tortel. Multi in
neuro lœdoriū dicunt. ¶ Oedipus pi. vel podis. vel œdipodes
de primę. Thebanorū rex, vnico p. contra ineptū quendā Sta. œdi
podę cōfusa domus. Nomē adeptus est a pedum tumore, q̄a œde-
ma est tumor πους pus. i. pes. ¶ Phœdorus viri ppriū authore
Guarino Veronēsi.

Oe ans
te D.

Fœdus.

Lœdoria

Oedipus

Phœdo-
rus.

Ante F corripit vt nefas. Iu. sat. xij. Credebāt

E añ F.

hoc grāde nefas & morte piandū, Siiuuenes vetulo nō
assurrexerat. Inepte quidā. Proh nefas horrescunt crines

Longissimus forē si neoterico & carmina trāsuerfo calamo signā-
da vbiq; infectari vellem.

Ante G corripitur vt regio. Notentur compo

E añ G

sita vt segrego. dego a de & ago. versis breuibus duabus
in vnam longam.

Exceptio.

¶ Egates insulę. Sil. lib. i. Flore virens auet egates abolere parentū.
Petarcha in hoc nomine errauit vt dephendes ex. vij. aphricę.

Egates.

¶ Egregius pducit quia ex e prepositio defit. ¶ Gregorius cū h ita
in prima syllaba & o paruo in scđa scribit teste Bebelio. id recte ob
seruauit Baptista Mānuanus. Quidā primā male corripuerunt, se-
cunda pducta.

gregori⁹

¶ Hegaleos Papi. xij. theb. Diues & hegaleos ne-
moriū pnesq; benign⁹. Vitibus & pingui melior lycabefos oliuę.
montes sunt attici.

hegaleos

¶ Lego. as. hinc, relego, allego, ablego & c. pri-
mę sunt. Luca. li. vi. Ac medio pugnare foro dum bella relegē, hinc
legatus qđ similitē pducit apud Hora. sat. v. Legitim⁹ pducit q̄a

Lego.

fit a lex legis nō a lego is. Hora. in arte. Legitimūq; sonū digitis cal-
lemus & aure. male scribit ab impitis gemino tt. ¶ Megareus (ni
fallor) pducit. xij. thebaidos vbi adiectiuū est megareus. a. um.

Legitim⁹

¶ Pegasus equus Persei alatus, vnde musę pegasides. Ouid. v. met.

Pegasus.

Vera tamē fama est & pegasus hui⁹ origo Fōtis. p hoc equo nūq;
corripit. Apđ Calphurniū corripit alterius equi nomē ecloga vi.

græco. Oui. in. i. de ponto. Caspius ægyptus de se si credit ipsi. Cōdidit & pprio noie dixit opus. ¶ Aegyptus viri & regiōis nomē, cū y græco, vt ægyptius, ægyptiacus, ægyptini. ¶ Aegnide vrbs & mulier. ¶ Aegiroessa vrbs æolię, vt ait Tortellius. ¶ Aeger ægrot⁹ ægritudo ægrimonia & c. Lucre. li. iij. Præter em̄ q̄ q̄ morbi tū corpus ægrotat & sus est spōdaicus tolliturq; cū sua vocali s in corpus. Aegroto. i. ægrotus sum neutrū est, ægrotor aris. putamus nō dici contra indoctos. ¶ Fregi a frango teste Tortellio, Nestor in dictione ægloga dicit q̄ græci omēs dictiones vbi est ante g p ai diphthōgon annotare cōsueuerūt vt ægon ægrou ægyptus pter ego pno men & egeiro. i. erigo. ¶ Pægi pteritū teste Tortellio. ¶ Pægma qd' etiā p c pægma quidā scribunt æ diphthongon habet teste Tortellio est ludus & machina quedā a pæzo. i. ludo hīc pægna trissyllabū cū i ante a g tō orz. dicunt ludibria teste eodem sic pægnum pueri nomen.

¶ Oe ante g. Nægæum cum ae diphthongo in secūda syllaba Amiculi genus & pro candido interim ponitur Liuius. La-chrymas de ore Nægæo' terfit.

Ante L in dissyllabis producitur vt velū velo, as vnde reuelo.

Exceptio.

Chelys cū ch aspirato & y græco testudo & cythara. Papi. iij. syl. Cedam⁹ chely iā repone cāt⁹. vtūs est chely & sus phal. At chela ē pducit Ver. inter chelasq; seqntes. ¶ Celer tā' ppriū q̄ appellatiuū. Oui. x. met Emicat & sū ma celeri pede libat arenā hīc celox ocis. nauicla a celeritate dicta q̄ etiā celonis appellat. Enni⁹ labit vncta carina p q̄raq; alta celonis, nō doctē igit' i generib⁹ Nebrissensis dixit Fœmineis addes solox celoxq; phalāxq; vbi ēt solox male pducit Lucill⁹ Pascali pecore ac mōtano hirco atq; soloce. Est at solox pec⁹ lana cōtextū, aut ip̄a crassior lana. ¶ Gela vrbs et fluii⁹ sicilię Sil. xiiij. venit ab amne trahēs nomē gela venit & hefa. ¶ Gelu qd' vetustiores gelū q̄q; dixere & mascīne gel⁹ hīc gelare regelare & c. Lucre. li. v. Assiduosq; geli cas⁹ mortalib⁹ affert & in li. vi. demittit q̄ si spē gelū qd' cōtinet i se. ¶ Gelos gelotos. i. ris⁹. ¶ Helix. icis. hederē spēs, vnico l cōtra Tortelliū qa teste Nestore corripit a Theocrito i prio edyllio. Ego iueni Helix viri ppriū corripit i sexto Valerij flacci dicētis Nestoris haste immorit p mētus helix, nec reddita charo nutrimēta patri. ¶ Helos loci nomen in q̄rto thebaidos Papini. ¶ Helops opis ppriū viri Papi, xij. theb. Ore remordit helops humero transmisit lapix.

Aegypt⁹
Aegnide
Aegiroessa
sa.

Aeger.

Fregi:

Pægi
Pægma.

æ an̄ g.

Nægæū

E an̄ L

Celebs.
Celer.

Celox.

Solox.

Gela.
Gelu.

Helix:

Helos
Helops

Ioannis despauterij Niniuitæ.

Lelex. ¶ Lelex viri ppriū. Oui. viij. met. Nericiusq; lelex. & gentis nomen
Melas. seruat semp e in obligs. vt lelegis. Luca. Mox lelegū dextra p̄sum
 descendit aratrum. ¶ Melas fluuij nomen Papi. viij. theb. Palladi
 usq; melas & viri ppriū Valerius Flaccus li. vi. Processere melas &
 idas menus incipit hasta Antemelas. pro fluuio vide etiā asopus a
 ante s. ¶ At melā æ viri pprium pducit in. xiiij. Silli & fluuij pro
Meles. prium in Catullo ad ianuā. Flauus quā molli pcurrit flumie mela.
 melas. i. niger corripī mōstrat Melampus. ¶ Meles. is. vel etis flu
 uius. ppe Smyrnā Sta. iij. sy!. Smyrna tibi gentile. solum potusq; ve
Melos. rendo fonte meles. Meli. i. mel corripit. sed in cōpositis solum vti
 mur. vt melimelū. ¶ Melos dulcis modulatio Lactātius de chil
 resurrectiōe Fitq; repcusso dulciōr aura melo. apud Persium. Cāta
 re credas pegaseiū mellos Il geminat pductiōis gratia. qd Politia
 no nō placet q nectar legendū putat. id Hermolao nō placuit qui
 in annota iōibus sup Pliniū circa finem li. xxxij. natu. hist. cētet re
Marullus. cte legi vnico l melos qā Homerus siml primā pduxit in hymnis
 Idem dicit Aldus adem dicit Marullus deridēs Politianū quē cenō
 mū vocat dicens. Posse negas dici melos faciō de poeta. Atq; adeo
 picas nectar ais canere. Scilicet huc studio curaq; trahētē fidei. Ne
 quando placitū nectar ab ore cadat. Sed neq; diuin⁹ male μελος
 αεισεν homerus. Nec nisi qui laudat nectar inepte canit. Quid dicā
 de tanta tātorū viroꝝ dissensione? Non nostrū inter eos tātas cō
 ponere lites. Consiliū meum est vtcunq; legendū sit apd Persium
 Nunq; pducendā esse priorem in melos qd indeclinabile esse ma
 le cum vulgo docet Calepinus quia iam melo ablatiu⁹ visus est &
 pluralis ntūs actūsq; mele ante positus in p̄fatione totius operis.
 ¶ Pelops rex achaię tantali filius. Ouid. vi. met. Mater in inuidia est
Scelus. hanc tunc quoq; dicit vnus fesse Pelops. ¶ Scelus. eris. Oui. xv.
Telon. met. heu quātum scelus est in viscere viscera cōdi. Scelos. i. crus vi
Velut. de e ante l periscelis. ¶ Telon onis. rex capreaz vide e ante b sebe
Velim. tus est alioꝝ quoq; ppriū. Luca. li. iij. dirigit huc puppim seri quoq;
Selibra. dextra Telonis. ¶ Velut veluti velim velis notissima sunt.
 E ante l in polysyllabis corripitur vt selibra vide scry
 pulum i ante p. fit ex semis & libra Priscian⁹ tamē in libello de pō
 deribus (vbi multa sunt cōtra veterē consuetudinē) pduxit dicens
 Selibrāq; ferunt mellis supesse bilibri. Tu Martialē semp id nomē
 corripientē imitare. ¶ Notent Elōgis deducta vt delius delia be
Delibutus. lides zelotypus velites delibutus a de & libuo verbo antiquo. i. vn
 guo nam delibutus vnctus est quidā dicunt participiū esse sine vbo
 aliū dubitāt an compositū sit Hora. in. iij. epodo hoc delibutus vita

Verificatio. In prim
 pellem Septemgic ali
 hanc ambrosi. quare nō in
 dicitur comas. oculis v
 nam partem opū dēleg
 iā. Vntū dēlegā se
 iūnis elegantiss. Et
 v. Sed et dulciōr el
 Sicut suppet ab elice
 Vergiliū in cal
 ignitq; apud v
 delect
 Ver
 v. d. d. c. Ver
 v. d. d. p. l. s.
 Exceptio
 Ad delibra
 Ver
 multa
 N
 mē d
 lachry
 enei. Q
 vulgo
 mō
 & l
 literaria
 Cur
 bechem?
 minime l
 Ver
 f
 No
 v
 Quidam alij
 in i ante
 ante a.
 heit
 heliodorus
 H. libet a
 Melius meli
 pulchra boi

donis pellicem Serpente fugit alite, Iambicus trimeter cum dimetro, ubi libu iambus est, quare nō imitabor Prudentiū in psycoma. dicentē Delibuta comas, oculis vaga, languida voce. Elegans ab Eli Elegans. go nomē, nam participiū est eligens, quidā male corripuerūt, Catullus ad flaurū. Ni sint illepidæ atq; inelegantes. Idem ad Fabullū Sed quid suauius elegantiusue. Et alibi, nec sane nimis elegante lingua. Mart. li. viij Sed tu dulcior elegantiorq; versus sunt omnes phaleucij. Elicius Iuppiter ab eliciendo, vt in fastis Ouidius docet Elicius. Elogiū pducit apud Vergiliū in culice. Eadē ratione pducit elixus quia ex e & lix. i. cinis ignisq; apud veteres. Mart. lib. iij. Qd̄ diuidebat balneator elixus. scazon est. delecto deliciū delicię quia a delicio & hoc a de & tacio vñ elicio &c. Ver. Delicias dñi &c. Ellychnium positione pducitur vt ellipsis. Delecto. Delectū. &c.

Exceptio.

¶ Delubrum Oui i. met. Ad delubra deę. ¶ Elysiū cū y gręco Delubrū in sc̄da syllaba hinc elysius. a. um. Verg. li. vi. Mittimur elysium & Elysiū. pauci læta arua tenemus. Electra mulieris ppriū vide in vocali añ Electra. vocalem Taygete. Propertius lib. ij. Non electra suū saluum quū aspgit Oresten. Vulgo tamē habet mēdose. Nec sic electra suū. &c. ¶ Electrū. Oui. ij. met. Inde fluunt lachryme stillataq; sole rigescunt Electrū. De ramis electra nouis Ver. viij. ſnei. Quod fieri ferro liquido ve pōr electro. vsus est spōdaic⁹ vbi vulgo male legitur potestur sic in Ciri. Coralio fragili & mouit lachrymoso electro, similiter spōdai cus est, vbi inepte legitur coralio fragili & lachrymoso mouit electro testis mihi est clarissim⁹ ille in re litteraria heros Angelus Politian⁹ Ang. Po litianus. cui nequicq; cum Sulpitio refragať Curius Lancilotus & Nicola⁹ ferettus, quē pulchre refellit becichem⁹, licet potestur & poteratur olim dicta sunt qd̄ Politianū minime latuit, vt videbis in miscella neis capite. lxxi. non tamē constat Vergiliū dixisse potestur, & licet qñq; latini ω mega & h corripuerint forsitan nō continuo id con cesserim eos hoc fecisse in electrū. Nos itaq; electrū semp pducī di camus, & lippium errasse fateamur vt in pfatione dictū est quantū cunq; aduerset Ferett⁹. Quidam aspirant helectra helectrū. Elegia nunq; corripī satis pbauim⁹ in i ante a cōtra puerfam nōnullorū doctrinā. ¶ Helias vide i ante a. ¶ Helios sol. vnde Helias adis. Helias; solis filia Oui. ij. met. Nec min⁹ heliades lugēt & inania morti Mu Helios. nera dant lachrymas. sic heliodorus heliotropiū & siquid aliud ex eodem fonte deriuet. ¶ Helisabet a christianis variat Helisos va Helisos. riat, vide i ante s. ¶ Melius melij viri ppriū apd̄ Philelphum Melius. in sexta quintę. ¶ tum pulchra bonij mors afferat ille monebat.

- Pelamys** ¶ Pelamys cum y græco piscis quidā. lu. sat. viij. Siccus petasunculus & vas pelamydum. ¶ Pelion thessalię mons rectissime pducitur, quia semel tantū corripit a Sillio li. iij. Ossaq; cum Pelio cũq; Hemo cesserit Othrys. Alibi quantū scio semp pducitur, poterit tamen parcissime corripit. Oui. xij. met. Paruoq; in tpe nudus Arboris Othrys erat, nec habebat Pelion vmbra. hic nudus gtm regit hinc Pelias adis. i. hasta achillis thessali. Ouid. in. i. de reme. Vulneris auxiliū Pelias hasta tulit. at Pelias. §. Iasonis patruus corripit. Idem viij. met. Phasias assimulat Peliaęq; ad limina supplex. Cōfugit. Peleus dissyllabum est, vnde pelides quidā inter trisyllaba male reiecit nisi per diëresin vt orpheus. ¶ Pelignū Ouidij patria, cui⁹ incolae peligni dicunt. Mart. Non hæc pelignis agit vindemia prelis, sic cæteri. Ergo in. ij. li. epist. indocte ita dicit Petrarca. Sulmo sibi patria est atq; his mihi crede pelignis Naso secūsus adest. ¶ Pelusium ægypti vrbs & vnū ex ostijs Nili. hinc pelusius. a. um & pelusiacus. Luca. lib. viij. Et pelusiaci tam mollis turba canopi. Mart. in xenijs. Accipe Niliacā pelusia munera lentē. Sil. lib. iij. Castraq; Pelusi Romano subruta ferro p. pelusij. ¶ Spelūca. Verg. vi. ænei. Spelunca alta fuit vastoq; immanis hiatu. ¶ Spelū. Idē in buco. Certū est in syluis inter spelæa feræ. Malle pati. Apuleius vult etiā in prima esse diphthongon, quia veteres sæpe verterunt in æ diphthongon, vt cæra, scæna, plæraq; spelcum. i. spelunca.
- Teleboas** ¶ Teleboas viri ppriū. Oui. xij. met. Chronius quoq; teleboasq; Ense cadunt nro. ¶ Teleboæ ætolię populi, & insule quedā. vide Telecoō. sebetus e ante b. ¶ Telebous viri ppriū. Sil. li. vj. Teleboi medio surgunt q̄ regna p̄fundo. ¶ Telecoon viri nomē. Valerius flaccus lib. iij. Ancus achelum Sternit & elatę pprius succedere dextrę. ¶ Telecoonta sinit. ¶ Thelegonus viri nomē. Proper. lib. ij. Quid petis eęi mcenia telegoni. ¶ Telemachus ppriū viri. Horat. viij. epist. Haud male Telemachus ples patientis Vlyssci. ¶ Telem⁹ viri ppriū. Oui. xij. met. Telem⁹ eurymedes quē nlfafefellerat ales ¶ Telephus viri nomē. Hora. in arte. Telephus & Peleus quū pauper & exul vterq; Proñcit ampullas: Telo. i. pficio. ¶ Velabrum locus Romę vbi optim⁹ fiebat caseus, q̄ velabrēsis dicebat. Tibul. lib. ij. At qua Velabri regio patet ire solebat. Mart. in xenijs. Non quęcunq; focum nec fumū caseus oēm. Sed velabrensem q̄ bibit ipse sapit. In velabro oēs ganeatę epulę parabant. ¶ Velicer fluuij nomen. Sido. in. iij. panęgyrico. Bruçterus vluosa quē Velicer abluit vnda. Bruçterus est populi nomen.

Ae ante I Aelia Varronis praeceptor, & regio & mulier

¶ Aelius viri nomē. ¶ Aelianus ppriū & appellatiuū ¶ Aelea. Aelia
 ¶ Aelurus. i. felis. ¶ Belua cū æ diphthongo teste Georgio valla Aelian
 hinc bæluinus & bælutus. Hora. Bælua multoꝝ caput es. Si int Aelurus.
 qui gemino ll bellua scribant sine diphthongo, inter quos est Sen. e Belua.
 sis credens hinc bellum dici. ¶ Cælum cælandi instrumentū, sic Cælum.
 cælo as. sculpo. Auso. lib. i. epig. Talia fecerunt ferrea cæla deam. Cælo.

¶ Cælo as. i. sculpo siue signo, vñ vasa cælata dicunt q̄ ancæsa ve-
 teres appellabant, q̄ forent circū cæsa. hinc cælum mūdi pars lon-
 ge pulcherrima quia stellis cælatur est, cui opinioni astipulat Senēsis
 Alij tamē a κολων. i. cauū dici volunt teste Varrone, ideo cū æ
 diphthōgo scribunt cælū. hinc cœlestis & c̄ & cœlebs. ali j sine diph-
 thongo celum scribunt p̄ contrariū a celo. i. abscondo. nobis pla-
 cet prima opinio vt p̄ æ diphthongon cælū scribat. ¶ Cællus. i. Cællus.
 sublimis a cælo deriuari volunt, hinc p̄cællus, excællus, q̄ ali j a cel-
 lo. i. cedo deducentes sine diphthongo scribunt, id nobis placet. at
 cælo ceculi. i. cædo cecidi diphthongon habet, vnde p̄cælo præ-
 cello, p̄cello, recello. Cella & quicquid est hinc diphthongo caret,
 quia a celo. i. abscondo fit. ¶ Cælius viri & mōtis nomen. Cælia

mulieris ppriū. ¶ Lælaps lælapis. canis ppriū, & forsitan viri Cælius.
 aliqñ, a lælaps lælapis. i. turbo inis. q̄ velox sit vt turbo. Ouid. iij. Lælaps.
 met. Inde ruūt ali j rapida velocius aura. Pamphagus & dorcheus
 & oribafus arcades oēs Nebrophonosq̄ valens & trux cū lælape
 theron. Et pedibus Pteralas & naribus vtilis agre, Hylæusq̄ ferox
 nup p̄cussus ab apro, Deq̄ lupo cōcepta nape. ¶ Lælius lælia ho- Lælius.
 minū ppria. Mart. li. xij. Quid facies oculo lælia non emi. Nimitū
 decepit Petrarchā error seruian. nam ausus est diphthōgon in p̄-
 prijs variare, nā. iij. aphricę ait. Acciri p̄pe læliū iubet ilicet ille Affu-
 it alibi nūc p̄ducit nūc corripit, tu id nefeceris, ne p̄ct h̄re negeris.

Oe añ I Cælius cælia hoīm ppria. multi tñ p̄ æ diph-
 thōgon scribūt, at cū s̄lra Selius selia etiā hoīm ppria. sine diphthō-
 go scribunt, q̄a corripunt, vt ex Martiale facile dephendes.
 ¶ Cæliaci & quicq̄d ex κολων, i. cōcauus deriuat, vt cœlisyria. i. ca cœlisyria
 uasyria. cœlismo mia q̄d p̄ æ quoq̄ recte scribi credit Calepin, quē Cœlismo
 vide. ¶ Chælius viri ppriū, & chælia mulieris ppriū trisyllaba p̄ mia chœ
 syneresin sunt, natura suapte tetrasyllaba esse dicunt, prius est apud lius.
 Silliū lib. x. Posterius v̄o apd Verg lib. viij. æneidos. ¶ Fœlix tā
 ppriū q̄ appellatiuū, sic fœlicitas. fœlicito as. & c.

e Ante M corripit vt gemo, at positioe pducitur E añ m
 Plemmyriū cū y græco in secunda syllaba fluuij nomen,

Exceptio.

Thema. Producent que ab e litera etiam aspirata inchoant, vt emin⁹ hermina &c. hinc tollunt vba emo & emio vnde redimere & redimere. Producent quoq; dissyllaba tertiæ declinatiõis crescentia in gto vt schema nemo temo. Sido. lib. ix. Schema sic artis phalera q; iugam. sapphicũ est Thema licet quidã velint corripì, hinc epithema id est superimpositũ penultima pducta teste Nestore in dictiõe epitome. Arator lib. ij. dat & actio pauli Ad vitæ pcepta viam sic themate iuncto, Hi magis alterius soluerũt vocibus ora. sic author argumẽto & Papinij quisquis fuerit tandẽ Themate pposito narrat thetis alma rapinã. ¶ Hinc excipiunt nem⁹ memor chremes themis femur Hora. Iratusq; chremes. Oui. i. met. dic themi qua generis damnũ reparabile nostri Arte sit. Verg. x. ãnei. Eripit a fœmore & trepidanti feruidus instat, ita legendũ est non fœmine cõtra Seruium quia. fœmẽ diphthongon & habet teste Nestore femur autẽ notum est semp corripì. ¶ Crementũ vnde incrementũ Vergi. in bucco. Chara deum soboles magnũ iouis incrementum. ¶ Crema. & apd Philephũ in nona decimẽ oppidi nomẽ est italiq;. ¶ Demo. ¶ Demo is. dempsi in pterito testimoniũ facile occurret. ¶ Demũ aduerbiũ Persius. Nunc demũ numero &c. ¶ Demos. i popul⁹ hinc multa sunt ppria & appellatiua. demodoc⁹ demophon demoleon demarchus demarchia demosthenes democrit⁹ testimonia passim occurrent. Iu. sat. v. Eloquiũ autfamã Demosthenis aut Ciceronis. in quo hallucinat ex quadam (vt ita dixerim) inani aduertẽtia neotericoꝝ poetarũ saltem elegiacorũ princeps dicens, Vñ fuit pfugo vocitata Demosthene plebes. ¶ Demetrius apd Iuuenalem & alios viri proprium. sic demenetus democles &c. ¶ Mnemosyne musarũ mater. quicquid eius originis est iungatur. Oui. vi. met. Aureus vt danaen asopida luserit ignis Mnemosynẽ pastor variusq; deoïda serpens Catul. ad asiniũ. Verũ est mnemosynon meisoda. i. monumentũ phal. est. Sido. in epithalamio polemij Mnemosynem europam semelen ledã cynosurã. Actim ab e finiuit in em cõtra oim authoritatẽ. siquidem in en cãteri ppetuũ finiunt. ¶ Phemius viri pprium. Philephus in nona primã. Sic fertur phemius olim. est finis versus. siquid fiat a pHEME. i. fama vt polyphemus pducit. ¶ Remex remus remigo as. remigiũ Propertius lib. ij. iam licet & stygia sedeat sub arundine remex. Verg. i. ãnei. Frangũtur remi sic remi orũ oppidum galliã nõ indeclinabiliter remis vt indocti dicũt. Sido. in eucharistico Prẽterea q; me pridem remos venientẽ. ¶ Rhemus turni miles. Vergi. ix. ãnei

Femur.
Cremetũ
Crema.

Demo.
Demũ.
Demos
cũ suis.
Demo/
sthenes.

Mnemo
syn.
Al. iber.

Phemius

Remex.
Remus.
Remi.
Rhemus.

Publicatio: E. in primis
ingrã premienti auri
corrupti. Persius vnde re
re. remex remigis. ¶ S
Perip. nullo iure
Sic emodus semita
feminarũ lements. est
penitus perdit. vñ
velim homo simile
laboret
Decora ammetũ
Pullos, oues, cadu
amulor, l
Acemilia
emilia quoc
super cris
duntibus.
dicen
aciem
Præterea
vnde
ar
monit. ¶ C
mul
Dionysii
¶ Car
ca darme
ab hæ
scribi a
lapillu
morsu
miseris pa
orbis hæ
¶ Hæmonia
Phile. nona
¶ Lamargia
¶ Vñ
a cõm
doctia rimis
panda.

Armigerūq; premit rhemi aurigamq; sub ipsis. At remus romu Remus.
 li frater corripit. Persius Vnde remus &c. Remigius viri ppriū pu Remigi
 to pducit a remex remigis. ¶ Semi cum suis vt semis semissis se Semi.
 mi homo &c. Persi⁹. nullo thure litabis Hæreat in stultis breuis vt
 semūcia recti. Sic semodius semita quasi semi iter. ¶ Semen semi Semen.
 no seminiū seminariū sementis. testimonia vulgo patent Semi in
 quibusdam i penitus perdit. vt semuncia nō in omibus quicqd di
 cat nebrissenis. vt semi homo semiermis &c. ¶ Temetum vinū Temetū.
 dictum q; mentē tentet & labefactet variat. hinc temulentus te mu
 lentia. lu. xv. sat. De corcyraa temetū deduxerat vua. Hora. episto.
 vlti. Accipis vnam Pullos, ova, cadum temeti nempe modo isto.
 Paulatim mercaris agrum.

Æ ante M æmulus æmulor, hæc chæroboscus aspi
 rat teste Gæorgio valla. ¶ Aemilia sermonis lepiditas. hinc æmi æ añ m
 lius. aemilia. hoim ppria. æmilia quoq; regio est & æmilianus p Aemul⁹
 prium & appellatiū Mar. Pauper eris semp si pauper es æmiliane Aemilia.
 Dantur opes nullis nunc nisi diuitibus. Petrarca more suo erra
 uit in. iij. epist. ad marcum iuniorē dicens. Si ferro cohibere fugam
 & cōuere in arma Consternatā aciem dux marcus æmilius esto
 Recte autē in primo aphricę. Præterea æmilio nimiū fors inuida Aemon.
 bello. ¶ Aemon onis. viri ppriū vnde Aemonia regio quæ etiā Aemō
 thessalia dicit vnde æmonius. a. um. & æmonis idis. quidā aspirant nia.
 hæmonia vt Calepinus meminit. ¶ Clæmens ppriū & appella Clæmēs.
 tiuum vnde clæmentia etiam ppriū mulieris, ideo min⁹ docte. Pe
 trarcha dixit in primo epist. ad Dionysiū. Cōiuge quinetiā spoliata
 clæmētia magno. Tunc aderat. ¶ Cæmentum. ¶ Dæmō. onis. Dæmon
 dæmoniū dæmoniacus, hinc cacadæmon &c. deo. i. intelligo scio. Hæmus.
 ¶ Hæmus mons trachiæ dictus ab hæmo filio boreæ & orihtyæ.
 Tortellius dicit sine aspiratione scribi æmus. ¶ Hæma. i. sanguis Hæma cū
 vnde multa sunt, vt hæmatites lapillus ruboris sanguinei suis.
 ¶ Hæmorrhōis serpens cuius morsu sanguis effluit, rhois. i. fluor
 Luca. li. ix. At non stare suū miseris passura cruorē. Squamiferis in
 gens hæmorrhōis explicat orbis. hæmorrhōis item est sanguinis Hæmor
 fluxus morbus grauis. ¶ Hæmonia iam patuit. ¶ Hæmibetū. rh ois.
 ¶ Mæmus viri pprium Philel. nona septimæ. Mæme decus senæ. Mæmus
 mentis solatia nostræ. ¶ Læmargia pænultima longa ingluuies Læmar
 læmargus gulosus. gia.

Oe ante M Cœmiteriū a cœmoamę. i. sopio quia ibi cæ añ m
 mortui dormire dicunt, indocti a cimis. i. dulcis cimiteriū dici autu cimiteriū.
 mant quos Nestor bene reprehendit. ¶ Cœmentū lapis ad ædi cœmētū.

ficandum aptus. vnde cœmentarius & cœmentitius. a um. a cœnō id est cōmune, quasi cœnimentū. alij cum æ diphthongo scribunt cœmentū, q̄a dici volunt a cædendo, & hæc opinio videt̄ mihi ve rior. ¶ Fœmina ꝛ. fœmina. um. fœmē n̄t̄s rarus est vt in hetero clitis dixim⁹. hinc fœminalia, & effœmino as. ¶ Lœmius. i. Apol lo apd̄ Lindios vt refert Macro. li. i. satur. ¶ Phœmonoe es filia Rhœbi quæ heroicū carmen prima cecinisse dicit̄. Papi. ij. syl. Refe retq; arcana pudicos Phæmonoe fontes. Est quoq; alterius phœ badis nomen. Luca. lib. v. Phœmonoen errare vagam curisq; va gantem. ¶ Phœmon lacus archadiæ. vide e ante n. pheneum. ¶ Pœmenis canis nomē interpretať pastoralis, vt pœmetica. Oui. iij. met. Pecudesq; secuta Pœmenis & natis comitata harpyia duo bus. Et substricta gerēs sicyonius ilia ladon Et dromas & canache;

Fœmina
Lœmius.
phœmo
noe.

Phœmō.
Pœme
nis.

E añ N

Ante N producit̄ur, vt denu, Menopilus ius dæi nomen apud Martia. li. vij. Notent̄ generalibus regu lis nota, vt siren sirenis, ren renis. Arator lib. ij. Studeatq; sacerdos Renibus obstrictis mysteria castus adire. mēdosi libri ha bent obstrictis renibus & c.

Exceptio.

¶ Corripe habentia ante e. b. g. s. t. v. vt bene, genus, senex, teneo, venus. hinc tollūt̄ur genefar apud Seduliū. Blenę populi sine capi tibus habentes in pectore faciē. Claudianus de Nilo. Errat Per me roen Menasq; feros atrāq; syenem. Spleniū quia a splen deriuant significationē, vide apud Martia lib. ij. Et numerosa linunt stellantē splenia frontē. Multū dissentiunt Calderinus & Merula. Scheneus, Medusę soror, testimoniū mihi excidit, senio & sen⁹ a sex. Persius, Quid dexter senio ferret scire erat in voto. Senę arum. oppidi no men Philelphus etiam singulariter sæpe loquit̄ sena. ꝛ. cōtra primi tiui naturā p̄ducit̄, quia senones corripit̄ qui sunt galli. Vnde senę dictę sunt vide Clanis a ante n. vel tinias i ante n. strenuus, licet nō nulli gemino n scribāt strēnuus. ¶ Strena munusculū. Auso. ad Vrsulū. Curam p̄ strenis excubuisse tuis. ¶ Tenos insulę nomē vide didyme i ante d. Vena venor aris. Venucula vua. iij. sat. lib. ij. Hora. Senia ppriū mulieris, Mart. lib. xij. Dicis senia sed negant la trones. phal. est. Venenū corripit̄ licet puteť a venis nomē habere. ¶ Enyo vide vocalem añ vocalem. Enipeus vel eniphe⁹ fluuij proprium, vide i ante u sperchius. etiam est viri proprium. Pap. xi. theb. Egregius lituo dextri mauortis enipeus Hortator. ¶ Em cō iunctio notissima. ¶ Enaspe apud Papi. in. iij. theb. ¶ Enipse vr̄bis nomē. Seneca in hecuba. Quæq; formidans bore an enipse. sapphicū, est. ¶ Enęsimus viri proprium, Ouid. viij.

Blenę.

Spleniū.

Senio.
Senus.
Senę.

Strena:
Tenos.
Venucula
Senia.

Enyo.
Enipeus.

Enaspe.
Enęsim⁹.

Vollatona Ein prim
no leno...
Frieda la cur
viter vin proprium vide
vobis apud Ouidij
in xij. Carcana ma
patione vore
penelus cum eu dip
menasas menichus
ambit homin i propi
apud syl. Parimo p
peas cum eu dipchi
video que no ft
suo q̄ cellus aliena
Soyr thebanc
cum thebarū
stanius fir
Chen propriu
Vnde positio
quā
ante s.
Peni v
¶ P
per ce d
Pini dixere
tamen
lica phre
hinc xer
Mart in x
bananū non
dabat. Xen
est que
cū long
græce dicit̄
discenē. Post
in trist. Frigid
ille fuit. H
diator inter ve
aliquid factu
senophare
in mody

Verificatoriae E in primis Li. III FO LXXII

met. At nō letiferos effugit enēsimus ictus. aliqui libri habent per o
 onēsimus. ¶ Fenestra. lu. quum pateant altę caligantesq; fenestre
 ¶ Menāder viri proprium. vide Plato a ante t. ¶ Menalina pro Menāder
 prium mulieris apud Ouidiū. iij. fast. ¶ Menapij populi germa Menalia.
 nia. Mart. in xenijs. Cæretana mihi fiet vel massa licebit. De mena
 pis lauti de petafone vorent. ¶ Menecrates, menetias, menetes, Menecra
 menephron, meneleus cum eu diphthōgo, menelaus, menalipp⁹, tes.
 menalippe, menacas, menęchmus & quicquid fit a meno, i. maneo
 dicta, nomina sunt hominū propria, testimonia vero sunt admo
 dum facilia. Papi. iij. syl. Parthenope clari genus ecce Menecratis
 auget. ¶ Menæceus cum eu diphthongo Creontis thebanorę re
 gis filius. Sta. vij. theb. video que noster signa Menæceus. Quę no
 ster gerat arma Creon cę celsus aliena Sphynge per ingētes homo
 laidas exeat hemon. Sphynx thebanorum signū vt aquila Roma
 norum. Homolaides septem thebarū portæ. hinc vrbs ipsa hepta Menęce⁹
 pylos dicta est, vt docuit Lactantius firmianus Papinij fidissim⁹ in
 terpres. ¶ Menętius viri proprium. hinc menętiades apud
 Val. flac. li. vi. ¶ Menestheus vide positionē. ¶ Menenus viri pro
 priū. Catullus. Vxor Meneni sæpe quā in sepulchretis. Scazon est. Menęti⁹
 ¶ Meneses viri propriū. vide e ante s. ¶ Penes prepositio. Horat. Menen⁹:
 in arte. Quę penes arbitriū est &c. Penu vř penū, vel penus penit⁹
 & penetrare nota sunt vt Penates. ¶ Pheneum lacus & oppidū Meneses
 arcadię, licet Tortellius phæmon per æ diphthōgon legerit. Oui. Penes.
 xv. met. Est lacus arcadię Pheneū dixere priores. ¶ Phrenesis vi. Phe neū
 deo semper corripit. videto e ante s, tamen producit phreneticus phrenesis
 a Martiale lib. xi. Inuasit medicus sica phreneticus eucli.
 ¶ Xenos, i. hospes & peregrinus. hinc xenium munus hospitalita
 tis. Xenocrates viri propriū. Mart. in xenijs. Omnis in hoc gracili Xenos
 Xeniorū turba libello. Mantuanū non imitabor dicentem. De lo Xenium
 cuplete manu xenia multa dabat. Xenodochij dictum est. sic cor Axenos
 ripitur a xenos. i. inhospitabilis, est quædā maris pars quę dicta est Euxinus
 postea p antiphrasin euxinus, cū i longa in penultima, e in ei diph
 thongon vsa, qa euxeinos græce dicit. ideo Priscianū in perihege
 si cōtra oēm consuetudinē dicentē. Post hos cercei iuxta q̄s euxinus
 altis, nolim imitari. Oui. in trist. Frigida me cohibent euxini littora
 pōti. Dict⁹ ab antiqs axenus ille fuit. Hic etiā proxeneta vř Proxe
 netes, i. negociator & mediator inter venditorē & emptorē, proxe Proxene
 neo, i. cōcilio vel induco ad aliqd faciendū. Mart. x. Variniorę pxe ta.
 neta fractorę. Scazon est. sic xenophanes, Xenodorus, philoxen⁹,
 aristoxenus &c. de quibus etiā in medijs aliquid dicemus.

Zenon. ¶ Zenobia zenon & plura per zeta scripta aliunde fiunt. ideo non nulli male exceperunt zenon quod pænultimam in obliquis pducit contra indoctos. Mar. lib. ix. ad pannicum. Democritos zenonas in explicitosque platonas. Sido. in epithal. pol. Chrysippus zenonque docet precepta tenere. ¶ Xenodotus certe pducit ut patet in crates a ante t. ideo xenos videtur variari. disquirant hanc rem diligenter polioris litteraturæ studiosi.

æ añ d. Ae ante Næneas vel ænea teste Nestore, hinc æneis

Aeneas. æneade. ¶ Aenos laus unde apanæos & parænesis ammonitio

Aenos. ¶ Aenus vrbs & fluius teste Nestore. Aeneus. i. æreus. ænobarb⁹

Aenus. viri ppriū & æneatores tubicines. ¶ Aenaria insula. ¶ Aenna

Aeneus. vrbs siciliæ ¶ Aenea etiam vrbs nomen. Aeni insula iuxta sinū

Aenea. arabicum. ¶ Aenygma sermo. obscurus ænygmatisfes ænygma

Aeni. ton ppositor. ¶ Bænacus teste Nestore cum Tortellio lacus est

Aenygma. galliæ cisalpinæ Petrarcha in x. ecloga male corripuit vide latius a

ma. ante r. ¶ Cænos. i. nouus. hinc multa sunt ut cænodoxia noua

Benacus. gloria. cænotaphium nouū sepulchrū. At per æ cænos cōmunis

Cænos. est & cænodoxia cōmunis gl'ia. cænothaphiū cōmune sepulchrū

Cænos. Cænos sine diphthongo. i. inanis. hinc cenodoxia inanis gloria. ce

Cenos. nothaphiū vacuum sepulchrū. hæc pulchre declarat Tortellius.

¶ Cæneus cum eu diphthongo vir qui antea foemina fuerat & cæ

Cæne. neis dicebatur. ¶ Cæne vrbs nomen apud sinum laconicum unde

Chlæna. cænites portus & cænus Iuppiter Oui. victor ab œchalia cænoso sa

cra parabat vota ioui. ¶ Chlæna vestis quæ læna quoque dicit. atle

no & læna spurcissimoque hominum appellatiōes diphthongo carēt.

¶ Frænnum a frangendo unde frænare effrænus &c. ¶ Læna vestis

Frænnum. ut dictū est. ¶ Lænus. i. Bacchus a lænon quod lacū signat teste seruo

Læna. ¶ Mænas adis. baccha a mænomen i. furere. Mænal⁹ pluraliter mæ

Lænus. nala orum. mons & vrbs hinc mænalius. a. um. ¶ Neniæ arum

Neniæ. quod singulariter quoque lectum est neniæ. æ. & in neutro genere plu

Scæna cū raliter neniæ. orum. quidam tamen sine diphthongo scribunt quos

luis. non imitor. ¶ Scæna ex veteri cōsuetudine quia græce per h scri

bitur quod in æ diphthongon veteres vtebant. idem æ diphthongo

annotabant quicquid contra primitiui naturam longum habet ut semi

dænus &c. id multis ex Varrone & alijs declarat Tortellius. Scæ

na in obumbratio est a scia. i. vmbra. hinc scænic⁹ p scæniū scæno

ma. atis scænos scænophegia. orum. scænitæ arabiaē populi.

Tænarus ¶ Tænarus locus laconiaē vbi putabatur esse descensus ad inferos.

Tæniar⁹. hinc tæniarius. a. um. & tænarum oppidi nomen. ¶ Tæna vel tænia

Tæna. fascia & lapis albicans sub aquis in fasciæ similitudinē. Verg. v. genci

Puniceis ibant euncti tempora tenis. Idem lib. vii. ænei. Fit longæ
 tenia vitte. Tenia etiã est pisciculus quidã. Tenie pluraliter tantũ est
 oppidum. ¶ Veneo. i. vendor, venũ venundo, author est Apu
 leius teste Nestore.

Tenie:
 Veneo.

Oe ante n, Cœnos. i. cõmunis, hinc cœna quod mul
 torum esset cõmunis, vnde cœno as. cœnatio, cœnaculum, Domi
 cœniũ in cœnis. &c. ¶ Cœnobium vbi cõis vita est, bios vita di
 citur. Cœnobita pœnultima lõga in cœnobio viuens. ¶ Cœnũ
 id est lutum, a cœno. i. inquina. ¶ Chœnix icis. & chœnica ꝑ. cum
 ch aspirato, mēsurã quattuor sextarioꝝ. Prif. in libello de ponderi
 bus. Recipit gemias sextarius vn⁹. Qui quater assumpt⁹ fit Graio
 nomine chœnix. ¶ Fœnus oris. diminutiũ est fœnusculũ, fœ
 nero & fœneror, & fœnebris adiectiũ, vt fœnebris lex de fœnore
 Cœnum quia siue cura fœn⁹ prebet, hinc fœnifex, fœnifecus & fœ
 nifecium, fœnifeca &c. ¶ Fœniculum herba cuius semẽ terre mã
 datum magno fœnore reddit fructum, græce marathron dicit̃.

Cœnos
 cũ suis.
 Cœnum
 Chœnix
 Fœn⁹ cũ
 suis.
 Fœnum.

¶ Mœnia a muniẽdo, nam œ diphthongon ꝑ u veteres posuerũt
 & contra quia mœrus pro murus lectum est, hinc submœniũ &c.

Mœnia.
 Oenos
 cũ suis.

¶ Oenos. i. vinũ, hinc mltã sunt. Oenopola, œnopolitũ, œnopho
 rum, œnigena, œnipotes, œnophil⁹, œnãthe. hoc vltimũ vrbis no
 men est & floris vuç. Anthos flos cum th aspirato, flos est vuç la
 brusç, vnde œnãthinũ vnguentũ. ¶ Oeneus etolię rex, hinc Oe
 nides ꝑ tydeo, ¶ Oenomaus Hippodamiã pater, Elidis rex.

Oeneus.
 Oeno
 maus.

¶ Oenochonũ thessalię fluuius. Oenops viri, pprium. ¶ Oeno
 pion viri, ppriũ. Ci. in arato. Oenopionis auens epulas cœnare ni
 tentis. ¶ Oenone es. mulieris propriũ. ¶ Oenotria italia, œno
 trij itali. ¶ Oenotrus sabinoꝝ rex. Oenotrides insulæ.

Oenoch
 onum.
 Oenops

¶ Pœne aduerbiũ. Luca. x. Vindicta senatus pœne data est famulo.
 hinc pœnultimus, Rufinus. Tullius hunc laudat cui sit pœnultima
 longa. ergo male legit̃ in Alexandro. An erit is iuncta fietq; pœnul
 tima longa, expunge encliticã, diphthongon habere pœne docet.

Pœne.
 Pœnuria.
 Pœnus.

¶ Pœnuria licet Calepinus inter nõ diphthõgata reiecerit, hinc pœ
 nuria teste Festo, q; pœne minus sit q; necesse est. Claud. li. ij. in ruf.
 Tanta ne gestandi fuerit pœnuria ferri. ¶ Pœnula vestis, testis
 Gęor. valla. ¶ Pœnus Carthaginẽsis, diminutiũ est Pœnulus,
 quod est nomen fabulę Plautinę. Hinc œ in u versa aut contra.

Phœnix:
 Phœni
 copter⁹.

¶ Phœnix auis & populus, phœnicia regio, phœnix quoq; viri &
 arboris nomen, & color rubeus, vnde phœniceus, a. um. i. purpu
 reus color, neutro genere phœniciũ dicit̃. Phœnix etiã fluuius est
 thessalię in asopum fluens. phœnissa fœmina phœnicie. phœnico

Ioannis despauterij Niniuitæ.

Schœnos
cum suis.

pterus auis rubeis alis, nam ptera ala dicitur. Iu. sat. xi. Et scythicæ volucres & phœnicopterus ingens. Tortellius legit per duas dictiões phœnix opterus & dicit opteræ esse auem quãdam. ¶ Schœnos cū ch aspirato post s. i. funis, hinc multa sunt vt schœnobates funā bulus, neurobata, funerepus. ¶ Schœnopoclos funarius seu restio. Item schœnos & schœnissimos. i. terræ mensura cōtinens quinquaginta stadia vt inquit Herodotus lib. ij. ¶ Schœnos oppidū Bœotiæ. a schœno Atlantis patre nomē accepit, hinc atalāta puella vocat schœneias. Schœnis idis, & schœneis idis. Oui. x. met. Talia dicentē molli schœneia vultu Aspicit. Sido. in p̄fa. epithal. pol. Tradit schœnida ter cadente pomo. phal. est. Claudianus in laude Serenæ reginæ. Hippomenes trepidus cursu ferroq; secutā. Aurato volucrē flexit schœneida pomo. schœnos p̄ oppido leges in septi-

Schœn^o. mo thebaidos Papinij. Schœn^o eadē scriptura est arbor ex lētiscorum genere. Schœn^o untis. flumē athenis proximū, a iuncis nomē habet, p̄inde iuncarios cāpos in hispania schœnuntas vocat strabo. ¶ Schœnitia amnis quidam arcadiæ. ¶ Schœnum locus in Bœotia vbi vnguentū pessimū esse dicitur. hinc viliores meretriculas vocant schœniculas.

Vepres.
Crepida
Epi.

Añ p̄ corripit, vt vepres. Hora. Corna vepres & prunaferunt. Crepis idis. & crepida, licet apud græcos primā & p̄nultimā p̄ducant teste Nestore. Persius. Nō hic qui in crepidas graiorū ludere querit. sic cæteri. Epi in omib⁹ cōpositis contra Alexandrū vt epacta, epistola, episcopus, ephebus, ab epi & hebe. i. pubertas. nō a phœbus vt cū Catholico sompniat Vgutio. Iu. sat. ij. Armenius zalates cunctis narrat ephebis. Rufus in arato. Troicus haurit aquas & fundit ephebus ab vrna. hic mēdose legit funditq; ephebus ab vrna. hinc ephebia prima adulescētiæ ætas authore donato & (si Alexandro necq; credimus) locus in quo pueri p̄stant, errat tamē nequā in prima syllaba dicens. Quo prostant pueri locus est ephebia dictus. Ephesus corripit vt videbis in e añ s. ideo peccat Petrarcha dicēs. x. ecloga. Qui docet ephesios, tyrios qui rumpere cāpos. Epops. i. vpupa. Ouid. vi. met. Nomen epops volucris, facies armata videt. Alexander nequā. Cum fulicis vpupisq; petunt excelsa volando. Errauit in vtroq; Petrus Riga in leuitico dicens. Vpupa quæ melius ita dicit epopa nidum. Idem teste Nestore male dixit in li. numero. Ollarū carnes pepo num fercula porros. q̄a peponū corripit ab Homero & alijs.

Ephebus

Ephesus.
Epops.

Exceptio.

Cepus.

¶ Cepus absq; diphthōgo teste Nestore, mōstrosū q̄ddā aial in

Verficatoria E in primis Li.III.FO. LX XIII

æthiopia a babylonis adoratum Philel.in. vi. quartæ. Adducasq; li-
 cet ceptos vulpesq; luposq;. ¶ Cephisus Bœotia fluuius, vñ ce- **Cephis⁹.**
 phisus idis. & cephisius. a. um. Luca. Bœoti coiere duces q̄s impiger
 ambit Fatidica cephisus aq;. ¶ Cepheus Andromedæ pater, vñ **Cepheus**
 cepheni p̄p̄i. Oui. v. met. Conātī mittere cephe⁹. Quid facis excla-
 mat & c. Et in primo vsu, Dūq; ea cephenū medio danacius heros
 Agmine cōmemorat. p cephenor;. ¶ Cepio viri p̄p̄iū. Sido. in **Cepio.**
 primo paneg. Haud aliter cæsus q̄ndam quū cepio robur, Dedit
 Ausoniū, si a cepis deduceſ diphthōgo annotabit cepio, licet id ob-
 seruari nō viderim. ¶ Ephitus viri p̄p̄iū. Verg. ij. ænei. Addunt
 se socios rhipheus & maximus armis. Ephitus, oblati p̄ lunā hypa **Ephitus.**
 nisq; dimasq;. Et lateri agglomerāt n̄o iuuenisq; chorebus. Apd̄
 eundē alibi est lphitus. sed de altero forsitan loquit. ¶ Epytus cū **Epytus.**
 y græco viri p̄p̄iū. Oui. iij. fast. Proxim⁹ est titulis epytus alba tuis
 ¶ Epiros vel epirus est regio q̄ Molossia, chaonia & albania dicit. **Epirus.**
 hinc epirota, natus in epiro. Luca. in. ij. Prim⁹ in epiro boreas agat. **Epytides**
 ¶ Epytides p̄p̄iū aut patronymicū apd̄ Vergiliū. v. ænei. ¶ Gepi- **Gepida.**
 da p̄p̄i nomē. Sido. iij. paneg. Gepida trux sequit scotū burgūdio
 cogit. ¶ Hepar atis. græcū q̄ latini vix vsi sunt, significat iecur, scri- **Hepar.**
 bit teste Nestore cū ita aspirato qd̄ in e longū vsit. plerūq; p̄ducit
 ab Homero in xi. Odysses teste Nestore, q̄re peccauit Macer dicēs,
 Sumptū curat Hepar. nec ab epi dicit vt cū Catholico sompniauit
 Vgatio. errat sifr Alexāder cū Macro. errāt quotq; hos imitant.
 ¶ Leponticus viri p̄p̄iū. Sil. li. iij. Occidis & tristi pugnas lepōtice **Lepōtic⁹.**
 fato. ¶ Repo. is. vñ obrepo, subrepo. Hora. in arte. Verū op̄i lō- **Repo.**
 go fas est obrepe sompnū. Germanic⁹ cæsar in arato. Tūc cynosu-
 ra alte repit tūc tot⁹ in vndas Mergit, oriō, humeris & vsice cephe-
 us mēdose hnt fere oēs libri. Tūc alte cynosura repit & c. At repens
 nomē p̄ repentin⁹ aut aduerbialiter p̄ repēte, vndecūq; sit, p̄petuū
 corripit. Verg. enei. xij. Quo ruitis q̄ ve ista repens discordia surgit
 Oui. i. fast. Bina repens ocul⁹ obtulit ora meis. ¶ Sepia piscis, ex **Sepia.**
 cui⁹ cruore atramentū siebat, & p̄ atramento sumit a Persio dicēte **Sepias.**
 Nigraq; infusa vanescat sepia lymphā. Sepia etiā est scopul⁹ iuxta
 atheniensū litora. ¶ Sepias adis. loci nomē. Vale. flac. li. ij. Iam scia-
 thos subledit aq; iam lōga recessit Sepias attollit & c. ¶ Sepio is. ire **Sepio.**
 seps sepis & sepes. is. Verg. Vicino ab limite sepes, nihil horū putat
 Calepin⁹ diphthōgari. Nestor dicit sepio & sepes a veterib⁹ diph-
 thōgo æ notari solere, q̄s imitari op̄precitū est inqt. Nestor q̄ teste
 seps p̄ serpēte græcū nomē diphthōgo caret. ¶ Sepum p̄ seuū pin **Sepum.**
 gue illd̄ in bobus vnde fiunt candelæ, qd̄ p̄ b sebum quoq; dicit.

Ioannis despauterij Niniuitæ

Sephora mulieris proprium pducitur Riga vide preputium u
Tlepole- ante t. ¶ Tlepolemus Herculis filius. Oui. xij. met. Prelia Tlepole
mus. ¶ Vepicus pducitur, cōpositione vt ve grandis & ve iouis.

Aepia. ¶ Aepolus caprarius, sic æpole, æpolica, æpolium. ¶ Aepit⁹ vi
Aepolus ri ppium teste Tortellio, forsan idem de quo Oui. loquitur.

Aepitus. ¶ Aepy cum y græco teste Nestore vrbs quondā sub Nestoris di
 tione in mōtibus sita, nam epy sublimē est, æpys altus, hinc æpicus
Cæps. pastoris nomē apud Petrarchā in sexta ecloga, & æpy mulieris no
Ceps. men ibidem. Aephtios vrbs quedā. Vnde æphitius. a. um. vide in
Cæpi. crementis psophis idis. ¶ Cæps. pis. loci cuiusdā nomen. at ceps
 philosophi diphthongo caret, author huius est Guarinus.

¶ Cæpi præteritū a capio ex veterum cōsuetudine authore Tor
 tellio, cui refragat Guarin⁹, astipulat⁹ vero Calepinus, ego veteres
 nō inuitus imitabor sic p cæpi & c. Guarinū nō damno, cui⁹ opinio
 ne sequit⁹ Regius dicēs in. xij. fabu. Citra diphthōgon ceperam⁹ le
Cæpe & gēdum, mihi videt⁹ vt intelligam⁹ sumpseramus. ¶ Cæpe neu
cæps. trū, & cæpa ꝑ. scemininū teste Nestore ex Apuleio, a capitis magni
 tudine. Oui. Cædēda est hortis eruta cæpa meis. facta sunt quoq; cæ
 pitium & cæpitius vt in hetero clitis declaramus.

¶ Læpherigones populi quidā teste Tortellio. ¶ Sæpe aduerbiū.
Læpheri- ¶ Sæpes & sæpire teste Nestore, vide e ante p, sepio.
gones.

Sæpe. Oe ante p, Cæpi verbum defectiuū est, ab ātīquo cœs
Cœpi. pio, de quo satis diximus in eclipticis, hinc cœptus. a. um. & cœptū
 id est initium, hinc incipio teste Nebrissensi, ergo cum æ diphthō
 go scribit⁹ teste Nebrissensi inceptus & c.

Equidē. Ante q corripit⁹, vt equidē, qd⁹ Verg. teste Ser
 uio tātum primæ psonæ dedit vt Nō eqdē in uideo & c.
 Ideo putarūt esse cōpositū quasi sit ego quidē, ppter qd⁹
 Badius cēset ætnam nō esse Vergilianā in qua dicit⁹. Haud eqdem
 mirūfactu qd⁹ cernim⁹ extra, sic Persius. Non equidē hoc dubites,
 ideo Priscian⁹ vult equidē esse simplex, Ego equidē apud Salustiu
 solueret⁹ per regulā æquiualens geminis & c. Neq; nequeo corrip
 untur cum nefas, vt quicquid sit a nec vel neq;. At pducitur a ne
 aduerbio prohibendī veniētia. vt nequis, neq;, nequādo, nequaq;
 nequicq; (vt est apud Gellium) Oui. Nequitia est quæ te non sinit
 esse senem, Verg. Hic tibi nequa morē.

Exceptio.

¶ Sequana fluvius, vnde sequanici, & sequani populi huius fluvij accole. Luca. li. i. Optima gens flexis in gyrū sequana frenis. Mart. Sequana Hanc tibi sequanice pinguem textricis alumnā. Sido. in. ij. panæg. rigidis hunc abluit vndis Rhenus. arar, rhodan⁹, mofa matrona, sequana, ledus, Clitis, claris, arar, &c. Petrarcha li. iij. epif. ad Ralnal dum corripit sequana, male quidē vt alia multa.

¶ Ae ante q æquus ab aqua, vide primā diphthōgi vo calem accipit, nam aqua sædata adæquat, hinc æq̄lis, æquitas, æque æquor, æquo as, æquino ctiū, æquamentiū, æquanimis æquæuus, æqualaneū, æquimanus. æquilibriū, æquiparo, ægdiale, æquipol- leo, æquocū &c. Georgius valla vult ex græco ecos deduci, ideoq; diphthongū non rōne sed vsu obtinere. ¶ Aequicol⁹ forte ab æquus populus thusciae. Sill. lib. viij. rastrisq; nouāt æquicola rura Equicolus viri ppriū corripit. Verg. ix. ænei. Et pulcer equicol⁹ ar- mis. Aequimeliū locus quidā romē erat vbi melij dom⁹ terræ æq̄ ra erat. ¶ Aequana mōtes surrentini, hinc æquanus apud Silliū. lib. v. ¶ Aequotutium oppiduli nomen.

¶ Ante r corripitur, vt eryx eros otis. viri ppriū erotion mulieris nomē. erato, peritus. Mart. li. ij. ex hoc occisus rufe videt eryx. sic Vergilius & alij tam p monte q̄ pro viro, ideo male dixit petrarcha in. vi. aphricę Sulcantibus æquor Insula iam veneriq; placens a littore port⁹ Exorit, cōtraq; sedet fortissimus eryx. Hora. Agricolam laudat iuris legumq; pe- ritus. Mart. lib. x. Plorat eros &c. Merula etiam viri cognomen li- cet foranus errore Seruij imbutus aliter locet.

Exceptio.

¶ Produc dissyllaba habētia p ante e, vt pera. pero. peronis calcia- mentiū rusticum, hinc peronat⁹. lu. sat. xiiij. Nil vetitum fecisse vo- let quē nō pudet alto Per glaciē perone tegi, pero. us. nymphę no- men apud Proptium lib. ij. Produc quecūq; per ve syllabā incho- atur, vt Verona. e. Mart. lib. x. Nec sua plus debet tenui Verona ca- tullo. Iterq; labat hic Petrarcha dicens ecloga. x. Ecce veronei p pra- ta virentia martis. Ire duos video. ¶ Tollunt vtrinq; quædam pheres etis. viri ppriū. Papi. viij. theb. Strauit ab ania pheres. Phere Pheres. oppidū, vnde pheręs. a. um. Oui. ij. de arte. Cinthius admeti vac- cas pauisse pheręs Fertur, & in parua delituisse casa. Vereor, veru Verędus verutum vulgo nota. Verædus æquus cum æ diphthōgo in secū- da syllaba teste Nestore. hinc verędarius nuncius qui equo vtitur. Martialis, Stragula succincti venator summe verędi. ¶ Beryll⁹ la-

Ioannis despauterij Niniuitæ.

- pillus. Propert. lib. iij. Et solitum digito Beryllon adderat ignis, sic
cæteri. ideo Prudentiũ non imitabor dicentem in Psyco. Hinc tibi
sapphyræ sociauerat inde beryllon. scribit cum y græco, vt quod
sequit Berytus phœniciaẽ vrbs. Prisci. in perihagesi. Antiquaq; ty-
Berytus. ron, beryti & mœnia gratę. ¶ Cleros. i. fors. hinc clericus & Cle-
Cleros. reta lena in Plautina asinaria. Sido. li. ix. Clerici nequid maculet ri-
gorem Fama poetæ. sapphicũ cum adonio. scribit græce per k ita
litterã ppetuo lōgam. ¶ Cerusa pigmentum, vnde mulieres ce-
Cerusa. rusate dicunt. Mart. Et cerusata candidiora cute. Auso. de bissula.
Sandix & cerusa alias simulate puellas. ¶ Cerathus cum th aspi-
Cerathus rato Crete fluius. Verg. in Ciri. Carpathiũ fugiens & flamina ce-
Ceretum rathea. ¶ Ceretum oppidum a Calepino sine diphthongo scri-
bitur, incolæ ceretani dicunt, hinc ceretanũ vinum. Mar. Cereta
nepos ponat, setina putabis. Sill. lib. iij. Nec ceretani quondam ty-
riantia castra. ¶ Cherinthus viri p prium apud Tibullum.
cherith. ¶ Eridanus fluius. Verg. Fluius rex eridanus. ¶ Erigone nym-
Eridanus. pha inter astra relata. Idem. i. Geor. Qua locus erigonen inter che-
Erigone. lasq; sequentes. ¶ Eretum oppidi nomẽ. Idem. vñ. ænei Ereti ma-
Eretum. nus omnis oliuiferæq; mutuscæ. Eruca vermis græce κκκπκ cã-
Eruca. pe campes dicit. Columella lib. xi. Nascunt volucres serpites eruca
per hortos. Mart. li. xi. Erucam male pascit hortus vnam. phal. est.
Est hæba quoq;. Oui. lib. ij. de remedio. Nec minus erucas iubeo
vitare salaces. ab erodendo nomen vtrũq; dicit, licet Vgutionem
qui id dixerat nõ primus (vt opinor) Nestor irrideat y mis nãq;
folia erodit. Hæba vero bestiolas omes corripit innascetes erodit
& venerem excitat. alij ab vrendo ducunt. Georgius Valla huruca
scripsit cum u in principio aspirato. Aliquis in r. verso, & u e. eruca
dicunt ab esu, alij ab uro. Apuleio teste Nestore placet ab hæredo
dici, & diphthōgo aspirata heruca scribi, quoniã rebus quas occu-
pat tenaciter inheret. sic idẽ herugo scribit p vitio ferri & segetis.
¶ Eriginis. ¶ Ero erus mulieris p priũ, magis placet aspirari hero-
us. ¶ Eri colles Veneri sacri. Marullus. Sancte q memphim pu-
Feralis: er erio q;. Tẽperas colles & amœna cypri Arua. Sapphici sunt.
¶ Feralis cõtra primitiui naturã dicitur p duci a fera. i. mors. Luca.
lib. ix. Sic vbi fata caput ferali obduxit amictu. i. nigro & atro qua-
li lugentes vtunt. hinc feralis pro infœlici & mali significatiuo, vt fe-
rale carmẽ, feralis dies. At feralia a ferendo festi quidã dies ga epu-
læ in ijs ferunt primitiuũ sequit. Oui. ij. fast. Hanc quia iusta ferunt
dixere feralia lucem. Vltima placandis manibus ista dies.
Ferie. ¶ Ferie p ducit cõtra primitiui naturã, quia a ferendis epulis dicunt
feriæ, vela feriendis victimis teste Pompeio, Mart. lib. xij. Brumæ

Verificatoriae E in primis. **Li III. FO. LX XVI**

diebus ferijsq; Saturni. Scazon est. Idem lib. v. Durum est perdere
 ferias, rogamus lacturam patiaris hanc feriasq; phal. sunt. Hora. ode.
 v. lib. iij. Longas o vitina dux bone ferias. Asclep. est. hinc ferio. as.
 vel ferio aris. i. vaco. vnde feratus. Mar. lib. iij. de basso. Nec feriat
 tus: bat ante carrucam. Scazon est. Papi. lib. i. Syl. Et musae pculite fe
 riare. phal. est. sic Hora. lib. iij. ode. vi. Sic veteres omnes, quare Ca
 pella non imitabor dicentem lib. ix. Feriato linquet arcu. vsus est
 Iambicus dimeter catalecticus, vbi scdo loco noue spondeum de
 dit. Nec Petrarca scribentem sic ad Philippum patriarcham. Sic ti
 bicurarum ferias prestare libelli. & lib. ij. epist. ad Gabrielem Zamo
 rum. Si tamen asperior ferias fortuna dedisset. Errarunt plures in
 heteroclitis & alijs, quos nominare non sinit candor. ¶ Feronia
 dea. Hora. sat. v. Ora manusq; tua lauimus Feronia lymphis. hic la
 uimus tertie coniugationis est, feronia quoq; est quarundam vrbium
 nomen semper pducito. ¶ Geryones, & primae, vel is tertiae, & Ge
 rionis. & Geryoneus ei. rex hispanorum ab Hercule peremptus,
 hic Geryonaceus Lucre. li. v. Quid ue tripectora tergemini quoq;
 geryone vis. Nestor mendose codice deceptus omisit quoq;. fecit
 q; spondaicum sic. Quid ue tripectora tergemini vis geryone. se
 cundum quam sectionem non solum tertia est comunis, vt ipse ait,
 sed etiam secunda qd ille subtrahit, nobis placet prior lectio, qa notum
 est multa mendose legi in Lucretio, nam oes poete prima extensa co
 trahunt, secundam tertiameq;. Verg. enei. vj. Geryone extincto tirynti
 attigit arua. sic caeteri. ¶ Hera p lunone (nam herus hera p dñs
 dna, notum est corripit) hinc pducta multa sunt, vt heracles. i. Hercu
 les, vnde heracles vide & ante us. in possessiuis. heraclea calpe, He
 radeum. oppidum proximam Neapolin. heracleopolis plurium
 vrbium nomen. ¶ Heracleon herba quam Hercules inuenisse dicit
 heracleota nux. Heracitus, heracides & heracleotes, philosophorum
 ppria. ¶ Herodes, herodianus, Herodotus virorum nomina. heros
 vn̄ hero. a. um. heroicus & herois & heroine. Oui. xij. met. Vulgicq;
 secutum Vltima murmur erat donec Laerti heros Astitit. Mar. li. ix.
 Clinicus herodes trullam subduxerat agro. heracit. vide iam t. He
 rodotus vide o an t. caetera p heracles nota sunt. ¶ Heres iouis
 fanum. vnde ipse heres dicit, ita Omibonus & Sulpitius declarant illud
 Luca. Heres monstrator ait, non respicis arces: sed vide ne dicen
 dum sit heres, nam teste Calepino hercos dicit septum claustrum
 q; hinc Iuppiter heres est, quem intra domus conseptum quisq;
 colebat. ¶ Heriphile es. vna sibyllarum. Tibull. lib. ij. Quic
 quid amalthea, quicquid marpesia dixit Heriphile phoebogra

Geryones

Hera cum suis.

Heresum
Heræus,

heriphile

- taq; qd' monuit, at sine aspiratione in principio, & cum y græco in
 tertia syllaba Eriphyle vxor Amphiarai corripit. Verg. lib. vi. His
 Phædræ p cumq; locis mœstamq; eriphylen. luue. Occurrēt mul
 tē tibi Belides atq; Eriphylē. ¶ Herios loci nomen. vide panos a
 ante n. ¶ Merionesis. viri nomen. Oui. xij. met. Nec magis ido
Herios. meneus patriaq; creatus eadē. Meriones peteret maioris frater attri
Meriōes. dæ. ¶ Neritos insula & mons, vide same a ante m. Neritū ditor
 rum oppidorū nomen est vt Nestor declarat. ¶ Neris is. mōtis
Neritos. argiui nomen, vt ait Callimachus. Papi. iij. theb. Neris & ingenti
Neris. turrītē mole cleone. ¶ Nerio enis. vis martis. Gellius dicit a nul
Nerio. tis p duci, eos tamē qui probe locuti sunt corripuisse vt Nero, cū
 quo symbolū habet potest ergo corripī. ¶ Neritos (vt plures
 la de hoc dicamus) pro monte Itachæ masculinū est apud Home
 rum teste Petro Marso in illud Silliū lib. ij. Haud tibi Neritia cernes
 cum prole laborē. i. sagunthina prole, quia prope zacynthū insulā
 vnde oriundi sunt sagunthini, est Neritos. hinc Neritius Vlysses.
 Nericie rates nō naricius aut nariciq; nam Vlysses Neriton tenuit
 non nariciā. notat hoc Bartholomeus Merula in primū Ouidij de
Naricius remedio. Quid tibi p fuerunt Circe pseides herbę. Quū tibi Neriti
 tias abstulit aura rates, ne legas per a in prima naricia. ¶ Nereus
 sine diphthōgo in prima syllaba teste Tortellio deus maris. vide
Nereus: latius a ante r. hinc nereis, nerine &c. Mar. li. iij. nympharū pariter
 nereidumq; domus. hic scd'a manifesto corripit. ¶ Serus. a. um.
Serus. vnde serū extrema pars diei & sero aduerbiū. Verg. iij. ænei. Sera
 q; terrifici cecinerūt omina vates. Cice. in Arato vidēt corripuisse
 dicens. Occidit Andromache clarę caput & sera pistrix Labi f. hor
 ribileis epulas funesta requirens. Ego puto mēdosum pro fera, nā
 hoc epitheton optime pistrici cōgruit, vt ex sequētibus facile osten
 ditur, & omnes pducunt serus. a. um. ideo nusq; dixero variari. sic
Serum. produc serotinus. at serum pro aqua lactis corripit solum. Tibul.
 lib. ij. Raraq; pnexus est via facta sero. corripit quoq; solum sera
 ianux aut fenestræ &c. clausura. Mar. lib. x. Ferrea ppetua claustra
Sera. tuere sera. nec apud Silliū vsq; pducit, quicquid dicat Nestor, quia
 legendū est apud Silliū. lib. xij. Sera. i. tarda. sic. Obnixi torquent
 obices munimina sera. hoc est tarda nec p futura. videto Silliū &
 intelliges multo rectius sera legi q; sere. ¶ Sera vrbs. serum pro
Seranus. ducitur. videto ser eris. in clementis. Serra instrumentū dentatum
 positione producit vt cerritus. ¶ Seranus viri proprium, cō
 tra primitiui naturam, quia a serendo dici testatur Bergomas, Silli
 lib. vi. Seranus clarum nomen tua regule proles.

Verſificatorię E in primis Li. III FO. LXXVII

¶ Serius. a. u. m. i. grauis nō iocosus, hinc aduerbiū serio & seria orz
i. res serię. Mart. Parce precor focero seria forſan amat. ¶ Seria
vas. Perſius. O ſi ſub raſtro crepet argenti mihi ſeria dextro Hercu
le. Idem. Seriole veterē metuens deradere limū. ¶ Tereus variaſ
vide e ante a primā exceptionē, rectius tamē pducit adeo, vt corri
pere vix auſim. ¶ Theridamas cum th aspirato, viri & canis no
men, quaſi ſeras domans. a ther theros. i. ſera, ſic pducit quicqd hic
deriaſ. vt theron canis & viri nomē. Thero us. nympha. Thera
quarundā vrbium nomē. Oui. iij. meta. Prima melanchetes in ter
go vulnera fecit. Proxima Theridamas &c. Theron vide leſaps æ
ante I. Callimach⁹. Nomine caliſto fuerat ſed poſt mō thera. Dicta
fuit tellus vrbis origo meę. Claudianus in ſcđo de laudibus ſilico
nis. Speluncas canibus thero rimaſ iberas. ¶ Xeros. i. ſiccus, quo
in cōpoſitis vtimur pducit, vt xerolophus ſiccus tumulus, nempe
ex lapidibus vt principum viroz, lophos tumulus eſt, xerolibya
ſicca Libya. Xerophagium ſiccorū ciborum comeſtio. Xerophthal
mia ſicca lippitudo. quū non fluunt oculi ſed graueſcūt. Xeria em
plaſtra ſicca ſicut hygremplaſtra vocant̄ liquida emplaſtra. hinc
etiam Xerampelinæ veſtes. i. virides teſte Nebriffenſi. alij alia dicūt
Videto interpretes luue. in illud ſat. vi. Et xerāpelinas veteres dona
uerit ipſi. ¶ Zerinthi⁹. Oui. i. triſt. In leui v̄to zerithia littora naſta.

Ae anter, **Aereus** vt æs æris, hinc ærarius, & æroas,
vnde ſubæro, obæro, æroſus, ærificium, æruſco, æria inſula, æra, mone
te nota, æra. i. lolium, vnde ærineus. i. loliacus. ¶ Aerugo in ſ. ru
bigō in ære vel argento & virideſcit. rubigo vero pprie eſt in fer
ro & ſegetibus. alij hæruugo dicunt ab hærendo, vt dictū eſt in eru
ca e anter. ¶ Aerūna ab æro verbo græco. i. leuo & tollo. i. mi
ſeria. hinc ærumnoſi calamitoſi, neq; fit ex e & rumen vt ſompnia
tores dicūt. ¶ Aerope tetraſyllabū Atrei vxor, diphthongon nō
agnoscit teſte Calepino. Oui. li. ij. triſt. Si nō aërope frater ſclerat⁹
amaſſet. Conuerſos ſolis nō legerem⁹ equos. ¶ Cæra ex veterē
cōſuetudine, nā latini teſte Apuleio plærūq; ſolebant ita in æ diph
thongon ꝑtere. Græci cerion ſine diphthongo fauū vocant, ſunt
tamen qui velint latinū eſſe a careo es. eo q; mellis pfulſione careat
Hinc multa deducunt̄, vt cæro as. incæro, cæratūra, cæreus, cæro
tum & cæratū. cærofolium, cæroſus, cærinus, Cærium, cæris, cæro
ma, cærithe es. fœminei generis hæba cum th aspirato, habet cæ
rē melle miſtæ ſaporem. Verg. iij. geor. Trita meliſphylla & cærin
the ignobile gramen. ¶ Cæruleus & cæruleus color qui glaucus

Serius.
Seria.
Tereus.
Therida
mas.
Thero:
Theron,
Thera.
Xeros
cū ſuis.
Aere⁹ &
cetera ab
æs.
Aerugo,
Aerūna,
Aerope.
Cæra cū
ſuis.
Cærithe:
Cærule⁹

Ioanni s despauterij Niniuitæ!

Cærites.
Cærete is.
Cære.

cæsius, venet⁹ & thalassicus dicit^r & cymatilis, nam cymata fluctus sunt. dicitur quasi cæluleus aut a cæra, hinc cærulea orum. i. maria. Qui. i. met. Cæruleum tritona vocat, sic cæteri. ¶ Cæretes lapill⁹ ¶ Cærete is. neutrū, vrbis nomen q̄ agylla quoq; dicit^r, & cæres itis pænultima correpta. Verg. viij. ænci. Est ingens gelidū lucus ppe cæritis amnē. Dicit^r etiā hoc cære is. Sil. viij. pu. lectos cære viros, hinc patriū nomen cōmunis generis cæres etis, pænultima longa. Verg. lib. x. Qui cærete domo qui sunt minionis in aruis.

Ceremo
niæ.
Chæro
cū suis.
Chære.
Chæru
bulus.
Chæro
polum.
Chærea
Chærusci
Hæresis.

¶ Cæremoniæ a cære Hetruriæ oppido, teste Pompeio. ¶ Chæro id est gaudeo. chære. i. salue, vtrūq; cum ch aspirato, hinc chærubul⁹ viri ppriū in epidico plautina, quasi gaudens cōsulere. bule est cōsiliū. ¶ Chæropolum hæra. Col. li. xi. lam breue chæropolum. ¶ Chærea adulescens. Chærestatus, chæremōn, chærippus, chæphon sunt viros ppria. Chærelia ppriū mulieris. Chæronia vrbis nomen. ¶ Chærusci populi p ch aspirato sequēte æ diphthōgo teste Strabone, sed Lucanus corripit & Claudianus. hæc in q̄rtum Plinij Hermolaus. ¶ Hæresis. i. optio electio & secta, dictio est græca, ab hæreo mē. i. opto vel eligo, nō ab herēo vt indocti sōpniant, gtiūs est hæreseos Cice. in paradox. Cato in ea est hæresi q̄ nullū sequit^r florem orōnis. i. secta p qua viam inepte dici opinamur, aspirari ostendit compositū a phæresis & epaphæresis. Mar. lib. viij. detonsis epaphæresis capillis. phal. est. Baptista in Costide hæresib⁹ varijs. idem. Hæresibus sacrā legem tritonia pallas. Propter hæc & p̄sertim ppter Martialis autoritatē non imitabor Prudentiū hic, & in plusculis hallucinatū, in psycho machia dicentem. Ruptis hæresis petit horrida mēbris. Errant item Alexander & plures carpēdi nō imitādi hīc sūt. hæretic⁹, hæresiotēs, hæresiarcha &c

Hæreo cū

¶ Hæreo hinc hæresco, hæsito, hæruco, hæruca teste Apuleio. vide Eruca e ante r, & hæra q̄ terræ fixa hæreat diphthongon retinet teste Georgio valla, quicqd dicat Tortelli⁹. hīc hærbare. exhærbare, hærbesco &c hærbisander.

Hæra.
Hæres.

¶ Hæres ædis, qui bonis defuncti adheret, quia dñs fit, licet sint qui ab herus. i. dñs deducāt. hīc hæredipeta &c. Hærediū prediū qd ex hæreditate puenit. Hæresi⁹ viri nomē, addunt quidā Hæremius etiā viri ppriū. ¶ Mæreo teste Apuleio vt Nestor ait, quē sequit^r Georgius Valla, p tristor, a marcendo si Varroni credim⁹, vnde primā diphthōgi vocalē assumpsit, hiuc mæror oris. mæstus, mæstitia, mæstifico, mærare. i. merentē facere. Pacu. qui multis mærauit modis. Inuenim⁹ sine diphthōgo prima breui mereo, & mereor in alia significatiōe, vt in eclipticis dictū est.

Mæreo.

¶ Mæra teste Tortellio cui in dictione murus suffragatur

Mæra.

Nestor, quarta Proeti filia ex Antia vxore, est quoq; aliarū ppriū nomen. Papi. viij. theb. Quos mæra sacerdos Ediderat. Ouid. viij. meta. Et quos mæra nouo latratu terruit agros. hic est mulier in canem ysa, Vnde aliquādo canis nomē est, illic y o sacerdos veneris

Plæricq;

¶ Plæricq; plærecq; plæracq; vnde aduerbiū plæricq; singulare p l e rusq; & simplex plærus, aut plæri in vsu nō est. ¶ Quæro, quæror, quærito, sed deponens quæror sine diphthongo corripit. ¶ Quærinus viri pprium quidam addunt. ¶ Quercus, quern^o quercerus, quercetū & si quid hinc sit, diphthongon hñe vult Calepinus. ¶ Sphæra aut spera. Manilius lib. i. Ingenti spæra totū precingit olympū. ideo Prudentiū non imitabor dicentē in psycō machia. Cuius ad arbitriū spera mobilis atq; rotūda, græca dictio est, p inde ineptiunt qui a spacio dictam voluti hinc sphærocismus hemisperiū, & plura. ¶ Særius nomen fluuij, at y bum spero latinum sine diphthongo pducitur.

Quæro.
Quærc^o.
Sphæra.

Særius.

Oe ante r, Chœrulus ineptissimi poetæ nomen.

Horā. lib. ij. epist. Grat^o Alexandro regi magno fuit ille Chœrulus incultis q y sib^o & male natis Retulit acceptos regale numisma philippos. peccat in hoc Petrarcha in. ij. lib. epist. ad conuiciatorē interpretat porculus, nā chœrus porc^o est. ¶ Chœrades & chœrillus viroꝝ ppria. ¶ Mœris viri pprium. Verg. in buco. Quo te mœri pedes an quo via ducit in vrbem. ¶ Mœrichus & Merecles viroꝝ ppria. ¶ Mœreo ita multi scribunt, sed rectius p æ diphthōgon scribit mæreo vt dixi.

œ añ r
chœrul^o
chœra des
chœrill^o.

Mœris.
Mœrich^o
Mœredes^o

Ante s producit. vt Ctesiphon viri pprium,

e in quo teste Hermolao Barbaro peccauit Sidoni^o Apollinaris in primo panegyrico dicens. Nec tessera castris In Ctesiphonta dat, totum hinc tibi cessim^o axem. Idem de laudibus Narbonis. Causam seu Ctesiphontis actitaret. phal. est. ¶ Vefan^o semp pducit. apud Ouid. xiiij. met. mendose habet in multis libris vefana p infana. Iesus huc nō ptinet contra plures vt dixi. ¶ Mesana vrbs Siciliae a latinis semp pducit, quos sequemur, licet Thomas Pyndari interpretes corripuit Mesene teste Nestore. Sil. lib. xij. Incubens mesana freto niuibuscq; reuulsa.

E añ S.
Ctesiphō

Mesana.

Exceptio.

¶ Mesembriaci. Oui. i. li. trist. Inde mesembriacus portus & opefon, & arces. Pretereat, a mesembria oppido dicit. ¶ Rhesina variatur. Mar. lib. iij. Veterno rhesinaq; pigriores. phal. est vbi iambus est primo loco more Catulliano, licet id rarissimū sit apud Martialem. Idem in eodem Rhesina veneto nec refecare lu

Mesembriaci.

to. lu. sat. viij. Nam quid rhesinata iuuentus. Mart. lib. iij. Rhesinata
 bibis vina falerna fugis. ppter hæc nō assentior Apuleio qui teste
Sesostris Nestore vult rhæsina æ diphthongon habere. ¶ Sesostris ægy-
 pti rex Luca. li. x. Venit ad occasum mundi; extrema sesostris. Au-
 sonius oo geminauit dicens ad Pontiu. Et qui regnavit sine nomie
Thesis. mox sesoostris. ¶ Thesis. i. positio corripit, vt liquet ex compo-
Vesagus. sitis, antithesis, synthesis &c. ¶ Vesagus viri pprium. Sil. lib. iij.
Vesulus. Demetit auersi vesagus tum colla iubac; Suspensam portans ga-
 leam. ¶ Vesulus viri pprium. Idem lib. x. Tum Vesulum cal. do
 lapsantē in sanguine fratru Ense metit rapido. Est etiā Liguriæ mōs
 Verg. x. enei. Actus aper multos Vesulus quē pinifer annos Defen-
Veseris. dit. ¶ Veseris teste Sulpitio. ¶ Veseuus variat. Sta. iij. syl. Tibi
Veseuus. nobile vulgus Crescit, & insani solat dāna Veseui. Verg. ij. geor.
 Talem diues arat Capua & vicina Veseuo Nola iugo. sic legit Ne-
 stor, dicens Nola in esse campaniæ oppidum. alij legunt ora. i. re-
Vesuius gio. Est autē Veseuus mons Cāpaniæ qui p syncopā Vesuius dicit
 appellat quoq; Vesuius p quattuor syllabas. Sil. li. xij. Mōstrant
 veseua iuga atq; in v̄tice summo Depasti flā mis scopuli. Idē alibi.
 Euo munit pastus p̄scula Vesuius ignes. sic Martia. Hic est p̄p̄ineis
 viridis modo vesuius v̄mbris. nomē habet a cōflagratione q̄ con-
 flagratus est, nam Vesuiæ secundū veteres fauillæ sunt.
 ¶ Esau. Guaguinus corripuit, vt visum est in vocali añ vocalem.
 Ae añ s Aesagiū montis propriū teste Tortellio.
Aesagiū ¶ Aestus, æstuo, æstas & si qd hinc deriuet. ¶ Aesac⁹ p̄nami fili⁹
Aest⁹ cū in mergum v̄sus. ¶ Aesculus arbor ¶ Aesculapius solis filius.
suis. ¶ Aeschynes orator. ¶ Aeschylus poeta. ¶ Aeson Iasonis p̄
Aescul⁹ ¶ Aesopus fabulator phrygius, æsepus vide e antep. ¶ Aesar &
Aescula æsarius fluuij nomē. Aestimo nō (vt impitiores dicūt) estimo. fit
p̄ius &c. em teste Nestore & Laurētio Valla ab æs & timao. i. app̄cio hic mu-
Aesis. tando diphthōgon in i longū cum prepositiōe ex, fit existimo.
Aesqlię ¶ Aesis fluuij nomē, vñ vrbs quedā Vmbrię dicit æsis vel æsia, in
Exquilię. colę v̄o æsinates. ¶ Aesquilię teste Georgio valla, sed rectius scri-
 bimus exqlię, qa teste Oui. ab excubijs dicunt, nā ait in fast. Adde
æsymus q̄ excubias vbi rex Roman⁹ agebat. Qui nūc exqlias noie collis
æsymn⁹. habet. mons est qui exqlin⁹ quoq; dicit. ¶ Aesym⁹ cū y græco
 teste Totellio, vrbs thrachię. ¶ Aesymnus cū y græco teste eodē.
Blæsus. græcorū p̄iceps ab Hectore interfect⁹. ¶ Aesthatocolicō. ¶ Blæ⁹
Cæsum titubās, q̄ l̄ras p̄ferre neqt, a blaterare deriuari volūt. ¶ Cæsum su-
cū suis. pinū a cædo. hic cæ⁹, cælio, cæsim aduerbiū p̄ incisionē, cæsar &
 cæso onis, cæso ni⁹ & a cæsarea &c. cæsaries, cæsura, cæspes, cæspitare, &

Verficatoriæ E in primis Li. III FO. LXXIX

Cæstus pugilum arma, a cædēdo hæc omnia dicuntur. at cæstus cingulum diphthogon non agnoscit. ¶ **Cæfena** quoque vrbs vocata est quæ exiguo amne cæfa. i. diuisa sit, incolæ cæfionates dicuntur. ¶ **Cæstrum** instrumentum quo cauatur ebur, at pro telo quoddam cæstrum sine diphthogo scribitur. **Cæsitum** linteolum circūcisas oras habens. ¶ **Cæsius** color quasi cælius, hinc cæsulia oculos cæsius habens. ¶ **Fræsus**. a. um. i. fractus, vetus est, hinc fræse fabe. ¶ **Gæfa** orū, tela gallica quæ nonnulli per c. cæfa dicunt, & a cædēdo fieri putant. ¶ **Hæsi**, hæsum, hæsito satis patet ex heroe. ¶ **Læstrygones** teste Guarino, licet Calepi. inter non diphthogata reiecerit. Guarino astipulatur Tortellius & Nestor, populi fuerunt in extremo italiæ pessimi quos humana carne victitasse prohibet, a læsteias. i. latrocinium. ¶ **Mæsolus** fluius Indiæ vt docet Nestor in dictione mausolus. ¶ **Mæstus**, mæstitia, mæsto as. mæstifico. vide mæreo æ ante r. ¶ **Pæstum** oppidum Lucaniæ, vñ pæstanus. a. um. ¶ **Phæstus** masculini generis, filius Bori, & mons siue promontorium cretæ. Phæstus feminini generis vrbs in monte phæsto. ¶ **Quæso** eclipticum verbum, quæsiui quæsitum, quæstio, quæstor, quæstus id est lucrum. at quæstus. i. querela sine diphthogo scribitur. ¶ **Apuleius** teste Nestore addit thesaurus, versa klira in æ diphthogon, id in eo nomine vix inuenio obseruari. Omisi in æ añ r **Phærcus** Alexandri tyrani cognomen, a phæra vrbe, quæ phærcus inuenio vbique primam corripere. **Oe** ante s, **Cræsus** rex Lydiæ ditissimus a Cyro victus ¶ **Mæsia** vrbs & quarundam regionum nomen, mæstus, mæstitia, vide mæreo æ añ r. Rectius putamus per æ diphthogon scribi mæstus & c. ¶ **Oestrus** ab œstreo. i. insanio, quia volatile paruum est quod armata vexat, & in furorē ferme agit. alio nomine asilus & tabanus appellatur, & aliquando in neutro genere œstrum teste Tortellio. Verg. Est lucus siliari circa ilicibusque virētem Plurimum alburnum volitans cui nomen asilo. Romanum est, œstrum graue vertere vocantes. Aspacerbasonas quo tota exterrita syluis. Diffugiunt armata. Statius pro furore poetico sumit dicēs. Tempus erit quum laurigero tua fortior œstro Facta cana. & pro furore diuinaculoꝝ. Iuuenalis cepit dicens. sat. iij. Planaticus œstro percussus bellona tuo diuinat. nonnumquam diphthogus diuiditur. Sta. ij. syl. docto pectora concitusque œstro. phal. est. ¶ **Oestros** fluius Pamphylæ vt Mela docet. ¶ **Oesypum** cum ygræco teste Georgio Valla, vnguētum quoddam quo mulieres utebantur. Oui. li. i. de remedio. Pyxides inuenies & rerum mille colores. Et fluere in tepidos œsypa lapsa sinus Nestor male legit esopa cum æ diphthogo in prima syllaba & o in secunda, dixitque signi

Cæstrum

Cæsitum

Cæsius.

Fræsus;

Gæfa.

Læstrygo

nes.

Mæsolus.

Mæstus;

Pæstum.

Phæstus.

Quæso.

Quæsiui

Phærcus

œ añ s.

Cræsus.

Mæsia.

Oestrus;

Tabanus.

Oestros;

Oesypum.

patentia ventis. nam fretum semper corripitur.

¶ Geta vel getes. ē. gens truculentissima dicente Ouidio. Nulla Ge- Geta,
 tis toto gens est truculētior orbe. Idem in Ibide. Inter sarmaticas in-
 ter geticasq; sagittas. mendo se legiū getas, quia ineptū est getas sa-
 gittas. Verg. myuro vsus est dicens Mortē contēnunt laudato vul-
 nere gete. sextus pes iambus est. lu. sat. iij. Tanq; de geticis aliqd tor-
 uisq; lycambis. Mācinellus legit getis, & dicit hic primā p̄duci qd
 nuncq; imiteris. ¶ Heteros. i. alter vel aliter. hinc heteroclit⁹ & (vt Hetruria:
 Nestor declarat) Hetruria licet sine aspiratione quidā scribi volue-
 rūt Etruria, & alij pessime cum diphthōgo ætruria. Proptius in. i.
 Sit mihi p̄cipue puluis hetrusca dolor. Ver. ij. Geor. Sic fortis hetru-
 ria creuit. ¶ Meta p̄positio græca. i. trans. hinc methodus, meta- Meta:
 phora &c. Metros. i. mēsurā. vñ metrodor⁹, metreta, dimetrū &c. Metros
 Mart. li. v. Plurimus hispanas mittet mihi nautā metretas. at meter cū suis.
 id est mater p̄duciū, vnde metropolis, ortygo metra &c. ¶ Metal- Metallū
 lum facile occurret testimoniū. ¶ Metaurus vel um. fluuij nomē Metaur⁹.
 Hora. iij. car. ode. iij. Testis metaurum flumen & hasdrubal. & sus
 est alcaicus dactylicus. Luca. lib. ij. In læuum cecidere latus veloxq;
 Metaurus Crustumiuq; rapax & iūctus sapis Isauro. ¶ Metiscus Metiscus,
 p̄prium viri. Sil. lamq; hocum rutulumq; pholum ingentemq; Metha-
 Metiscum. ¶ Methanœa penitentiae dea. Auso. in epig. Nempe noœa.
 vt pœniteat sic methanœa vocor. ¶ Metyllus venefici nomen. Metyllus
 Mart. lib. iij. Iratum calicem mihi metylli. phal. est meterēi populi. Meterēi.
 vide iazyx in fine libri primi. ¶ Metabus viri proprium. Sil. lib. Metabus
 iij. Non illum Metabus non illum celsior Vfsens Euasere tamen.
 ¶ Metellus viri proprium in. ij. Martialis & apud Vergilium &c. Meton:
 ¶ Metopon vide in o. ante p. ¶ Meto & metuo nota sunt. Metho-
 ¶ Metō viri proprium. Rufus in arato. Sed primēna Meton exor-
 dia sumpsit ab arte. ¶ Methone cum th aspirato vrbis nomen. ne.
 Valerius flaccus. li. i. Nelidesq; periclymenus quem parua metho-
 ne. Seneca in Hecuba. An frequens riuis leuibus Methone. Quæ
 sub oethæ latebrosa syluis. Misit infestos troiæ ruinis. Nō semel ar-
 cis. sapphici sunt cum adonio. vbi oethæ trissyllabū prima pro-
 ducta, & troiæ trissyllabum prima correpta.
 ¶ Retro aduerbiū, vnde retrorsum &c. Oui. Acta retro naris &c. Retro:
 retro prepositio non est.
 ¶ Tetricus mons sabinorum asprimus. hinc tetricus. a. um. pro Tetricus;
 aspero, tristi, fevero. Martia. in apo. Ne mendica ferat barbati prā-
 dia nudi Dormiat & tetrico cum cane pera rogat. Sil. lib. viij. A te-
 trica comitantur rupe cohortes.

... Nihil...
 ... vide...
 ... meta...
 ... Exceptio...
 ... ante...
 ... Patalus...
 ... go nosc...
 ... q; thipas...
 ... uis? Seneca...
 ... p̄m vñ vide...
 ... egdi Aug...
 ... i dicit...
 ... Defici...
 ... vnde...
 ... ho des is...
 ... chis aceruz...
 ... similia...
 ... arum...
 ... nis statu...
 ... dicit quia...
 ... at Ethel...
 ... heb...
 ... ndus docet...
 ... Pius i illū...
 ... loq;...
 ... icar...
 ... scult...
 ... ay p̄dico...
 ... ne leg...
 ... e p̄m...
 ... abū non...
 ... nōm...
 ... rripus...
 ... erunt...
 ... ste...
 ... ta dicit...
 ... s. Mend...
 ... el Lucra...
 ... ceur. Lucra...

Ioannis despauterij Niniuitæ

Tetra cū suis. **Tetrinio.** **Thetis.** **æ añ t.** **Aethia.** **Aetho** cū suis. **Aether.** **æthiops.** **Aetna.** **Aethalia.** **Aetolia.** **Cæteri.** **Dætor.** **Frætus.** **Gætula.**

¶ Tetra. i. quattuor. vnde tetrasyllabum. Tetradorō penultima lōga quattuor palmarū. doron. i. palmus. Hora. sat. iij. Habebat sepe ducētos Sæpe decem seruos modo reges atq; tetrarchas. ¶ Tetrinnire anatum est quū vocem edunt, si authori Philomelæ credimus dicēti. In fluuīscq; natans forte tetrinnit anas. ¶ Thetis cum aspiratiōe in prima syllaba & i latio in secūda Achillis mater. Oui. xi. met. Iuppiter æquoreꝝ thetidis cōnubia vitat. ¶ Tethys cū aspiratione in secūda syllaba sequēte y græco, vxor Oceani variat, sed rectius pducit, pductio nē vide in vltimis. Mart. versu secūdo libri quinti. Cæsar & hinc triuīā pspicis inde. Tethyn. Verg. ecloga iij. Quę tentare Tethyn ratibus quę cingere muris. Oppida q̄ iubeant. legit quoq; actūs tethyia apud Priscianū in perihgesi.

Æ ante **Aetas** per syncopam pro æuitas. hinc æternus, æterno as. ¶ Aethia pro causa multi diphthōgo notant, vñ æthologia causæ redditio. ¶ Aether & quicquid est ab ætho. i. ardeo, vt æthra mulieris, ppriū & ætheris, splendor. æthiops Vulcani filius, & æthiopię populus, a cremato aspectu. Ops opos aspectus dicit. ¶ Aethon solis equus, ætherius viri nomē. scribit autē ætho cum th aspirato. Aetna mōtis nomē, eiusdē est originis extrita aspiratiōe. teste Georgio Alexadrino in epistolā Sapphus vbi dicit. Arua phaon celebrat diuersa typhoidos ætnę. Aeteus. Aetites.

¶ Aethalia cum th aspirato & a in secūda syllaba, insula in mari Ligustico. ¶ Aetolia cum o in secūda syllaba sine aspiratione, vñ ætolus regio est cōtigua acarnaniæ. ¶ Aeta mōs thessaliæ vt ait Calepinus, sed melius scribit cum œ cætha vt dicem⁹. ¶ Cæteri, cæteræ cætera, in raro vsu est singulare cæter, cætera, cæter; qđ cōiunctio etiam est. ¶ Cœtus vide in œ diphthongo ante t, cœtus.

¶ Dætor oris, viri propriū. ponit hoc Tortellius, ex quo nō pauca sumpsimus. ¶ Frætus. i. confusus, quidā a fruor deducunt, alij aliunde. ¶ Gætula regio a phricæ. cuius incolæ gætuli dicuntur. Mar. lib. x. Ad maniū. Tecū ego velsicci gætula mapalia Pœni, Et poteram scythicas hospes amare casas. Idē in quarto epigrāmate. Tradita gætulis nec cepit arena nocētes. ita legeudum censet Sulpitius, licet vulgo habeat traducta est getulis, qđ Georgius Merula ita credit emendādum Traducta est geticis aut gyaris Quādo in vtrūq; locum relegarent nocētes, nam nimis licēter contra rationē græcā & vsu latinoꝝ primas syllabas poeta corripuisset, nulla metri necessitate coactus. Est tamē q̄ corrigat tradita gætulis, quā correctio nem nō improbam⁹, q̄q; vt vera sic frequēs lectio sit traducta nō tradita. hæc Georgius Merula: Nestori nulla correctio placet, &

dicat diphthongon corripí, vt in meotis, & secundā vt in appulus
 contra primitiui naturā, nobis magis placet lectio Georgiana aut
 Sulpitiana, licet mendose quoq; apud Acretiū citetur hic vsus, vt
 ostendat significatio verbi defero quia sequit. Et delator habet qd
 dabat exiliū. Itaq; si mihi auscultes nunq; corripies primā aut secū
 dam in gætulus, hinc gætulicus tam pprium q; appellatiuū. Iu. sat.
 viij. Salue gætulice seu tu. ¶ Lætor aris. lætus & quicquid hinc fit **Lætus.**
 vt lætamē, quia seges lætas facit. ¶ Pætus pprium & appellatiuū **Pætus.**
 p eo qui oblique in altū respicit, & qui oculos leuiter versat, vt la
 sciui, hinc Veneris oculi Pæti appellant. ¶ Ræte vel rætis, ræticu **Ræte.**
 lum, rætiaculum, rætia ē irretire &c. teste Apuleio vt docet Nestor
 nam Apuleij grāmaticā non vidi. ¶ Tæter a. um. i. malus, fœd⁹ **Tæter.**
 insuauis. hinc tetrare verbum Nestor testis est a veteribus hanc vo
 cem diphthongo annotatā fuisse, quos imitari ope precium est.

Oe ante t Cœtus, i. conuentus, cōgregatio, at p pisce œ añ t.
 cætus æ diphthongo annotat secundū Apulen sententiā, teste Ne **Cœtus.**
 store, licet Gasparinus & Tortellius diphthongon habere negent,
 quia græce diphthōgon nō agnoscit, pluraliter cæte dicim⁹. A uie
 nus in arato. Disflante andromedam prolixi tramite mūdi Perter
 ret cætus. hoc est contra Seruiū, quia putauit singularē ntīm nō in
 ueniri. ¶ Cœten græci thalamū vocāt, hinc procoction antitha **Cœten.**
 lamū dicunt teste Calepino. ¶ Fœtus fixum quartē, & adiectiuū **Fœtus.**
 fœtus. a. um, fœto, fœtifico fœtuosus non fœtosus, fœtura.

¶ Fœteo fœtidus &c. ¶ Hœthyni cum th aspirato sequente y grę **Hœthyni**
 co, populi quidam teste Tortellio. ¶ Hœtychius teste eodē, viri **Hœtychi**
 pprium, cum t exili sequente y græco & ch aspirato. ¶ Lœtum. i. us.
 mors, a luo teste Apuleio Priscianus credit latinū esse ab antiquo **Lœtum.**
 verbo leo les let, quia mors omnia delet, ideo sine diphthongo scri
 bimus letum. Varro a lethe quod obliuionē dicit facit lethum sine
 diphthongo cum th aspirato, nec defuerunt qui cum lœtum scri
 berent per antiphrasin qd minime lœtum sit, hinc lœtalis &c.

¶ Mœtius vir doctissim⁹ tēpore Horati, de quo in arte ait. Siquid
 tamen olim Scripseris in Mœti descendat iudicis aures. **Mœtius.**

¶ Oetha cum th aspirato thessalie mons. vnde Hercules œthęus di **Oetha:**
 citur, quia in illo mortuus est. Verg. in Ciri. Postera lux vbi læta diē
 mortalibus almū. Et gelido veniens mani quatiebat ab œtha. mē
 dose legebat, & gelido veniēte mane vt docet Badius, quia mane
 semp pducit, ergo mani legit iuxta dicta Seruij & Sergij. Interdum
 diuidit diphthongus. Vale. flac. lib. ij. Phasin & Oethen scythiciq;
 pericula ponti Redde ait, vide methone e ante t.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

Oetosyros. ¶ Oetosyros Apollo dicitur. ¶ Oetus sine aspiratione Aolei filius pugnauit cum dijs in Creta. vnde oetij campi. dicit hoc Tortellius Verg. in culice. Nam victus sedet immanis serpētibus oetos Deum etum moestus procul aspiciens ephialtē. male plærifq; in libris habetur othos. ¶ Proetus vir cuius filij proetides dicuntur.

Rhoetus. ¶ Rhoetus mons troiē, hinc rhoeteus. a. u. m. ¶ Rhoeteus dissyllabū viri proprium in primo Valerij flacci.

E añ u. Ante u pducitur, vt leuinus, leuina. Mart. lib. vi. In Pompeiano dormis leuine teatro. male autē Petrarha in vi. aphyricę. Illa sed asperior sententia visa leuini Optima. Sic leui, leuita, licet nōnulli hæc puerse corripuerunt.

Exceptio.

Leuis. ¶ Breuis breuiare facile occurret testimonij. ¶ Leuis non grauis

Seuerus. leuitas, leuare, Verg. in buco. Ante leues ergo. ¶ Seuerus a sequēdo verē vt Seuerus iudex. Bebelius dicit inepte dici seuerus leo pro crudelis. Verg. am nēq; seuerę. i. tristem ait Calepinus.

æ añ u. Ae ante u Aeuia vxor Adami, ptoplasti. Aeuum æuiter nus græci çon dicunt. ¶ Læuis teste Calepino p plano non aspero, Persius. Trossulus exultat tibi per subsellia læuis. sic leuor, læuigo &c. Sta. i. theb. Pars teretes leuare manu ac disponere mēdas Nestor & Georgius valla negant hæc diphthongon habere, quia leuo græce cū ei diphthōgo scribit, quā in e longā vertere cōsueuimus aut in i longā. ¶ Læuus. a. u. m. i. sinister, hic læua sinistra manus græce læa dicit, hinc leuorsum. ¶ Næuus corporis macula, hinc næuosus, & Næuolus viri pprium, & Næueus, næuia hoim ppria. ¶ Scæuus cum sc. i. sinister, scęa sinistra man⁹ græce dicit, hinc scęuola viri cognomē & aliquādo nomen. ¶ Sæuus. a. u. m. id est durus, horrid⁹, crudelis, hic sæuio is. & sæuitia es. seuiio is. &c. æ ante u non inueni.

Oe ante Z.

æ añ Z. ¶ Træzen enis. viri & vrbis nomen, cuius incolæ træzeni dicunt, diphthōgon habere testis est Tortellius. Seneca in hecuba. An maris lati sinuosa træzen. sapphicum est, aliquando diphthongus diuiditur prima breui. Stat. Et quas vicina træzen lungit opes, ita legit Hermannus torrentinus an recte nescio, quia non est mihi nūc Papinius.

I ante consonantes in primis syllabis.

Libya. Ante b corripit vt libya vel libye. Lucr. li. ij.

Continuo Libye dominis priuata superbis. ita lego licet vulgo ha
 beatur libya cōtinuo &c. Liburnū vehiculi genus contra Alexan
 drum vide a ante r baris. sic Liburni populi apud Hora. & alios.
 Iber iberus vt ex cremenis liquet, ideo errat Petrarcha in. ij. aphri
 cę dicens. Littus ad iberū resonet fibra. teste Nestore. Liban⁹ mons
 Priscianus in Dionysio. Ast humilē libanus claudit portentus in
 ortum. Non sequar Seduliū lib. iij. dicentem. Semper habens frō
 des & tanq̄ libana cedrus. Tyberius viri pprium in quo errat Lip
 pius vt in prefatione ad Meccenatē meum declarauī. Hora. iij. sat.
 lib. ij. Te tyberī nūerare, cauis abscondere tristem Pertinui. vt ūs est.

Liburnū.
 Liber.
 Libanus.
 Tyberī⁹.

Exceptio.

¶ Fibula vñ ꝑba refibulo, diffibulo. Ver. iij. ꝑnei. Aurea purpure
 am, subnectit fibula vestē. Mart. li. ix. iam pedagogo liberat⁹ & cu
 ius refibulauit turgidū faber penem. Scazon duplex. Papi. vi. theb.
 Torto chlamydem diffibulat auro. ¶ Hybern⁹ ab hyems satis
 patet hybris teste Nebrissen. ¶ Ibis. Iu. sat. xv. Pars hæc illa pauet
 saturam serpentibus ibim. ¶ Ibicus viri proprium. Hora. iij. car.
 ode. xv. Vxor pauperis ibici. versus est glyconicus. Ibo, scibo, sci
 bam in cremenis patent. ¶ Liber. i. bacchus, & mobile vnde li
 bero, liberal⁹ &c. Verg. Liber & alma ceres. Idē. libertas q̄ fera tñ &c.
 pro cortice & codice corripitur. Hora. Hic meret ꝑra liber.

Fibula.
 Ibis.
 Ibicus.
 Liber.

¶ Libo as. Vergi. Oscula libauit. ¶ Libum. Idem. Et adorea liba
 per hærbam, sed Libo pprium viri corripit apud Hora. epist. xx.
 ¶ Libra licet Nestor quodam in loco velit corripī, hinc librare &c
 Lucre. lib. iij. Et libella aliqua si ex parte claudicat hilum. Omnia mē
 dose fieri & obstypa necessum est, quare nō imitabor hymnogra
 phum Paulinum Nolensem episcopum dicentē. Nardi maria pi
 fici. Sumpsit librā mox optimi versus sunt dimetri iambici.

Libo.
 Libra.

¶ Libethrus vel a. mons & fons magnesię musis sacer, vnde ipse li
 bethrides dicunt cum th aspirato. Rufus in arato. Et deuota virum
 teget libethra p̄emptū. Verg. in buco. Nymphę noster amor li
 bethrides. ¶ Phibæ teste goudano. ¶ Scribo vnde scriba ꝑ &c.
 Horat. Scribimus indocti. ¶ Scribonius & scribonia hominū
 ppria. Propert. lib. iij. Nec te dulce caput mater scribonia læsi.

Libethr⁹.
 Scriboni
 us.

¶ Scriblita placente species. Mart. lib. iij. Circūlata diu mensis scri
 blita secundis. Verebat nimio sæua calore manus. ¶ Scibilis vt sci
 bam & scibo. ¶ Sibulus vel um. sibilo. Verg. Veniētis sibul⁹ austri.
 ¶ Sibia. ¶ Tibia. Pap. viij. theb. Tibia cui teneros suetū pducere ma
 nes. nequeo excusare Petrarcham in septima. aphricæ dicentē. Im
 pteat hic ocreas femori tibiasq; pedesq; Armet, hinc tibicen.

Scriblita:
 Tibia.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Tribulum li. & pro eodem tribula lę, vehiculi genus quo frumęta in area terunt. Verg. i. Geor. Tribulaq; trahęq; & iniquo pondere rastri. hic neutrū est. Varro E spicis in area excuti grana, qđ fit apđ alios iumentis iunctis, & tribula hic scemineū est. tribulus autē. i. spina corripit notū est. Oui. x. met. Lolium tribuliq; fatigant Triticeas messes. ¶ Tybur oppidi nomen cū y gręco, vide catyllus a añt hinc tyburs & tyburtinus & propria tyburtus. vii. ænei. Tyburna Murri vxor apđ Sill. li. ij. ¶ Vibius. i. duplicis vitę, vt anser anaf q; quia tam in terra qđ in aqua viuit. Sta. ij. syl. Vibia cur magnos æquent animalia diuos. Vibius quoq; viri ppriū est. Mart. lib. ix. Vibius hanc Marti p duce vouit auem. ¶ Vibidius viri nomē. Hora. fat. vlt. Sūmus ego & ppe me viscus thurinus & infra. (si me mini) varius cū seruilio balatrone Vibidius qđ mœcenas adduxerat vmbas. ¶ Viburnū breuissimū virgultum. Vergi. in buco. Quantū lenta solēt inter viburna cupressi. ¶ Vibex patet in crementis. ¶ Gibbus positiōe pducit a nōnullis male exceptum. Ante c corripitur, vt frico. Mart. lib. iiij. Hinc i oleo corpusq; frico molliq; palestra. Stringo libens. male in plariscq; libris o mittit priusq; quia frico vbiq; corripitur, vt dicax, licet dico producat.

Exceptio.

- Cliciades ¶ Cliciades viri pprium. Oui. in ibin. Cliciadeq; modo circūdat⁹ ignibus atris. Sed multi libri habent p t Clitiades. Aliqui tamē hic exceperunt. Cyce es. p y gręcū mulieris nomen. Hero ad Leandrū Lucidaq; alcyone Cyceq; & alimone nata. Cicorea videt pducit in xi. Colu. quū vere corripiat. Horat. li. i. car. ode. xxxi. Me cicorę leuesq; malū. versus alemanius dactylicus tetrameter. ¶ Dico is. tertię. nam primę corripit qđ indicant cōposita dedico, indico, pędico. ¶ Ficus, hinc ficulnus & ficedula. Mar. Res mira est ficus nō habet vnus ager. ficedula videbit, in e ante d. ¶ Ficelię locus in vrbe quidā teste Calderino Martialē lib. vi. sic lę gente. Incolis & veteres tu quoq; ficelias. Merula tamē ficedulas legit & in antiquo codice sic se repperisse dicit. ¶ Icarus Dædalifilius. Oui. i. fast. Icarus Icarias nomine fecit aquas. ¶ Icaria insula in mari Icario. Luca. Ipse per icarię scopulos ephesumq; relinquēs. ¶ Icarus mons atticę & pater Penelopes. qui icariotus quoq; dicit, vnde ipsa icariotis idis dicit. Proper. Quęq; ferunt fastus Icarioti tuos. ¶ Icon iconcula, iconius, ieonismus, iconiū, authores sunt Nestor & Sulpitius. ¶ Ico is. pcutio tantū pducit, contra multos

qui contradixerit afferat contra me veteris poetæ testimoniū. Lu-
 cre. lib. iij. Percussit corpus extra, p̄pellit & icit. In eodem. Nec radi-
 citus est vita setollit & icit, siqs dixerit licet is Caper fuerit icit hic p̄te-
 ritum esse, nugas egerit, quia infinitū icere manifesto p̄ducit a Ca-
 tullo ad Gelliū in vltimo epig. In festū tellis icere, musca caput. mul-
 tos decepit grāmatistarū p̄uersitas. ¶ Liciū, vnde trilix. icis. te-
 stiuliciū liciatoriū. Luca. li. x. Vt mos est Pharijs miscēdi licia telis. **Liciū.**
 ¶ Licianus viri p̄priū. Mar. li. i. epig. videbis altam Liciane bilbilim
 lamb. tri. arch. ¶ Licheus viri p̄priū in. xiiij. Sil. ¶ Lichen cū **Licianus;**
 ch aspirato vt p̄cedens, morb⁹ qui a mento mentagra latine dicit. **Licheus.**
 Mart. lib. xi. Non vlcus acre pustulę velucentes Nec triste mentū **Lichen.**
 sordidi velichenes, scazontes sunt. ¶ Lychas viri p̄priū variat a **Lichas.**
 Vergilio. vide camers a ante m. at. p̄ Herculis famulo in saxū v̄so
 semp corripit. Oui. ix. met. Ecce lycham trepidum cum y græco &
 ch aspirato. ¶ Mica frustillulū e pane vel alia re decidens, & cœ-
 nationis paruæ nomē. Mart. li. ij. Mica vocor quid sim cernis cœ- **Mica.**
 natio parua. Idē li. vj. Nullaq; mica salis nec amarifellis in illis.
 ¶ Micypsa viri p̄priū apud Faustū de victis Genuensibus. Iam **Micypsa.**
 tribus exhalans natis Micypsa vocatis. Nescio an veterū authorita-
 tem sequat. ¶ Micylus cum y græco in secūda p̄priū viri. Ouid. **Micylus.**
 xv. met. Micylus illius dñs acceptissimus æui. ¶ Nice. i. victoria. **Nice cū**
 Nicao vinco, hinc Nicolaus quasi populi victor. Nicander, nica- **suis,**
 nor, nicophanes, nicomachus, nicostratus. nic ostrata, niceros otis.
 Nicocrates & alia multa hoīm p̄pria, quæ om̄ia primā p̄ducunt,
 licet v̄sificatores quidā magis q̄ poetę id non obseruauerint, inter
 quos reperiet Riga. sic Nicopolis oppidi nomen, quasi victorię
 vrbs, qđ nomen primā p̄ducit in Baptistę catharinaria, cuius est
 & hic versus. Nicomachi proles stellis erimanthidos vrsę. Philel.
 Nicolaum quintū in decadibus suis semp nicoleon appellat. quia
 nicolaus hexametru nequit adire. lu. sat. iij. Et cæromatico fert nici-
 teria collo. Est autem niciteriū vel per e in secūda teste Mancinello
 niceteriū victorię premiū. ¶ Pica. Mar. in distichis. Pica loquax **Niceteri-**
 certa dominū te voce saluto. Me si nō videas esse negabis auem. **um.**
 ¶ Picus alia auis, & vir in eam auem (vt fabulant) v̄sus. Oui. xiiij. **Pica.**
 met. Picus in Aufonijs proles saturnia terris Rex fuit. ¶ Picenum **Picus.**
 oppidum italię, hinc picens tis. & picentinus tam appellatiua q̄ p̄ **Picenum**
 pria. Sil. lib. vi. Picenū diues. Mart. Picentina Ceres niueo sic necta-
 re crescit. ¶ Phycus untis cum y græco oppidum & p̄montoriū.
 Luca. lib. ix. Impulit ac sæuas meritū phycunta rapinas. Sparlit. **Sica.**
 ¶ Sica breuior gladius quē latrones baculo abscondunt, hic sicarius

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Verſificatoriæ.

- vnico cſcribitur a Nebriffenſi & Calepino, nec video qui contra-
rium præcipiat. dicit̃ quali ſeca a ſecãdo, vt aliqui volunt, videbis
in u ante b. ſubula, & o ante q alioqui. Hinc ſicula diminutiũ apd̃
Siciliqu⁹ Catullum ad ianuam. ¶ Siciliquus meſura cõtinens ſcrupula
ſex volũt dici, q̃ ſemiũciam ſecet. videto i ante p. Scripulus. Sycos
id eſt ficus. vnde ſycomorus, ſycophanta. vide in medijs ſycomor-
Spica. ¶ Sicut, ſicuti, ſicubi, ſicunde nota ſunt. Claudi. in. iij.
Spicus ¶ Spica. Verg. in Moreto. Allia cum fractis ſpicis, dicit̃ quoq̃ ſpic⁹
um. & qd̃ plurali caret ſpicum. Cice. in arato. Spicũ illuſtre ferẽs in ſigni
corpore virgo, hinc ſpiceus. a. um. ſpicilegiũ. ſpico as. & in ſpico &
Sichæus. ſpiculum haſta in ſpica: ſpeciẽ, & aculeus. Verg. iij. Geor. Et ſpicur
la ceca relinquunt. de apibus loquit̃. ¶ Sichæus, Didus maritus,
variã, licet correptio ſit lõge frequẽtiõr. Verg. Huic cõiunx Siche-
Sicilia. us erat. Idem. ille Sichæũ & c. ¶ Sicilia græci ſicelia cũ e in ſecunda
Sicelis. etiam dicunt, hinc ſicelis. Sappho ad phaonẽ. Quid mihi cũ Lebo
Siculus. ſicelis eſſe volo. Verg. in buco. Sicelides muſe & c. Hic Sicul⁹ a. um.
qd̃ contra primitiui naturã corripit tantũ. Idem. iij. ænei. Ore are-
Sicania. thufa tuo ſiculis cõfundit̃ vndis. Sicilia inſula eſt q̃ alio nomie Sica-
Sicanus. nia & Thrinacria & triqueria dicit̃, Sed ſicania vt ſicanusa. um. pri-
mam & ſecundã variat (vt opinor) Verg. ænei. iij. Sicano p̃tenta
ſinu iacet inſula contra. Plenimyriũ vndofum. Sil. lib. xiiij. Sydera,
eliſeis aderat gens ſicana votis. Idem in eodẽ. Aſtus miſcebant tyri-
Sicha. os leuitate ſicana. Oui. xij. met. Sicania tribus hæc excurrit in ægra
Siconius linguis. ¶ Sicha viri ppriũ cum ch aspirato. Sil. ix. At Sicha auxi-
lium magno turbante dolore. ¶ Siconius viri ppriũ. Catul. Si-
coni arbitrio populi tua cana ſenectus. Spurcata impuris morib⁹
Ticinus. intererat. vtũs eſt. Quidã cc geminant. ¶ Ticinus fluuij nomen.
Sil. lib. i. dũ Romano tuæ ticine cadauera ripæ. ſic cæteri, ideo apd̃
eundem lib. vi. lego. Adde & ticini ſpumantes ſanguine ripas, licet
vulgo (vt opinor) mendofe legat̃, adde etiã. hanc opinionẽ nrãm
adiuuat vir vndecũq̃ doctiſſimus Baptiſta pius, carpens illud Si-
donij in. iij. paneg. Vltima iam claros quærũt poſt dãna ticini. Cæ-
teri (ait) p̃ma intenta p̃ferunt, quã obrem nollem imitari Serenũ
dicentẽ. Allia p̃cepit ticini ſententia necti. i. ſchola Papienſium, quia
Ticinum Ticinum in neutro genere a fluuiõ nomen oppidi eſt, quam Papi-
am nunc vocant. Errat ſemper Philel. forte per mendofam Siluũ
lectionem deceptus, vt in. x. octauẽ. Quoſq̃ pater ticin⁹ nitida per-
lucidus vnda. Serenus inter neotericos reijcitur ab elio Nebriffenſi
licet inter hos ſit vetuſtiſſimus, & in paucioribus defecerit a ſupio.

ribus, vt habemus ex Petro Crinito. ¶ Trica ę. vel trice, es. vrbs Crete. Sene. in hec. Parua cortynę sterilisq; trice, sapphicus est. Est etiam Apulię oppidum, vt apina quę oppida cū tanto ignominia euertit. Diomedes, vt in puerbia abierint. Nam quoties rem nulli ꝑci nominare volumus, tricas apinasq; vocamus. Mar.. Sunt apinę triceq; & siquid vilius istis. Trice in eadē quantitate, sunt capilli aut res alię quibus gallinę pedes inuoluunt, hinc extrico, intrico verba. ¶ Tricies triceni. Mart. bis tibi triceni &c. sic tricesimus qd trigessimus quoq; dicit. ¶ Vicus inde vicinus a. um. vicinia, vicinitas. Hora. Turba impia vici, vices, vicesimus & vigesimus vicini. Ver. in ętna. Vicenos per sæpe dies iacet obruta moles. Mar. li. i. Non plenū modo vices habebas. phal. est. Addere potes Bichus viri proprium apud Philel. in. x. vñ.

Trica.
Apina.
Tricies.
Triceni.
Vicus.
Vicinus.

Ante d producitur, vt idus, Martia, lib. iñ Lux I añ D. i tibi post idus numerat tertia Maias. Neotericoꝝ quidam male corripuit vt idolatra contra Sulpitiū & plures, qd idololatra dicendū est prima pducta, q aliter fecerūt carpanē. Oui. vi. met. Aequa viro fuerat, lydas tamē illa p vrbes. &c. vulgo male habet lydias. idē alibi. Risit amatorē lyda puella suū, sic cæteri, ergo puto emēdandū. Phidias statuarij nomen. Mar. li. ix. Lysippū lego phidię putavi. phal. lib. x. quoq; Phidiacę cuperēt quā meruisse manūs. sic cæteri. ideo nō imitabor Ausoniū, nisi forsan mendū sit, dicentem in epig. Cuius opus Phidię, qui signū palladis eius &c. Pri dem pridie contra Sulpitiū, vide i ante d postridie.

Phidias.
Cydon.

Exceptio.

¶ Cnidos vel us, phrygię oppidū, hinc Cnidius a. um. Nestor per c scribit qd p g gnidos non scribit, sed pferē, vt Caius. Luca. lib. viñ. Cnidos. Paruę radit saxa Sami, spirat de littore Coa Aura fluens, Cnidon inde fugit claręq; relinquit Sole rhodon magnosq; sinus telmefidos idæ. Compensat medio pelagi pamphilia puppi. ¶ Cydon cum y græco vrbs crete, hinc cydon onis. aliquis illius vrbis, & cydonius. vt cydonia poma, & cydon canis. Stat. vñ. theb. Credas e plebe cydonū Parthorumq; fuga totidem exiluisse sagittas. Mart. in distichis. Si tibi cecropio saturata cydonia melle. Ponētur dicas hæc melimela licet. Sil. ñ. Gefaq; latratorq; cydon tectumq; fociq;. ¶ Cydonias adis. contra primitiui naturā primā pducit & secundā as. corripit. Oui. in. i. de arte. Illum Gnosfiades cydoniadesq; iuuęcæ, ita legit Nebriffensis. ego vero opinor vitio librariorūq; omissum, & veram lectionē esse. Illum gnosiadesq; cydoniadesq; iuuençę. ita habent libri quos ego vidi.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoris

- Cydon.** ¶ Cydon viri proprium variat. Sta. ix. theb. Et male dilectum miseræ cydona forori. Idē. v. theb. Quid te flauē cydon &c. de quo Seruius in illud Vergi. x. ænei. Dum sequeris clytiū infœlix noua gaudia cydon, sic ait. Sane cydon proprium naturaliter pducit. cōmune corripit. Stat. etiam in proprio corripuit, vt. Hęc regi pmissa cydon. Quod fecit abutens licentia qua vtimur in noibus proprijs. hęc Seruius. vbi docet proprioꝝ syllabas esse cōmunes, in qua re decipit vt in p̄fatione clare docui. Tu igit̄ dic variari Cydon viri proprium.
- Didyme.** ¶ Didyme es. cum y græco in secunda syllaba insula vna ex cōlijs
- Didym⁹** Oui. vii. met. At non olearos didymeꝝ & Tenos & Andros.
- ¶ Didymi orum. etiā cum y græco in secunda sunt montes fœlicis Arabiæ. ¶ Didymus eadē scriptura viri proprium, interpretat̄ geminus, hinc Apollo dictus, q̄ geminā speciem sui numinis p̄ferat illuminādo formandōꝝ lunam. Mar. lib. ii. Plus habuit didym⁹ plus philomelus habet. Sedul. lib. v. Cui didymus cognomē erat. de Thoma loquit̄. Dindymus cū y græco in secūda montis nomē positione pducit, plurale est dindyma orum. Oui. iiii. fast. Dindymon & cybeleus & amœnā frondibus Iden. Est quoq; viri nomē.
- Dindy⁹ mus.** Mart. li. v. Velle tuum nolo dindyme nolle volo. ¶ Didymaon cū y græco in secunda viri nomen. Verg. ænei. v. Et clypeū afferri iussit didymaonis artes. Clypeū artes appositio est. ¶ Fides tertie & quinte declinatiōis in diuersis significatiōibus, etiam si propriū fuerit. Hora. Musa dedit fidibus &c. Verg. ænei. vii. Accipe daq; fidē sic fidelis & pfidus, at verbū fido pducit, sic infidus. fidicula corripito vt fides vnde descēdit, funiculi sunt quibus extorqueſt veritas sic fidicen, fidicina & fidius deus qui fidei preest, hinc mediū fidius iurandi aduerbiū, quasi ita mediū (i. deus, vnde dñj plurale māsit in vsu) fidius iuuet, hęc declaratio magis mihi placet q̄ eoꝝ qui dicunt fidius dici a filius, verso lin d vt sit dius fidius Iouis filius, q̄ dios Iuppiter est. Oui. vi. fast. Querebā non nas sancto Fidioꝝ refer rem, hic sanctus etiā est cuiusdā dei nomē. ¶ Fidelia. ē. valis nomē. Persius. Tumet alba fidelia vino. ¶ Fidenā. ē. v. fidenæ arū italiæ oppidū variat. Lu. sat. vi. Viuat fidenis & agello cedo paterno Verg. ænei. vi. Hic tibi nomentū & gabios vrbēꝝ fidenam. Guido propriū viri variat a Fausto. ¶ Hydor cum y græco aqua est, variatur a græcis teste Nestore, hinc hydrops, hydra, hydria.
- Hydor.** ¶ Hydaspes fluius Indiæ. Luca. vi. Qua rapidus ganges & qua ny sœus hydaspes. similiter corripit. x. ænei. vbi est viri proprium.
- hydaspes** ¶ Idem in neutro genere, vnde identidem. Catul. Qui sedens aduersus itentidem te. Sap. est. Idus. i. viri proprium apud Sillū. lib. ij.
- Idem.**
- Idus.**

Idume es. iudeę vrbs. vnde idumeus. a. um. Luca. li. iij. Gazaq; & arbus to palmar; diues idume. ¶ Ideo n̄ oconiũctio facile occurrer. Idumē: ¶ Idoneus vide p̄curo in. ij. li. ¶ Idasmen⁹ viri ppriũ. vide melas Ideo. e añ l. ¶ Midas. e. vel mida, rex notissimus ob auriculas asininas. Idasme Sta. ij. syl. Viue Midę gazis. & lydo ditior auro. Claudi. in. iij. de fili nus. conis laud. bus. ditabat rutilo quicquid Mida tangeret auro apud Midas eundē mendose leges Midę & midam p̄ nudę nudam.

Rhidium

¶ Quidē cōiunctio Qui. i. meta. Ille quidē obsequit sed te decor & c. ¶ Rhidiũ. Mar. li. ij. Quum sint cura tibi simulent quę cornua lunę In rhidio poteras Phœbe lauare pedes. rhidiũ (vt inquit Domiti⁹) geometrie dimēsiōis vas, ab angusto fundo in oris latitudinē exiens. Idem ait posse legi imbricio. Merulę neutrũ placet sed legen dam credit rhytium cũ y græco in principio, quod significat vas lunari specie vt ait. ¶ Sidicini populi cāpaniã, apud quos est op pidum theanũ. Sil. li. v. Nec fidicina cohors deficit, viridasius armat

Sidicini: Triduũ.

Mille vires. ¶ Sidonius dicunt variari, ergo nec hoc nec sydon vsq; notari corripit, vide cremenũ. ¶ Tridens, bidens, biduũ p̄ regulam generalē corripunt, vt triduũ. Mart. lib. ij. Si tot⁹ triduo tibi legat. phal. est. vulgo habet. Si totus tibi triduo legatur.

Video. Viduus.

¶ Video Verg. ij. ænei. Quę sit rebus fortuna videtis. ¶ Viduus a. um. vidulus & quicqd̄ habet u ante i. teste Sulpitio. I ante f cotripitur vt triformis, de simplicibus exem pla non inuenio.

I ante f

Ante g breuis est, vt migro, contra Alexandrũ

I añ g. Migro.

i M. Manlius. lib. iij. Sed tpe sedes Nascentũ acciperent p̄ prias, signisq; migrarent. Lucre. lib. ij. Inq; locum quãdo remigrat fit blãda voluptas. Phrygi⁹ a. um. apd̄ Vergiliũ & alios.

Exceptio.

Digentia Fligo. Frigus.

¶ Digentia e, riuĩ ppriũ. Hora. xix. epist. Me quoties reficit gelidus digentia riuus. Quē mandela bibit rugosus frigore pagus.

¶ Fligo verbũ. vnde affligo, infligo & c. sic fligę arum. Claudi. Fle etit & assuetũ spolĩs affligit egestas. ¶ Frigus frigeo, frigitio, fri gero, refrigero, frigid, friguilla auis. sed rectius (vt Nestor ait) frigul la positione p̄ducit. sic quoq; frigo is. p̄ducit verbũ tertie. Rufus in arato. Simatutino friguilla resultat ab ore. ¶ Gygas lacus Lydię hinc gygeus a. um. Prop. lib. iij. Omphale intantũ formę processit honorē Lydia gygeō tincta puella lacu. Etiã cum est viri ppriũ p̄ ducitur. Verg. ix. ænei. Principio phalarim & succiso poplite Gyge Excipit. Producit quoq; p̄ puer o formoso. Hora. lib. ij. car. ode. v.

Gygas.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

Luna mari Cnidiusue gyges. versus est almanicus dactylicus tetra meter. At Gyges nomen immanissimi gigantis corripitur. Oui. iij. fast. Quid grauius victore Gyge captiua tulisset. Et in trist. Cētima nūq; gygen. Sta. ij. theb. Dirceumq; gygen scribit sēp cū y græco ¶ Pyga ꝛ. cum y græco. Hora. sat. ij. lib. i. Ne nummi pereant aut pyga aut deniq; fama, hinc depygis adiectiuū. Ibidem, Depygis, nasuta breui latere ac pedelōgo est. ¶ Pygargus capreæ syluestris species, au (vt vult Plynus) aquilæ genus albicante cauda, nam pyga cum y græco cauda est, argos albus, nec dicit per d. pygardus. Iuue. sat. xi. Summe cum magno lepus atq; aper & pygargus. versus est spondaicus. ¶ Phrygium lignū aridum vt vult Badius.

Pyga.

Pygarg⁹

Phrygiū.

Phrygia.

Sigæum.

Sigærius

Triginta

Viginti.

Hilum.

Miletus.

¶ Phrygia viri ppriū apud Oui. in ibin. ¶ Sigæum troiæ pmon toriū & vrbs, hic sigæus a. um. Luca. lib. ix. Sigæsq; petit formemirator arenas. ¶ Sigerius. vide a antet saturius. ¶ Stigo in vsu non est sed bene instigo, vestigo &c. Verg. in ætna. Pressosq; instigant agmine ventos. ¶ Strigilis variat. Persius. I puer & strigiles Crispini ad balnea defer. lu. sat. ij. Sonat vnctis strigilibus, ple no cōponit lintea gutto. de hoc in declinatiōibus dictum est.

¶ Triginta trigessimus, vide a in vltimis a tris, vt a bis viginti vigessis vt tressis octussis &c. Mart. xij. Amphora vigessis modius datur ære quaterno.

¶ Ante l producitur, vt hilum, nullius precij res & fabæ nigrū. Rufus in arato. Non eget hui⁹ enim sedes sacra numis hilum. Nihilum tamē corripit. Miletus loniæ vrbs. Mart. lib. viij. Nec miletus erat vellere digna tuo. Huius conditor Miletus etiā dicit. Oui. ix. met. Sponte fugis Mileta tua, ce leriq; carina. Aegeas metiris aquas & in aside terra Mœnia cōstituis positoris habentia nomē. Iu. sat. vi. Et sybaris colles hinc & rhodos & miletos, spondaicus versus est, sic cæteri. Ideo non imitabor Aratorē sæpiuscule in hanc artem peccantē, vt plegenti totū opus frequēter liquebit, is ait li. ij. Sicanio lateri remis vicina Milet. In eodem Mensibus hibernis tribus in regione Milet. Iithyia tantū pro duci docui in i ante a. ¶ Mile milia substantiua, nam mille adiectiuum positione pducit, vt Sillius poetę nomen, licet frequenter imprimatur & Silius & sylvius.

Exceptio.

Tilia

¶ Corripiuntur habētia f vel t ante i. vt stilus, sileo, tilia. Ouid. viij. met. Quocq; min⁹ dubites telicōtermina querc⁹. Collib⁹ est phry

- gjs. sic ceteri. nec apud Serenū tilia sed talea legendū est, vt docui in
 talea ante I. Errauit in hoc Nestor. Hinc tollunt psilotrū vnguentū
 quoddam. Mar. lib. iij. Psilotro faciēq; leuas & dropace caluam, &
 li. vi. Psilotro nitet aut acida latet oblita creta. ¶ Syla cum y græ
 co sylua & mons Lucanię. Verg. ænei. xij. Ac velutingēti syla sum
 mo ve taburno. ¶ Silenus Bachi nutritius variat. Verg. in buc.
 Silenū pueri &c. libidē. Cantāte sileno. ¶ Scilicet. Verg. Scilicet is su
 peris labor est. ¶ Sylo viri ppriū apud Catullum, video vnico
 l scribi. ¶ Thyle es. cum th aspirato & y græco teste Nestore cō
 tra Tortelliū, qui cum i. latino sine aspiratione tile scribi p̄cipit. dicit
 quoq; thule teste Nestore, vt cupressus p̄ cypressus. Mācinellus ne
 gat p̄ y scribi quia græce habet ov diphthongon, quā in u longum
 ytimus, ideo solū p̄ u thule dicit. Verg. i. Cęor. Tibi seruiat vltima
 thyle. Sil. Incola thyles. Thylos sifr scriptū teste Nestore cōtra Tor
 telliū, alterius insule nomē corripit. Prif. in perihagesi, id te docebit.
 Bilbris corripit cōpositione vt trilix, trilinguis. ¶ Ciliū follicu
 lus quo oculus integit, a cilere. i. mouere, hinc supciliū qd̄ pilis obte
 gitur. In priapeis. Conueniēs Latio pone supciliū. ¶ Cilicia ꝑ. re
 gia. vnde cilix, ciliffa, cilicium ij. vide cilix in cremenis.
 ¶ Cylindrus cum y græco in prima syllaba, vide a ante r. area. fit a
 cylizo id est voluo. est lapis. & in Menęchmis coquus.
 ¶ Cylydros vel us. cum y græco vtrobicq; serpentis nomen. Luca.
 lib. ix. Chersydros tractuq; via fumante cylidri.
 ¶ Filix vide cremenis. ¶ Filimacius & filimacia hominū pro
 pria. Sido. lib. v. Hoc faueat faciem pulcher philimacius vdā. Idem
 lib. ij. Locarunt matronam Filimaciam sepulchro. phal. est.
 ¶ Gilippus proprium viri. Tibul. iij. Non magni potior sit fama
 Gilippi. sic apud Vergi. ænei. xij. Gilium loci nomen apud Petrar
 cham in sexto a phricæ. Linq̄uitur ad Læuam Gilium vicinaq; con
 tra. Stat. iuga.
 ¶ Hilaris hilare &c. græce hilaros dicitur, hinc hilarius & hilarion
 propria, & hilarædus lasciui & delicati carminis cantor. Verg. Et
 multo in primis hilarans conuiuia Baccho.
 ¶ Hyle es. Bœotia oppidum variatur, quia Nebriffensis dicit pro
 duci ab Homero. Papi. Qui breue littus hyles. pro sylua & sarma
 tica gente p̄ducitur. Valerius flaccus. Mouit & hylea supplex cum
 gente syenen. ¶ Hylas ꝑ. Herculis puer. Verg. Clamassent vt lit
 tus Hyla &c.
 ¶ Hylactor cum y græco vt duo precedentia, canis nomen. vide
 aglaodos a ante o.

Psilotrū.

Syla.

Silenus.

Sylo.

Thyle.

Cilium.

Cilicia.

Cylidr.

Cylidros

Filimaci.

Filimacia

Gilippus

Gilium.

Hilaris.

Hyle.

Hylas.

Hylactor

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

- Ilerda.** Ilerda ę. vrbs hispaniæ, vide lamus a añ m. Ilerter ę. cyrenai-
Ietes. corum dux in secūdo bello punico. Sil. lib. iij. Consilio viridis sed
Ilistus. bello ferus Ilerter. Ilistus fluuius atticę, variat teste Nebriffensi
& scribit gemino ff. ego tamē in versibus quos citat. vidi helifos,
apud Papiniū cum e aspirato & vnico s. vide helifos i ante s.
- Ilaris.** Ilaris hilarus & c. sine aspiratione nonnulli scribunt Apuleius ta-
men aspiranda censet vt dicit Nestor. Ilaira mulieris nomen,
vide i ante r. Iilęa quarundā vrbiū nomen. vide æ ante a.
- Lilęa.** Iilęus viri ppriū. Sil. xiiij. Quā rapidis puppem manibus frenā
Lilęus. re lilęus Dum tentat seua truncať mēbra bipenni. Lilybęū cū y
Lilybæū. græco in secūda seq̄nte b cū æ diphthongo Siciliae p̄montoriū &
vrbs, vide pachynus a ante c. Milium frumentū quoddā vo-
lunt a mille dici, p̄pter acinoꝝ multitudinē. Mart. lib. xij. Frumen-
tum milium ptisanāq; fabamq; solebas. Vendere pragmatic⁹ nūc
emis agricola. Milo vel milon athletę & alioꝝ nomen, corri-
pitur tantū a latinis, licet quidā dicāt a græcis p̄duci. Oui. xv. met.
Robora fletq; Milon senior quū spectat inanes. Luca. Pōpeiana re-
um clauserunt signa Milonē. Pila spærula lusoria. Hora. In-
doctusq; pilæ. at cum y græco pyla p̄ colūna p̄ducitur. Verg. viij.
ænei. Saxea pyla cadit. Horat. sat. iij. Nulla taberna meos habeat
neq; pyla libellos. Pylus. i. crinis. Catul. Prætor nec faceret pili
cohortē, phal. est. At pilum p̄ducit pro telo romano, a perimēdo
dictū quasi perillum, hinc pilat⁹ pilo armatus. Mart. Et pilata redit
iamq; subit q; cohors, hinc pilatus cognomē infœlicissimi Pontij,
licet alia sompniēt indoctissimi barbariei assertores. Sedul. lib. v.
Mox igit dominū pilati ad mœnia duci. minus doctē corripit ab
Aratore & nōnullis alijs. Pylos cū y græco, vrbs a Nelo Ne-
storis p̄re cōdita, vnde Nestor Pylus dicit. Sta. iij. theb. Mittit opea
danaasq; pylos Neleia turmas, Nondū nota pylos. Oui. li. i. de pō-
to. Crede mihi Pylis Nestore maior ero, Pileus vnde cūq; fiat p̄-
ducit. Persius. Hęc mera libertas Hanc nobis pilea donant. A pilus
fit verbū pilare. Mart. Quem præstas culum quē labiene pilas.
- Pylene.** Pylene es. cū y græco, vrbs Aetolię. teste Lactantio. Papi. iij. theb.
Belli fama viros sensit scopulosa pylene. Philyte apud Valerij
Philyte. flaccum. lib. v. vide byzer in clementis. Philetus vel pileus vi-
Philetus. ri proprium apud Pap. in. ij. syl. & in. ij. lib. Martiali.
- Pylades.** Pylades cum y græco viri propriū, vide matella a antet.
Philos. i. amicus, hinc multa sunt, vt Philosophus, philoponus,
Philos phileros otis. philomela, philemon, philomelus. philetas, philadel-
cū suis. phus, philippus, philenis, philetas, phillius, œnophilus, philo onis

philodemus, philagrius, philoctetes &c. quæ omnia phi syllabā corripunt. Mart. lib. ij. Candide κοινὰ φιλων sunt hæc tua candide πᾶντα. Quæ tu magniloquus nocte dieq; sonas, Manilius. lib. i. Arma philippæos implerent agmine cāpos. Verg. iij. Ænei. Parua philoctetæ subnixā petilia muro. Proper. lib. ij. Tarda philoctetæ sa nauit crura machaon. Idem lib. iij. Callimachi manes & Coi sacra philetæ. In vestrū quæso me sinite ire nemus. Sic philisteon pprium viri. Mart. lib. ij. Mimos ridiculi philistionis. sic hæc & cætera a philoctetes. Philetas, los semp corripunt, ideo periti poetæ nunq; in heroicis, elegiacis, sapphicis, phaleucijs cæterisq; generibus tribrachum & pcel cum a Philoso, ticum respuētibus, vsi sunt his dictiōibus philosophus & philoso, phia, sed pro ijs semp dixerunt sophus sophia. quāobrem nolim Philoso, imitari Sidoniū dicentē in epithalamio Polemij. Illicet summi resi, phia, dent septē sapientes. Innumerabiliū primordia philosophorū. hic vnus maior licentia vsus est q̄ cæteri omnes ante eū. Nec sequar vetulum maleferiatū dicentē. Philosophia exilium patit & philope cunia regnat. Sido. quoq; pduxit philoctetes dicens ad foelicē. Phi loctetati dedit pharetrā, vt ūs est. versus aut phal. vbi in philocte ta prima male pducit, vt notat Baptista pius, sed forsitan aliqs mo re Catulliano diceret primū ped esse iābum. Phylirei populi apd Priscianū in perihagesi. ¶ Phylæ arum. aut pyle arū. cū y græco Phylæ, vrbs pluraliter teste Sulpitio in illud Lucani lib. x: Regni claustra Phylace, phylæ cum y græco, vt phylace es. oppidū Thessaliæ, vbi regna uit Protefilas. hinc phylacides dictus, producta prima contra pri mitiui naturā. Oui. in. ij. de arte. Phylacides aberat Laodamia tuus. vxor Protefilai Laodamia. hinc phylacea dicitur vel phylaceria. Idem in Ponto. Vt viuat fama coniunx phyloceia, cuius lliacam celeri vir pede pressit humum. Luca. li. vi. Quæ tetigit phylace the leosq; & dorion ira. ¶ Phylax custos, phylatto custodio, hinc si quidem corripitur, vt docet arctophylax cum y græco. ¶ Phylira cum y græco in prima, arbor quā latini tiliam appellāt. Phylax: hinc phyliræ dicuntur tenuissimæ mēbranulæ inter corticem lignūq; Phylira: tiliæ, quibus in coronis oblectabatur conuiuē. qua de re multa di cit Beroaldus in annotationibus, & Politianus in miscellaneis ca: lxxij. Ouid. v. fast. Ebrius incinctis phylira conuiuia capillis Saltat. Hora. i. car. ode. vlt. Displacent nexæ phylira coronæ. sapphicū est. Phyllira: Pro Chironis matre. ll. duplicat teste Georgio valla. hinc phylliri des chiron, & phyllirius, quod secūdam contra primitiui naturam pducit, aut vnico l phylereius, id rectius credo. Oui. v. fast Phylliri des tenuit saxo stant antro vetusto, lbidem, Excipit hospitio iuue

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

nem phillirius heros, aut philireius heros. Idem. viij. meta, Non ex-
empta foret pœnæ fugit alta superq;. Pelion vmbrosum phylire-
aq; tecta superq;. Othryn &c. sic scyllacæum quoq; (vt asserit Stra-
bo lib. viij. teste Feretto.) Il geminat, tamen Verg. correptionis gra-
tia l. vnum abstulit in. iij. æneid. dicens. Caulonifq; arces & naufra-
gium scylacæum. Scylla quoq; tam mulieris q; hærbe nomen l ge-
minat, & apud Columellã male vnico l vulgo scylalegi putam?

I añ m . **i** Ante m in dissyllabis pducitur, vt cimex icis.
Mart. li. xi. Nec toga nec focus est, nec tritus cimice lectus.
In eodem lib. Et teges & cimex & nudi sponda grabati,
Limus hinc sublimis, illimis, oblimo as. limẽ. hinc elimino as. fry-
mon, hinc strymonius a. um. Luca. iij. Deseritur strymon &c.

Exceptio.

- Dimas.** ¶ Dimasantis viri proprium. vide ephitus e ante p. Papi. vi. theb.
Phædymus atq; Dimas.
- Finaus.** ¶ Fimus. Verg. i. Gæor. Ne saturare fimo pingui pudeat sola neve
Errauit in hoc nomine Petrus riga in exodo dicẽs. Cum fimo vi-
tuli carnes coriumq; cremantur.
- Hymen.** ¶ Hymen variatur. Catul. Hymen o hymenæe hymen ades o hy-
menæe. Oui. in epist. Turpia famosus corpora iungit hymen. Hy-
menæus tantũ corripitur, est nuptiarum deus.
- Mimas.** ¶ Mimasantis. mons in minori asia. Ouid. ij. met. Et tandem niui-
bus rhodope caritura Mimasq;. Est quoq; gigantis nomen, vide
ophias i ante a. de quo Hora. quoq; li. iij. car. ode. iij. Sed quid Ty-
phœus & validus Mimas. versus est alcaicus dactylicus.
- ¶ Nimis aduerbium. Horat. Sed nimis arcta premunt olidæ conui-
uia capræ. i. meretrices foetidæ aut foetores axillarum.
- Simon.** ¶ Simon & simo, vt Agamemnon & agamemno, vide cremen-
tum, ideo Baptistam producentem non sequar, multo minus Se-
dulium dicentem lib. iij. Stagna petit paruaq; sedens in Simonis
Simo. alno. ¶ Simul. Vergi. ænei. iij. Quam simul ac tali præsensit pe-
ste teneri. ¶ Thymum hærba apibus gratissima cum th aspirat
Thymũ. to & y græco. Vergi. i. æneid. Feruet opus redolentq; thymo fra-
grantia mella, sic cæteri, ideo errat Nestor qui voluit variari, pro-
pter indoctum Macrum masculine dicentem. Si desit thymus pro
thymis ponere tymbram Præcipiunt medici. Errauit Macer in val-
de multis, vt opus nostrum perlegenti patebit. docti thyma non
thymos dicunt. Ouid. i. de arte. olentia noctæ Pascua per flores &
thyma summa volant.

I ante m in polysyllabis corripitur, vt Timātes tis, proprium viri. Vale. lib. iij. Monitu rediere timantis. fuit etiam pictor Parrhasij æmulus vt ait Tortellius, quem nisi vidissem, putassem declinari timasantis. vt dimasantis. & ante excepissem, hymetus cum y græco mons Atticæ in. vñ. ænei. quidam libri corrupte habent hymetia pro simethia, Timætes viri proprium. In. ij. ænei. Chimera quæuis a græcis per ei diphthōgon scribatur in prima syllaba, teste Hermolao barbaro in. v. Plinij. id notauit Nebrissensis ante me, nam & ipse Hermolaum in Pliniū perlegi.

Chimera

Exceptio.

¶ Chimerinos i. hyemalis. Mar. lib. ix. Si daret autumnus mihi nomen oportunos essem Horrida si brumę tempora chimerinos, Dictus ab æstiuo therinos tibi mense vocarer. Tempora cui nomen verna dedere quis est.

Chimeri nos.

¶ Cymodocees. vel cymodocea nympa maris, dicta quæ vndas maris quiescere faciat, vide i ante o Spio.

Cymodoce.
Cymothoe.

¶ Cymothoe cum y græco, vt precedens nomē a cyma. i. fluctus & thoo curro, etiam est nympa maris. Sil. lib. vñ. Ad quæ cymothoe nymparum maxima natu, si quid eiusdem sit originis producat. Cimmerici populi nomen posito producit teste Nestore, dimidium producit compositione vt nimirum.

¶ Hymera cum y græco fluuius & oppidum. Sil. lib. xiiij. Armaue Hymera resuos qua mergitur hymera ponto.

¶ Limone mulieris proprium. apud Ouid. in Ibiu.

Limone.
Mimaliō

¶ Mimalion viri proprium. Proper. li. i. Mimalion nullos fugiendo tulle labores Sæuitiam duræ contudit iasidos. Ouid. in. ij. de arte. Flesse sub arboribus mimaliona ferunt. Mimallones gemino illid est bacche corripitur. Persius. Torua mimalloneis &c.

¶ Simius & simia. Iuue. sat. viij. Cuius supplicio nō debuit vna parari Simia nec serpens vnus nec culeis vnus. Mart. in apophoretis. Callidus enixas elidere simius hastas. sic ceteri, nam apud Statiū nunq̄ corripitur cōtra Calderinum, Nestorem, Bebelium, inepte legentes simium pro nimiū. verba Papinij in fine syluarum sunt. Infantem lingua nimiū salibusq̄ proteruum. insulsissimus sensus est si simium legas, vt cum Sulpitio sentio. Simię insule sunt in Carpathico mari, & opinor similiter produci.

Simius.
Simia.

¶ Similus agricolę nomen. Verg. in Moreto. Similus exigui cultor quum rusticus horti.

Similus.

¶ Mineus viri ppriū, vnde mineius & mineis idis. Oui. iij. met. Fi-
 nis erat dictis & adhuc mineia ples. Vrget opus. ¶ Mina ξ. i. mna **Mineus**
 libra, dicunt produci. Minę arum. pro cōminationibus corripī, vt
 verbum ipsum minor, at mino as. pro ago p̄duci petrus Riga in
 libro Maccabęorę Ex auro clypeum minarū mille minarū Exptē
 In hymno diui Francisci tam potest corripī q̄ p̄duci Mina gregē **Mina**
 duc ad regem. non adducit alia testimonia ad p̄ductionē Nestor,
 ideo hęc om̄ia iuxta corripī credo, quia Priscian⁹ in libello de pō-
 deribus semp̄ corripit vt Accipe p̄terea paruo quā nomine Grañ
 Mnām vocitant nostricq; minam dixere priores. In eodem. Sexa-
 ginta minas seu vis sex milia drachmas Mini⁹ nñ. ppriū viri apd
 Beroaldum, & Minæi populi apud Prif. in perihegesi.
 ¶ Sinum. i. vas. Verg. in buco. Sinum lactis & hęc te liba priape
 quotannis. Expectare sat est. dicit̄ quoq; sinus ni. Plautus. Ei ne hic **Sinum**
 sinus cum vino fertur. pro alijs significatis corripit̄. Verg. Sic effa-
 ta sinus lachrymis impleuit obortis. ¶ Synas adis. cū ygræco & **Synas**
 vnico n teste Nestore Phrygię oppidum fœminini generis. Papi.
 lib. i. Syl. Purpura sola cano phrigię quā synados antra. Ipse cruē
 tauit maculis lucentibus atys. Ibidem pro lapide synadico masculi-
 ne dixit. Regula lōga synada distinctum variat. ¶ Sina mons qui
 etiā sinai saltē in gtō græcanico, p̄ducit̄ a Baptista mantuano.
 ¶ Ginus viri pprium, corripitur in nona septimę Philelphi dicētis **Ginus**
 Et meus iste Ginus. ¶ Hinulus ceruorū pullus, & ex equo & asi- **Hinulus**
 na mulus, variat̄ vt ostendit deductum hinuleus. Proper. Atq; hi-
 nuli pellis totos operibat amātes. Hora. in odis Vitas hinuleo me
 similis chloe. asclep. est. Geor. valla aspirat nomen. licet sint qui sine
 aspiratione scribi p̄cipiant. Idē scribit gemino n hinnulus, qd̄ mihi
 non placet. ¶ Inula hærba. Colu. lib. xi. Capparis & tristes inulæ **Inula**
 ferulæq; minaces. ¶ Inuus Pan, hinc castrū inui est oppidum qd̄
 nūc nouū castrę dicit̄, q̄ ibi colebat̄ Pan. vt dicit̄ Serui⁹ in illd̄ Ver.
 vi. §ne. Hi collatinas imponēt monibus arces. Pometios, castrūq; **Linus**
 Inui bolam q̄ coramq;. ¶ Linus viri nomē. Oui. Et linon in syl-
 uis idem pat er edidit altis. Verg. Nec linus huic mater & c. Mart. li. i.
 Dimidium donare Lino q̄ credere totū Qui mauult, mauult per-
 dere dimidium. Errat Petrarca ad conuiciatorē dicens. Orpheus **Lino**
 amphion vel natus Apolline Linus. ¶ Lino & linio is. hinc illi- **Linio**
 nio, obliuo & c. Hora. Incōptis allinet atrum. Verg. Seruataq; mel-
 la thesauris relines. Sedulius. Mēbra operis natale lutum per clau-
 stra genarum. Illiniens hominē veteri de semine supplet. Errat mo-
 re suo Riga in Tobia dicens. Linij hinc oculos, sit medicina patri,

inglorius humor. Et clavis & rubico & senonum de nomine senę.
 ¶ Tynichus cum y græco & ch aspirato in tertia, est viri nomen.
 Marullus. At non sic Tynichusq; senex spartanacq; natum Fleuit
 eris molli mollior ipse nuru.
 ¶ Trinoctius, trinodis & similia compositione noscuntur Auso. de
 numero ternario. Trina tarentino celebrata trinoctia ludo.

Ante p corripitur, vt Scyphus cum s ante c se-
 quente y græco nō cyphus, nec vsq; p roducitur, vt con-
 tra Tortellium bene docet Nestor. nec em̄ apud Vergi.

I ante p

in emendatis codicibus est in. vii. æneid. Hoc pater anchises cypho
 libabat ad aras sed auro libabat, cū Tortellio errat Sulpitius. Mar.
 lib. vii. Hic scyphus est in quo misceri iussit amicis Largius æaci-
 des & bibit ipse merum. Deceptus est Tortellius (si Nestori credi-
 mus) glossa interlineari vbi habetur auro. i. cypho expuncta libra-
 riorum vitio s littera. ¶ Niphates, q̄q̄ apud græcos ei diphthō

Niphates

go scribatur teste Nebrissensi. Iuue. Quosdam facit iste niphate In
 populo cypros. Ouid. x. meta. Telluris Cypriæ pars optima &c.

Cyperus

¶ Cyperus qd̄ Sulpitius male dicit produci, pro hoc tamē Nestor
 inepte cyprus legerat apud Sulpitiū. Homerus in. iij. odisseę. Ende
 kypeiros est heroici finis. Theocritus in. i. edyllio teste Nestore simi-
 liter prima breui secundā pduxit, scribit̄ per y græcū in prima syl-
 laba & ei diphthōgon in secūda syllaba quam vertimus in e lon-
 gum vel i longum, vt cyperus vel cypirus, arbor est dicta a latinis
 ligustrum. Est hærba quoq; in hoc errat Macer dicens. Cum trito
 validum cypiro si iungis acetū. fructum pducit candidum Hiero.
 in canticis ca. i. Botrus cypiri dilectus meus mihi in vineis engadi.
 mendose legitur cypri. Cyperus quoq; est viri proprium. Marti.
 li. viij. a pistore Cypere non recedis. phal. est.

Hypocri-
ta

¶ Hypocrita corripitur vt omnia ab hypo. id est sub, veluti hypo-
 caustum, hinc hypocritius a Philelpho semper corripitur pro si-
 mulatore. nam hypocrisis simulatio, quasi subrectio iudiciū, ab hy-
 po. cum y græco. id est sub, & crisis. id est iudiciū, ideo teste Nestore
 errauit Riga in Leuitico dicens. Aurea facta foris simulans hypo-
 crita fingit. errat Sulpitius & quotquot putant hoc nomen posse
 produci, quia optime sic hexametrum ingreditur. Pessimus a popu-
 lo vult sanctus hypocrita dici. Papi. in syluis. Vbi languidus ignis
 inerrat Aedibus & tenuem voluunt hypocausta vaporem. Hypo-
 causta sunt vaporaria vbi sudamus in thermis. Syphax vide cre-
 mentum, ideo errat Petrarca in viij. aphyricæ. Nuncius hostem

Hypo-
causta

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij

Aduentare refert, syphacis filius vltro. aliquando idem corripit, quia putauit propria variari, in quo errat vt docui in prefatione. **Dyspil⁹**: Cippus, Hippocrates & ab hippos cætera positione producantur vt Dysphilus malus amicus. Nam dys cum y græco in compositione malum indicat, hinc Dyscholus. Iuue. sat. iij. Non est Roma⁹ no cuiq; locus hic vbi regnat Protogenes aliq; vel dysphilus aut erimantis. Mancinel: tamen Diphilus legit pro Iouis, i. cæsaris amico, nobis prior opinio magis placet.

Grypus.

Exceptio.

¶ Grypus est gryps & nasus aduncus & ænygma, Gryphon græci insolubile dicunt, vide clementum.

Hypates.

¶ Hypates is. fluuius siciliæ. Sill. xiiij. Hypatem ac facilem superati gurgite parco, Pantagiam cum y græco video scribi vt Hypate oppidi nomen.

Iphus.

¶ Iphis viri proprium & puellæ in virum versæ, dicitur ab iphi, i. robur, quicquid igitur fit ex iphi producat. Oui. ix. met. Vota puer soluit quæ foemina vouerat Iphis.

Iphigæia.

¶ Iphigenia & iphianassa mulieris proprium, vide i ante a.

Iphitus.

¶ Iphitus viri proprium. Verg. ij. ænei. Iphitus & Pelias mecum.

Iphino⁹.

¶ Iphinoe es. proprium mulieris. Vale. flaccus lib. ij. Dicta placens portatq; preces ad littora graijs Iphinoe.

Iphiclus.

¶ Iphiclus viri nomen. Proper. lib. ij. Cognitus Iphicli surripuisse boues.

Iphilus.

¶ Iphilus viri proprium in primo Valerij flacci.

Iphias.

¶ Iphias patronymicum. Ouid. v. trist. Ausaq; inaccensos iphias ire rogos propter hæc errauit Petrarca, quia credidit propria esse cõmunia dicens in vi. aphiicæ. Cernit Iphim & nimio consumptâ byblida luctu.

Niphe.

¶ Niphe licet nonnulli libri habeant nymphe, nam nymphe cum y græco hic legendum non est, cum sit hic nyphe nymphæ dianæ nomē & interpretatur teste Regio lotrix a potu niphin. i. a lauando, vide rhanis a ante n.

Pipilo.

¶ Pipilo as. passerum est cum vocem edunt. Catull. de passere. Ad solam dominam vsq; pipilabat. phal. est.

Idem.

¶ Pipio as. Varro in aboriginibus. mugit bos, ouis balat, gallina pipat. Author philomelæ. Accipiter pipat, miluus hiansq; lepit. Pessimus at passer tristitia flendo pipit. Ego columellæ auscultandū puto de gallinacis pullis dicenti in lib. ix. cap. v. Animaduertat an pulli rostellis oua percuiderint, & auscultetur si pipiant, corripitur quoq; pipinna vndecunq; sit a Mart. in lib. xi.

¶ Rhipæi montes scythici, a rhipixo. i. flo. quia ventis perpetuū obnoxij sunt. Verg. Geor. iij. Gens effrena nimis rhipæo tundit euro.
 ¶ Rhipheus viri nomē. vide ephitus e ante p. ¶ Ripa. Verg. Non bene ripæ credit. At rhipæ arum. p. montibus arcadiæ corripitur, vide Betulum e antet, sic rhyphes cū y græco achiuoꝝ populi, hoc nomen corripit credim⁹. ¶ Scipio ppriū & appellatiuū. Sil. xij. Aspicit & subito turbat Scipio visu. Hora. i. sat. lib. ij. Attamē & iustum poteras & scribere fortē Scipiadam. Plautus in asinaria. Scio esse q̄ me hunc Scipio nē contui. Iambicum trimetrū est. sic cæteri quotquot fuerūt digni fide, multi in hoc errauerunt, inter quo est Petrarcha dicens vt alibi sepe in tertia aphricę. Maxim⁹ in magno Scipio notissim⁹ orbe. aliquādo tamē pduxit, nec miro, nam sibi psuaserat ppriā variari. ¶ Scrypulū quod y in u verso dicit scrypulum. ponderis genus est. Mar. lib. v. Saturnalitię ligulā misisse se libræ Flāmarisue togę scrypula tota decem. Luxuria est. Idem li. x. libras scrypula sextulasq; dicit. phal. est. Oui. aut alius de medicamie faciei. Quinq; parant marathri scrypula, myrrha nouem, sic ceteri quibus fides habenda est. Errat igitur Macer dicens, Quattuor aut scrypulos mihi significare videt. & Priscianus in carmine de ponderibus (si Prisciani sit, quia pluscula sunt in hoc carmie doctis nō imitanda) vbi dicitur. Siciliquus drachmę scrypuli si adiectio fiet. Sæpe idem nomē ponit & semper corripit. masculinū apud veteres non legi. ¶ Siphon is. fistula aut canalis tubus, p. quē vrgēte spiritu aqua vel alius liquor omittit, hinc diminutiū est siphunculus. i. exigua fistula ex ære, plūbo aut marmore, ex qua exilit aq̄ e fonte. lu. sat. vi. Effigiemq; de longis siphonibus implent.
 ¶ Sipus untis. oppidum a multitudine sepiarū. sepius prius dictum hinc sipōtinus vt Nicolaus perottus Sipontinus. Sil. lib. viij. Quę fuit calaber subducta luce repēte Immēsis tenebris & terrā & littoꝝ ra Sipus. li. v. Quas recipit salpina palus & subdita Sipus Mōtibus
 ¶ Syphariū cum y græco sunt qui dicant esse mimorū p̄mium, alij velamē esse putant scēnarū, vide grāmaticorū dissensiones in illd luue. sat. viij. Consumptis opibus vocē damasippe locusti Syphario clamofum ageres vt phasma Catulli. ¶ Stypendium cum y græco teste Nestore contra primitiui naturam corripitur, quia a stype dicitur teste Varrone, Catullus, Indomito nec dira ferens stypendia tauro. Sido. Quę captiua dedit quondam stypendia barche. Idem contra oīm authoritatē corripuit lib. viij dicens. Possit foedere sub stypendiali. phal. est. hoc non imitandū est teste Baptista pio. ¶ Stipes. itis. Vergi. Stipitibus duris agitur, sunt q̄ deriuēt

Ripheus
Ripa.

Scipio.

Siphon

Sipus.

Sypharium.

Stypendium.

Stipes.

¶ Liqueus Venetiæ fluuius, hinc adiectiuū liqueus a. um. vt apud Vergiliū ænei. ix. teste Seruio Quales aeræe liqueus flumina circū Imperitiores teste Seruio legunt liquentia.

Liqueus

¶ Liquor eris. deponens tertiæ. Verg. i. Gæor. Liquitur & zephyro putris se glæba resoluūt, Liquor nomen rectius corripitur, quia solus Lucretius produxit vt lib. i. Pōdus vti saxis, calor ignis, liquor aquarum. Et ibidem. Fiet vti cibus omnis & aridus & liquor ipse. Liqueus a liquor. Verg. aut quum liquentia mella. Liqueo es. hinc liqueo corripit. Persius. Tot tibi quum in flāmas iunicum omēta liqueant. Verg. Camposq; liquentes. At a liquor liqueo producit. Ouid. i. de ponto. Sic mea perpetuis liquefunt pectora curis. Iterum liquo as. corripitur. Luca. lib. vñ. Ereptaq; tela liquauit. ab his liquidus variatur, quia potest esse tam a liquo q̄ liquor, eadem tamen est significatio. Lucre. lib. i. In saxis ac speluncis permanat aquarum liquidus humor &c. Idem in. ij. Illa quidem debēt ex læuibus atq; rotūdis Esse magis fluido quæ corpora liquida constant. Idem in. iij. Crassaq; cōueniunt liquidis & liquida crassis.

Liquor.

Liquens;

Liqueo

Liquo.

Liquidus

Ante r in dissyllabis producit, vt ciris cum i latino interpretatur tonsa, cirin em græce significat tonde re, dicit scylla Nisi filia, ob tonsam patris crimē in auem

I añ R;

Ciris.

alaudam versa. Verg. in ciri. Candida concessos ascendat ciris honores. Oui. viñ. met. In auē mutata vocat Ciris & a tōso est hoc nomen adepta capillo, sic cæteri oēs. Quāobrem nō verebor dicere mēdosum esse locū hunc in ætna Vergiliana. Mētiti vates stygias, vndaq; canētes. Hi tityon septē strauere in iugera fœdū. Sollicitāt magna te circū Tantale pœna. Sollicitātq; cirin, minos tuaq; Aeace in vmbriis. Iura canūt hñdēq; rotant Ixionis orbē. Omnes libri q̄s videri licuit habent p s litterā firim. Calderin⁹ id quid sit minime declarat. Est qui dicat firim. i. puellam, de qua in ciri Vergil loquit. Est quidem hic doctissimus, cui tamen cogente veritate suffragari nequeo, forsan non ille. sed ego fallor, qui primus audio (quantum scio) hunc locum vt mendosum restituere pristinae & syncære lectioni, itaq; puto legendum esse Scinim. sollicitantq; scinim. id est immanem illum gigante m & latronem. de quo incredibilia poetæ fabulantur, vt de Tityo, Tantalo, Ixione cæterisq; gigantibus & crudelissimis latronibus, quorum hic paucis meminuit Vergilius. Itaque ausim iurare legendum esse sollicitantq; scinim, licet id ante me nemo dixerit quod sciam. Fuit autem Scinis gigas & latro immanissimus a Theseo tandem interfectus, hic

Scinis.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

isthmum obsidens (vt in quito refert Diodorus) duas pinus fle-
 etebat, ac vtriq; hominis brachia alligabat, deinde sursum emittens
 corpus discerptum maximo cruciatu afficiebat. Quod ostendit Ouid.
 vij. met. dicens. Occidit ille Scinis magnis male viribus vsus. Qui
 poterat curuare trabes & agebat ab alto. Ad terram late sparsuras
 corpora pinus. Claud. in i. lib. contra Rufinum Quis perdere tanta rela-
 tu Funera: q̄s cædes posset deslere nefandas? Quid tale imanes
 vnq; gessisse feruntur. Vel Scinis isthmiaca pinus: vel rupe profunda.
 Syron vel phalaris tauro: vel carcere syllas: Syron latro etiã fuit a
 theseo interfectus. hic Syronia saxa, & syronides petræ. Oui. i. epist.
 Phyllidis. Quum fuerit Syron lectus toruusq; procutus. Et Scinis
 & tauri mixtaq; forma viri. Proper. lib. iij. Arborealq; cruces Sci-
 nis & non hospita grauis Saxa & curuatas in sua fata trabes, nemo
 iam mediocriter eruditus dubitabit (vt opinor) non ponendam
 esse nihili voculam Sirim per s̄ram, nec cirin p̄ c̄lram, refragante cū
 sensu quãtitate, sed (vt dixi) scinim p̄ sc̄lras & i latino sequente n
 non r, vel forsã nō male (vt q̄dam libri habent) siti, sed q̄ dixis-
 mus magis placent, neq; id mixtū videri debet, quum in opusculis
 Vergilianis pluscula vulgo repiantur mēdosa, vt sirenes p̄ia bre-
 ni, quū Horatius vt cæteri dicat. Vitāda est improba Sirenia Desidia
 sic stymphalides p̄ stymphali, & alia quæ opus hoc p̄legenti occur-
 rent. ¶ Miror, miraculum, nemo ignorat p̄duci. Mart. Barbara
 pyramidum taceat miracula Mēphis. id cōsiderasset Nebrissen-
 sis nuncq; dixisset vocalē ante vocalem p̄duci in dehinc apud Horat.
 in arte. Cogitat vt dehinc speciosa miracula promat, vbi bis peccat
 nam vera lectio est. Cogitat vt speciosa dehinc miracula promat.
 dicit idē in deest vocalē ante vocalē p̄duci in illo Papinij. xi. theb.
 Deest seruitio plæbes hoc ignis egētes. verū nō dubito hoc quoq;
 mendose legi, nō est mihi nunc Papinij copia, ideo quo pacto legi
 dum sit nequeo hariolari. ¶ Scyros cum sc̄lris sequēte ygræo
 vna ex cycladibus. Papi. i. Achil. Palladi littoreq; celebrabat scyros
 honore Forte diem. hic scyrius a. um. & scyrias adis. Verg. Armig-
 er automedon vna omēs Scyria pubes. Sidonius ad felicē. Inde
 scyriadum datus patenti. phal. est. vbi de syllaba positione p̄ducit
 nisi forte Catullū affectauerit imitari, quē huic generi in p̄ria regio-
 ne nonnūq; trocheū dedisse, in positionis regula p̄bauim⁹. idem
 Sidoni⁹ (vt in quartū Plinij notauit Hermolaus) peccauit in hoc
 noīe dicens in burgo. Vel scyrius vacuasse colus vel serica fila Per-
 cannas torsisse leues. ¶ Nireus viri pp̄riū. Nebrissen-
 dit trissyllabū esse prima correpta, quia dissyllabū est vt Orpheus,

Miror.

Scyros.

Nireus.

& si per dieresin trisyllabum fiat, prima pducitur. Horat. in epodo ad Negram. Nec te Pythagorę fallant arcana renati. Formaq; vincas nirea secundus versus est iambicus dimeter, vbi actus nirea primam producit.

Exceptio.

¶ Lyra cum y græco. Oui. xi. met. Flebile nescio quid querit lyra. flebile lingua. Murmurat exanimis, respōdent flebile ripę. instrumentum musicū est a lyrin. i. canere, hinc forte Lyris impudicę mulierculę nomen. Mart. lib. ij. Quod faciat vult scire Lyris quod sobria fellat, nam Liris fluuij nomen cum i nostro, etiā in prima pducit. Idem lib. x. Desyderant nec marica nec liris. Scazon est, sic pducit tantum lira p i nostrū & sulcum significat, hinc deliro as. i. insanio & erro, nam delirat qui nō recto sulco semen tegēdo incedit, hinc delirus a. um. pro infano & a recto recedente, hinc pdelirus. i. valde delirus. Lire est liras facere. Sunt qui deliro e græco lirin. i. ineptire deriuent, hinc liras ineptias & nugas dicimus. Plautus, Nam tuę blanditię mihi sunt (quod dici solet) gerę germanę & depollirę. Vt est nusq; corripunt deliro, delirus, pdelirus neq; p y græcum vnq; scribenda sunt, a lyra musico instrumēto quicq; Nestor & multi alij dicant. Nam ineptissime legunt pdelirus penultima breui, p dissono & absono apud Lucre. lib. i. Quod facit hic idem pde lyrus esse videt. Nam nō in masculino genere legēdum est pde lyrus, sed in neutro pdelirum. id qd sensus facile indicat, sic em Dice re rem nullā in numero cōstare nec ignem Qd facit hic idem pde lirum esse videt. Sensus hic est dicere rem nullā in numero cōstare nec ignē quod facit. i. dicit hic idem Heraclitus, id videt pdelirum. i. valde falsum & fatuū. si pdelirus legas ineptissimus erit sensus, nam quorsum referes dicere & c. sed quid verbis opus est: quū ipse Lucretius paulopost id manifestet dicēs, Qd mihi quū vanū tum delirū esse videtur. Horat. ad Lolliū. Quicquid delirant reges plectunt Achiui. Idē sat. iij. li. ij. Auersus mercaturis delirus & amēs sic cæteri. ¶ Myrō vel myro onis. statuarj nomē. Sta. i. syl. Quicquid & argento primū vel in ære Myronis Lusit. Auso. in epig. Bucula sum cœlo genitoris facta Myronis. scribit cum y græco vt myron. i. vnguentū, quod similiter corripit. Hinc myropola vnguentarius. myron myri, quia p vnguento est neutrū secundę declinationis. ¶ Pyra cum y græco lignorū congeries. Verg. Innumeras struxere pyras. sic pyrus pyrum arbor & fructus, omia hæc a pyr. i. ignis ducunt. Verg. Insepe nunc Melibœe pyros pone ordine vites. ¶ Quiris singulare in raro vsu est, Persius, Heu steriles

Lyra:
Lyris:

Deliro:
Perdelir⁹

Myron:

Pyra:
Pyrus:

Quiris:

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- Syrus.** veri quibus vna quiritem Vertigo facit. ¶ Syrus cum y græco vt syria, rectius corripitur. Iuue. sat. vi. Quæ lōgorum vehitur ceruice syrorum. Horatius. sat. vi. Tu ne syri, dame aut Dionysifilius audes Deijcere e saxo ciues aut tradere Cadmo. notū est hic primā corripī, quia ne interrogandi dictio corripit. Ideo quidā male putarunt syridamas vnicā esse dictionē primā pducta, quū potius dicere potuissent prima correpta, secundā & tertiam pducī. Catullus. Hoc misso in syriā requierant omib⁹ aures. sic cæteri, solus autē Iuuenalis in tertia sat. pduxit syrus dicens. Iam pridē in tyberim syrus defluxit Orontes. at syria semp corripiat, nec sequamur Petrarham dicentē. Syria mollis Porrigat ipsa manū. ¶ Styra tantū corripit, vide clementū.
- Styrax.** ¶ Styra Medæ sponsus, teste Bebelio.
- Tyros.** ¶ Tyros vel tyrus insula & vrbs. Tibul. li. i. Prima ratē ventis credere docta tyros. Oui. iij. met. A tyro hac pfugos posuistis sede penates, ablatius corripit ppter vocalē sequentē, vt sub ilio alto, tyros etiā caseus interpretat, vnde butyr, de quo in medijs agemus.
- Tyra.** ¶ Tyra ꝑ. cum y græco vt ꝑcedens, loci nomen. Vale. flac. li. vi. Linquitur abruptis pelago tyra, linquit & mons Embolus. ¶ Tyres cum y græco gō tyre. Verg. ænei. x. Te fugiens fratremq; tyren curruq; volutus. Sil. vi. Exanimū nasamona tyren super ipse iacebat, viri nomen est.
- Tyras.** ¶ Tyras ꝑ. cum y græco fluuij nomen, vide halis. a ante l. Tyro quoq; per y græcum scribitur sed producitur tantum, contra ineptulum quendā, vt Tyro. us. nymphæ nomen. vide a ante e Pasiphæ & Tyrocinium. o ante c.
- I anter Pyreneꝑ.** I anter in polisyllabis corripit, vt Pyreneus viri ppiū per eu diphthongon nō per æ contra Tortelliū. Oui. v. met. Clausit sua tecta Pyreneus. Notent e lōgis deriuata, vt virosus a virus nam a vir corripit. Tyrinthius a tyrys. viresco a vires, qd̄ verbū significat vires acquirere & fortiorē fieri. Furius antias apud Gel. li. xvij. ca. xi. Increscunt animi virescit vulnere virtus, hoc a viro corripit. Sta. lib. i. syl. Exiit atq; alios melius reuiescit in annos. spiritus a spiro &c.

Exceptio.

- Chironomon.** ¶ Chironomon ontis. vt Leon ontis. vel chironomas antis. vt adamas antis. teste Mancinel. in hunc versum sat. v. lu. Saltantē spectas & chironomōta volanti Cultello donec peragat dictata magistri. Dicitur quoq; cheronomos cheronomi. Est autem is qui ad mensam edenda incidit, certa lege manus, nam chier manus est, &c.

nomos lex, ars hæc chironomia dicitur. chiromantia est ex manu inspectione diuinitas, cheir græce per ei diphthongon scribitur, ideo in compositis, pducitur. Mart. Chirurgus fuerat nunc est Vesillo Dialulus. sic chirocrates, chirographus vel um. Iuue. sat. xiiij. vana superuacui dicunt chirographa ligni. vnũ est chiragra a latini correptũ. Persius. Lapidosa chiragra. Mart. lib. i. Sed nil patro no porrigit hæc chiragra est. Philelphus secutus deriuationẽ græcam ausus est hoc nomen pducere, vt in iij. ix. dicens. Num te chiragra fatigat. ¶ Cyrios cum y græco in prima. i. pprius, authenticus & dñs, hinc cyriacus & cyrin⁹ viroꝝ ppria. & acyros impro prius, vnde acyrologia. Cyrinus viri ppriũ. Mart. lib. viij. Sic tua cyrini promas epigrãmata vulgo vocatiuus est. ¶ Cyrene es. & cyrenæ arum. cum y græco, vrbs Libyes, hinc cyrenia dicta est to ta Libya. Est alterius quoq; oppidi nomen. hinc cyrenæus & cyre naicus. Luca. lib. ix. Aphrica cyrenis etiam tunc bruma rigebat. Sil. lib. iij. Nec nõ cyrene pelopei stirpe nepotis, interdum corripit. Ca tul. Laferpiciferis iacet cyrenis. phal. est. ideo non male dixit Petrar cha in. iij. aphricæ. Plura cyrenço cecidissent milia campo. ¶ Cyrene Aristei mater pducitur tantum, vt ex Gæor. iij. disces. ¶ Ironia id est simulatio vel illusio, tam in prima q̃ in tertia, græ ce per ei diphthogon scribitur. ¶ Liriope nympa. Oui. iij. met. Cerula Liriope quã quondã flumine curuo Implicuit & c. fuit Nar cissi mater. ¶ Myriones viri nomen. Horat. lib. i. car. ode. vi. Ni grum Myrionem aut ope palladis. Asclep. est. habet y græcum in prima syllaba, aliqui tamẽ Merionen legũt, vide quæ in hunc ver sum affert Badius. Miritenes vide e ante n. ¶ Pirata. Luca. lib. ij. Omne frætum metuens pelagi pirata reliquit. ¶ Pirithous viri proprium. vide matella a ante t. ¶ Pirenes. cum i nostro mōs & fons musis sacer. apd' Corinthum. Persius in prefatione, Helico niada scq; pallidãq; pirenem. scazon est. Stat. i. syl. Nec conscia detur Pirene, largos potius mihi gurges inhausus. ¶ Pyrene cum y græco, mons Hispaniæ a Pyrene puella, quam Hercules compresserat, quæ illic a feris lacerata dicitur & sepulta, aliij deriuat a pyr. id est ignis propter crebra fulmina. Variatur hoc nomen sed productio est longe frequentior. Sill. lib. xiiij. Pyrene misit populos qui nomen amore & c. Luca. lib. i. Nubiferos colles atq; aeream pyrenem. versus est spondaicus. vt apud Iuena. sat. x. Additur imperijs hispania, Pyrenenq; transilit. Tortellius male legit pyreneumq; quia (vt recte dixit Nestor) pyrenæus penul timam diphthongo producit, vt pyrenæi montes. Tibul. lib. i.

Chirurgus.
Chirographum.
Chiragra.
Cyrios.
Cyriacus
Cyrinius
Cyrene.

Cyrene.
Ironia.
Liriope.
Myriones
Pirata.
Piritho⁹.
Pirene.

Pyrene.

Ioannis despaüterij Niniuitæ Versificatorij.

Non sine me est tibi partus honos tua bella pyrene. Testis & oceanus littora santonici. Sido. in. iij. paneg. Tyrreni Rhenique liquor vlt longa pyrene. sic Petrarcha. iij. aphricę. Tum filius vltor Et patris & patruī nomen dedit isq; pyrenen Transgressus &c.

- Piroma.** ¶ Piroma & pirula pducunt teste Sulpitio. ¶ Pyramus cū y græco co viri & fluuij nomen. Oui. iij. meta. Pyrame respōde, Pro fluuiō in oraculo. Tūc erit vndisonus late quī pyramus olim Littora p fundens cyprū labetur in almā. Prisc. tamē corripuit. Vide pynari⁹ I ante N. ¶ Pyramis cum y græco, a similitudine flammę nomē accepit. Latini metam dicūt. Mart. Barbara pyramidū taceat miracula mēphis. ¶ Pyraeus Atheniensiu portus. & p montoriū cum y græco. Oui. vi. met. Portus cecropios intrat pyraęq; littora tāgit. ¶ Pyralis pducit teste Nebrissenſi cū y græco. est em bestiola pen nata muscę magnitudine ex igne pueniens. ¶ Pyrites. pducunt huius noīs omnes syllabę ap d Priscianū in perihgesi, & est lapillus, cui plurimus ignis est, sed multa a pyr corripunt vtpyro is, pyropus, pyracmon, pyretum &c. ¶ Phthirialis morbus pedicularis a phthiron. i. a pediculis cum ph & th aspiratis in eadē syllaba. hinc phthirophagi homines solis piscibus victitātes, a tenuitate victus quasi pediculis vescantur, scribit græce p ei diphthōgon. ¶ Pyreicus pictor in. iij. Propertij. Pyreicus parua vendicat arte locum. cum y græco sic legit Beroaldus. ¶ Sirius stella in ore canis celestis. Sil. lib. i. Nec puluere fessum Agminis ardenti labefecit Sirius astro. ¶ Stiria stiricidū. Mart. lib. vñ. Turpis ab inuiso pēdebat stiria naso. Clau. astringit stiria setas. ¶ Tiresias cum i latino in prima, quia græce scribi p ei diphthongon teste Calepino, fuit augur thebanus. Proper. lib. iij. Magnā tiresias aspexit pallida vates. dicit etiā tiresia in ntō. ¶ Tyridates Armenię rex. Hora. lib. i. car. ode. xxvi. Quis tyridatē terreat vnice? y sus est alcaic⁹ dactilic⁹

Tyridates. Ante s pducitur, vt Chrysos cum ch aspirato & y græco, hinc Chrysoſtom⁹ & chryseus a. um. id est aureus. Mar. li. x. Chalcea donanti chrysea qd dederas, chalcea i. ærea. chalcon. i. æs. Pisæ arū. hinc pisæus. a. um. Oui. li. v. met. Est mediū cyanes & pisę arethuse. Errauit hic Petrarcha ecloga. x.

Exceptio,

- Bison.** ¶ Bison ontis, animal iubarę plixitate deforme, nascit in germania. Mar. Illi cessit atrox bubal⁹ atq; bison. Idē. Turpes esseda q trahūt bisones. phal. est. ¶ Crisis cum i nostro sine aspiratione. i. iudiciū hinc hypocrisis, catacrisis. i. diiudicatio, at cathaeresis cum ch aspira

to in tertia syllaba dicitur abusus. hoc Nestor. ¶ Cesium vehicul-
 lum. Cisiarius qui cesium regit. Auso. in epist. i. vel cesio triugi si pla-
 cet in silias. Idem ad amicū quendam Sed cesium aut pigrum caut⁹
 conscende veredum. ¶ Hysopns vel um. hærba cū y græco &
 vnico s apud Latinos quia corripit licet apud græcos s geminet
 hysopus scribitur q; per o magnū & est hysopus feminini generis
 nec mis; est (inquit Nestor ex quo hoc sumpsimus) vnū a latinis
 abijci in hysopus quia simile in multis factū videmus, vt grabatus
 syracusæ gothia lacus, & nōnulla alia apud nos corripunt primā
 quā apud illos positu extendūt, recte igit dixit Alanus lib. iij. Se cē
 lum terrē cōformat cedr⁹ hysopo. male aut Macer. Est hysopū sic-
 cum, calidum quoq; tertius illi Est in vtroq; gradus, In eodē luto
 hēsitat Riga in libro regū dicēs. Aut hysop⁹ signat hūiles, cedrusq;
 superbos. ¶ Isara ꝑ. fluius galliæ in rhodanū fluens Luca. li. i. Hi
 vada liquerunt isarē qui gurgite ductus. ¶ Isaurus fluius vide
 metaurus e ante t. ¶ Isaurū oppidum qd' pluraliter isaura. orum
 Amian⁹ dixit. Hinc isauric⁹ dictus est Seruilius qui isaur; vicit, isau-
 ri & isaurē populi sunt. Oui. Aphrica victorē de se vocat alter isau-
 rum. Sido in. i. paneg. Adieci serie quos nunc moderaris isauros.
 ¶ Isalces viri ppriū. Sil. lib. v. Optabat pugnā ante oculos spe lau-
 dis isalces. ¶ Isocrates viri nomen. Rufinus Laudamus isocratis
 artem. ¶ Iserus teste Bebelio. ¶ Isidius contra primitiui naturā
 ab isis. vide so. in i ante o. ¶ Lysias viri nomē corripuit Arator in
 secūdo libro. ¶ Miser Persius. O miser inq; dies &c. hinc miseri
 cors misericordia miseror misereor miseret &c. ¶ Nisantes viri
 nomen. Valerius flaccus li. i. O si mihi sanguis Quātus erat quū si-
 gnifero cratere nisantē. Nō leuiore tholum manus hæc cōpescuit
 auro. ¶ Nisi cōiunctio passim legit nisius si nomē sine dubio p-
 ducitur. ¶ Phthisis cum phth aspiratis in eadē syllaba est pulmo
 nis exulceratio a phthinin. i. tabescere, phthisici sunt qui eo morbo
 laborant. lu. sat. xij. Et phthisis & vomice putres & dimidiū crus. Se-
 renus. Si vero phthisis annoso sedet improba morbo, inepte scri-
 bit Vgatio tisis teste Nestore sine p & aspiratiōe. ¶ Phthisis cum
 phth aspiratis sequente y græco ante s est spuitio, a phthizo. i. spuo
 verbū est doricum nam cōis lingua ptysis sine aspiratione dicit cū
 y græco in prima p spuitione a ptyo. i. spuo. ¶ Physis cū y græ-
 co in prima. i. natura, vnde physic⁹ physiologus &c. Ausonius de
 numero ternario In physicis tria prima, deus, mūdus. data forma,
 quare bene dixit alexāder nequā Corripit natura physin cursuq;
 rotatoq;. Sidonius in græcis negligentior male pduxit vt videre

Cesium;

Hysopus

Isara.

Isaurus.

Isaurum.

Isauri.

Isalces.

Isocrates.

Iserus.

Isidius.

Lysias.

Miser,

Nisantes.

Nisi.

Phthisis.

Physis.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoriae.

- Pisidæ.** potes in ethos e ante t. ¶ Pisidæ populi Claudii. in. ij. libro cōtra Eutropium. Vtrique propinqui Finibus obliquis lydi pisidæq; fero ces. Priscianus a superiorē vsu sæpe deficiens primā & secundā pdu xit dicens in perihgesi. Post hos pisidum pinguissima rura colunt id est pisidarum. ¶ Pisaurus fluuius piceni a quo pisauri oppidū nomē habet. Catul. ad iuueniū. Præterq; iste tuus moribunda ase de pisauri Hospes. ¶ Pisana vnico s licet græci geminēt teste Ca lepino confectio quædā ex succo vs farina hordei. vide miliū. i añ l. hinc ptisanariū vas in quo coquit vel tūditur ptisana. Horat. sat. iij. lib. ij. agedum sume hoc ptisanariū Orize. ¶ Sifer eris. hæba Hora. sat. xvij. Peruellit stomachū sifer, halec. fercula coa. Colu. lib. xi. iam sifer. assyriocq; venit quæ semine radix. ¶ Sisymbriū cum y græco in secūda syllaba. Oui. iij. fast. Cūq; sua domine, da ta grata sisymbria myrto. Textaq; composita iunca vincla rota. ¶ Visellius viri ppriū. Hora. sat. i. Est inter tanain quiddā socerūq; viselli p visellij. ¶ Visurgis fluuij nomen apud Apollinarē in laudibus narbonis. Adde prædictis Frisius populi germanici no men apud Baptistā mantuanū in exhortatione contra infideles, & apud Hermolaum in epitaphio Agricole.

I ante t Scythia. Ante t corripit, vt Scythia, scythia cōtra Sul pitium nisi mentiat Nestor. Verg. in buc. Pars scythiā &c. Luca. lib. x. Nō scythia nō fixo qui ludit in hospite maurus. sic cæteri. verū nescio quō nemo neoterico & vetustatē in uio latam custodire potuerit, de doctissimis loquor, nam plæbem poetastro rū carpere nulla est gloria. Petrus itaq; crinitus homo facile doctissimus, vt homo interim lapsus est veluti lib. ij. car. dicens. Et calent scythę gen⁹ efferatū ad Cypridis ignes. Sap. est cum adonio Idem contra veterē vsu corripuit dacus & clio. in qbus & pax illulis alijs per negligentia contra veterē authoritatē aut correptis aut pductis imitandus nō est, q; q; doctissime reliqua scripserit.

Exceptio.

- Mitylene** ¶ Producunt hæbitia m vel r vel v añ i vt mitis, ritus, vita. sic ex ceptionem ponit alexāder, ego illius exceptiones raro mutauit sed excipienda diligēter notauit q; q; forsā nō pauciora sunt exceptis.
- Mitilo.** ¶ Tollunt igitur ab hac exceptione permulta vt Mitylene es. cum y græco in secunda vrbis & insulæ nomen. Mart. li. x. Quum tibi non ephesos nec sit rhodos aut mitylene Sed domus in vico lelia patricio. ¶ Mitilo as. cicada; est cantantiū in carmine de philo mela. Vere calente nouos componit acredula cantus. Matutinali

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Vitellius.** ¶ Vitellius viri nomen. Auso. de cæsaribus. Nec regno dignus nec
Vitelliã. morte vitellius vt vir. ¶ Vitelliani lr̄e viroꝝ ad amicas. Mar. in
 apo. Nõdum legerit hos licet puella Nouit quid cupiant vitelliani
 phal. sunt. ¶ Vitulus vitula. Verg. Quum faciam vitula &c.
Bitus. ¶ Vitrum. vide i ante n. Cinnamum. ¶ Bitus viri nomen. vide
Bitonia. i ante t bacchius. ¶ Bitonia teste Sulpitio. ¶ Bithynia. bithyn^o.
Bithynia hithynicus cū th aspirato & y græco in secūda syllaba bithynia ea
 dem est quæ bebricia. mygdonia. pontus prima rectius pducitur.
 quã luuenalis corripuit. etiã Petrarcha in. ñ. aphricæ secundã male
 corripuit. Manilius li. iij. Cappadocū armenicq; iugis Bithynia di
 ues. Claud. lib. ij. in eutrop. Thyni thraces erant quæ nũc bithynia
 fertur. Vale. flac. lib. iij. Aut cererem lætũq; pecus nec palmite Bac
 chum Bithyno phrygione satum. Iu. sat. x. Donec bithyno libeat
 iugulare tyrãno. Idem sat. vij. Qz q; & cappadoces faciant egtesq;
 bithyni. Mart. iam te rem factam bithynice credis habere. bithyn^o
Clitella. itaq; primã variat. ¶ Clitella. Hora. sat. v. Hinc muli capuẽ clitel
 las tẽpore ponunt. Clitiades viri pprium. vide cliciades i ante c.
Clitorius ¶ Clitorius arcadie fons. bibenti vini odiũ ingerens. Oui. xv. met.
 Clitorio quicũq; sitim de fonte leuauit Vina fugit gaudetq; meris
 abstemius vndis. ¶ Cliton onis. arcadiæ fluuius teste Lactantio.
Cliton. Papi. iij. theb. Et rapidus Cliton & qui tibi pythieladon.
 ¶ Clitis fluuij nomen. vide e ante q Sequana. ¶ Clitumnus. Vm
Clitis. briae fluuius. vide i ante n. Tinias. si etymologiæ pscrutator es. vi
Clitūnus dicto Tortelliũ & Nestorem. ¶ Dito as. & ditescere nota sunt. ga
Dito. fiunt a dis ditis. Hora. Qua rõne queas ditescere. ¶ Dithyramb^o
Dithyrã viri nomen. vnde hymnos quosdã in Bacchi honorẽ cantatos di
bus. thyrambos dixere. Verũtamen ipse Bacchus dithyrãbus dicit. ga
 dia diothyron. i. p duas portas transierit. nempe p vterq; Semeles
 & femur louis. scribit in prima syllaba cū i nostro. in secūda vero
 cum th aspirato & y græco. Hora. lib. ij. car. ode. ij. Seu per audaces
 noua dithyrãbos. Verba deuoluit. numerisq; fertur Lege solutis.
 sapphici sunt cū adonico. ¶ Italia variat. quia oĩm grãmaticoꝝ
Italia: cõmuni astipulatu corripit. & p ectasin a poetis pducit. quia aliter
 stare non potuit. quia vero oēs poete pducunt. nemo vereat pdu
Italus. cere. Sic italus variat. Sic Italis. idis. Lucret. lib. i. Italiæ terrar; oras a
 finibus eius. Verg. Italiã fato &c. Oui. xv. Grata quis italicis author
 posuisset in oris. Verg. in. xij. ænei. Italides quas ipsa dec^o sibi dia ca
 milla. Sil. lib. vi. Nec tamẽ aduersis fuerat fracta itala virtus. Mart.
 Mutauere meas itala regna comas. Vergi. ix. ænei. Cõiecto sternit
 iaculo. volat itala corn^o. Idẽ ænei. vij. Hinc Augustus agēs italos

in praelia caesar. Horat. sat. vij. At graecus postq̄ est italo perfusus
 aceto. ¶ Litigo vt lis. lis, vnde litigium, litigiosus. Mart. Ah mi-
 ser & demens viginti litigat annos. ¶ Lithorius fluuij nomen.
 apud Sidoniu in. ij. paneg. cum th aspirato. ¶ Littus putamus in
 omni significatione et geminare cu Georgio valla, vt oblittero as.
 quicquid grammati plurimi dicant. Vide tamē si cordi est Nestore
 ¶ Nitor eris. Ouid. Nitimur in vetitum. hinc obnitor, enitor &c.
 ¶ Nitella (teste Calderino) pulueris auri mica, cōtra primitiu na-
 turam. Mart. li. v. Rheniq; nodos aureaq; nitellam Scazon est, nec
 nitellam legere potes teste Calderino, quia id nomen primā corri-
 pere ostendimus. ¶ Pituita variat. Catullus ad Furium. A tesu-
 dor abest, abest saliu Mucusq; & mala pituita nasi. phal. sunt, vbi
 prima cu penultima manifeste pducit, vnde dephendit error co-
 rum qui putarunt penultimā semp corripit. Hora. sat. xij. Stoma-
 choq; tumultū. Lenta ferat pituita vides vt pallidus omnis Coena
 delurgat dubia. & in epist. i. Præcipue sanus nisi quū pituita mole-
 sta est, frustra recurrunt ad pcelumaticū, in Persio autē est synære-
 sis vt sit pituita trisyllabū. Sōpnia pituita qui purgatissima mittunt
 itaq; prima variat, penultima semp pducitur, author me^o Nestor
 Sunt tamē qui apud Persiū legant. Sompnia qui est autem pituita
 morbus ex catarrho pueniens. ¶ Pithenor viri ppriū cum th
 aspirato. Oui. xiiij. met. Hunc lycus hunc idas & cū pithenore ny-
 ctus. Hunc mirat abas. ¶ Pitheus teste Nebrissensi sed video fe-
 re pitheus, gemio tr scribi, vt philosophi nomē pittachus vt teste
 Nestore psitacus. ¶ Pytisma cū y graeco in prima syllaba, est le-
 uis sputi irroratio, a pytizo. s. sputo leui & crebro irroto. lu. sat. xi.
 Qui lacedæmoniū pytismate lubricat orbē. Mancinello nō placet
 opinio Politiani dicentis in. xxx viij. ca. miscel. ptylisma dicēdum
 esse non pytisma. pityzin graecis spuere significat. ¶ Python vel
 pytho cū y graeco & th aspirato, vt pythagoras, pythius. a. um, py-
 thias, pythleon, & quicquid est a pytho. i. putredo, ex qua serpens
 python post Deucalionis diluuiū natus dicit, est aut pythion dubi-
 um inter masculinū fœmininūq;. Oui. i. met. Strauim^o innumeris
 tumidū pythonasagittis. Tibul. lib. ij. vbi delphica python. Hora.
 Qui pythia cantat. Idem pducit pythias, Verg. Littera pythagoræ.
 ¶ Hora. Rhodio qd pythelonti. ¶ Scython onis. viri in fœminā
 versi nomen cū sc. & y graeco & th aspirato. Oui. iij. meta. Nec lo-
 quar vt quondā naturæ iure nouato Ambiguus fuerit modo vir
 modo fœmina Scython. ¶ Sithonia regio, vñ sithonius. a. um.
 cum th aspirato a sithon onis. Macedoniæ monte. Verg. in buco.

Litigo?
 Lithori?
 Littus.
 Nitior
 Nitella
 Pituita;
 Pithenor
 Pithæus.
 Pytisma;
 pytilisma
 Python;
 Pythius;
 Pythias.
 Pythelēō
 Scython
 Sithonia

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- Sithon.** Sithoniaeque niues hiemis subeamus aquose. ¶ Sithon cum i nostro ut præcedens & th aspirato, olim erat quæ nunc thracia, hinc sithonius. i. thracius. Ouid. Et sithonio aquiloni. Sene. in vlti. tragœdia Dextera nati date sithoniæ, versus est anapesticus dimeter.
- Scitor.** ¶ Scitor aris. verbum ut supinũ scitum. Verg. ñ. eneid. Tum vero ardem⁹ scitari & quærere causas.
- Thita.** ¶ Thita cum th aspirato in prima syllaba cum i nostro, aut melius per e vocalẽ theta græce literę nomen est θ, & valet th, estque mortis signum, quia prima littera in θΑΥΑΤΟΣ thanatos. i. mors θ est. Persius. Et potis es nigrũ vitio præfigere thita. Mart. Est operepretiũ discere thita nouum. ¶ Titillo as. pruritũ prouoco. Lucret. lib. ñ. Titillare magis sensus que lædere possunt. ¶ Titan. Ouid. Nullus adhuc titan p̄bebat lumina mũdo, sic pro eodem titanus & titanius a. um. & titanis idis. At loci nomen titanus corripit. vnde adiectiua titanus a. um. titanæus a. um. Rufus in Arato. Qualia deuexo nectunt ab ordine cuncta, Vrgenturque viam similẽ noctesque diesque. Lucis ab exortu procul in vada calpe titana. Nãque titanæo quũ sunt elata profundo, Rursus in occiduos mergunt singula fluctus. ¶ Tityrus cum y græco in secũda syllaba, pastoris nomen, interpretatur hircus. Verg. Tityretu patule &c. ¶ Tithonus cum th aspirato in secũda syllaba, auroræ maritus. Propert. in. ñ. At nõ tithoni spernens aurora senectã, Desfertum eoa passa iacere domo est. Hora. Longa tithonũ minuit senectus. sapphicus est. ¶ Zythus cũ y & th aspirato, genus est positionis ex hordeo. inuenio quosdã masculine zythus ponentes. alios vero in neutro zythum cum y, & th aspirato. Colu. lib. xi. Ut Pelusiaci pritet pocula zythi.

I ante u

Liuius.
Liuius.

Ante u consonans pducitur, ut priuus a. um. i priuilegiũ, priuernũ Volscorum oppidum, male in Bebelio excipit. Sil. lib. vi. Leuius ab alto Priuerno vitis Latia p̄signis honore. Priuernus viri ppriũ apud Verg. ænei. ix. Liuius p̄ i in prima multi scribunt, ut primũ fuerit a Liuius possessiũ veluti a Plautus plautin⁹ inde alicui⁹ cognomẽ. dehinc nomẽ vt in plerisque alijs, veluti Quintilius Quintilian⁹. Iulius Iulianus &c. Siue autẽ Leui⁹ siue liuius scribat, iam manifeste ostẽdi pducitãtum. vt Liuius. Hora. ad Augustũ. Non egdẽ insector delẽdaque carmina Liui. Esse reor. Errat igit Petrarca in vi. aphyricæ dicens. Maiestate deus Latia Liuiusque morandi. Author erat relictus.

Exceptio.

- Triuicus.** ¶ Triuicus pagi italici nomen. vide i ante e. sed forte a tris fit, ut triuium, quod corripit p̄ generalẽ regulam, vt biuium Niuis ænix cre-

menta indicant. Triuia diana a triuijs nomen habere creditur.

O in primis syllabis.

O Ante b producitur, vt Gobius & gobio onis. **O añ b**
 piscis nomē. Sobrius a. um. Mart. in xenijs. Principium
 cene gobius esse solet. Iu. sat. xi. Nec nullum cupias quā
 sit tibi gobio tantum In loculis.

Exceptio.

¶ Corripe habētia duas cōsonantes ante o, vt probus, probrum,
 globus. Verg. Lucentēq; globū & c. apd Lucre. li. ij. legendū est. Sci
 licet est glomerosa tamē & c. nō globosa. Vnicū a Gaudano excipi **Crobia**
 tur. Crobialis viri ppriū. Notant vbiq; cōposita a pro, quæ satis **lus.**
 patuerūt, ideo nō repetent. ¶ Obelus dicit veru quo latini vtunt **Obelus.**
 metaphoricos pro virgula quadā inter puncta, sic iacente, hac vsi **Obeliscus**
 sunt ecclesiastici interpretes, quotiens significant, aliquid additū in
 translatione, qd in protypis nō habet. Hinc obeliscus magis voce
 q; re diminutiū. Vergi. de Rosis Hæc peperit primi vestigia celsa
 obelisci. Mucronē absolvens purpurei capitis, sic teste Nestore. Ho
 merus pri. Iliados. Petrarca in lib. iij. episto. ad Andreā poetam:
 Venit aristarchus obelis armatus acutis. ¶ Obex variat, sed qui **Obex.**
 dam volunt pductum scribi p i ante e, sic obiex & in obliquis esse
 geminū ij. alterz cōsonans, alterz vocale. Correptū vero sine i scri
 bi obex, & in obliquis vnicū i retinere, qd fieri diximus in obijcio
 subijcio. Sil. lib. xij. Tum cardine verso Obnixa torquent obices.
 Idem li. iij. Et fidos certant obices arcescere sylua. Sido. in. i. paneg.
 Cætera destituit resolutis axibus obiex. Verg. æncid. x. Ecce maris
 magna claudit nos obijce pontus. ¶ Obolus cū o in secūda, pō **Obolus**
 dus quoddā. Prif. de ponderib. Semiboli duplū est. obolus quē
 pondere duplo. Gramma vocāt. Ibidem. Nam nihil his obolo ve
 nimus maiusue talento. ¶ Phobator oris. sompnifilius, & inter
 pretatur teste Regio terrefactor. multi inepte dederunt primæ sylla **Phobe**
 be & diphthōgon. Oui. xi. meta. Hunc icelon superi mortale pho
 betora vulgus Nominat. ¶ Robertus viri propriū, neotericis **Robertus**
 dumtaxat notum, qui persuaserunt sibi ppriorū primas syllabas
 esse cōmunes, ideo hoc nomē variarūt, Petrarca in fine ix. aphri
 cæ. Africa dum crescis, dum te relegensq; comēs q; Mulceo, ma
 gnam animū mors importuna Robertum. Intempestiue mūdo sub
 traxit egenti. Hic comens participium male corripitur. Idem in. i. li.
 epist. Progenies Roberte tuas & c. sic cæteri variant, quos sequeris,
 quia veterum autoritas non obest.

Ioannis despauterij Niniuitæ Verificatorij.

- Sobarus** ¶ Sobarus. aum. vehemens, si vera est lectio Domitij Calderini apud Vergiliū in ætæna sic legentis. Tum si quis lapidū summo præbuit igni. Asperior sobaris & quædā sordida fax est. Ceterum teste Badio sæpius sopita q̄ sobaris legit̄, & sensus bonus est, vt ipse declarat.
- Soboles.** ¶ Soboles. Verg. Chara deum soboles &c.
- O añ c.** **o** Ante c corripitur, vt Cocles, procneſſos, voco, vocabulū, at produc vocola, vocolatio, vociferor, q̄a fluūt a vox vocis. Corripiunt̄ rursus procus, proco, p̄cas, procax. reliqua a pro satis patent. pducunt̄, vt p̄cerus, sed acta agimus. Brocardus viri ppriū pduxit Philelphus, nec miror, nā neotericis om̄ibus psualum est ppria ad placitū poni, quod nō penitus improbo in his, quæ e barbaris sumimus. dūmodo ea q̄ ap̄d veteres repiunt̄, nō violemus, aut etiā apud neotericos imitatione dignos, quales sunt, Baptista, Politianus, Faustus, Herasmus, Marullus, Crinitus. Pluresq̄ in his quæ ipsi nō contra veterū authoritatem ponunt, nam si contra veterū authoritatē quid effutuerint, nollem imitari, qui si animaduertissent ipsi (vt mea fert sententia) emendassent.
- Cocalus.** ¶ Cocalus viri pprium. Oui. viij. met. lamq̄ fatigatum tellus ætæna tenebat, Dædalon & sumptis p̄ supplice Cocalus armis Mitis habebat. hinc cocalidæ arum. Sil. iij. Cocalidū inſidijs, ¶ Coceius viri pprium, sed aliqui gemino ce cocceius scribunt. Hora. sat. v. lib. i. Huc venturus erat Mecænas optimus, atq̄ Coceius &c.
- Cocytus.** ¶ Cocytus cum y infernalis fluius. Verg. vi. ænei. Cocyti stagna alta vides, stygiāq̄ paludem.
- Dochimus.** ¶ Dochimus cū ch aspirato, pes metricus ex bacchio & iambo, vt doceremini. Rufin⁹ Tullius orator ceu multi dochimon ornat. Idem Rhetoricas pulchre structuras dochimus ornat.
- Focale.** ¶ Focale a faucibus dicit̄, au in o lōgum versa, vt fit in suffoco & p̄foco apud idoneos authores nunq̄ correptis, ideo ridemus versiculū. Suffocat extinguēs, suffocat guttura stringens. Mar. in apophoretis. Si recitaturus dederō tibi forte libellū. Hoc focale tuas asserat auriculas. Focale erat capitis tegmentū ad aures promissum, quo recitaturi oratores utebantur delicatiores & valitudinarij. Est etiā focale (vt Calepin⁹ declarat) ferrū quo ignito crispant̄ crines, corripitq̄ primā, quia a foco nomen habet. Hora. ser. xij. Quæro facias ne quod olim Mutat⁹ polemon. ponas insignia morbi. Fasciolas cubitale focalia potus, vt ille &c. Oui. in Ibin. Præfocent animę Gnosia mella viam. Et alibi Suffocent animā dira venena tuam. Lucret. li. iij. Aut re melle sitū suffocari, atq̄ rigere. Ver. in ætæna. Pugnātes suffocāt int⁹, vt vnda p̄fūdo, at corripe focillo refocillo, & si q̄d māifesto a foc⁹ deriuēt.

¶ Iocundus Alexander cæteriꝫ p̄duci volunt, præter Babeliũ qui vult aioco esse, significareꝫ iocosum, & proinde corripit. Ego nec huic nec illis credo, quia opinor iocũdus per o male dici, & solum per u iocundus inueniri a iuuat. i. delectat, quæsi iuuicũdus, teste Gellio. Produciũ autẽ, quia consonantẽ primitiuũ mutat. Hora. Aut si mulet iucunda & idonea dicere vitæ. ¶ Locusta mulieris ppriũ. Iu. sat. i. Instituitꝫ rudes melior Locusta ppinquas. Per famã & populum nigros efferre maritos. Appellatiuũ quoꝫ Iuuenius p̄ducit dicens. Mãdere locustas solitus ruralibus aruis. hymnographo vero in hymno Ioãnis corripuit dicens. Mella locustis, versus est adonicus. Forsitan legi similiter apud poetam aliquẽ veterem, sed nõ notauĩ, quia regulæ nõ aduersabatur, quæ res me frequẽter decepit, ergo si quis inuenerit locusta appellatiuũ apud veterem aliquẽ poetam, ne dedigneĩ nostris addere. Nempe ipse addidissẽ si occurrisset. ¶ Ocyor, ocys, ocysime, ocysum, ocysari, ocysiter, ocysosus, & quicquid est ab ocys. i. velox, vt ocymũ hærbæ. Ocyalus viri ppriũ, quasi velox vt mare, hals mare est, sic dicit Tortel. Ocyroë Chironis filia, & scribunt omnia per y græcum. Ouid. i. meta. Fugit ocysora aura. Idẽ. Ocyra si tollas periere cupidinis arcus. Idem. ij. meta. p̄ducit ocysora. Colu. lib. xi. Ocyma cõprimite & grauibus densate cylindris. nomen deductũ a nascendi velocitate. at per z & i nostrũ ozimũ est teste Nestore, edulium quoddã redolẽs, ab ozo id est redoleo. non ab oza viri hæbrei nomine cõtra Vgutionem, & reliquos barbariei magistros, sic legit Nestor Persium. Quũ bene distincto cãtauerit ozima vernæ, sed hic quoꝫ nõnulli ocyma legunt. ¶ Oceanus vnde oceanis idis, & oceanitis. idis. vulgo patient, & quidã ab ocys. i. velox deducũt. apud Martialem viri ppriũ est. Et quereris si te suscitât Oceanus. ¶ Ocheus per eu diphthongon viri nomẽ, ch aspirat. Vale. flac. lib. vi. Mixta perit virtus nescit cui debeat Ocheus, Aut cui fata tyres. Ibidem. Impulit aduersus præcepse quus ochea conto. ¶ Ochus cum ch aspirato viri nomen. Vale. flac. lib. iij. Grauis inuenit ochum. Phœas & trepido pollux impingit hebro. ¶ Ochenius viri nomẽ cum ch aspirato, vt in eodem lib. Subit ilia cuspis Ochenij. ¶ Ochapro aucha quidã p̄ducunt. at latini nec ocha nec aucha, sed latina voce anser vtuntur. ¶ Ocyron fluuij nomẽ, teste Tortellio cũ y. opinor p̄ducit, vt ocysora. ¶ Phoca piscis & hominis nomẽ. Verg. Oui. i. met. Nuncibi deformes ponunt sua corpora phocæ. ¶ Phoces. & Phocæ, phocæ oppidum. ¶ Phocis regio. Phoces populi, sic phocæi, Phocis et phocæes, phocæicus, phocæis, phocides, Luca. lib. v. Massilia. q. suæ similia.

Iocũdus;
Iucũdus.

Locusta;

Ocyor.
Ocyalus;
Ocyroë;
Ocymũ;

Ozimũ;

Oceanus

Ocheus.

Ochus;

Ocheni;
Ocha.

Ocyron;

Phoca;

Ioannis despauterij Niniuitæ Verſificatorij.

donat libera phocis. Sic phocilides, vt opinor. ¶ Phocus Aeci filius. Ouid. viij. meta. Excipit æacides illos in limine phocus

Phocion
Poculū.
Procopi
us.
Procyō.

¶ Phoceus cū eu diphthōgo viri nomē. Luca. lib. iij. Eximius phoceus animā ſeruare ſub vndis. ¶ Phocion viri ppriū apud Philophum in. v. viij. ¶ Poculum vas potoriū. vide e ante b, hebe. ſic pocillum, pocillator. ¶ Procopius viri nomē. Sido. in. i. paneg. Procopio genitore micas cui priſca ppago. nota ſunt ex p cōpoſita, quia latina pducunt, vt pcedo. Græca corripiunt, vt pcyon, ſtella eſt ante canem, vt deriuatio indicat, ſcribit cum y græco, vt cynos. i. canis. Manil. li. i. Tum procyon velocq; lepus, tum nobilis argo. Et li. v. At procyon oriens, quū iam vicesima cancro eſt. Cic. in Arato. Ante canē graio procyon qui nomine fert. Rufus in arato. Vltimus eſt procyon geminoꝝ ſubditus aſtro. ſic Hora, cum cæteris. Baptiſta in mariana. Cæperat & claros procyon abſcondere vultus. Idem in eodē contra omniū authoritatē pduxit, in qua re & paxillulis alijs nō imitabor Baptiſtam dicentē. Poſt rapidum leporē, iugulas & pcyon vſum, neſcio an examuſſim actō pcyon vſuſſit, quū ab omibꝰ ntijs pcyon poni cōſpiciatur. ¶ Socrates pducit tantum a doctis, quia græce per ω mega inſcribitur σωκρατης licet Petrarcha corripuerit, ſic ſocratio n onis. Caſtullus. Porci & ſocratio duæ ſiniſtræ, phal. eſt.

O añ d

o Ante d in diſſyllabis producit, vt nodus & Codrus apd ſolū Philophū (quantū memini) correptū in ſexta primæ. Oia Codrus habet, nouit codrꝰ oia ſolꝰ.

Exceptio.

Modus. ¶ Modus Hora. Eſt modus in rebus. modo. Naſo. Et modo qua
Modo. gracies &c. ¶ Odor & odos. vnde odorus. Verg. Et odora ca
Odor. num viſ. ¶ Rhodos in ſula & vrbs. vide i ante d. Cnidos. Eſt etiā
Rhodos. nymphæ nomē et interptat roſa. Oui. iij. met. Diligis hāc vnā nec
te clymeneq; rhodoſq;. Nec tenet æa genitrix pulcherrima Circes.
O ante d in poliſyllabis corripitur, vt odium ſodalis.
Mart. lib. xij. Nulli te facias nimis ſodalem. ſic podium &c.

Exceptio.

Clodius. ¶ Clodius viri nomē a claudius, vt a caurꝰ corus. a caudex codex
Clodo- &c. Inuenies apd Iuuenalē ſic. Clodoueus vltia dūtaxat correpta
ueus. in veteri epigrāmate apd Gaguinū in hiſtoria francorꝰ. ¶ Dodo
Dodona na ſylua & oppidū Epiri. vnde Dodonæus, Dodoniꝰ, vt pbauimus. Verg. i. Geor. Deficerent ſyluæ & victum dodona negaret.
Zodaicꝰ ¶ Zodiacus circulꝰ dici poteſt añalis. Auſo. ad Vrfulū. Quotq;

super terrā sydera zodiaci. Cice in Arato. Zodiacum hunc græci vocitant nostricq; latini. Orbem significat phibebunt noie vero.

Ante f corripitur, vt ofella. Mar. Me meus ad **O añ f**

o subitas inuitet amicus ofellas. primitiuū offa posiru extenditur. Ofellius viri pprium corripit ab Horatio. Tophus græcum est p ph scribendū. Profugio pducit tantū contra Alexandrum Sulpitiūq; sed acta agimus, quia pro satis patuit.

Ante g producitur, vt cogo. Cogisantra licet

o nonnulli dicant corripit, qbus sine testimonio nihil credo. Mart. li. vi. Sobolē fateē esse se cogisantrē. scazon est, ex q nō possum⁹, qd q; colligere, qa quintus pes tā pōt spōdeus esse, q; iambus. Est aut cogisantra viri nomen. Ogyges rex Tbebanorū. Hinc ogycus a. um. Ogyris insula quædā, vtrumq; cum y græco in secunda syllaba.

O añ g
Cogisantra.

Exceptio.

¶ Bogus augur Hānibalīs. Sil. lib. iij. Contra læta bogus tyrio canit omia regi. sic bogud a grāmaticis corripit. ¶ Logos masculini generis contra Alexandrū, correptio patet ex cōpositis, areta logus dialogus &c. sic logica logicus. ¶ Phlogis mulieris nomē a phlox. i. flāma. Mart. lib. xi. pulchrior est chione, sed phlogis hulus habet. ¶ Phlogius viri nomen. Vale. flac. li. v. Aut olycum phlogiūq; & deuleonta secutos Herculis arma viros. ¶ Rogo, vnde interrogo. arrogo &c, notū est. Rogus. Oui. iij. meta. Qd q; rogis superest vna requiescit in vrna. ¶ Toga, vnde togatus, togatulus corripit, tantū quicqd dixerit Porphirion grāmaticus, cui sine testimonio non credimus. Propert. lib. ij. Sine togis illam fulgentem incedere cois. male aliqui hanc lectionē puerterunt, quia Tibul. Ouid cætericq; corripuerunt tantū, & deriuatiuū couis pduxerunt. Mart. lib. x. Sic maior numerus togatuloꝝ phal. est.

Logos.
Phlogis.
Phlogi⁹.
Rogo.
Rogus.
Toga.

¶ Vogesus mons. Luca. li. i. Deseruere cano tentoria fixa Lemano Castraq; quæ Vogesi curuā super ardua ripam. Pugnaces pētis phibebant lingones armis. male quidā omiserunt, quæ nomē putantes secundā produci cum prima in Vogesus, quod est contra veritatem & poetæ sensum.

Vogesus

Ante l corripitur, vt stola contra Alexādrum

o etiam si Porphyrio dicat variari, cui sine poeta nō credimus, quia omnes hoc nomen corripunt. Ouid. in secundo tristium. Ecquid ab hac omnes rigidas summouimus arte,

O añ l.
Stola.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

Quas stola cōtingi, vittaq; sumpta vetat, sic cæteri quotquot sunt imitatio ne digni. Solariū vectigal quod p solo soluit. Solanus p prium viri apud Oui. in. ij. de ponto. Eadē sol deducta pducit. Polisyllabū & cætera a poly. i. multū. Exceptis duobus quæ pductionis gratia a græcis per ou diphthogum scribunt, quā in u longum vertimus, ergo p u dicimus pulydamas pulypus teste Mari no Berichemo, & ita inuenio in optimis impressiōib⁹, licet Nestor velit pductionis gratia. ll. geminari pollydamas pollyppus. prior opinio videt mihi nō absona, quia idem fieri dicit Nestor in cole⁹

Polyda mas.

Pulyda mas.

Pollyp⁹.

Pulypus.

Coleus.

Culeus.

Dolon.

Bola:

& culeus. opilio & vpilio, vt ut est hæc duo iam dicta semp pducimus, quoniā id ab omibus factū videmus, ideo Nicolaū v allam nō imitabor dicentē in Hesiodo. Tum Polypo duræ est gelidis habitare sub vndis, errauit idem sæpius emēdaturus. si fata siuissent. Perlege illius carmina & me verū esse cognosces. Oui. iij. meta. Vt ue sub æquoribus deprensū pulypus hostē. Continet ex omī di missis parte flagellis, piscis est a multitudine pedum, dictus a poly cum y græco multū & pus podis. i. pes pedis. Est etiā nasi vitium. Horat. in. iij. saty. delectat veluti balbinū pulypus hagnæ. gtr̄s est pulypi, vel pulypodis. Persius. Ne mihi pulydamas viri nomē, sic cæteri. Coleus corripit p testiculo, alij a colendo, alij a cole p caulæ, alij aliunde deducūt. Hinc coleatus, vt a muto muto niat⁹. a mē tula mentulatus. Gel. lib. ix. ca. ix. Pasce adamate mihi pulchre heus Tityre capras. Et potū ad fonteis age tityre, sed coleatū hunc aphæ rasumq; caue, ne cornua vibret. sæpissime pducitur, nec nisi apud hunc correptū legi, & tum volunt per u scribi culeus, quia tūc græci per ou diphthogum scribunt, licet semp fere videamus per o im pressum. Mar. li. xij. Omnes quē modo culei timebāt. Author priā p̄orum. Stamus sub Ioue culeis aptis. phal. sunt. plura videbis in u antel. ¶ Dolon onis. viri nomē puto corripit tantū, licet a Mā cinello inter cōmunia reiiciat, & vnicū locum (qui illi pductionis testimonio est) deprauatū esse librarioꝝ incuria in epist. Penelopes Rettulis & ferro Rhesum Dolonaq; cæfos. hariolor legendū eē p enclyticam geminatā. Rettulit & ferrorhesumq; dolonaq; cæfos. id ideo suspicor quia alibi semp video corripit. Oui. xij. meta. Cō ferat his ithac⁹ rhesum imbellēq; dolona. Ibidē. Ausu eadē q nos phrygia de gēte dolona. Interimo. Ver. li. xij. Antiqui ples bello p clara dolonis, sic cæteri. tolero ne cū ineptis tollero dicendū ptes dolo onis. teli gen⁹. Ver. vij. Ænei. Sꝯuosq; gerūt ibella dolones.

Exceptio.

¶ Bola ꝯ oppidū Italiꝯ, videi ante n. inuus. Hinc Bolanus ppriū et

appellatiuū. Hora. sat. ix. li. i. Ote bolane cerebri cœlicæ aiebam. hic **Bolanus**
 fœlix genitiuū habet. sic Papi. in v. syl. ¶ Boletus fungi genus. **Boletus:**
 Mar. lib. i. Boletū qualem Claudius edit, edas hoc est venenatū, vt
 intereas. ¶ Colis idis. insulæ nomē in Oceano indico. Prif. in pe **Colis:**
 rihegesi. Deuoluens hypanisq; trahit, rapidusq; Megarus. Quos
 capite modo missos gangetica mōte. Tellus porrigit quæ ad terre
 Colidis austros, Colis quoq; p caule pducit, & capit metaphori- **Coloni:**
 cos p mētula. Hinc coliculus. ¶ Colon. i. membrū, quia teste Ca
 lepino scribit p ω mega. Hinc dicolon, tricolon &c. Credo Calepi
 no ppter eschatocolicō & coliphitū. Magis autē ppter Terentianū
 dicentē. Idcirco & verbo nūq; vno cola ligari, vt cōster parti finis
 colum vtriq; suus. Nebriffensis dicit corripit, cui non astipulor, vt
 neq; quū dicit diptotō secundā corripit. At colon. i. p intestinis. vñ
 colica passio corripit. Serenus. Quum colon inuisum morbi ge
 nus intima carpit. Mandē galeritā volucrem quā nomine dicunt.
 Colum vasculū p qd' lac vel alius liquor purgat, & id facere dici
 mus colare. Mart. in apo. Frigidior colo nō salit vnda tuo. Vergi.
 Cola q; preloꝝ fumosis deripe tectis. Manilius. Et colare vagos in
 ductis retib; amnes. Colus quo nent, & colo colis corripiunt. **Colos:**
 los. i. oppidum Græcie pducit a Papi. in. vij. theb. Legito & diligen
 tiam nrām pbabis. ¶ Coliphitū panis luctatoꝝ, quia mēbra for
 tificat a colon. i. membrū & iphi robur. teste Domitio in illud vij.
 Mart. Quū coliphia sedecim comedit, phal. est. lu. sat. ij. Luctantur
 paucę, comedunt coliphia paucę. Georgius Merula vult gemio ll.
 colliphia dici, vt sit diminutiū a collix, qd' panē subcinericiū signi
 ficat, sed sic colliciū nō colliphitū dicit, ideo astipulor Domitio nō
 Merule. ¶ Choliābus, i. scazon q̄si claudus iābus, pducere si ꝑ a **Choliā-**
 esset Domitiana lectio apud Mart. li. ij. Nec dicitur mihi luculētus **bus.**
 Aty Mollē debilitate choliābū. falsum est a Martiale nō scribi sca
 zontes, ideo nō choliāmbū hoc loco leges, sed (vt recte docet Me
 rula) Galliambū qualē de cybele & Aty scribit Catullus, vt in li. v.
 pulchrius q̄ Merula declarabo. ¶ Doliū. lu. sat. ix. Nam qs plu
 ra linit victuro dolia musto. ¶ Folia ꝑ. venefica Hora. in epodo **Dolium**
 ode. v. ariminēsem foliā. lābicus dimeter est, sem fo. Hic tertius pes **Folia.**
 spōdæus est. ¶ Moles vnde molior deponēs. Verg. mirat molē.
 Idem moliriq; arcē. At mollis mollio. ll. gemināt. Moly cū y græ
 co & vnico l vt cōtra Tortellū docet Nestor gr̄is molyos, & est
 herba quedā & flos. Oui. xiiij. met. Pacifer huic dederat florē cylle
 nius albū Moly vocant superi nigra radice tenet &c. ¶ Nolo is. **Nola:**
 Mart. Vxori nubere nolo meq; pentametri finis est. Nola cāpanig

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoriae

- oppidum. vide e ante s. Veseus. Sil. li. viij. Illic parthenope & pœne nō peruia nola. Et li. xiiij. Hic ad chalcidicā transfert citus agmina nola, authoritas nestoriana suspecta est, quia alij ora legunt, ideo plura adduxi. ¶ Olim. Verg. Hæc olim meminisse iuuabit. ¶ Olearos insulæ nomē. vide i ante d. didyme. ¶ Olenus vel os ætolię vrbs, & alia Bœotia. Hinc olenius aum, vide hædus, æ ante d. Sta. x. theb. Olenos Ionij & fluctibus hospita portu. sic Olenius viri pprium. ¶ Olenus viri ppriū. Oui. x. meta. Voluitq; videri olenus esse nocens. ¶ Olea mensuræ nomē. nam p arbore notum est corripit. Prif. de ponderibus. Oleaq; a drachma non resed nomine differt. ¶ Proles. Verg. Pulchra faciet te prole parentē. hinc proletarij qui in plebe romana pauprimi erant, qui ob egestatem militare nō valentes, proli gignēde domi vacabant. Hinc proletarius sumit pro vili rudi & p trito vulgariq; , vt proletaria doctrina, proletarius grāmatista. ¶ Prolixus, quia a pro & latus. Pfole. i. preputiū. vide Calepinū. psoleō pducit in priapēis. ¶ Solus solitudo. Ver. Solus hic inflexit. Solū. i. sustentaculū corripit. hinc solidus. Oui. Astra teneat cæleste solum. ¶ Solor aris. solamen, solaciū, cōsolor. Verg. i. ænei. Solabar fatis cōtraria fata repēdens. ¶ Solers. ¶ Solennis & solers alij aliunde deriuant, suntq; qui vnico sunt q gemino scribi velint, vt ut est semp pducuntur. Certe Martianus li. i. ca. de fastigio vult sollers vtrāq; positu pducere, plene de hoc in orthographia (si chrs vitam dederit) dicam. Oui. lib. ix. Huclacet extoto solertia confluatorbe. Verg. v. ænei. Annua vota tamē solēnesq; ex ordine pōpas. ¶ Spoletiū cum i in tertia syllaba. Hinc spoletinns. vt ab arretiū arretinus, nō per a. Spoletanus oppidum Umbrię est. Mar. in xenij. De spoletinīs quæ sunt cariōsa lagœnis Nunq; vidi gemino ll spolletū, ideo merito excepi. ¶ Tmolus mons Ciliciæ, de quo plene diximus in lib. ij. ca. de positione dicit, quousq; timolus, vt ibi docui.
- o añ m o Ante m producitur, vt tomentū, licet a tome, Tomētū. id est incisio, deriuari videat. Mart. in distichis. Tomentū cōcisa palus circēse vocat. Vomer vel vomis cōtra primitiui naturam, quia a vomendo dicitur.
- Exceptio.
- Bromi⁹. ¶ Bromius. i. Bacchus a bremin. i. a fremēdo, qd' bacchantibus cōuenit. Hinc bromia ancilla apud Plautū in Amphitryone, & similiter corripit, vt Bromus viri propriū. Oui. iij. met. Thuraq; dant Bacchūq; vocant Bromiūq; lyxūq; Ignigenāq; & c. Hyp meter est Idem. xij. meta. Quinq; neci cęneus dederat, Stiphelūq; Bromūq;

¶ Coma ē. Oui. te coma te cytharē, hinc comatus & como as. verbum primę. Verg. iij. Gæor. Nec ferta comantē narcissum. At como is. i. orno tertię verbū pducit. Oui. Ecquid si comantur ait.

¶ Cometa vel cometes ē. stella crinita. Manil. lib. i. Talia significant lucentes sæpe cometę. ¶ Cometes viri ppriū. Oui. xij. meta, Socium quoq; saxea moles. Oppressit spacio stantē ppriore cometen.

¶ Comes itis. sic comitor aris. Ver. ij. ænei. Sit comes & lōge seruet vestigia cōiunx. Comedo. q̄a a cō & edo. at pducit comessor aris q̄a gręcū est, vt vult Merula in illd̄ Mar. ad Fabianū. Qui nec leno potes nec comessator hri.

¶ Cromis is. chrom⁹ i & chromi⁹ ij. vi. Cromis for. Chromis. Chromi us. Chrom⁹

¶ Dñs, dñor, dñium, Dñicus nota sunt. Domus. Verg. lte domū, sed doma gręcū pducit, teste Nestore. Domo as. Ver. in vi. Os rabidū fera corda domās. Domiti⁹ in pfatiōe patuit, sic Domitianus. Mar. li. ix. Dū Ianus hiemes Domitianus autūnos, sczō est

¶ Dromos. i. cursus, & locus in q̄ currit. hinc Dromedarius & dromo dromonis, & dromas adis. canis. Oui. iij. met. Et dromas & canace, sic hippodromus via lata. p̄ quā multi equi pnt currere, corripit in. xij. li. Marti.

¶ Glomus & v̄bū glomerare. Oui. i. met. magni spēm glomeravit in orbis. In Lucretio male legit̄ glomere p̄ pōdere. ¶ Gomor vt Sulpitius notat, sic gomorra. ¶ Homelia, teste Nestore, sic q̄cqd est ab homos. i. sifis, vt hōglossus. i. sifis lingue. Homœomeria partiū sifitudo. vide i añ a. Homœosis, homo cum suis

¶ Homonęa ppriū mulieris, vt in epitaphio apd̄ Calepinū. Hoc homonęa breui cōdita sum tumulo. Homo. Oui. Nat⁹ hō est. Homer⁹. Hora. dormitat Homer⁹. Homolaides, dñ. Thebar; septē portę. vñ vrbs ipsa heptapylos dicta, vt docet Lactā. fir mian⁹ Papinij interps. vide menœceus e añ n. Homole les. thessalię mons. Ver. vij. çnei. Descēdunt cētauri homolen othrinę niua lem.

¶ Nomas adis. i. Numida. Sil. li. v. Erūpunt multusq; Maces Garamasq; Nomasq;. Est q̄q; scēmineū, vt apd̄ eundē li. ij. Eurydamas nomanos dextra & c. i. hasbyte. Nomas etiā est fluuij nomē similiter correptū apud Vale. flac. lib. iij. Capit̄ quoq; p̄ ipsa Numidia. Mart. Cui diadema daret marmore picta nomas. Est sagæ nomen similiter correptū apud Propert. lib. iij. ¶ Omasum. Horat. Seu pingui tentus omaso. ¶ Omitto idem. Plæraq; differat, & p̄sens in tēpus omittat. ¶ Promethe⁹. Oui. Inde p̄methides & c. Male aut̄ Petrarca in vñ. aphricę. Quis feruor in illo Par fuit, ex p̄metheus subduxit ab astris, Particulam.

Coma.
Como.
Cometa

Comes
for.
Chro
mis.
Chromi
us
Chrom⁹

Domitia
nus.

Dromas

Glomus.

Homelia

Homos
cum suis

Homo
laides

Homole

Nomas

Omasū
Prome
theus

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Promulus.** ¶ Promulus viri pprium apud Verg. in. ix. ænei milio, pomilus variatur, vide pumilus u ante m. ¶ **Stomachus.** vnde stomachor. Hora. leiunus stomachus &c. ¶ **Tome.** i. incisio hinc quædã deriuata latini sumunt, vt to maculũ edulium ex intestinis porci. Iu. sat. x. Exta & candiduli diuina to macula porci, p syn copam to maclũ dicit. Mart. lib. i. epig. Qd' fumantia qui to macla raucis. phal. est. ¶ **Tomorum.** & tomos. i. vrbs ponti, vbi Me dea ferit fratrem secuisse. hinc to mita & tomitanus. Ouid. Inde tomos dictus locus hic, quia ferit in illo, Mēbra soror fratris cōsecuisse sui. Sido. in laudibus Narbonis. Et te carmina plibidinosa. Notũ Na so tener tomosq; missum. Quõdam cæsareæ nimis puellæ Ficto nomine subditũ Corinne. phal. sunt. ¶ **Tomus.** liber imperfectus siue libri pticula abscissa, teste Calderino. Mart. lib. i. Scriptura q̄nti cõstet & tomos vilis. scazon est. Tomyris cū y in secunda tantũ, re gina Massagetarũ, quę cyrũ interemit. Tibul. li. iij. Nec quę regina vago tomyris finiuit Araxe. ¶ **Vomica.** lu. Cõuomit hæc inter nautas & prædet & errat. ¶ **Vomica.** tumor excrescens saniẽ vo mens siue reijciens, corripit a luue. vide phthisis. luuenalẽ libentius imitabor, q̄ Serenũ qui dixit. Vomica qualis erit. ¶ **Vomanus.** fluuij nomen. Sill. lib. viij. Statq; humectata vomano hadria.
- O añ n** O ante n corripitur, vt sonus, tonus, bonus &c.

Exceptio.

- Clonius.** ¶ Producha bentia cd velp ante o, vt conor, dono, pono, apud **Conõ.** Manill. lege Enconor dignos &c. sine &. Hic tolluntur. Clonius viri ppriũ in. ix. ænei. Chronius viri nomẽ in. vij. Mar. Chthoni us viri nomẽ. xij. met. Conõ onis. viri nomẽ. Prop. li. iij. Me creat archite soboles babylonius horops. Horon & a pauo ducta Co none domus. Donyfa cū y græco insula in mari ægeõ. Ver. in cyri. Marmoreãq; Paron viridẽq; allapsa Donyfam Argiuãq; sil' &c. ¶ **Donace.** ¶ Donace es. mulieris ppriũ. Calphur. eclo. ix. Quid merui cur me Donace formosa reliquit. Phonascus apud Sido. tu pducito tantũ, qa græce p̄ mega scribit. vide o añ n in medijs. Nestor excipit do nus qd' qdã (vt inqt Nestor) volũt esse viri ppriũ, alij p dño acci pi apd' Luc. li. vi. dicẽtẽ. At quĩ mēbra Donus &c. vt sit viri ppriũ, sēsus est ineptissim⁹, iõ meli⁹ illi q volũt donũ p dño dictũ, sed, nec his assētiõ, qa opior legẽdũ esse dõnus p m añ n, p dñs, vt lana p lamina sepi⁹ legit. Oui. i. iij. de pōto. Attibi, pgenies alti fortissima domni. Luc. li. vi. At quĩ mēbra dõnus ptegit feruida suis, hic aut corripit, qa n inẽdũ liq̄scit, vt ichneumõ, therapnẽ &c. aliq libri hñt dñs, s; nõ stat y sus, dõnus aut extra y sũ barbarism⁹ ē, & i y su ra

reter admittere, quocirca ridiculi sunt qui domni non domini appellari volunt. Et iube domne non domine cantant. ¶ Gonos. id est angulus patebit in medijs. hinc forte gonophius. & si qd sise. ¶ Monychus centauri nomen, & aliorum forte virorum. Val. flac. li. i. argo. Fert grauis inuito victore nestora tergo. Monychus, ardenti pagit clarus antora quercu, quicquid aliud est a monos. i. solus corripitur tantum. Siquis ex Sulpitio vel alio grammatico asserat variari nisi ex veterne poeta fide digno probauerit, nugas egerit. Mart. in apo. Saepe duas pariter saepe monaulon habet. Sido. li. iij. Quam tam monachus virente in aeuo. phal. est. Cur aut monychus pducitur, haec ratio mihi videtur, quia contracte sunt duae breues in vnam longam, dicendum fuerat mononychus a monos solus & onyx cum y graeco. i. vnguis, quod in gto aspiratione capit, quia dicit onychis, hic monychus cum y graeco, & ch aspirato scribitur. ¶ Nonus, nonaginta & c. Nonarum. Nonacria sunt haec. nam non est in. i. fast. At pri. meta. Inter hamadriadas celeberrima nonacrias. ¶ Nonius viri proprius. videbis in struma v ante na. ¶ Thonites cum th aspirato apud Priscianum in perihelione. Atque lacu medius thonites intrat & exit. ¶ Zona. Hora. Ibit eo quo vis qui zonam perdidit & rem.

Monychus.
Monos cum suis.

Nonius

Ante per corripitur, ut sophron. i. castus. vnde Sophronius viri proprius. Sophronium proprium mulieris. sophronicus, sophrosynae contra quosdam doctores graece per omega mega scribi in prima syllaba. Mart. lib. xi. Tanta tibi est animi probitas orisque sophroni, vtius est. ¶ Tropis inuersio. Idem lib. xij. Fumus feret ipse tropin. de fece lagæne. Opilio. nam teste Seruio in ille, eclogæ. x. Venit & vpilio tardi venere subulci. vpilio propter metrum dixit graece, ut vnoma qui onoma, nam omicron productionis gratia vertitur aliquando in ou diphthogon, quam vtimus in u longum. Hec verba doctissimi Seruii faciunt ad opinionem nostram de polypus & populus. Poples naturaliter produci credunt Nebrissensis & Verulanus, quia correptionem nequerunt inuenire. Seruius dicit in. ix. aeneid. poples naturaliter corripitur, & dicit corripitur a Sereno, ego inuenio idem apud longum doctior est Lucretius in li. iij. dicentem. Brachia palpebreque cadunt, poplitescque cubanti. Nemo igitur posthac vereat corripere poples, me authore, quia eadem dubitationem primum clare enodavi ut illam defebri et alias prope inuenias. Opobalsamum succus balsami ops opos succus est. Notetur geminatio per, ut poppysma, poppysm, quae in orthographia declaro, oppidum, opportunus, oppior, depones. Oppianus viri proprius. facile apud Mar. repies ista huius nominis syllabam. Lippius septe corripuit hoplomachus, Mart. i. viij. pducit, sed puto naturaliter corripitur.

O ante per
Sophronius.

Tropis
Vpilio

Poples

Exceptio.

- ¶ Producent habetia ante o, vt copia, cophes, scropha, cophos, id est surdus vt videbis in p̄sopō o ante p. Tollunt hinc copos in cōpositis, vt artocopus, scopus sagittarioꝝ signū, hinc scopulus a scopin. i. spectari, hinc ep̄us. Scopas ꝛ. celatoris doctissimi nomen.
- Scopus.** Mart. lib. iij. Solus praxitelis manes scopeꝝ. Sol⁹ phidiaci toreuma cœli. Sol⁹ mētores habes labores. phal. sunt, Cophinus. i. corbis. lu. sat. iij. Quorū cophinus scēnūꝝ supellex. ¶ Dropax vide p̄silotrū & cremenā. ¶ Opisis, nymp̄ha. Claud. in. ij. de laudib⁹ stuliconis. Et soror optatū numen venatibus opis, sic apud Vergi. in. iij. Geor. & xi. ænei. ¶ Opoclope mulieris ppriū. Philelphus in. vij. primę. Aspicit opoclopē pariterꝝ exurit igni. ¶ Populus arbor. Vergi. Populus in syluis. ¶ Psophis vide cremenum;
- Scopul⁹.**
- Scopas.**
- Cophinus.**
- Opis.**
- Opoclope.**
- Populus.**
- Popea.**
- Popeanum.**
- ¶ Propago vide cōposita a pro sipetides similiter p̄duces.
- ¶ Popea Neronis vxor, vnde popeanū vnguentū, cuius secundā & tertiā syllabā quidam nō docte corripuit. lu. sat. vi. Pane tumet facies aut pingua popeana spirat, versus est spōdaicus. male putāt quidā popeanū a popa dici. vide Mancinellū interpretē luuenalis. Seneca in Octa. lungatq; nris igne popeā thoris. hic priā noscīt p̄duci, quia est iambicus trimeter in eadē tragœdia. Popea tenet, cessat pietas. Anapesticus dimeter est. vt petit amplexus popea tuos. Qui dixere poppea pp̄ gemio scribi, idē debuissent dicere de popeanū, vidi aliquñ vtrūꝝ pp̄ geminare. sæpius vnico p̄ scribi. Præceptum nōdum habeo. ¶ Sopia is. i. dormire facio. Oui. in. vij. meta. Peruigilē superest hærbis sopire draconē. Verg. lib. i. æneid. Hunc ego sopitū sompno sup̄ alta Cythera. At semisopit⁹ video semp̄ corripī. Oui. in. ij. Amorū. Purpureo iacui semisopita thoro. Et in epist. Ariadnes. Thesea pressuras semisopita man⁹, ex q̄ suspi camur (ingit Nebrissensis) p̄mā h̄re indifferentē, itaq; de industria dicit se breuiuisse q̄dā in loco, vbi patriā salutauit dicēs. Hic fuerāt cunę, q̄ me sopiere iacentē. Ego mallē p̄ducere At corripito sopor soporo as. ¶ Stopus vnico p̄ a Nebrissensi scribit̄, q̄a excipit id nomē, son⁹ est q̄ ex inflatiōe buccarū erūpit. Persius. Nec stopo tumidas intēdis rūpe buccas. aliqui cū csclopus scribūt. ¶ Tophus græcū, teste Nestore. Verg. Et tophus scaber & nigris exesa cylindris. Oui. iij. met. Et leuib⁹ tophis natiuū duxerat arcum. Lapis est asp̄ qui facile in arenā soluit̄, hinc tophaceus & tophinus.
- Sopio.**
- Stopus.**
- Tophus.**
- O añ q**
- O añ r.**
- Ante q corripit̄, vt quoꝝ cōiūctio, loquor, &c.
- o Ablatiui, pducunt̄, vt notum est, veluti quoꝝ a q̄sq; &c. que vbi aduerbia scūt nominū quantitatem retinent.
- Ante r corripit̄, vt scoria, Verg. in Ciri, Sordis

bus & scoria patiar tabescere tali, ita legit cū Calderino Badi⁹. Ba-
 ptista in exhortatiōe cōtra infideles. Sub Decio cēdi meli⁹ fuit atq; **Scoria:**
 cruorē Fundere q̄ scelex; scoria tabescere tāta. qdā dixere p̄duci, &
 ap̄d Verg. esse mendū. vellē p̄ductiōis afferret testimoniū, & quō
 Verg. emēdand⁹ est, ediffertaret. ¶ Corithus. Claud in. ij. de raptu
 p̄serpine. Crispat gemio vestisq; corithia cictu. Poplite fusa ten⁹.

Exceptio.

¶ Producent habentia l vel r ante o, vt gloria, florus, rora, prora, **Florian⁹**
 q̄re nō satis docte dixit Arator. Nois ore tui iam Floriane tenes. fit
 em̄ a flos floris, flora, flor⁹, Florian⁹. ¶ Choreus cū eu diphthōgo **Choreus**
 sacerdotis ppriū. Verg. xi. ænei. Forte sacer cybele choreus olimq;
Corus. ¶ Corus sine aspiratiōe, vent⁹ q̄ etiā caur⁹ dī, & argestes **Corycus**
 ē. Luca. li. viij. vict⁹ violēto nauita coro Dat regimē vētis. at chor⁹
 cūch aspirato p̄ cœtu corripit. ¶ Corā p̄positio. Ver. i. ænei. P ostq;
 introgressi & corā data copia fandi. ¶ Coryc⁹ cū y gr̄co vrbs,
 port⁹ & mōs Cilicię. hinc corycius a. um. Verg. ḡcor. iij. Nāq; sub
 œbalix memini me turrib⁹ altis. Qua niger humectat flauētia cul-
 ta galesus Coryciū vidisse senē. ¶ Corytus cū y gr̄co & t exilia **Corytus**
 gr̄cis. cū ḡ scribit̄ gorytos, neq; a corio dī, vt barbari docēt phare-
 tra est. Noni⁹ vult eē missile in sagittar; modū. Ver. x. ænei. Cory-
 tiq; leues hūeris & letifer arc⁹. Sil. li. ij. Coryti fratrū ex hūeris cala-
 miq; paterni, Pēdebāt, Sido. in epithalamio ruricij & iberię. Cui fax
 arc⁹ coryt⁹ pēdebat, at ille & c. ita legit Baptista pius, ne Sidoni⁹ du-
 as lōgas cōtra oīm authoritatē corripuisse cēseat, si (vt codices hnt
 oēs q̄s Baptista vidit) legerem⁹ in gtō cui⁹ sic. Cui⁹ fax, arc⁹, cory-
 tus pēdebat, vt ille & c. ¶ Coritha ē. v̄ corithe es. cū th aspirato, no- **Coritha:**
 bilissime equę nomē, vt hirpin⁹ nobilissimi equi nomē. Iu. sat. viij.
 Sed venale pec⁹ Corithę posteritas & Hirpini & c. ¶ Coraliū varia **Coraliū.**
 tur, sed p̄ductio ē acceptabilior. Oui. iij. met. Nūc q̄q; coralijs eadē
 natura remāsit. Idē. xv. met. Sic & coraliū q̄ primū cōtigit auras, sic
 ceteri p̄ter Claud. dicentē in nuptijs honorij. Mergit se subito, vel-
 litq; corallia clocho. Sido. in epithal. ruricij. Lactea puniceo sumāt
 colla corallo. puto nt̄m eē corall⁹, licet Bebeli⁹ noluerit latie dici p **Bebelius.**
 lapillo. Corall⁹ pp̄si nomē, corripit tantū. Oui. in. iij. de pōto. Hic
 mea cui recitē nisi flauis scripta corall⁹. ¶ Corābla ē. h̄rba q̄ oculos **Corābla**
 retūdat, & hebetes faciat. a corā. i. pupula et amphly retusum, ac he-
 bes. Col. xi. Prodit & asparagi corābla simillia filo, ita legit Beroal.
 expūgens dictionē subditiā corruba, vbi alij q̄q; corruda legere, **Doron:**
 q̄ est syluestris asparag⁹. ¶ Choras m̄ pp̄si ap̄d Pril. in perihagesi.
 ¶ Doron. i. donū vel palm⁹ p̄ducit, hic dorothe⁹ & c. sic dor⁹, do-
 rias, vt opinor. At dory. i. lācea corripit, hic doryphor⁹, dorycl⁹.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Doris.** ¶ Doris idis. filia Oceani & tethyos, interpretat̃ amaritudo & p̃
Doris. nit̃ p̃ mari. Verg. in gallo. Doris amara suam nō intermiscet ṽn
Dorus. datm. ¶ Doriscus a doride appellata, vrbs thraciæ. ¶ Dorus
Dores. Neptuni fili⁹, ṽn appellati sunt dores, teste Seruio in secundū & nel
 hinc doricus. a. um & dorius. a. um. Verg. in. ij. ænei. Pandūtur por
 tæ iuuat ire, & dorica castra Desertosq; videre locos. Auso. ad Pau
 linū. Nam gloriosum græculus nomē putat, Quod sermo fucat
Dorion. dorius, est iambicus trimeter cū dimetro. Dorion. i. Messeniæ op
 pidum. Papi. iij. theb. Getico quos flebile vati, dorion. vide etiam
 phylace i ante l. Argumenta libroꝝ Papini, aut valde mendosa
 sunt, aut ab indocto aliquo cōposita, nam in argum̃to sexti libri
 corripit̃ male dorion & plura. ¶ Hora. Oui. nec quæ p̃terit̃ ho
 ra redire potest. ¶ Horoscopus. Persius in vi. sat. Geminos horo
 scope varo Producis genio, sic horologiū, & ṽbū horoscopo as.
 Manil lib. ij. iam facile est si quod q̃nq; horoscopet astrū Noscere
Horops. ¶ Horops & horus viroꝝ noīa, vide o ante n. conon.
Horus. ¶ Morari p̃ insanire & stulte agere. apud Suetoniū in Nerone, nā
Morari. p̃ expectare vel in mora tenere, corripit̃. Prius dicit̃ a moros. i. fa
 tuus, quo Plautus in truculento vsus est dicēs. A mor mores hoīm
 moros & morosos efficit, si morosus a mora repiat̃, corripit̃. nā
 a moribus p̃ducit̃. ¶ Morio onis. fatuus qui naturali quodā sto
Morio. liditate, & oris deformitate oblectat. Mar. li. viij. Morio dictus erat
 viginti milibus emi. ¶ Morus p̃ mauro & arbore, cuius fructus
Morus. morū est, negamus a mora dici. Oui. Ardua morus erat. Idē. Pen
Moricū. dentia mora rubetis. ¶ Moricū apd̃ Nebrissensem in vltima edi
Noris. tionē nusq; est. Moram p̃ mouerā, sic noram norim, & siquid tale
 est aliud ex p̃teritoꝝ regulis patet. ¶ Noricum regio europē. hic
 timetur, sic cæteri. Noris vrbs, teste Nestore. ¶ Ora appellatiū
Ora. Verg. Troiæ qui primus ab oris, p̃ dea Quirini vxore, quæ ante
 mortē Hersia dicebat̃, corripit̃. Oui xiiij. meta. Excipit̃ & priscū pa
 riter cū corpore nomen. Mutat oramq; vocat, quæ nūc dea iūcta
Oro. Quirino est. ¶ Oro as. oratio, orator. Verg. Oramus prohibe
Orome ¶ Oromedon viri nomē. Proper. li. ij. Cœum & phlegreis Oro
don. medonta iugis. ¶ Oricos. i. vrbs ætolię. Sil. lib. xv. Ille & noctur
Oricos. nis cōterruit oricon armis. Hora. li. ij. car. ode. vij. Gygen. Ille no
Orata. tis actus ad oricum. Asclepia. ¶ Orata piscis quasi aurata a colo
 re auri. Mart. Non omnis laudē pretiumq; orata meref. p̃ducitur
Orithos. similiter p̃ viro a pisce sic dicto. ¶ Orithos. i. cū th aspirato vrbs
 Epiri, teste Seruio, hinc orithus a. um. Prop. li. i. Vt te felici vectā

per cæcula remo, Accipiat placidis orithos æquoribus. Vergi. x. Ænei. In clusam buxo aut orithia terebyntho. ¶ Orion viri nomine post mortē inter astra relati. variat, sed p̄ductum volunt p̄ uvrion quidā dici, ḡt̄is est orionis, cuius penultima similiter variat Sta. vñ. theb. Atq; auro rude fulmē habent orionis alti, hoc loco fabulā orionis enarrat pulcherrime Lactantius. Luca. in. i. Armatumq; auro circūspicit oriona, versus est spondaicus, vt ap̄ eundem lib. ix. Teste tulit cœlo victi decus orionis. Oui. viij. meta. Aut helicen iubeo nitidūq; orionis ensem. Vale. flac. li. i. Nō meus orion aut sæuus pleiade taurus, sic frequētissime inuenies, sed nec rarē ter corripit. Oui. in. i. de arte. Pallidus in lyncē syluis errabat orion Verg. i. Ænei. Quū subito assurgens fluctu nymbo sus orion. Idem in. iij. Ænei. Dum pelago desēuit hyems & aquosus orion. Hora in epodo. ode. xv. Dū pecori lupus & nautis infestus orion. Stat. in. i. syl. Noctibus hybernis & sydera terret orion. Hic nonnulli dicunt auem significare, quæ sono ro cantu sydera terrere putat. Vale. flac. lib. ij. Tantus orion iam cadit, irato iam stridet in æquore perseus. Oui. in. xij. met. Ecce facit medijs natas ab orione thebis. ne verearis hoc nomē variare, vel in minimo carmine, quicq; alig dicant Orion dicit quoq; aorion teste Nestore. Ab aor. i. ensis, quia ensifer dicit, vt in. ij. de arte apud Oui. Ensifer orion aspiciendus erit. Catul. Proximus hydrocho fulguret aorion. hydrochous. i. actuari⁹ Pollitianus nō putat aorion legendū esse, sed cū o ante a orion, vide Miscel. ca. lxxix. ¶ Orithius. Sido. in epithal. Ruricij. Inter cyaneas ephyrea cacumina cautes. Qua sup̄ Idaliū teneat orithion in æthra. Exesifale montis apex. ¶ Origanū Calderinus vult p̄duci, Merula corripit, vide i ante g. Orops sed multi horopes scribūt, vt visum est, sic alij horus alij orus. ¶ Orificiū, quia fit ab os, vt oreæ æ. frenū dictum q̄ ori inferat. ¶ Oritæ arum. populi. Priscianus in perihegesi. Oritas aribasq; simul liniq; arachotas. ¶ Orithia, vide i ante a. puto in hoc errare Petrū Crinitū in. ij. lib. car. Blandius spirant zephyri, calentes, Dūq; te solers orithyia q̄rit Frigidus pennis boreas niuosis, Suscipit ignē. Sap. sunt cū adonio ¶ Phora loci nomē, vñ britomartis nymp̄ha dicit phoreæ. Verg. Phora: in tiri. Vnde alij fugisse ferunt, & numina phoræ. Virginis assignāt Phoreus p̄ eu diphthogon viri ppriū apud Vale. flaccū in ij. lib. Legito flaccū ne de nostra diligētia quicq; dubites. ¶ Sora ē. Italia oppidū. Sil. lib. viij. Ducebat simul excitos, soræq; iuuentus, Fulgebat telis, Sora etiā Arabiae vrbs est, & soræ quidā Mauritaniae populi sunt. ¶ Soracte Apulij mons qui soractes tis, masculine, Soracte.

Orion

Orithius
Origanū
Horops.
Orithæ.

Orithya.

Phora:

Sora:
Soracte.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

& forax aliquando dictus est. Verg. ænei. xi. Summe deum sancti
custos foractis Apollo. Sil. lib. viij. Et sacrū Phœbo foracte frequen-
tant. Titubauit hic Petrarcha in. i. epist. ad Benedictū. Si dubitas nō
paruus adest mons ille foractis Testis &c. ¶ Sorex mus. Seren⁹

Soritæ

Si pregnans artus captiui soricis edit. ¶ Soros. i. cumulus græce
scribitur p̄ ω mega, hinc soritæ sunt argumentatiōes cōnexę, q̄s vul-
gus de primo ad vltimū vocat. Capella li. ij. Soritas cumuli acces-
sibus aggerans. Asclepiadeū est. Idem. Pellax soritas cuncq; sensim
cōgeris, iambicus trimeter habens more Comico in. ij. loco spon-
dæum, vt apud Apuleiū in prima orōne apologię. Nitelas oris ex

Thorax.

arabico frugibus, mallem extra comœdiā iambum. ¶ Thorax
cū th aspirato. Ver. in. vi. ænei. Bissex thoraca petitū Perfossūmq;

Torani⁹

locis. ¶ Toranius viri pprium. Martia. lib. v. Torani potes esu-

Vorapt⁹

rire mecū, phal. est. ¶ Voraptus viri nomē. Vale. flac. lib. vi. San-
cte mihi vorapte pater tua pectora nato Suggere.

Ante s̄ pducitur, vt Ptoſis, i. casus, hinc anti-

O añ s.

Prosa.

ptosis, patebit in medijs. Prosa, Sulpitius dicit variari,
cui nō credo, quia puto a nemine fide digno corripī. Au-
son. de numero ternario. Prosa Asię in causis nūeros mutata cho-
rorum. Cum Ausonio dixit bene Gamfredus in arte poetica. Le-
gibus arctat metrū sed prosa vagat. Moses in sat. xiiij. Iuue.

Exceptio.

Cosæ.

Cosira.

Dosis

Mosæ:

Mosa

Osiris.

Popanū.

Osius.

Osinius.

¶ Cosæ arum. vrbs Thusciæ. Verg. x. ænei. Quicq; vrbē liquere Co-
sas, quis tela sagittæ. Salu. teste Seruio singulariter dixit cosa.

¶ Cosira vrbs Aphricę, & insula variat. Sil. xiiij. Et bellare tabas
docilis cosiraq; parua. Ouid. fast. ij. Fertilis est melite sterili vicina
Cosiræ. ¶ Dosis. i. datio excipit a Nebrissensi, quia scribitur græce

per o micron, vt ait. ¶ Mosæ æ. viri pprium. Sil. xv. Decidit en-
se Mosæ, Mosa sæ. fluuij nomē, vide sequana e ante q. Mosella etiā
fluuij nomen. Auso. Largus tranquillo plabitur amne Mosella.

¶ Mosini populi quidā Asię. Tibul. li. iij. Quaq; hebrus Tanaisq;
Getas rigat atq; Mosinos, nec latet me a quibusdā legi magiuos.

At Prif. in perihe. ait, Mossyniq; domos prebent, quis lignea tecta;
Potior est Tibullus. ¶ Osiris is. vel idis. Iouis filius ex Niobe. Iu-
sat. xi. Scilicet & tenui popano correptus Osiris, hic Tortellius ma-

le legit, pepono teste Nestore, nam popanū genus placēte est tenu-
is, vt apud græcos testis est Suidas. ¶ Osius viri ppriū. Claud. in
ij. lib. cōtra Eutropiū, Hinc osius stetit, inde leo fiducia creuit. Osini

us viri ppriū. Ver. x. ænei. Qua rex Clusinis aduectus Osini⁹ oris;
¶ Posui præteritū, Oui. Hęc sup imposuit. ¶ Posides, vide i añ d

Pros corripit & significat ad, hinc psodia, pseucha cū ch aspirato.
 Oratio q̄ fit ad deū, & locus vbi mendici rogāt, vt in plerisq; locis
 templi vestibulū. Proseucho significat intendo, attendo, adhibeo.
 Iu. sat. iij. Ede vbi cōsistas in qua te quero pseucha. ¶ Prosymna cū
 y græco vrbs Argiuoꝝ. Stat. theb. iij. Hinc armat Larissa viros,
 hinc celsa psymna, in hac multū colebat luno. Idē. theb. i. Lunonia
 templa psymne. ¶ Prosopon, psopopeia, video ante p in me-
 dijs. ¶ Proserpina Plutonis vxor variat, licet pductio sit acce-
 ptabilior. Verg. i. Geor. Nec repetita sequi curet, pserpina matrē, sic
 ceteri p̄ter Horatiū semel tantū lib. ij. car. ode. xij. Q̄ p̄cne furuꝝ
 regna pserpine. Et iudicantē vidimus Aecū, vsus sunt alcaici da-
 ctilyci. Et p̄ter Senecā semel tantū in Hercule furente. Vidisti sicu-
 la regna pserpine. Asclepiadeū est. ¶ Rosa. Oui. vrticæ pxima
 sepe rosa est, hinc Roseus qd̄ a ros, pducit, vi rosidus. Ver. vij. enei.
 Qui rosea rura velini. ¶ Sosius bybliopolę nomen, fuerunt autē
 sosij plures. Hora. in vlti. epist. lib. i. Scilicet vt p̄stes sosioꝝ pumice
 mundus. Idem in arte. Hic meret æra liber sosijs &c. At Sosia serui
 comici nomē, pducit, contra quorūdam doctrinā, quia teste Tor-
 tellio scribit p̄ mega, idq; verum esse facile dephenditur ex Terē-
 tio & Plauto, vt in argumēto amphitryonis. Habitu Mercurius ei
 subseruit sosij. Sic sosides Moschi filius, qui postea ab auo Menēch-
 mus dictus est. Dicit vtrūq; a soso. i. cōseruo & custodio.

Proscē-
dia.
Proseu-
cha.
psymna.
Profopō
Proserpi-
na.

Rosa.
Rosius.
Sofia.

Ante t corripit, vt quotus, quotannis, quotiēs
 o quotidie, q̄tidian⁹, q̄ duo tt pductiōis grā q̄nq; admittūt
 vide reglam cōpositoꝝ de i & o. Philel. in. iij. vi. Quotti-
 die doctis possunt sermonib⁹ vti. Notus vētus sine aspiratiōe, no-
 thus cum th aspirato, quē indocti bastardū vocant, Nota notē. i. si
 gnū, hinc notare cōtra primitiuū naturā, si a nosco fiat, nā supinū
 notum p̄ generalē regulā pducunt, vt quē hinc fiunt notus partici-
 pium. Noteo tes, notescō & notifico as. verba. Propert. lib. ij. Nec
 minus hęc nri notescet fama sepulchri, q̄ fuerūt phthij busta cruē-
 ta viri. Oui. in. i. de pōto. Atq; modū p̄cne notificare meꝝ. Vergi.
 vij. enei. q̄s dēdala circe Suppositos de matre nothos furata crea-
 uit. Corripitē Coturnix, otho, photinus tñ teste goudano. Lucre.
 in. iij. nisi mēda sit ait. At capris adipēs & coturnicib⁹ auget Otho.
 videi añt. Vitelli⁹, Botr⁹, botrys, botryo teste Nestore in Sulpitiū
 Goth⁹ gothialicet grēce tt geminēt, & ita possum⁹ (vt opior) pdu-
 cere. Auso. Hic possum victos in referre gothos. ppli nomē est cū th

O añt.
Nothus.

Gothus

Exceptio.

(aspirato.

T ij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- ¶ Produc habētia duas cōsonantes ante o vt clotho, plotę, ploti⁹, plotia, ptoton. i. casus, cōtra Nebrissensem, vide o ante t in medijs. Martia. Caluo plotia cū melanchione, phal est. & mulieris nomē. Hora. sat. v. lib. i. Plotius & varius sinuissę Vergiliusq;. viri nomē. est. puto deduci a Plautio, vt clodius a claudio. Proteus. Horat
- Proteus.** Quo teneā vultus mutantē protea nodo. sic ceteri præter senecā in hecuba dicentē Pelion regnū protei supbum. Sap. est. fuit deus ma
- Protogenes.** ¶ Protogenes viri ppriū vel appellatiuū p generis primo ptotomi p caulibus qui primo succidunt, sic cætera a protos. i. pri
- Prototomus.** contra Alexandrū & Sulpitium qui ex Riga vel alio neoteri co nō satis docto erroris occasionē sumpser. luue. Protogenes ali
- Protolaus.** quis &c. Colu. li. xi. Sed iam ptotomus tēpus decidere caules. Mar. lib. x. Et faba fabrorę prototomicę rudes. Scot⁹ pducit apd Clau
- Bebelius.** dianum & Sidoniū. Bebelius dicit scotinus corripit. ¶ Tolluntur
- Broteas.** hinc Broteas viri propriū, vide e ante a. ¶ Crotus. i. vir quidā
- Crotus.** inter astra relatus, de quo multa dicit Baptista Pius in Sido. in ep̄ thala. polemij vbi dicit. Falciferi Croton ire senis p summa polo rum. Colu. lib. xi. Sed trepidus profugit chelas & spicula phœbus, Dira negat tergoq; croti festinat equino. ¶ Crotō onis. vrbs in
- Croton.** sinu Tarentino a viro eiusdē nois dicta. Oui. xv. met. Inuenit æsa rei fatalia flumis ora. Nec pcul hinc tumultū sub quo sacrata Cro tonis Ossa tegebat humus iussa q; ibi moenia terra. Condidit & no men tumulati traxit in vrbem. Sil. lib. xi. Patefecit amicas alta cro ton portas. ¶ Crotalū. i. crepitaculū, instrumentū musicum quo in sacris utebant ægyptij teste Tortellio. Calderinus in Martialem vult esse margaritas, quas in auribus portabāt mulieres vt sonitu delectarent, crotō græcis plausum significat, cronin pulsare. Ver, in coppa. Crispum sub crotalo docta mouere latus. In priapeis, Cymbala cū crotalis pruriginis arma priapo. ¶ Crotopus vi ri nomen, vide o ante p. ¶ Crotiorus, vide o ante r. Proteruus dictum est in cōpositis a pro. Proteros in Mar. ¶ Cotil⁹ viri no men apud Martia. lib. ij. & alibi sæpe. ¶ Cote es. vel cotes is. quia scribit p ω mega teste Nebrissensi. Est aut Mauritanix oppidum.
- Crotopus.**
- Cotilus.**
- Cote.**
- Iota.** ¶ Iota lřæ græce nomen. Mart. in fine secūdi. Vnū de titulo tolle re iota potes. potest tamē esse trisyllabū. ¶ Lotos arbor, & in eā arborem versa nymp̄ha. dicit quoq; lotis idis, sunt qui velint her bam esse, notū est loti fructū esse suauissimū, quo victitates populi quidā lotophagi dicuntur. Mar. lib. iij. Nec plus lotos aquas littora myrtus amat. Pris. in situ orbis. Hospitijs gaudens gens degere lo tophagoꝝ. ¶ Lotium. i. vrina, a lotus cōtra primitiui naturā cor
- Lotium.**

ripitur teste Laurentio Valla lib.i. ca.ij. Catul. tamen pduxit in hoc seazo nte ad agnatiū. Hoc te amplius bibisse p̄dicet loti pro lotij. ita legunt doctissimi, & est sensus melior q̄ legendo lotus, licet ita habeant nōnulli libri. Si p̄t scriberemus cū Philelpho otium exci-

Otium:
Potilian⁹
Soter.
Soteria:
Sotes.

piendū foret, cetos p̄ ce dicit diphthogon nō otos contra quosdā. ¶ Poto notum, hinc cōpoto &c. ¶ Potilianus viri nomē in. vi. lib. Martia. ¶ Photis idis, teste Bebelio. ¶ Soter eris. i. saluator p̄ magnū scribit, & est q̄nq; viri, ppriū, hinc soteria ē. salus soteri on salutare, soteria orum. dona amico data, quæ ipse p̄ salute dñs vouit. Mart. lib. xij. Nam q̄ties surgis soteria poscis amicos.

¶ Sotes ē. viri nomen interpretat̄ parcus. Afotos vero p̄dig⁹ est. Mart. lib. iij. Sote filia clinici labulla Deserto sequeris clytū marito Et donas & amas echis afotos. i. es p̄diga, phal. est. Sotades viri p̄ prium & carminis genus qd̄ sotadeū & sotadicū dicit. Mart. lib. ij. Nec retro lego sotadem cinēdū, phal. est. Idem lib. vi. Reum puta-

Sotades:

tis esse sotadem nō est. Scazō est. Aufonius sic hexametru inchoat. Sotadicon. ¶ Totus Mart. Tota quidē ponat̄ anas. Verg. in. iij. geor. syneresi vsus est dicens. Magnanimosq; duces totiusq; ex or dine gentis Mores & studia & pp̄os & p̄elia dicā. ita legit & decla rat Badius. at corripunt̄ toties & totidē, testimonia facile occurrēt.

¶ Votienus viri nomen. Mar. lib. viij. docti patria narbo Votieni. votum nomen vt supinū a voueo notum est.

Votien⁹

Ante u corripitur, vt ouis. Ouidius. Mar. li. vij

o Onullis Ouidi tacende linguis, phal. est. Prouincia p̄duci tur quia a puinco est, q̄ eam pp̄us romanus puicit. i. añ vicit, teste Festo. Ouare corripitur, hinc ouatus. Persius. Hinc illud subñt auro sacras q̄ ouato Perducis facies, non accedo ñs qui ab ouū hic deduci volunt.

O añ u

Exceptio.

¶ Ouum. Horat. sat. iij. lib. ij. Longa quibus facies ouis erit illa me- mento &c. Nouara p̄ducit̄ a Mantuano.

UAnte b corripitur, vt rubet, rubeo & teste Nesto re rubrica, quia authoritas veterū nō obest. dicit hoc con- tra Sulpitiū, nec mirū si apud poetas nōdum breue legat̄, quia raro inuenit̄ & p̄duci semp̄ potuit. Claudianus li. iij. de raptu p̄serpine. En ora fatiscunt Vulneribus grādīs q̄ rubent in pectore sulci. Ideo Sabellicus docet corrupte legi apud Papi. lib. iij. syl. Qua lia pallentes declināt libya culmos. Rubentesq; rosē primos mori untur ad austros, ita etiā habet̄ in Papi. Haloini nobilissimi, sed mē

V añ b
Rubrica.
Rubeo.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatoriae:

Rubi. dose quia vt recte docet Sabellicus legendū est. Rumpentesq; rosæ id est tum primū erumpentes & florere incipiētes. rubus. Serenus: Mandit̄ apta rubus gingiuvis & bona labris. Rubi orum. italię vic⁹ vel oppidulū. Hora. Inde rubos fessi puenimus, hinc rubea vimina p̄fiscellis afferebant̄. Verg. Nunc facilis rubea texat̄ fiscina virga. Hora. quidā male hnt̄ in rubos & c. ¶ **Iubar.** Ver. de ortu solis. Et clarę emicuit sole oriente iubar. Menda est ibidē quū dicit̄. Tithoni cōiunx roseo sub lumine iubar. Inficit & cælum lutea syderę recte. oret solem Phœbū aut qd simile. Notat id Badius grāmaticus diligentissimus & doctissimus, Subucula. Hora. Occurri rides si forte subucula pexę Trita subest tunicę.

Exceptio.

¶ **Connubium.** ¶ **Glubo.** ¶ **Hubere cum suis Hubert⁹ Iubilum. Iubilo** ¶ **Lubricus** ¶ **Pubes.** ¶ **Rubigo.** ¶ **Produc b** vel n ante u. vt Bubo, nubo, sed corripe bubulcus & q̄ ante docuimus p̄nubus, innubus. Connubiū v̄o variat̄ a Vergilio & alijs. Verg. in. i. ænei. Cōnubio iungā. Oui. i. met. Nec qd hymen, qd amor, qd sint cōnubia curat. ¶ **Glubo** is. verbū tercię. i. corticē detraho, vnde & pecus glubi dicit̄ quū pellis detrahit̄. Cato de re rust. salictū suo tpe cedit̄ glubito atq; alligato, librū cōseruato, hinc deglubo. Sueto. in Tyberio. Boni pastoris esse tōdere pec⁹ nō deglubere. Auso. metaphoricos de impudicissima muliercula dixit. Deglubit, fellat, molit̄ p̄ vtrāq; cauernā, hic molit̄ passiuū est a molo, qd̄ aliqñ metaphoricos capit̄ in venereis. ¶ **Huber** fixum & mobile, hubertas inhuber, huberare, exhuberare, hubertus. i. abūdans, aliqñ est viri ppriū, omnia cū aspiratione teste Geor. valla. Verg. binos alit̄ hubere foetus. ¶ **Iubilū** qd̄ ex gaudio voce nec tamē verbis exprimit̄, hinc iubilo as. verbū. Sil. lib. xiiij. Et letus scopulis audiuit iubila cyclops. Calphur. eclo. i. Non mōtana sacros distingūt iubila v̄sus. Faustus eclo. iij. Iubilat om̄is ager vocemq; ad sydera iactat. Iubileus & p̄ o iobileus aliunde est. vt in. i. ænei. docet Sabellicus, ideo non rephendo Petrarchā dicentē in. ij. epist. ad Clēmentē sextum. Et iubileus erit scis qd loquor annuetādem. ¶ **Lubricus** & lubrico as. testib⁹ Nestore, Sulpitio & Nebris sensi quia correptionē nondū inuenerunt, nec corripiā donec inueno. ¶ **Pubes**, pubesco, pubertas, vnde impubis & c. Verg. Pubetenus virgo. ¶ **Rubigo** ferri & segetis vitium. Hora. Iuppiter vt pereat positū rubigine ferę. Verg. i. geor. Exesa inuenies scabra rubigine pila. Claud. in. iij. de raptu p̄serpineę. Deficiunt riui squalent rubigine prata. Sic rubigus q̄ & robigus apd̄ Martialem, nō rubigine cū Nestore, sed erugine cū Sulpitio lego in. ij. li. sic. Vteris

ore aliter nimiaq; erugine captus Allatras nomen qd' tibi cūq; da-
 tum est, quāobrem censeo nō imitandū nec in hoc nec in pluscul'
 vis; alioqui doctissimū Prudentiū dicentē in psyco. Condere va-
 gina gladiū ne tecta rubigō. ¶ Suber. Persius. Vt ramale vetus
 vegrandi subere coctū. ¶ Subula instrumentū cerdonū. Mart. li.
 iij. Qd'q; tibi tribuit subula sica rapit. ¶ Subulo onis. lingua thu-
 sca significat tibicinē. Auso. Peruerse veneris postico vulnere fos-
 sor. Lucilli vatis subulo pullo primor. Subulones q; cerui qbus
 sunt cornua simplicia mī meq; ramosa ad subularū similitudinem.
 ¶ Tuber neutri generis fūgi spēs. lu. sat. v. Fumat aper post hūc ra-
 dū tubera si ver Tūc erit, metaphoricos tubera dicūt tumores ro-
 tundi in q'cūq; corpore, diminutiū est tuberculū, hinc nomen &
 ybū tubero, vñ extubero as. Tuber y'o tuberis feminini generis
 arbor qdā est & illi⁹ pomū. Mar. in xenijs. Lecta suburbanis mī-
 tū a pyrīna ramis, Et y'nē tuberes, qd tibi cū Libycis. Nestor dixit
 masculinū esse. Ego iuenio vbiq; in foeminio genere y'nē nō y'ni.

Suber:
Subula:
Subulo.

Tuber;

Ante c' pducitur, vt mucus, lucania, Lucanus
 v apud Horatiū, & alios. quare minus perite dixit Petrar-
 cha in. iij. a phricę. Fama dedit nomen simili pietate Luca-
 nas Strauit opes Lucilius &c.

V añ c'

Exceptio.

¶ Corripe hñtia e vel n vel r añ u. vt cuculus, nucleus, trucido qd'
 cōpositione notū est, sit em e trux trucis & cędo. Lucre. li. vi. Ignē cō-
 tinuo magno clamore trucidat. ¶ Tollunt hinc Cucubo as. qd'
 noctuarū est. autor philomelę. Noctua lucifuga cucubat i tenebris.
 Cucurio is. qd' galloz. Idem. Cucurire solet gall⁹ gallina gracillat
 Nuceria cāpanię oppidū. Sil. li. viij. Illic nuceria &c. ¶ Ducarius
 viri p'priū, forsan a dux ducis. Sil. li. v. Aduolat oraferox mentēq;
 ducarius acri &c. Duco as. vñ educo nutrio. Catul. Nūq; se extol-
 lit nūq; mitē educat vuā. Duco tertię pducit, sed dux ducis corripi-
 tur. ¶ Ducenti, duceni. Mar. li. xij. Deinde ducēta sonas & ais nō
 esse minoris. Nescio an mēda sit apd' Mantuanū, quē certe nō imi-
 tabor, vbi ait. Ducētos quadraginta sup (nisi fallimur) annos.

Cucubo:
Cucurio
Nuceria:
Ducari⁹.
Educo.

Ducenti;

¶ Fuca. Colu. lib. xi. Ponit & lactis gustus q' condat herba Deie-
 ctura quidē fronti data signa fucarū. de herba lepido loquit de i'ciē
 te signa & hulcera cicatricū, hęc & plura in Columellā Fortunatus.
 Fucus sine dubio pducit. ¶ Lucrū. Verg. Sperne lucrū, sic lucror
 lucellū. ¶ Lucrinus lacus Campanię a lucro dictus ppter multitu-
 dinē pisciū qui ibi capiebant. Mart. li. iij. Ostrea tu sumis stagno sa-
 turata lucrino, Sugitur inciso mytilus ore mihi.

Fuca.

Lucrum:
Lucrinus

Ioannis de Spauterij Niniuitæ Verificatorij

- Lucretius** ¶ Lucretius viri nomen. Oui. in amoribus. Carmina sublimis tūe
Lucretia. sunt peritura Lucreti. Exitio terras quā dabit vna dies. ¶ Lucre-
Lucerna. tia mulieris nomē masculini mensum seruat, ideo recte dixit in. iij.
 aphricę Petrarcha. Quis fuerat celebri spectata Lucretia phama.
 ¶ Lucerna cōtra primitiui naturā quia a lucendo dicit. Mart. lib. x.
Lucretilis Seras tutior ibis ad lucernas, phal. est. ¶ Lucretilis mons in Sabi-
Luceres. nis. Hora. i. car. ode. xvij. Velox amcēnū sępe lucretilem, v̄sus est
 alcaicus dactylicus. ¶ Luceres romuli milites, variat. Oui. iij. fast.
 Quosq; vocant rhamnes luceribusq; dedit. Proper. li. iij. Hinc ta-
 ties rhamnesq; viri luceresq; coloni. at Luceria oppidum pducit.
 Hora. lib. car. iij. ode. xv. Tonse luceriā nō cytharę decē. Asclep. est.
Mucro. ¶ Lucumo vide u ante m. ¶ Mucro cuspis, & acumē ensis & telo-
 rum, & ipse ensis. Nestor dicit corripit.

V añ d

Ante d pducitur, vt rudus apud Colu. in. xi.
 v Cudo cōtra Alexandrū, Verg. iij. Geor. Excudunt ceras
 & mella tenacia fingunt, in eodē lib. menda est. Omnia tē-
 tanti excuderat p extuderat, ab extūdo vt notauit Badius. similiter
 in viij. ænei. Excuderat scilicet p extuderat.

Exceptio.

- Ludouic-** ¶ Pudet, pudor, pudens, cōmune & ppriū pudicus, pudicitia. Oui.
cus. rapuitq; pudorem. ¶ Ludouicus a neotericis variat ¶ Rudis
Rudis. mobile & fixū, vt Ennius ingenio maxim^o arte rudis. hoc est ap
 Oui. in. ij. de trist. Hora. Spectatū satis & donatū iam rude queris.
Rudens ¶ Rudens funis nautic^o. Ver. in. i. Insequit clamorq; viri stridorq;
Rudo rudentū. ¶ Rudo is. Seruus vult naturaliter pduci, tu ppter au-
 thoritātē Vergilianā dicas variari, Verg. vj. ænei. Sera sub nocte
 rudentum. Oui. in iij. de arte. Vt rudis a scabra turpis asella mola.
 Persius. Findit arcadię pecuaria rudere credas. ¶ Rudia arum.
Rudia. Ennī patria. Sil. lib. xij. rudię genuere vetuste. Nunc rudię solo me
Rudinus morabile nomē alūno. ¶ Rudinus viri ppriū apud Ausoniū.
 ¶ Sudes vide stypes i ante p. ¶ Studeo studiū. Hora. in arte. Qui
 studet optatā & c. ¶ Trudes is. cōtra primitiui naturā quia a tru-
 dendo dicit. Ver. v. ænei. Cōsurgunt nautę & magno clamore mo-
 rant. Ferratasq; trudes & acuta cuspide contos. Expediūt, fractosq;
 legūt ingurgite remos. Perticę sunt ferro munitę quibus naues de-
 trudere solent, vt videbis apud Vergiliū Badiana diligētia illustra-
Tudito tum. Tudito. as. lucri gratia negociū ago. Ennius. Nec tuditan-
Tuder tes rem cessant extrinsecus vllam. ¶ Tuder eris. oppidū Umbrię
 neutri generis. Sil. li. vi. Vertice mōtis Deucxū lateri pendet tuder

atq; vbi latis. Dicitur etiã tudertum i. hinc adiectiuũ seu denomina-
tiuũ tuders tis, vt a tyburs, qd' male quidã putarunt ipsum oppi-
dum significare tacentes de tuder. Idem lib. iij. Et gradiuicolã celso
de colle tudertẽ. ¶ Præteritũ contudi in generalibus patuit.

Ante f pducitur, vt bufo, rufus, rufinus, Mart. **V añ f.**
v Roma magis fuscis vestitur gallia rufis, vbi autẽ Nestor **Rufæ.**
legit. Quiq; rhipas betulumq; tenent, impressio badiana

(quã cæteris solemus preferre) habet tam in lra q; in cõmentarijs.
Quiq; rufas batulũq; tenent quæ lectio an vera sit nihil assero, si
vera est, necesse est hic excipe rufæ arum. p castello italię, nec excipe-
retur betulum in e ante t. quia hic batulũ legit cum a ante t.

Ante g pducitur, vt rugio, qd' propter philo- **V añ g**
v melẽ authorem corripit nō decet, est em indignus quẽ cõ **Rugio.**
tra oim veterẽ autoritatẽ sequamur dicentẽ, Tygres in

domitẽ rancant rugiuntq; leones. Buglossa pducit tantũ, teste Ne-
store. Mugilis piscis. Catul. Percurrẽt raphanicq; mugilesq;, phal.
est. Lugeo, Oui. i. met. Luget vt amissam, mēdum est in viij. aphri-
cæ. Qz nostrẽ vulnera gentis Nunc lugeo p doleo.

Exceptio.

¶ Corripe habentia f vel i vel p ante u. vt fugo, fugio, iugũ, pugil,
pugillus. Tollunt hinc fruges, frugi, frugalitas, quicqd hinc fit. lu.
sat. v. Ventre nihil noui frugalius. ¶ Iugerẽ iugere in heteroclitis
patebit. Sedul. lib. ij. Iugibus hoc votis hoc nocte dieq; p̄cemus, sic
cæteri. Ideo eundẽ non sequar hoc nomẽ sæpe corripientẽ, vt li. i.
Sceptrũ iuge ḡria cõsors. & li. iij. Quẽ dño miserante iuges. In eodẽ.
Et quotquot tetigere iugem sensere salutẽ, Pugio teli genus. Marti.
in apo. Pugio quẽ curuis & c. ¶ Pugillaris & hoc pugillare vel pu-
gillar variat, qa nō solũ Prudentius corripuit, vt male dixit Beber-
lius, lu. xi. sat. Nec pugillares defert in balnea raucus. Testic' os, hic
adiectiuũ est. Aufonius ad notariũ. Bipatẽs pugillar expedi. hic cor-
ripit qa vsus est iãbicus dimeter. Prudentius. Vñ pugillares soliti
pcurrere ceras. Sunt pugillares tabellæ in qbus scribimus. ¶ Tu-
guriũ. Verg. in buco. Pauperis & tuguri congestũ cespite culmẽ.

Ante l corripit, vt hululo as, vlula auis nomẽ. **Tuguriũ**
v Notentur geminata vt bulla, quod tamẽ Georgius vni **V añ l.**
colle scribit bula.

Exceptio.

¶ Produca habentia f vel g vel m ante u. vt fuligo, gulioq; iuglan-
diũ putamina. Mulus mula. Sed corripe fulix v' fulica auis nomẽ
V.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij

- gula & mulier. Anienus in Arato. Et quū parua fulix trepido vo-
lat arua volatu Stagna sinens. Verg. In sicco ludunt fulicę, cætera
satis nota sunt. ¶ Bulimeon fluuij nomē, Prif. in perihegesi. Buli
meon pariter p̄stringens littora currit. ¶ Bule. i. consilium.
Bule. ¶ Culus author priapę. Et qđ nos culū culion ille vocat. hic cu-
Culus. leus est testiculus vel testiculoꝝ sacculus, veluti apud Mar. Quum
Culeus. depilatos chreste culeos portas, scazon est, quādo corripit coleus
dicit, vt in o ante l dixim⁹. Culeus etiā est vter in q̄ scelestissimi clau-
deban̄ cum simia serpente & gallo, vt apud Iuue. vide simia i ante
m. interpretat apđ nos, vagina. Dicit quoq; p̄ o coleus, & sic prima
corripit vt docet Nestor p̄ Homerę in. i. iliados. Idem cōtra Tor-
telliū & Gasparinū docet vnico l scribi, & græcū esse, cōtra ineptu-
los qui crediderant a claudio deriuari. ¶ Dulia & quicqđ est a du-
los. i. seruus quia græce δουλεια per ou diphthongo n scribit̄ teste
Dulia Calepino, vide in medijs i ante l. ¶ Dulichiū cum ch aspirato in
maleaco mari insula, hinc Dulichius. a. um. vide same a ante m. di-
Dulichi- citur quoq; dulichia ē. Proper. lib. ij. Quū tetigit charę littora duli-
um. chia. ¶ Iulius. Vergi. Iulius a magno & c. ¶ Iulianus & Iuliana
Iulius. hominū ppria, & potest a Iulius esse possessiuū Iulius a. um. vt lex
Iulianus. iulia, & iulianus a. um. Mart. lib. iij. Si tēperari balneū cupis feruens
Faustine qđ vix Iulian⁹ intraret. Scazontes duo sunt. Quidā male
corripuit, emēdabit si sapit. ¶ Pulex tantū p̄ducitur a doctis, nā
Pulex. qui corripuerūt indigni sunt quos imitemur contra Nestorē, Sul-
pitium, ceterosq; neotericos. Mar. in apo. Defendit manus hęc sca-
pulas mordēte molesto Pulice vel sigd pulice sordidi⁹. Pulex etiā
vermiculus est brassicis infestus ac alijs quoq; hærbis. Colu. lib. xi.
Paruulus aut pulex irrepens dente laceffet. In quinto Manilij simili-
ter p̄ducit, licet mēdose videat̄ corripui. Nunc videamus qui corri-
puerunt, an ne vt ignaui chærule sint e poetarę cœtu abigēdie sunt
certe, nā pulicis authorē nō Ouidiū, sed alium nō poetam, sed ne
idoneū quidem satis versificatorē fuisse inconfesso est. is male ait.
Parue pulex & amara lues inimica puellis. Macer de viribus hær-
barū. Non metuet pulices istoq; fugant̄ odore. Sic plures indocti
quorū ineptijs etiā doctissimi quidā decepti sunt, nam Philelphus
in vi. iij. pulex corripuit, & Faustus Philelpho nō indoctior ecloga
iij. Quid brevis iste pulex, quid vilis homūcio possit. ¶ Pulyp⁹
Pulus. & pul⁹ damas vide o ante l. Polypus, pulus, pulastra teste Georgio
Thule. valla, nam pullus, i. niger l geminat. ¶ Thule. Iu. sat. xv. de cōdu-
Thule. cendo loquit̄. Iam rhetore thule. insula est de qua nō nihil in i ante l
Vligo. thyle dictum est. ¶ Vligo inis. humor terræ, Sil. viij. Et quos pe-

stiferapōtini vligine campi. Maro. ij. Geor. At que pinguis hum⁹,
dulciq; vligine leta. Sulpiti⁹ dicit apud eundē corripit cui⁹ nō occur
rit testimoniū, ne corripias nisi inueneris. Bebeli⁹ dicit vltus pducit.

Bebelius

Ante m pducitur, vt humanus, humor, humeo,
v humecto, & quæcunq; hinc fiunt.

v añ m.

Exceptio.

¶ Corripe habētia c vel n vel ti ante u, vt cumulus, numantia, licet
a Petrarca in. ij. lib. epi. pducit Numisma. Marti. Cur data sunt
equitibus qnq; numismata quare. Male igit dixit Riga in Luca. Cē
fareū numisma videns qd mōstrat hebræus. Græce nomisma di
citur a nomos. i. lex. Nūmus vndecūq; dicitur positu pducit tantū,
licet quidā sine veterē authoritate ppter grāmaticorū deriuatificu
las ausus est corripere, apud me pfecto nihil valuerit grāmaticorū
voluntas, contra poetarū cōem vsū. Numa Numanus, tumeo,
tumulus, tumultus. ¶ Tollunt huc Cume es. vel Cume arum.
cāpaniē vrbs. Horat. Non mihi cumas est iter. Stat. v. syl. Collis et
ausoni pridēlaris hospita cume. ¶ Numen. Oui. si flumina nu
men habetis. Numacius, Mar. lib. x. Simplicior priscis numaci gal
le sabinis. vtūis est pprīj noīs. ¶ Struma, tumor & morbus, qui a
scrophis eū frequenter patientib⁹ scrophula dicit, hinc strumosus
lu. Strumosum atq; vtero pariter gibboq; tumentē. Est etiam viri
ppriū aut de viro p opprobriū dictum. Catul. Sella in curuli stru
ma nonius sedet. iambicus trimeter. ¶ Numella vinculi genus
Lucre. lib. vi. hæc numella videt, est finis versus.

Numis
ma.

Cume

Numen
Numaci
us.

Struma.

Numella

Subexceptio.

¶ Humus, humilis, humerus notata sunt cū deriuatis. ¶ Pumilo
vel pumilio & pumilus, cuius fœmininū pumila. i. pygme⁹ & pyg
mæa inuenit quoq; hic & hæc pumilis. Papi. syl. i. hic audax subit
ordo pumilonū. Ibidē. Mirat pumilos ferocios. phal. sunt. Mar.
in apo. Parma tibi scutū pumilionis erat. Colu. Pumiles aues nisi
quē humilitas earū delectat nō probo. dicunt quoq; p o pomilo.
pomilus &c. ¶ Rumex hæra. Verg. in Moreto. Fœcūdusq; ru
mex malue violæq; virebāt. alij habent inulę nō violę. Est quoq;
teli gen⁹ teste Festo apud Lucilliū. Tum sparatū rumices portant
tragula porro. Petrar. corripit secūdam cū prima in rumentum.

Pumilo;
vel io &
pumilus.

Rumex.

Ante n producit, vt munio, cunæ &c. male er

v añ nō

go qui dixit Dic patribus muniant vrbē dic mœnia fir
ment. Idem male ait. Frater & hūc iuxta iunior frons ipa
fatetur Argutū, Guneus, funis, luna &c.

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

Exceptio.

Cuniculus. ¶ Cuneus instrumentū quod ad scindēda ligna adhiberi solet, huius prima pars acutior est. Verg. Nam primi cuneis scindebāt fissile lignū. p. translationē Cuneus est peditum multitudo in cuneiformā redacta, hinc cuneatus a. um. excuneat⁹ &c. vt cuneatum theatrum &c. ¶ Cuniculus animal notū, & foramen subterraneū, ex quo vapor trahit in balnearibus vaporibus, quod Festus neutro genere cuniculum dicit. Mart. in xenijs. Gaudet in effossis habitare cuniculus antris, sic cæteri in quouis carminis genere. ¶ Tunica notum est. Mart. Et laxas scombris sæpe dabis tunicas.

Vān p ¶ Ante p corripitur, vt duplex, stuprum, Iuppiter autē geminat pp. vt supparus, & si Georgio vallē credas stypa. tu videto quæ diximus in styppa i antep.

Exceptio.

Pupus. ¶ Produc habētia vel n vel p vel r ante u. vt nuper, pupus, rupes.
Pupa. ¶ Pupa est puer paruulus ac tenerior. & pupa similis puella. hinc imaginūculas puellares pupas vocamus, diminutiua sunt pupulus, pupula, hinc itē pupillus pupilla, p. ijs qui extra potestātē patris sub tuto ribus esse ceperunt, hinc quoq; pupula & pupilla ob paruitatem dicta est oculi particula, scribunt omnia v nico p. vt videbis ex Nestore & Calepino, & deriuatio satis declarat. Nihil autē horum corripit a fide dignis, licet grāmatici dicāt pupilla variari. vellē Sulpitius aut alius dicta sua reiectis chæcerulis, ex dulcissimo veterū auctoritate pbaret. Aufoni⁹ in cōpositis a pes & gonos atq; nōnulli alijs, a doctissimis defecit, ideo nō imitabor hunc dicentē. Barbara quæ latias vincis alumna pupas. Mart. Pupam se dicit Gellia quā sit anus. Persius. Dicite pontifices in sacro quid facit auræ. Nempe hoc quod Veneri donatē a virgine pupæ. Catul. Deprēdi modo pupulum puellę. phal. est. Varro. mammā lactantis sugentē pascere pupum. Hora. in. i. epist. Piger annus Pupillis quos dura pmitcustodia matrū. Persius. Osi sub rastro crepet argenti mihi seria dextro Hercule pupillū ve vtinā quē proximus hæres. Impello expūgam, sic cæteri poetę. Nam Rigā reliquosq; latinatatis euerfores nō pili facimus. Manil. lib. iij. Paruula sic totū puisset pupula cœlum Verg. in culice. Ac senioris erat naturę pupula telo lecta leui. Lucre. lib. ij. Et quoniā plagę quoddā genus excipit in se. Pupula quā sentire colorē dicit albū. Idem lib. iij. Et quasi pterget pupillas atq; ita transit, sic ceteri quotquot sunt fide digni, ergo cōtra Bebeliū & alios dicas tantū pducī, quod si Baptista vel alius inter neotericos egre

Pupus.
Pupa.
Pupulus.
Pupillus.
Pupula.
Pupilla.

Aufoni⁹

Bebelius.

gius corripuerit, non imitabor, quia per grāmaticos deceptus est, aut neotericos poetaſtros nō veteres imitatus, ſiqui cōtra ſentiant vincant me veterū authoritate, qui puritatē latinę linguę custodierunt, & auxerunt nō violauerunt, id ſi nequeant mecū ſentiant neceſſe eſt. ¶ Scrupulum quoq; p̄duci tantū contra Neſtorem do cuimus in ſcrypulū i ante p, quia p̄ correptiōe citat Neſtor ridicu los poetaſtros vt illic vidim⁹. Scrupus lapillus breuis, qui preſſus ſollicitudinē creat, vnde ſcrupulus p̄ difficultate & ſollicitudine ca pitur, hinc ſcrupeus, ſcruposus & ſcrupuloſus, quæ om̄ia p̄duci tā tum dicimus, licet neotericoꝝ forſan nōnulli corripuerint, q̄s car pendos dicimus nō imitandos. Luca. li. v. Scrupoliſq; anguſta vo cant vbi littora ſaxis. i. aſperis. Verg. li. vi. Spelūca alta fuit vaſtoq; immanis hiatu Scrupea tuta lacu nigro. ſic Seneca rufus & c. vnicū corripit Rupilius viri p̄priū. Horat. ſat. vñ. Proſcripti regis Rupili pus atq; venenū, p̄ rupiliñ per apocopen. ¶ Cupa vnico p̄ teſte Nebriffenſi olim dicebat̄ caupa, hinc caupo onis. vide Calepi. & interpretes Lucani in hūc verſum lib. iij. Nāq; ratem vacuæ ſuſtē tant vndiq; cupæ. ¶ Cupennius viri p̄priū. Hora. ſat. ij. Nolim laudari in qui. Sic me mirator cunni cupēnius albi. ¶ Stupa, vide i ante p. ¶ Vpilio, vide o ante p. opilio. ¶ Vpupa tamen corripit̄ contra Bebeliū & plures, vide e ante p. Epos. ¶ Vfens ad ſp̄tinet quia latinū eſt, Verg. atq; in mare cōdit̄ vfens. fluuij no men eſt & viri. Pupugi p̄ regulā generalem corripit̄.

Scrupu lum.
Scrupus.
Scrupu lus.

Rupilius.
Cupa.

Cupēni⁹

Vpupa.

Vañr.

Ante r̄pducitur, vt curia, curio onis. Luca. li. i.

v Audax venali comitat̄ curio lingua. Furius viri nomē.

Catul. furi & aureli comites catuli. Sap. eſt. Nō credo Be belio qui dicit variari, niſi correptiōis egregiū testimoniū videro; nam Mart. etiā in vi. ait. Tu ſi furius antediētus eſſes, phal. eſt.

Exceptio.

¶ Curius viri optimi nomē. Iu. Qui curios ſimulat̄ & bachanalia viuunt. Apud Propert. in quibusdā libris mendose legit̄ Curius p̄ curtius li. iij. Curtius expletis ſtatuit monumēta lacunis, hic Cur tius teſte Beroaldo interprete, lacū ſignificat qui erat in foro roma no, a Curtio viro forti dictus. ¶ Cures ſabinoꝝ oppidū. Perſi⁹ Diues arat Curib⁹ q̄tū nū miluus oberrat, hinc curetis teſte Bero aldo in illd̄ Prop. li. iij. Quid tū roma fuit tubicen vicina curetis. Quū quateret lento murmure ſaxa Iouis, hinc q̄rites dicti putant̄ Itaq; dic̄ tubicē curetis. i. a curib⁹, nō curetis Iouis, nā curetes p̄ Cre tē populis & Iouis ſacerdotib⁹ p̄duciſ tantū. Ver. iij. geor. Curetū ſonit⁹ crepitatiq; ora ſecurē. Mar. li. ix. Curetes texere Iouē crepi

Cures
Curetis
Curetes

Ioannis despauterij Ni niuitæ Versificatorij.

- tantibus armis. Sil. lib. ij. Cres erat erisonis curetū aduectus ab ant-
 tris. Oui. iij. met. Vult natos esse e largo imbri dicens, largo q̄; fatus
 curetas ab imbri. puto singulare esse cures etis. Curetes quoq; p̄p̄i
 sunt Dalmatię, & sic curetes corripit. Luca. li. iij. Illic bellaci cōfusus
Curulis, gente Curetū. ¶ Curulis. Stat. iij. syl. Exultent leges latię gaudete
 curules. hic foemininū est p̄ sedibus q̄bus in curru mgratus vehe-
 rant. masculine q̄q; ipsi mgratus aliqñ curules dicti sunt, dicit̄ q̄q;
 in neutro genere curule. Hora. Cuilibet hic fasces dabit eripietq; cu-
 rule. hoc aliq; a curru extrito, aliq; a curibus deducūt, nobis satis est re-
 cte mēsum docuisse. ¶ Duraton onis. montis ppriū. Mar. li. iij.
Duratō
Durius Et sc̄m duratōis ilicetū, phal. est. ¶ Durius lusitanię fluiuius. Sil.
 lib. i. hinc certant pactole tibi duriusq; tagusq;. Strabo duriā appel-
Furo lat multi doriā. ¶ Furo is. furio is. furo as. furor furia ē. Luca.
Murio. Quis furor o ciues. ¶ Muria genus liquaminis. Persius. Tingit
Murius holus siccum muria vaser in calice empta, dicit̄ etiā muries ei.
Murin⁹ ¶ Murius murio teste Badio in Sulpitiū. Murin⁹ a. um. puto pdu-
 ci tantū vt sit possessiuū a mus muris. Martialis tamē corripuit cō-
 tra primitiuū naturā si vera est lectio Domitiana li. ix. Cāpis diues
 Apollo sis Murinis, vsus est phaleuciū, vide Domitiū, quia mul-
 ta dicit, caute p̄spicias priusq; imiteris, vide annotatiōes Beroaldi,
 Politiani &c. an huic lectiōni cōtradican, illo r̄ scripta nunc apud
 me nō sunt, ideo ad illos remitto studiosum lectorē. E plurimis vs-
 bis Domitiū sufficit nūc hęc subiecisse. Cāpi murini dicunt̄ campi
 Apollinis sminthei, syllabā a primitiuo mutat a mure murin⁹ cor-
 ripit qd' dandū est poetæ in vsbo qd' recens p̄ smintheo deriuauit
 q̄uis Plinius hordeū murinū dixerit a muribus, hęc & plura Do-
 mitius, q̄ diligēs videre volet, nō contētus nr̄is, id qd' summe lau-
Nurus do. ¶ Nurus. Oui. xi. met. Ecce nurus ciconū &c. Maffcus videt̄
 p̄duxisse sed in plurib⁹ a veterib⁹ recessit. Nolito igit̄ imitari, quia
 forsan mendosus est eo loco li. quē xij. ænei. esse voluit. Hęc inter
Spurius matrū innūera nurūq; caterua &c. sed legendū est nuruū. ¶ Spuri-
 us qui incerto patrenatus est, a spirin. i. seminare qa scilicet nihil ali-
 ud de p̄re q̄ semen affert, gr̄cū est nec a spurc⁹ deriuat̄, vt indocti
 sompniarūt. hinc vsiculos incerti authoris spurius vocam⁹. Au-
 so. ad Vrsulum grāmaticū. Quiq; notas spuris vsibus apposuit.
Turius ¶ Turius viri nomē. Hora. sat. i. lib. ij. Grande malū Turius si qs se
Thuris iudice certet. ¶ Thuris is. viri pprium. vide Maris, a ante r.

V ante s producitur. vt Pusio, musa &c.

Exceptio.

Fusino. ¶ Frusino onis. italię oppidū & illius pp̄us. lu. sat. iij. Optima so-

re aut fabreria dom^o aut frusin^o para^t. Sil. xiij. bellator frusino.
 ¶ Pusillus licet pusio & pusus, vnde puta^t deduci pducatur. Iu. sat. Pusillus
 nec vnq^{ue} Sanguine caudici maduerunt rostra pusilli. apud Hora.
 Rufam aut pusillā appellet &c. puto legendū, rufam aut rufillā &c
 ¶ Susanna æ. ppriū mulieris quā falso adulteri^{us} accusatā liberauit
 Daniel. Claud. ad Iacobū mgr̄m equitum. Sic tibi det vires sancta
 Susanna suas. ¶ Susurrus velum. vnde susurro nomē & verbū.
 Hora lib. i. car. ode. ix. Lenescq^{ue} sub noctem susurri. Iambicus dime
 ter hypercatalecticus. Ouid. lib. viij. meta. Procrin adit linguaq^{ue} re
 fert audita susurra.

Pusillus
Susanna
Susurr^{us},

V Ante in dissyllabis pducitur, vt brutū añal V añ t,
 rōnis expers, hinc brutus a. um. p stolido & beluto. hinc
 brutij quidā Italię populi q̄si bruti & osceni. Persius. Ast
 vocat officium trabe rupta brutia saxa. Prendit amic^{us} inops Sic bru
 tianus, Brutus etiā ppria viro^{rum} & verbū brutescere, obbrutescere
 Scutū tamē vndecūq^{ue} sunt scutula, scutulatus corripunt. Iu. Cęru
 lea induit scutulata & galbana rafa. Tutor aris. vnde tutela etiā p
 oppido qdā pducit a Mart. li. iij. epig. Nuto as. ap^d Sill. in. i. male
 ponit nutatia p micatia, qd nō poete sed chalcographo^{rum} vitiū est.

Brutij

Exceptio.

¶ Cutis. Persius ego te intus & in cute noui. Petrar. Non venit cu
 tise vitio q^{ue} ruga senilis Canicieq^{ue} premat. ¶ Frutex. vnde fru
 tico &c. Oui. i. met. Domus antra fuerunt, Et densi frutices & iunctæ
 cortice virgę. ¶ Lutum cœnū. vide e ante s rhelina. hinc luteus
 & lutosus & lutatus. At luthū cum th aspirato nomen græcū colo
 ris pducit. hinc luteus & luteolus. de significatiōe & deriuatione
 vide Nestorē. Verg. in Bucō. Croceo mutauit vellera lutho. Idem
 Mollia luteola pingit vaccinia caltha. Persius. Surgit tacite tibi lu
 thea pellis. Iuue. aut syneresi vsus est dicēs. Gladiosq^{ue} parante Incur
 de & lutho vulcano ad rhetora misit Sunt qui putāt apud Tibul
 lum luthū corripit sed syneresin nō attendunt, tantū ergo pducā
 mus. ¶ Muto onis. mēbrum virile, non aut (vt indocti credūt)
 aries, & variat quia mutoniatus. i. mentulatus inuenit corripit. Ho
 rat. sat. ij. Huic si mutoniis verbis mala tāta videnti Diceret hęc ani
 mus. Lucil. Mutoni lachrymas tum læua absterfit amica. Mar. lib.
 ij. Dormis cum pueris mutoniatis, phal. est. sic in priapicis &c.
 ¶ Puto verbū, puta verbum & aduerbiū. Catul. ad Furium. Noli
 spernere nec putare parui, phal. est, nota constructionem.

Cutis.
Frutex
Lutum
Luthum

Muto

V iij

Ioannis despauterij Niniuitæ Versificatorij.

- Putris** Putror ¶ Putris. Papi. i. theb. lacera ora putresq; Sanguineo videt imbre ge-
nas. hinc putres, putror nomē &c. Idem. iij. syl. Deterges sterilis to-
li putrorē, phal. est. At putor. i. fetor pducit vt primitiuū puteo. A
putreo quoq; fit putredo. Oui. in. i. de ponto. Estur vt occulta vitia
ta putredine nauis. ¶ Vter vtra vtrū, vnde aduerbiū vtrum p
an, similiter correptū, nota sunt hæc. sed dubiū est de vter substan-
tuo tertij declinatiōis. Nebrissensis (cui suffragor) credit corripī,
quia vterus hinc deductum corripit. ¶ Vti pro vt aduerbiū est
& corripitur, vti ab vtor pducitur.
- Vti.** Ante t in polysyllabis corripit, vt Ruteni pos-
puli notent e lōgis, quia pducunt vt vtilis ab vtor. glu-
tinū, glutino as. a gluten. brutidus a bruteo, & hoc a bru-
trus, hinc Brutidius secūde declinatiōis, viri ppriū in. x. lu.
- Vānt.** Exceptio.
- Buteo** ¶ Buteo onis. auis ex accipitrū genere quā græci a numero testiuū
triorchen appellant. Orchis apud græcos testiculus est author Phi-
lo mele. Atq; paludiferis buteo bubit aquis, nō est mihi alteri⁹ poe-
tæ testimoniū. ¶ Futio is, hinc effutio & nomē futilis. Hora. Effu-
tire leues indigna tragœdia versus. Manil. li. i. Nunq; futilibus ex-
canduit ignibus æther. nota ptemimerim. ¶ Glutio is, vnde de-
glutio. i. deuoro. lu. sat. iij. Quales tunc epulas ipsū glutisse puta-
mus Induperatorem. ¶ Glutius viri ppriū in. vij. v. Philelphi.
¶ Luturna ꝛ, Turni soror. Oni. i. fast. Circa luturnę cōposuere lac⁹.
Idē. ij. fast. Iuppiter immodico luturnę victus amore. Multa tulit
tanto nō patiēda deo. sic Verg. &c. ¶ Mutuo aduerbiū, mutu⁹
nomē, mutuo & mutuor vba. Mart. Mutua qd nobis ter gnqua-
ginta dedisti. ¶ Mutius viri ppriū. lu. sat. i. Quid refert dictis igno-
scat Mutius an non. ¶ Puteo es. foeteo, inde putidus, putesco, pu-
tor. Persius. Disce nec inuideas q msta fidelia putet In locuplete pe-
nu. ¶ Plutarchus viri ppriū. Philel. in. vi. ij. Plutarchi valido sce-
cundū neſtare peſtus. ¶ Puteus aut corripit licet e puteo verbo
fiat. ¶ Rutilius viri ppriū variat. Mart. lib. v. Fameꝛ rutiliū suę re-
linquat, phal. est. Ouid in. i. de ponto. Et graue magnanīmi robur
Struthi⁹. mirare rutili. Idem. vi. fast. Hæc tibi pposito memorat dixisse rutili,
Tutia ¶ Struthius auis pducit teste Nestore, quia scribit græce p ou diph-
thongō, in prima syllaba sequente th aspirato, & dicit etiā struthio,
Tuticus ¶ Tutia ꝛ. riuulus in via appia. Sil. in. xij. Tutia deducit tenuem si-
nus nomē riuū. ¶ Tutius viri ppriū. Mar. lib. ij. Romā petebat estu-
ritor Tutius. Iambic⁹ trimeter. ¶ Tuticanus viri ppriū pducit au-
thoritate Ouidij, vt in p̄fatione pbauit. ¶ Nutrio Sulpitiū dicit

pduci tantū, quē Nestor carpit ppter authoritatē Claudiani dicen-
tis. Sæpe nutrit ducitq; simul refouetq; leonē. Nestor ē fessit Bebe-
lius volens legendū esse, Spe nutrit nō sæpe nutrit. vt ut est video
Philepho correptionē placuisse, vt in prima decade. Hunc foror **Bebelius**
hunc vxor nutrit, illum filia pellex, ego libentius pduxero.

V Ante u pducitur si cōsonans nulla precedat,
vt vua, secus corripit vt luuo, pluua. Vnicū tollit luuer **V añ u**
na, qd' pducit. & est regio inter Hispaniā & Britanniā. lu. **luuerna.**
sat. ij. Arma quid vltra Littora luuernę pmouimus & modo ca-
ptas Orchadas & minima contentos nocte britannos;

¶ Mediarum syllabarum quantitas.

¶ Media syllaba est quæcunq; est inter primā & vltimā. Ea nosciē
positu, vt potestis diphthongo, vt Mattheus. Vocali ante vocalē,
vt pluua. accentu longo vel breui, cumento, exemplo & regula,
de generalibus regulis satis dictū. De diphthongo ante cōsonantē
dicemus in e littera, vt in primis fecimus, sed ne in notis morer de-
sino p̄fari, rem aggredior.

A Ante B corripitur, vt cannabis.
Exceptio.

a **¶** Producentur verbalia a prima cōiugatione in bilis
& bundus, & omnia nomina in abulum, vt amabilis,
latabundus, venabulum, acetabulum &c. instabilis corripitur vt
stabilis, sic inhabilis &c. **¶** Atabulus ventus apuliæ peculiaris. vi
dea ante p. apulia. **¶** Barabbas non satis doctē quidam excipi-
unt quia positu pducitur vt Nestor docet, fit em̄ a bar. id est filius
& abba. id est pater. vocabulū est syrum teste Hierony. Sedul. li. iij.
Tunc coluere Baal nūc elegere Barabbam. Errauit igitur Riga in
Luca. Sed solui Barabam non ch̄m poscit hebræus. **¶** Amabo
nōnulli scioli voluere corripī quādo est blandiendi interiectio, sed **Amabo**
nugant quia siue v̄bum sit siue interiectio, pducitur solum. Catul.
Amabo mea dulcis Ipsithilla. Mart lib. viij. Dic verum mihi mar-
te dic amabo. Sido. ad Fœlicē. Dic dic qd' peto magne dic amabo.
¶ Dolabra puto naturaliter pduci ppter diminutiū dolabella,
qd' in viri nomen abijt, licet cū o in secūda dolobella vulgo dicat **Dolabra**
Certesecunda pducit ergo vel hic, vel in o ante b excipiendū, no- **Dolabel**
men fuit qd' ante me nemo fecit qd' sciam. lu. sat. viij. Inde dolabel **la.**
la est atq; hinc Antonius, inde Sacrileg⁹ Verres. Addit Aldus Ma-
nutius vir facile doctissimus Candelabrū & volutabrū, quia e lon-
gis sunt. Sic etiam ventulabrum & (vt opinor) velabrum.

V v